

ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ & ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

**ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ,
ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ**

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Η οδηγία 2007/64/ΕΚ για τις υπηρεσίες πληρωμών στην
εσωτερική αγορά – Μια συνολική θεώρηση**

Πλάκα Σ. Τάνια

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: Χρήστος Βλ. Γκόρτσος, Αναπληρωτής Καθηγητής

ΑΘΗΝΑ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2011

MET
TAA

Αθήνα, Ιούνιος 2011

Η παρούσα μελέτη είναι αφιερωμένη στο ισχύον νομικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τις υπηρεσίες πληρωμών, με επίκεντρο την Οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, που εκδόθηκε την 13^η Νοεμβρίου του 2007 και έθεσε τους όρους και προϋποθέσεις υπό τις οποίες διενεργούνται οι εντολές πληρωμών στην Ενιαία Αγορά, καθόρισε τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των συμμετεχόντων στις εν λόγω διαδικασίες και όρισε τις προϋποθέσεις της ευθύνης τους.

Παράλληλα, γίνεται αναφορά στην προβληματική της διαφορετικής αντιμετώπισης των καταναλωτών και των επιχειρήσεων στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών και επιχειρείται η αιτιολόγηση της, με βάση τις ευρωπαϊκές αλλά και τις ελληνικές νομοθετικές επιλογές.

Τέλος, γίνεται ανάλυση των ρυθμίσεων του νόμου 3862/2010 που ενσωμάτωσε την Οδηγία 2007/64 για τις υπηρεσίες πληρωμών στο εθνικό μας δίκαιο αλλά και των διατάξεων που δεν ενσωματώθηκαν, βάσει των διακριτικών ευχερειών που προσφέρει η Οδηγία.

Πλάκα Σ. Τάνια

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

A. Η ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΙΑΙΑΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΚΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ SEPA (SINGLE EURO PAYMENTS AREA).....	3
B. Ο ΧΡΗΣΤΗΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΤΗΝ ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ	6
1. Το δικαίωμα πρόσβασης σε βασικό λογαριασμό πληρωμών	6
2. Η ανάγκη προστασίας του καταναλωτή	9
3. Οι «πολύ μικρές» επιχειρήσεις και οι ανάγκες προστασίας τους.....	11
Γ. Η ΟΔΗΓΙΑ 2007/64/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ.....	13
1. Εισαγωγικά	13
2. Ο Κανονισμός 924/2009 και η σχέση του με την Οδηγία 2007/64/ΕΚ.....	15
Δ. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ PSD	17
Ε. ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ	21
1. Εισαγωγικά	21
2. Παρεχόμενες Υπηρεσίες και Προϋποθέσεις αδειοδότησης και λειτουργίας .	22
ΣΤ. ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ	24
1. Γενικοί κανόνες.....	24
2. Οι μεμονωμένες πράξεις πληρωμής.....	24
3. Οι συμβάσεις- πλαίσιο και οι από αυτές καλυπτόμενες πράξεις πληρωμής .	26
Ζ. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΩΝ-ΤΩΝ-ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ.....	31
1. Εισαγωγικά – Βασικές ρυθμίσεις	31
2. Εγκεκριμένες και μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών.....	33
3. Τήρηση κανόνων ασφαλείας και ευθύνη των μερών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής.....	35
4. Η πράξη πληρωμής- από τη λήψη της εντολής ως την εκτέλεση	37
4.1. Τα μοντέλα χρέωσης «share», «ben» και «our»	39

4.2. Προθεσμίες εκτέλεσης και ημερομηνία αξίας.....	40
5. Η ευθύνη των μερών για μη εκτελεσθείσες ή λανθασμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμής.	41
5.1 Το ζήτημα της επιστροφής χρημάτων στις διαφορές μεταξύ καταναλωτή και εμπόρου και ο ρόλος του φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής.	43
6. Η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.....	45
Η. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ	46
Θ. ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ- Ο Ν. 3862/2010	48
1. Εισαγωγικά	48
2. Πεδίο εφαρμογής.....	49
3. Η διαφάνεια των όρων και οι απαιτήσεις ενημέρωσης των χρηστών.....	51
4. Παρέκκλιση για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα.....	53
5. Συμβάσεις- πλαίσια.....	54
6. Δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών.	56
7. Χρόνος λήψης της εντολής, προθεσμία εκτέλεσης και ημερομηνία αξίας.....	59
8. Η ευθύνη των μερών.....	61
9. Όργανα και διαδικασίες καταγγελίας και εξωδικαστικών προσφυγών.....	62
Ι. ΜΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΘΕΙΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ – ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΝΟΜΟΘΕΤΗ.....	64
ΙΑ. ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	66
ΠΗΓΕΣ.....	69

A. Η ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΙΑΙΑΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΚΑΙ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ SEPA (SINGLE EURO PAYMENTS AREA)

Αφότου δημιουργήθηκε η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα το 1958, υπήρξαν διάφορα στάδια που μεσολάβησαν στην προσπάθεια για την επίτευξη της οικονομικής ολοκλήρωσης. Το πρώτο και μεγαλύτερο βήμα ήταν φυσικά η υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος, του Ευρώ το 1999 και η μετάβαση σε αυτό σε φυσική, πλέον, μορφή το 2002. Αξιοσημείωτη είναι και η δημιουργία του συστήματος TARGET μεταξύ των κεντρικών τραπεζών για τη διενέργεια πληρωμών μεγάλης αξίας την 1^η Ιανουαρίου 1999. Το σύστημα αυτό αποτελεί πλέον τον κύριο άξονα του χρηματοπιστωτικού συστήματος όσον αφορά το Ευρώ και το μέσο εφαρμογής της ενιαίας νομισματικής πολιτικής του Ευρωσυστήματος.

Προκειμένου όμως να αξιοποιηθούν πλήρως τα οφέλη της Νομισματικής Ένωσης από όλους τους «παίκτες» της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς- ιδιώτες, επιχειρήσεις ανεξαρτήτως μεγέθους, τράπεζες, Δημόσιο και άλλους φορείς- είναι απαραίτητη η δημιουργία και υιοθέτηση διαδικασιών και μέσων σύγχρονων, ταχύτατων και όσο το δυνατόν φθηνότερων.

Ενδεικτική είναι η ανακοίνωση της Επιτροπής της 31.01.2001, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι είναι αναγκαία η λήψη μέτρων «όσον αφορά τις πληρωμές μικρών ποσών, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι ανάγκες και οι προσδοκίες των πολιτών και των ΜΜΕ για έναν «ενιαίο χώρο πληρωμών» , δηλαδή για έναν χώρο όπου οι διασυνοριακές πληρωμές μικρών ποσών θα είναι εξίσου εύκολες και φθηνές με εκείνες που πραγματοποιούνται στη χώρα εγκατάστασής τους». Τονίζεται επίσης στην ίδια ανακοίνωση ότι τόσο ο δημόσιος όσο και ο ιδιωτικός τομέας οφείλουν να διαδραματίσουν τον ρόλο που τους αντιστοιχεί προς αυτή την κατεύθυνση.

Η ανάγκη αυτή για διενέργεια μεγάλων σε όγκο, γρήγορων και σχετικά φθηνών συναλλαγών εντός της Ζώνης του Ευρώ, ήταν και η αιτία δημιουργίας του SEPA. Μάλιστα η Επιτροπή, με την Ανακοίνωση COM(2003)718, είχε ζητήσει από την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή να γνωμοδοτήσει σχετικά με τη δημιουργία ενός νέου πλαισίου για την εγκαθίδρυση συστήματος πληρωμών σε Ευρώ. Λίγα χρόνια αργότερα, το 2006, η Επιτροπή και η ΕΚΤ εξέδωσαν κοινή ανακοίνωση για το ίδιο θέμα, τονίζοντας μάλιστα την αρμοδιότητα της Επιτροπής για την ανάληψη οποιασδήποτε νομοθετικής πρωτοβουλίας κριθεί αναγκαία για την υλοποίηση του στόχου αυτού.¹

¹ www.ecb.int/press/pr/date/2006/html/pr060504-l.el.html

Ο SEPA είναι ένας «χώρος» στον οποίο όλοι οι ανωτέρω αναφερόμενοι συμμετέχοντες θα είναι σε θέση να πραγματοποιούν αλλά και να είναι αποδέκτες εγχώριων και διασυνοριακών πληρωμών, μικρής σχετικά αξίας στη Ζώνη του Ευρώ. Ο «χώρος» αυτός περιλαμβάνει²:

- Το ενιαίο νόμισμα
- Μια ενιαία δέσμη μέσων πληρωμών σε ευρώ- μεταφορές πιστώσεων , άμεσες χρεώσεις και πληρωμές με κάρτα
- Αποτελεσματικές υποδομές για την επεξεργασία πληρωμών σε ευρώ
- Κοινά τεχνικά πρότυπα
- Κοινές επιχειρηματικές πρακτικές
- Μια εναρμονισμένη νομική βάση και
- Ολοένα εξελισσόμενες υπηρεσίες με προσανατολισμό προς τον πελάτη.

Πλήθος φορέων έχουν αναλάβει να υποβοηθήσουν το έργο της δημιουργίας του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών σε Ευρώ, με σκοπό την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη υλοποίηση των στόχων του.

Καταρχάς, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Πληρωμών (European Payments Council), το οποίο αποτελείται από 65 ευρωπαϊκές τράπεζες, την EBA και άλλους φορείς έχει αναλάβει το συντονισμό των εργασιών του SEPA. Η Ευρωπαϊκή Ένωση Αυτοματοποιημένων Συστημάτων Εκκαθάρισης (European Automated Clearing House Association) αναπτύσσει ένα σύνολο διαδικασιών για την καλύτερη επικοινωνία και «συνεργασία» των διαφόρων σχετικών υποδομών, ενώ η EBA με τη σειρά της έχει αναπτύξει το STEP2, το πρώτο πανευρωπαϊκό αυτοματοποιημένο σύστημα εκκαθάρισης .

Στα πλαίσια αυτά έχει διαμορφωθεί και λειτουργεί από το 2007 και η λεγόμενη ενιαία πλατφόρμα TARGET 2(Trans- European Automated Real-Time Gross settlement Express Transfer System), στηρίζοντας το SEPA και εξυπηρετώντας τις συναλλαγές μεταξύ των κεντρικών τραπεζών των Κρατών-μελών και της ΕΚΤ.³

Είναι εμφανές λοιπόν, ότι για τη δημιουργία ενός ενιαίου πλαισίου που θα δώσει καινοτόμες λύσεις για όλους τους συμμετέχοντες στην ευρωπαϊκή «αγορά» των πληρωμών ανεξάρτητα από εθνικά σύνορα , είναι απαραίτητη η συμμετοχή όλων όσων εμπλέκονται στις εν λόγω διαδικασίες : τραπεζών, φορέων διαχείρισης των

² <http://www.bankofgreece.gr/Pages/el/PaymentsSystems/SEPA/default.aspx>

³ Βλ. Σπ. Ψυχομάνη, 2006, σελ.262 και Κ.Ταβλαρίδη- Δελτίο EET 2005

συστημάτων εκκαθάρισης και διακανονισμού, επιχειρήσεων, καταναλωτών αλλά και της δημόσιας διοίκησης.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έχοντας αναδείξει ως βασικό στόχο του έργου της την εξάλειψη των παντός είδους φραγμών στην Ενιαία Αγορά, παρεμβαίνει ανά τακτά χρονικά διαστήματα μέσω των προτάσεων της προς τα ευρωπαϊκά νομοθετικά όργανα, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, για την έκδοση Κανονισμών και Οδηγιών που προωθούν την περαιτέρω ενοποίηση και εναρμόνιση των ρυθμίσεων που αφορούν τη διενέργεια πληρωμών. Μία τέτοια Οδηγία είναι και η 2007/64 της 13^{ης} Νοεμβρίου 2007 για τις υπηρεσίες πληρωμών στην Εσωτερική Αγορά, γνωστή και ως Payment Services Directive (PSD). Στην Οδηγία αυτή, που αποτελεί και το επίκεντρο της παρούσας, θα αναφερθούμε διεξοδικά αμέσως παρακάτω, εξετάζοντας παράλληλα και τις προκλήσεις και προοπτικές που αυτή συνεπάγεται για όλους τους δρώντες στην ευρωπαϊκή Ενιαία Αγορά._____

B. Ο ΧΡΗΣΤΗΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΤΗΝ ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ

1. Το δικαίωμα πρόσβασης σε βασικό λογαριασμό πληρωμών

Είναι γεγονός πως, η σημερινή δομή του οικονομικού συστήματος στο σύνολο του ανεπτυγμένου κόσμου και κατά συνέπεια και στην Ενιαία Ευρωπαϊκή Αγορά, ο τρόπος διενέργειας των κάθε είδους, εμπορικών και μη, συναλλαγών και οι ανάγκες για ταχύτητα, αποτελεσματικότητα και ασφάλεια, οδήγησαν και οδηγούν όλο και περισσότερους οικονομικώς δρώντες στην Ένωση στο «άνοιγμα» ενός λογαριασμού πληρωμών σε έναν ή περισσότερους παρόχους.

Πράγματι, δεν είναι δύσκολο να κατανοήσουμε για ποιους λόγους η διενέργεια πράξεων πληρωμών μέσω τραπεζικού ή άλλου λογαριασμού προσφέρει πλήθος πλεονεκτημάτων και είναι, πλέον ο κυρίαρχος τρόπος με τον οποίο καταναλωτές και επιχειρήσεις διενεργούν τις εθνικές και διασυνοριακές πληρωμές τους. Η αγορά προϊόντων και υπηρεσιών, η πληρωμή λογαριασμών κοινής ωφέλειας, η είσπραξη μισθών, συντάξεων και κοινωνικών παροχών, η ακόμα και η οικονομική ενίσχυση μελών της οικογένειας που ζουν ή σπουδάζουν εκτός συνόρων, όλα περνούν μέσα από λογαριασμούς πληρωμών, για όλο και περισσότερους χρήστες, οι οποίοι ανακαλύπτουν τα πλεονεκτήματα της διακίνησης του χρήματος, όχι στη φυσική αλλά στη λογιστική του μορφή. Θα ήταν σχεδόν αδύνατο στη σύγχρονη ευρωπαϊκή αγορά, να φανταστούμε διασυνοριακές συναλλαγές με χρήμα στη φυσική του μορφή, ενώ και ο επιχειρηματικός κόσμος θα παρέλυε κυριολεκτικά, αν υποθέταμε ότι για κάποιο λόγο δεν θα μπορούσε, έστω για μία ώρα, να γίνει χρήση των λογαριασμών πληρωμής.

Επιπλέον, η χρήση λογαριασμού πληρωμής παρουσιάζει πλεονεκτήματα στον τομέα της ασφάλειας, αφού για να ανοιχθεί ένας τέτοιος λογαριασμός είναι απαραίτητη η παροχή μιας σειράς στοιχείων, όπως ονοματεπώνυμο ή επωνυμία, διεύθυνση κατοικίας ή/και έδρας, αριθμοί επικοινωνίας, αριθμός φορολογικού μητρώου, στοιχεία για την επαγγελματική δραστηριότητα, καταστατικό αν πρόκειται για εταιρία, ακόμη και στοιχεία για το ετήσιο εισόδημα. Όλα αυτά έχουν ως αποτέλεσμα όχι μόνο η Τράπεζα⁴ ή άλλος πάροχος- αλλά και ο οποιοσδήποτε χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών να γνωρίζει ορισμένα βασικά στοιχεία για το πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, με το οποίο συναλλάσσεται. Συνακόλουθα, με τη χρήση λογαριασμών πληρωμών, μειώνονται και οι πιθανότητες χρησιμοποίησης των συστημάτων πληρωμών για παράνομους σκοπούς, όπως το ξέπλυμα «βρώμικου» χρήματος και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

⁴ Στα πλαίσια της πολιτικής «γνώρισε τον πελάτη σου» (know your customer) που είναι πλέον προτεραιότητα για όλα τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Παρόλα αυτά, έχει υπολογισθεί ότι περίπου 30 εκατομμύρια καταναλωτές άνω των δεκαοκτώ ετών στην ΕΕ δεν διαθέτουν τραπεζικό λογαριασμό. Από αυτούς τους καταναλωτές «χωρίς τράπεζα», περίπου τα 6-7 εκατομμύρια δεν έχουν τραπεζικό λογαριασμό επειδή τους έχουν αρνηθεί την πρόσβαση. Κατά συνέπεια, τα άτομα αυτά έχουν περιορισμένη πρόσβαση στην Ενιαία Αγορά και δεν μπορούν να επωφεληθούν πλήρως από αυτήν.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε στις 18 Ιουλίου 2011 τη Σύσταση IP/11/897 για την πρόσβαση σε βασικό λογαριασμό πληρωμών, τονίζοντας και την ανάγκη αυτή να γίνεται με όσο το δυνατόν πιο συμφέροντες οικονομικά όρους, για όλους τους πολίτες της Ένωσης⁵. Η Σύσταση αναφέρεται, να τονίσουμε, στους καταναλωτές και επομένως δεν στοχεύει στην προστασία των φυσικών και νομικών προσώπων που δρουν στα πλαίσια της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή, εν γένει, επαγγελματικής τους δραστηριότητας. Επισημαίνεται, επίσης, ότι η Σύσταση θα πρέπει να εφαρμόζεται σε συνδυασμό με την Οδηγία 2007/64/EK και, ως εκ τούτου, στους βασικούς λογαριασμούς πληρωμών πρέπει να εφαρμόζονται οι κανόνες σχετικά με τη διαφάνεια των όρων και τις απαιτήσεις ενημέρωσης που διέπουν τις υπηρεσίες πληρωμών.

Κύριος στόχος που θέτει η Επιτροπή στα Κράτη- μέλη είναι η μέριμνα ώστε οι καταναλωτές που διαμένουν νόμιμα σε οποιοδήποτε από αυτά και δεν είναι κάτοχοι λογαριασμού πληρωμών, να μπορούν στο Κράτος αυτό να ανοίξουν έναν τέτοιο βασικό λογαριασμό, παρά την οικονομική τους κατάσταση, όπως για παράδειγμα η ανεργία ή η προσωπική πτώχευσή τους. Ευνόητο είναι βέβαια πως λαμβάνονται όλα τα μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τον πελάτη, σύμφωνα και με την Οδηγία 2005/60/EK για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Σε περίπτωση άρνησης της σχετικής αίτησης, ο πάροχος θα πρέπει να ενημερώσει αμέσως τον καταναλωτή, δωρεάν και γραπτώς, με την επιφύλαξη βέβαια της τήρησης της εθνικής νομοθεσίας.

Παράλληλα, θα πρέπει να εξασφαλίζεται σε κάθε Κράτος μέλος η παρουσία ενός τουλάχιστον φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής που να επιτρέπει το άνοιγμα βασικών λογαριασμών πληρωμών. Για το σκοπό αυτό λαμβάνεται υπόψη και η

⁵ Μάλιστα στη χώρα μας είναι ήδη απαραίτητο, όταν ο πελάτης ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος επιθυμεί να διενεργήσει μια πληρωμή εντός της ΕΕ σε ευρώ, να πρέπει να δίνει στον πάροχό του το λογαριασμό του δικαιούχου σε μορφή IBAN (International Bank Account Number), έτσι ώστε αυτός να μπορεί άμεσα να αναγνωριστεί από τα συστήματα της αποδέκτριας τράπεζας. Σε διαφορετική περίπτωση, ο πληρωτής μπορεί να βαρύνεται με επιπλέον έξοδα ή να καθυστερήσει η εκτέλεση της πληρωμής.

γεωγραφική θέση και το μερίδιο των παρόχων στην αγορά, λαμβανομένων πάντα υπόψη και των όρων του υγιούς ανταγωνισμού.

Ο βασικός λογαριασμός πληρωμών θα πρέπει να προσφέρει όλες εκείνες τις υπηρεσίες που είναι απαραίτητες για το άνοιγμα, τη λειτουργία και το κλείσιμό του, την κατάθεση και ανάληψη χρηματικών ποσών και την εκτέλεση πράξεων πληρωμής, όπως άμεσες χρεώσεις, πράξεις μέσω κάρτας και μεταφορές πίστωσης. Επιπλέον, το άνοιγμα του λογαριασμού δεν θα πρέπει να συνδέεται με την αγορά πρόσθετων υπηρεσιών αλλά ούτε με την παροχή δυνατότητας υπερανάληψης⁶. Μάλιστα, η σύσταση επισημαίνει ότι ούτε οι πράξεις πληρωμής θα πρέπει να εκτελούνται, εφόσον καταλήγουν σε αρνητικό υπόλοιπο στο λογαριασμό του καταναλωτή.

Επίσης, λογαριασμοί που απαιτούν την παρέμβαση ή τη συναίνεση του παρόχου προκειμένου ο δικαιούχος τους να κάνει καταθέσεις και αναλήψεις, δεν μπορούν καταρχήν να θεωρηθούν λογαριασμοί πληρωμών. Τέτοιοι είναι, για παράδειγμα οι λογαριασμοί προθεσμιακών καταθέσεων και άλλου είδους αποταμιευτικού χαρακτήρα λογαριασμοί, στους οποίους οι καταθέσεις, αναλήψεις και μεταφορές χρημάτων υπόκεινται σε προηγούμενη ειδοποίηση ή/και έγκριση του παρόχου.

Τα Κράτη- μέλη θα πρέπει να αναλάβουν, σύμφωνα με τη Σύσταση, εκστρατείες ενημέρωσης του καταναλωτικού κοινού για τη διαθεσιμότητα, τις διαδικασίες ανοίγματος, τα βασικά χαρακτηριστικά και τις συνθήκες τιμολόγησης των βασικών λογαριασμών πληρωμών, καθώς και τις μεθόδους πρόσβασης σε εξωδικαστικό μηχανισμό υποβολής ενστάσεων και προσφυγών⁷.

Τέλος, τα Κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να φροντίσουν για την ύπαρξη ανεξάρτητων από τους παρόχους αρχών που θα παρακολουθούν τη συμμόρφωσή τους με τις παραπάνω υποχρεώσεις, καθώς και αρχών και διαδικασιών υποβολής ενστάσεων και προσφυγών για την εξωδικαστική επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν σχετικά.

⁶ Λέγοντας «δικαίωμα υπερανάληψης», εννοούμε τη δυνατότητα που δίνει η Τράπεζα στον πελάτη της να κάνει ανάληψη χρηματικού ποσού μεγαλύτερου από αυτό που πράγματι περιέχει ο λογαριασμός του, με αποτέλεσμα ο λογαριασμός αυτός να καταλήγει με αρνητικό υπόλοιπο. Αποτελεί στην ουσία μια μορφή δανείου.

⁷ Στην εν λόγω σύσταση δεν γίνεται λόγος για την προοπτική «φορητότητας» των τραπεζικών λογαριασμών πληρωμών, κατά το πρότυπο της φορητότητας των τηλεφωνικών αριθμών, πράγμα που είχε αναφερθεί ως απώτερος στόχος στο Working Document της Επιτροπής της 7.5.2002 για τον Ενιαίο Χώρο Πληρωμών, προκειμένου να ενισχυθεί η κινητικότητα των πελατών-χρηστών και να ενθαρρυνθεί ο ανταγωνισμός στο πεδίο αυτό.

2. Η ανάγκη προστασίας του καταναλωτή

Στα πλαίσια της Ενιαίας Αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκατομμύρια πράξεις πληρωμής διενεργούνται καθημερινά, μέσω των οποίων διακινούνται, συνολικά, τεράστια χρηματικά ποσά και εισπράττεται, αντιστοίχως, ένας πολύ μεγάλος όγκος προμηθειών από τους φορείς παροχής των υπηρεσιών αυτών. Οι μετέχοντες στη διαδικασία αυτή πάροχοι και χρήστες προσπαθούν, ο καθένας από την πλευρά του, να αποκομίσουν το μέγιστο δυνατό όφελος, με όσο το δυνατόν μικρότερο κόστος.

Είναι όμως γεγονός, πως οι φορείς παροχής των υπηρεσιών βρίσκονται, για μια σειρά λόγων, σε πλεονεκτική θέση σε σχέση με τους πελάτες τους, τους χρήστες δηλαδή των υπηρεσιών. Η πλεονεκτική τους θέση αφορά ακριβώς αυτή τη σχέση κόστους- οφέλους, από την άποψη ότι είναι ευκολότερο για τον πάροχο να επιτύχει μια βελτιωμένη τέτοια σχέση. Τούτο δεν γίνεται απαραίτητα εις βάρος του χρήστη- πελάτη, όμως ο ορθά σκεπτόμενος νομοθέτης, είτε εθνικός είτε ευρωπαίος, θα πρέπει να φροντίσει για τη μέγιστη δυνατή εξισορρόπηση δυνάμεων μεταξύ των μερών, έτσι ώστε και οι δύο πλευρές να απολαμβάνουν όσο το δυνατόν περισσότερα από τα οφέλη της απελευθέρωσης της αγοράς των υπηρεσιών πληρωμών εντός της Ένωσης.

Το πρώτο εμπόδιο στην εξισορρόπηση αυτή των δυνάμεων είναι η πληροφοριακή ασυμμετρία που υφίσταται μεταξύ παρόχου και χρήστη. Ο φορέας παροχής των υπηρεσιών, είτε είναι τράπεζα είτε οποιοδήποτε άλλο ίδρυμα, έχει εξ ορισμού όλη την απαραίτητη τεχνογνωσία και ενημέρωση για την παροχή των υπηρεσιών, γνωρίζει καλά τα προϊόντα και τις επιβαρύνσεις που συνεπάγονται, καθώς και όλη τη διαδικασία που ακολουθείται και τα στάδια από τα οποία διέρχεται μια εντολή πληρωμής, μέχρι να καταλήξει στον τελικό της αποδέκτη, τον δικαιούχο. Από την άλλη πλευρά ο χρήστης έχει κατά κανόνα πολύ λιγότερες γνώσεις όλων των παραπάνω, γνωρίζοντας μόνο ορισμένους πολύ βασικούς όρους της διενέργειας των πράξεων πληρωμής και αναμένοντας να λάβει το μεγαλύτερο μέρος της πληροφόρησης από τον πάροχό του. Επιπλέον, στην περίπτωση που ανακύψει οποιαδήποτε διαφωνία ή διαφορά μεταξύ των μερών, η αυξημένη πληροφόρηση αλλά και το εξειδικευμένο προσωπικό που διαθέτει ο πάροχος, τον φέρνει σε ακόμα πλεονεκτικότερη θέση.

Άλλος ένας παράγοντας που φέρνει σε μειονεκτική θέση το χρήστη είναι η μειωμένη του διαπραγματευτική ικανότητα σε σχέση με τον πάροχο. Ο πάροχος είναι εκείνος που θα προμηθεύσει την υπηρεσία στο χρήστη, έχοντας προηγουμένως διαμορφώσει το «προϊόν» κατά τη βούλησή του- τηρουμένων, βέβαια, των επιταγών της εθνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας- ως προς τους όρους πρόσβασης στην υπηρεσία, τις προμήθειες, τα τέλη και λοιπές χρεώσεις και τους όρους και προϋποθέσεις απόδοσης του ποσού στον τελικό δικαιούχο. Με την ολοένα και ευρύτερη, μάλιστα, αξιοποίηση των συμβάσεων – πλαισίων εκ μέρους

των παρόχων, ο πελάτης προσχωρεί απλώς σε ένα ήδη διαμορφωμένο συμβατικό πλαίσιο, επί του οποίου έχει περιορισμένες δυνατότητες παρέμβασης, εξαρτώμενος πάντα από τον πάροχο, ο οποίος θα πρέπει να συναινέσει σε οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησής του.

Δεν είναι δύσκολο να κατανοήσουμε πως, στην περίπτωση που ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμής είναι καταναλωτής, δηλαδή δεν χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες στα πλαίσια της εμπορικής ή άλλης επαγγελματικής του δραστηριότητας⁸, η πληροφοριακή ασυμμετρία και η μειωμένη διαπραγματευτική του ικανότητα επιτείνονται. Ο μέσος καταναλωτής έχει ακόμα μικρότερη πρόσβαση στην τεχνογνωσία και την πληροφόρηση που απαιτούνται για τη σύγκριση των παρεχόμενων υπηρεσιών και των επιβαρύνσεων που συνεπάγονται, διότι δεν διαθέτει τις απαραίτητες γνώσεις- ή ακόμα και τους εξειδικευμένους συνεργάτες- που θα του επιτρέψουν να κάνει μια μεθοδική και πλήρη «έρευνα αγοράς» και να λάβει, ακολούθως, την πιο συμφέρουσα για αυτόν απόφαση επιλογής του μέσου και τρόπου της πληρωμής και της συνεργασίας με ορισμένο πάροχο.

Κατά συνέπεια, και για όλους τους παραπάνω λόγους, ο καταναλωτής- χρήστης των υπηρεσιών πληρωμής, χρήζει ιδιαίτερης προστασίας προκειμένου να αξιοποιήσει καλύτερα την πληθώρα διαφορετικών υπηρεσιών που προσφέρονται και να επιλέξει την πιο συμφέρουσα για αυτόν πρόταση συνεργασίας, εκμεταλλευόμενος τον ανταγωνισμό μεταξύ των φορέων παροχής των υπηρεσιών.

Στα πλαίσια του ευρωπαϊκού δικαίου, στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, η οποία τέθηκε σε ισχύ την 1.11.1993, αναδείχθηκε για πρώτη φορά η προστασία του καταναλωτή σε μια αυτοτελή «πολιτική», στα πλαίσια της εγκαθίδρυσης πάντοτε της ενιαίας αγοράς. Η προστασία αυτή θα πρέπει, μάλιστα, σύμφωνα με το αρθ.153 (με τη νέα αρίθμηση) να είναι «υψηλού επιπέδου».⁹

Λίγα χρόνια αργότερα, το 2007, εκδόθηκε η Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, το Κοινοβούλιο και Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή με τίτλο «Στρατηγική της ΕΕ για την πολιτική καταναλωτών 2007-2013. Ενδυνάμωση των καταναλωτών, προώθηση της ευημερίας τους και αποτελεσματική προστασία τους».¹⁰ Στην Ανακοίνωση αυτή περιγράφεται μια σειρά στρατηγικών που θα

⁸ Μάλιστα, σύμφωνα με την Οδηγία 2008/48/EK για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης, οι σκοποί που επιδιώκονται από τον καταναλωτή θα πρέπει εν τοις πράγμασι να είναι άσχετοι με τις εμπορικές, επιχειρηματικές ή επαγγελματικές του δραστηριότητες και όχι απλώς να μπορούν να θεωρηθούν ως τέτοιοι, όπως προβλεπόταν από την προηγούμενη Οδηγία, 87/102/ΕΟΚ. Βλ. Χ.Λιβαδά, 2008, σελ.109.

⁹ Βλ. Χ.Λιβαδά, 2008, σελ.45

¹⁰ COM(2007),99 τελικό/2.

πρέπει να ακολουθηθούν προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που αναφέρονται στον τίτλο της. Πιο συγκεκριμένα, αναδεικνύονται οι ανάγκες για στενότερη παρακολούθηση της αγοράς και των εθνικών πολιτικών προστασίας, η βελτίωση της νομοθεσίας και της παρεχόμενης έννομης προστασίας, η προώθηση της εκπαίδευσης του καταναλωτή και διαμόρφωσης ορθής καταναλωτικής συνείδησης και η καλύτερη ενσωμάτωση της προστασίας των καταναλωτών σε τομείς όπως οι επιχειρήσεις, το περιβάλλον, οι μεταφορές, το εμπόριο, η ενέργεια και οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες.

Στην κατεύθυνση, λοιπόν, της εξυπηρέτησης- μεταξύ άλλων- της παραπάνω ανάγκης εκδόθηκε και η Οδηγία 2007/64/EK της 13.11.2007, θέτοντας κανόνες ως προς το μέγιστο χρόνο εκτέλεσης μιας εντολής πληρωμής (το αργότερο ως το τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας, με περιθώριο μέχρι τρεις εργάσιμες ως την 1.1.2012), την ευθύνη του φορέα παροχής σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης και τους όρους υπό τους οποίους είναι δυνατή η επιστροφή χρηματικών ποσών.¹¹ Με την ενίσχυση της διαφάνειας και την αύξηση των παρεχόμενων πληροφοριών, η εν λόγω οδηγία είναι ένα χρήσιμο εργαλείο, που μας φέρνει πιο κοντά σε μια πιο ολοκληρωμένη και λειτουργική ενιαία αγορά στο χώρο των πληρωμών.

3. Οι «πολύ μικρές» επιχειρήσεις και οι ανάγκες προστασίας τους

Στα πλαίσια των συζητήσεων σχετικά με τη νομοθεσία προστασίας του καταναλωτή- χρήση των υπηρεσιών πληρωμών, τίθεται συχνά το ζήτημα του τρόπου με τον οποίο θα πρέπει να αντιμετωπίζονται οι πολύ μικρές επιχειρήσεις. Πολλοί είναι εκείνοι που υποστηρίζουν πως οι επιχειρήσεις αυτές, των οποίων ο ορισμός δίνεται στη Σύσταση 2003/361/EK ως οι επιχειρήσεις που απασχολούν το πολύ δέκα εργαζομένους και ο ετήσιος κύκλος εργασιών τους δεν υπερβαίνει τα 2 εκ. ευρώ, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ακριβώς όπως και οι καταναλωτές, στα πλαίσια της αγοράς και χρήσης των υπηρεσιών πληρωμών- και όχι μόνο.

Τούτο θα πρέπει να αποτελεί κάθε φορά αντικείμενο εξέτασης εκ μέρους του φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ο φορέας ή οι φορείς της πολύ μικρής επιχείρησης δεν θα έχουν το χρόνο και τα μέσα, ή το εξειδικευμένο προσωπικό για να συγκεντρώσουν, να μελετήσουν και να συγκρίνουν τα δεδομένα της αγοράς και τους όρους της προτεινόμενης κάθε φορά συμφωνίας ή σύμβασης-πλαισίου. Η πληροφοριακή ασυμμετρία λοιπόν και η μειωμένη διαπραγματευτική ικανότητα για τις οποίες μιλήσαμε παραπάνω διατηρούνται και

¹¹ Από το Ενημερωτικό Δελτίο για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Μάιος 2007- αριθ.3

σε αυτή την περίπτωση, με αποτέλεσμα η πολύ μικρή επιχείρηση να μην έχει τη δυνατότητα να επιλέξει και να διαπραγματευθεί τους πιο συμφέροντες για αυτήν όρους διενέργειας συναλλαγών πληρωμών.

Υπάρχουν όμως και οι περιπτώσεις όπου μια πολύ μικρή επιχείρηση αποτελεί μέλος μιας ευρύτερης ομάδας, ενός ομίλου επιχειρήσεων, ο οποίος διαθέτει και τα μέσα και το προσωπικό αλλά και την οικονομική ισχύ, ώστε να είναι σε πολύ καλύτερη διαπραγματευτική θέση και να εξασφαλίζει για τα μέλη του πολύ καλύτερους όρους. Στο σημείο (9) των εισαγωγικών σκέψεων της Σύστασης 2003/361/ΕΚ τονίζεται ότι ο βαθμός αυτονομίας μιας επιχείρησης θα πρέπει να αποτελεί στοιχείο καθορισμού της οικονομικής της ισχύος¹². Στοιχείο που, κατά την άποψη μας, θα πρέπει να θεωρείται ισότιμο με τα μεγέθη της, όπως για παράδειγμα το τζίρο ή τον αριθμό των απασχολούμενων.

Στην τελευταία αυτή περίπτωση, είναι μάλλον απίθανο να κληθεί ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμής να αντιμετωπίσει την επιχείρηση αυτή ως καταναλωτή, δεδομένου ότι η ισορροπία δυνάμεων έχει σε σημαντικό βαθμό αποκατασταθεί μεταξύ τους.

Αν τώρα, και τούτο ισχύει κυρίως στις περιπτώσεις όπου τα μέρη δεσμεύονται από σύμβαση-πλαίσιο, το «status» της επιχείρησης αλλάξει κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, τότε εξετάζουμε ποια ήταν η κατάστασή της, αν δηλαδή θα μπορούσε να θεωρηθεί «πολύ μικρή επιχείρηση» κατά το χρόνο εκπλήρωσης μιας υποχρέωσης του παρόχου ή κατά το χρόνο που ανέκυψε τυχόν διαφορά. Στις περισσότερες συμβάσεις- πλαίσια πάντως, προβλέπεται υποχρέωση των επιχειρήσεων να ενημερώνουν το φορέα παροχής τους για οποιεσδήποτε αλλαγές προκύψουν στη νομική τους μορφή αλλά και στην εταιρική/μετοχική τους σύνθεση.

¹² Πρβλ. και τη Σύσταση 96/280/ΕΚ, που ορίζει ως «κατώφλι» καθορισμού της αυτονομίας μιας επιχείρησης την κατοχή ποσοστού μικρότερου του 25% των μετοχών ή μεριδίων της από άλλη επιχείρηση.

Γ. Η ΟΔΗΓΙΑ 2007/64/EK ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΣΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

1. Εισαγωγικά

Ας ξεκινήσουμε την παρούσα μελέτη της PSD, κάνοντας μια σύντομη αναφορά στις νομοθετικές και άλλες πρωτοβουλίες των οργάνων της Ε.Ε. που προηγήθηκαν της έκδοσής της ή εκδόθηκαν κατόπιν και σε ακολουθία με αυτήν. Πέρα, λοιπόν από την πρωτοβουλία για τον SEPA στην οποία ήδη αναφερθήκαμε, είχαν προηγουμένως εκδοθεί η Οδηγία 97/5/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων, η σύσταση 87/598/ΕΟΚ της Επιτροπής της 8.12.1987 για ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας σε θέματα ηλεκτρονικών πληρωμών, η σύσταση 88/590/ΕΟΚ της 17.11.1988 σχετικά με τα συστήματα πληρωμών και ιδίως τις σχέσεις μεταξύ κατόχου και εκδότη κάρτας, η σύσταση 97/489/EK της 30.7.2009 σχετικά με τις συναλλαγές που γίνονται με μέσα ηλεκτρονικής πληρωμής και ο Κανονισμός 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16.9.2009 «σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του Κανονισμού (ΕΚ) 2560/2001».

Μετά από μια μακρά περίοδο συζητήσεων και διαβουλεύσεων στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά και σε συνεργασία με άλλους φορείς, όπως η ΕΒΑ και η BEUC (η Ευρωπαϊκή Ένωση Καταναλωτών), η εν επικεφαλίδι Οδηγία εκδόθηκε τελικά την 13^η Νοεμβρίου του 2007¹³, τροποποιώντας τις Οδηγίες 97/7ΕΚ, 2002/65/EK, 2005/60/EK και 2006/48/EK και καταργώντας, παράλληλα, την Οδηγία 97/5/EK. Τα Κράτη μέλη είχαν προθεσμία για να θέσουν σε ισχύ τις κατάλληλες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις που θα εξασφάλιζαν τη συμμόρφωσή τους έως την 1^η Νοεμβρίου 2009.

Είναι μια Οδηγία «πλήρους εναρμόνισης»¹⁴, πράγμα που σημαίνει ότι οι ρυθμίσεις της θα πρέπει να μεταφερθούν αυτούσιες στα εθνικά δίκαια των Κρατών- μελών και ότι, αντίστοιχα, παρεκκλίσεις από αυτές επιτρέπονται μόνο στα σημαία που η ίδια η

¹³ Η σχετική πρόταση έγινε το Δεκέμβριο του 2005 από τον Επίτροπο McCreevy.

¹⁴ Κατ'αντιδιαστολή προς τις Οδηγίες «ελάχιστης εναρμόνισης», οι οποίες εξασφαλίζουν ένα ελάχιστο επίπεδο εναρμόνισης και προστασίας, επιτρέποντας παράλληλα στα Κράτη- μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερες διατάξεις. Γεγονός είναι πάντως, ότι και οι Οδηγίες «πλήρους εναρμόνισης», όπως αυτή που μελετούμε, αφήνουν στα Κράτη μέλη ένα ορισμένο πεδίο εξαιρέσεων από την εφαρμογή τους (waivers), κάτι που οδηγεί ορισμένους συγγραφείς στο να εκφράζουν αμφιβολίες για τα πραγματικά επίπεδα εναρμόνισης που επιτυγχάνουν, ιδίως στο ευαίσθητο πεδίο της προστασίας του καταναλωτή. (βλ. Ε.Αλεξανδρίδου, Δίκαιο Προστασίας Καταναλωτή, εκδ. Νομικής Βιβλιοθήκης, 2008, σελ.15 επ. και Α.Δεσποτίδου, Παροχή Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών από απόσταση, εκδ. Σάκκουλα, 2009 σελ.61).

Οδηγία ρητά το επιτρέπει¹⁵. Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών είναι ελεύθεροι να προσφέρουν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις στους χρήστες από αυτές που περιλαμβάνει η Οδηγία.

Η PSD είναι χωρισμένη σε τέσσερις κύριους τομείς:

- Ο Τίτλος I σκιαγραφεί το πεδίο εφαρμογής και δίνει τους βασικούς ορισμούς που θα χρησιμοποιηθούν στο κείμενο της Οδηγίας
- Ο Τίτλος II θέτει τις ρυθμιστικές βάσεις για μια νέα κατηγορία παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, τα λεγόμενα «ιδρύματα πληρωμών».
- Ο Τίτλος III περιέχει τις ρυθμίσεις που αφορούν στη διαφάνεια και τις απαιτήσεις πληροφόρησης για τις υπηρεσίες πληρωμών.
- Ο Τίτλος IV, τέλος, καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που υφίστανται σε σχέση με την παροχή και τη χρήση υπηρεσιών πληρωμών.

Πρωταρχικός στόχος της ήταν η περαιτέρω εναρμόνιση στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών μέσω της ισότιμης αντιμετώπισης όλων των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, της ενίσχυσης της διαφάνειας των συναλλαγών, της σαφούς περιγραφής των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των μερών, της διεύρυνσης των δικαιωμάτων πληροφόρησης των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών και της συντόμευσης των χρόνων εκτέλεσης των σχετικών πράξεων. Περαιτέρω, επιδιώχθηκε η ενίσχυση του υγιούς ανταγωνισμού και η δημιουργία ισότιμων ευκαιριών και δυνατοτήτων (του λεγόμενου “level playing field”)¹⁶.

Να σημειώσουμε εδώ ότι η PSD ρυθμίζει μόνο τις συναλλαγές που πραγματοποιούνται με «ηλεκτρονικό» χρήμα, δεδομένου ότι οι πληρωμές που πραγματοποιούνται με μετρητά ή επιταγές έχουν το δικό τους ξεχωριστό νομικό πλαίσιο. Αφορά, επίσης τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται εντός της ΕΕ, με τις εξαιρέσεις και εξειδικεύσεις που θα εξετάσουμε παρακάτω. Μάλιστα, δεν έχει σημασία αν οι καλυπτόμενες κατά τα άλλα συναλλαγές είναι συμβατές με το σύστημα του SEPA, διότι στόχος της είναι ακόμη, η εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού για όλα τα συστήματα πληρωμών¹⁷, έτσι ώστε ο χρήστης να μπορεί να επιλέξει την πιο συμφέρουσα για αυτόν υπηρεσία.

¹⁵ Μάλιστα, σύμφωνα με το αρθ. 86, κάθε φορά που ένα Κράτος-μέλος επιθυμεί να κάνει χρήση κάποιας από τις προβλεπόμενες παρεκκλίσεις, ενημερώνει περί αυτού την Επιτροπή, καθώς και για οποιαδήποτε μεταγενέστερη αλλαγή.

¹⁶ Βλ. και European Parliament Resolution on the Commission Communication to the Council and the Parliament on Retail Payments in the Single Market (COM(2000)36-C5-0103/2000-2000/2018 (COS)), όπου τονίζεται η ανάγκη ενίσχυσης του ανταγωνισμού μεταξύ των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμών.

¹⁷ Η PSD στο αρθ.4 στοιχείο 6, δίνει τον ορισμό του «συστήματος πληρωμών» λέγοντας ότι είναι το σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών, το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, το συμψηφισμό ή/ και το διακανονισμό πράξεων πληρωμών.

Γενικότερα, η ανάγκη για την έκδοση της Οδηγίας αυτής προέκυψε από τη διαπίστωση ότι, ένας τόσο ζωτικός για την ευρωπαϊκή αλλά και τη διεθνή οικονομία τομέας, όπως αυτός των υπηρεσιών πληρωμών δεν μπορεί πλέον να ρυθμίζεται αποσπασματικά από τις εθνικές έννομες τάξεις των Κρατών- μελών, καθώς και ότι, είναι η απαραίτητη η άρση των κάθε είδους περιττών εμποδίων και περιορισμών, προκειμένου οι υπηρεσίες πληρωμών να επιτελούν όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερα το ρόλο τους ως ένας βασικός μοχλός της ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων εντός της Ένωσης. «Με την εξάλειψη των διαφόρων νομικών και τεχνικών φραγμών που εμποδίζουν τη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς πληρωμών, η Οδηγία θέτει ως στόχο την ενίσχυση του ανταγωνισμού στη συγκεκριμένη αγορά διευκολύνοντας παράλληλα τις οικονομίες κλίμακας, οι οποίες θα βελτιώσουν την αποδοτικότητα».¹⁸

2. Ο Κανονισμός 924/2009 και η σχέση του με την Οδηγία 2007/64/ΕΚ

Ο εν επικεφαλίδι Κανονισμός, που αντικατέστησε τον Κανονισμό 2560/2001 έχει ως αντικείμενο τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές σε Ευρώ, κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί στο σημείο αυτό, καθότι είναι αυτός που θέτει δύο πολύ βασικές αρχές, τις οποίες υπηρετεί και η έκδοση της PSD, με στόχο πάντα την περαιτέρω βελτίωση των παρεχόμενων σχετικών υπηρεσιών.¹⁹

Η πρώτη από τις αρχές αυτές είναι αυτή της ισότητας του κόστους, σύμφωνα με την οποία²⁰, από την 1^η Ιουλίου 2002, τα έξοδα που επιβάλλει ίδρυμα για διασυνοριακές πράξεις ηλεκτρονικής πληρωμής σε Ευρώ μέχρι μέγιστου ποσού 12.500 € είναι ίδια με τα έξοδα που επιβάλλει το ίδιο ίδρυμα για αντίστοιχες πληρωμές σε Ευρώ στο εσωτερικό του Κράτους μέλους, στο οποίο είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα αυτό. Ήδη βέβαια από την 1.1.2006, όπως ορίζεται στο αρθ.3 παρ.3, το όριο αυτό έχει αυξηθεί στα 50.000 €.

Όσον αφορά τις επιβαρύνσεις όμως τις οποίες επωμίζονται ο πληρωτής και ο δικαιούχος, έχουμε διαφοροποίηση μεταξύ του εν λόγω Κανονισμού και της Οδηγίας 2007/64, καθότι η τελευταία στο αρθ. 52 παρ.2 καθιερώνει πλέον το μοντέλο χρέωσης SHARE, σύμφωνα με το οποίο ο δικαιούχος επιβαρύνεται με τις κάθε είδους χρεώσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμής και ο πληρωτής με τις χρεώσεις του δικού του παρόχου. Ο Κανονισμός αντίθετα δεν κάνει κάποια αναφορά στα μοντέλα χρεώσεων.

¹⁸¹⁸ Βλ. Ενημερωτικό Δελτίο για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Μάιος 2007-αριθ.3, σελ.2. Ακολουθεί η διευκρίνιση ότι μιλώντας για οικονομίες κλίμακας, εννοούμε τον τρόπο με τον οποίο η αύξηση του όγκου των συναλλαγών οδηγεί στη μείωση του κόστους παροχής των υπηρεσιών.

¹⁹ Βλ.Γκόρτσο Χ., Δελτ ΕΕΤ, τευχ.28/2002

²⁰ Αρθ.3 παρ.1 του Καν. 2560/2001

Η δεύτερη από τις βασικές αυτές αρχές είναι η αρχή της διαφάνειας των εξόδων, σύμφωνα με την οποία οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών είναι υποχρεωμένοι να γνωστοποιούν εκ των προτέρων στους πελάτες τους, γραπτώς ή, κατά περίπτωση, με ηλεκτρονικά μέσα, όλα τα έξοδα με τα οποία επιβαρύνουν τις διασυνοριακές πληρωμές, καθώς και κάθε τυχόν μεταβολή στα έξοδα αυτά. Το ίδιο ισχύει και για τα έξοδα μετατροπής των ξένων νομισμάτων.

Η Οδηγία 2007/64 με τη σειρά της, στα αρθ.38 και 39 αναφέρεται διεξοδικά στις υποχρεώσεις ενημέρωσης των χρηστών για τις παντός είδους επιβαρύνσεις που τους επιβάλλονται, τόσο πριν όσο και μετά την εκτέλεση της εντολής πληρωμής.

Δ. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ PSD

Η Οδηγία που μελετάμε ξεκινά απαριθμώντας τις κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, των οποίων οι πράξεις καλύπτονται από τις ρυθμίσεις της. Οι κατηγορίες είναι οι ακόλουθες έξι:

- α. Πιστωτικά ιδρύματα, κατά την έννοια του αρθ.4, παράγραφος 1, στοιχείο α) της Οδηγίας 2006/48/EK, το οποίο ορίζει το πιστωτικό ίδρυμα ως την επιχείρηση, η δραστηριότητα της οποίας συνίσταται στην αποδοχή από το κοινό καταθέσεων και άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων και στη χορήγηση πιστώσεων για ίδιο λογαριασμό.
- β. Ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο α) της Οδηγίας 2000/46/EK. Η εν λόγω Οδηγία τα περιγράφει ως τις επιχειρήσεις εκείνες που, εκτός από τα πιστωτικά ιδρύματα, εκδίδουν μέσα πληρωμής υπό μορφή ηλεκτρονικού χρήματος.²¹
- γ. Γραφεία ταχυδρομικών επιταγών τα οποία εξουσιοδοτούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών.
- δ. Ιδρύματα πληρωμών κατά την έννοια της PSD. Στα ιδρύματα πληρωμών θα γίνει ξεχωριστή αναφορά στην παρούσα μελέτη, καθότι αποτελούν μια σημαντική καινοτομία της Οδηγίας 2007/64.
- ε. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικές ή άλλες δημόσιες αρχές.
- στ. Τα Κράτη- μέλη ή οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές τους όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως δημόσιες αρχές.

Τέλος, για την αποφυγή αμφιβολιών, το άρθ.29 υπαγορεύει στα Κράτη μέλη να μην επιτρέπουν στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν αποτελούν παρόχους υπηρεσιών πληρωμών αλλά ούτε και αποκλείονται ρητά από το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας, να παρέχουν τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος²².

Να σημειώσουμε εδώ ότι ως «πράξη πληρωμής» ορίζουμε την ενέργεια στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος, και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή

²¹ Ως «ηλεκτρονικό χρήμα», κατά την έννοια της ίδιας Οδηγίας νοείται νομισματική αξία αντιπροσωπευόμενη από απαίτηση έναντι του εκδότη, η οποία είναι αποθηκευμένη σε ηλεκτρονικό υπόθεμα, έχει εκδοθεί κατόπιν παραλαβής χρηματικού ποσού τουλάχιστον ίσου με την εκδοθείσα νομισματική αξία και γίνεται δεκτή ως μέσο πληρωμής από άλλες επιχειρήσεις πέραν της εκδότριας.

²² Τίθεται και το ζήτημα, εν προκειμένω της διαφορετικής αντιμετώπισης των παρόχων- η υποψήφίων παρόχων- από τα Κράτη- μέλη, τα οποία παρουσιάζουν διαφοροποιήσεις στον τρόπο εφαρμογής της Οδηγίας 2001/12/EK για την αδειοδότηση και τη λειτουργία των πιστωτικών ιδρυμάτων και άλλων Οδηγιών. Οι φορείς που ενδιαφέρονται να παράσχουν υπηρεσίες πληρωμών, πρέπει σε κάποια Κράτη να αδειοδοτηθούν ως τραπεζικά ιδρύματα ή ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος πληρώντας μια σειρά- αποθαρρυντικών κάποιες φορές- προϋποθέσεων, ενώ σε κάποια άλλα όχι. Βλ. Working Document της Επιτροπής με τίτλο «A possible legal framework for the single payment area in the internal market» της 7.5.2002

ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου.

Οι υπηρεσίες πληρωμών που καλύπτονται από την PSD είναι οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα και είναι οι εξής:

- Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις τοποθετήσεις μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών
- Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών
- Εκτέλεση πράξεων πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς κεφαλαίων, σε λογαριασμό πληρωμών που έχει ανοίξει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών
- Εκτέλεση πράξεων πληρωμής, στο πλαίσιο των οποίων τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από πιστωτικό άνοιγμα για το χρήστη υπηρεσιών πληρωμών
- Έκδοση ή/και απόκτηση μέσων πληρωμών
- Εμβάσματα
- Εκτέλεση πράξεων πληρωμής όπου η συγκατάθεση του πληρωτή για να εκτελεσθεί μια πράξη πληρωμής δίδεται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής και η πληρωμή γίνεται στον φορέα εκμετάλλευσης των μέσων αυτών, ο οποίος ενεργεί αποκλειστικά ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή αγαθών και υπηρεσιών.

Οι υπηρεσίες πληρωμών που καλύπτονται από την PSD είναι οι υπηρεσίες πληρωμών μέλους που δεν μετέχει στη ζώνη Ευρώ. Ας σημειωθεί όμως εδώ ότι, με την εξαίρεση του αρθ.73, που αναφέρεται στην ημερομηνία αξίας και τη διαθεσιμότητα χρηματικών ποσών, οι τίτλοι III και IV²³ εφαρμόζονται μόνο όταν, τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένοι εντός της Ένωσης.

Τα Κράτη- μέλη έχουν το δικαίωμα να εξαιρέσουν από την εφαρμογή μέρους ή και του συνόλου της εν λόγω Οδηγίας τα ιδρύματα του αρθ.2 της Οδηγίας 2006/48/EK, εκτός των κεντρικών τραπεζών τους και των γραφείων ταχυδρομικών επιταγών.

Από το πεδίο εφαρμογής της PSD εξαιρούνται οι πράξεις, υπηρεσίες και συναλλαγές που απαριθμούνται στο άρθ.3. Αυτές είναι:

α) Οι πράξεις αποκλειστικά σε μετρητά από τον πληρωτή στο δικαιούχο, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση

²³ Που αναφέρονται στην εκτέλεση της πράξης πληρωμής και στην ευθύνη των μερών αντίστοιχα.

β) Οι πράξεις πληρωμής από τον πληρωτή στο δικαιούχο μέσω εμπορικού αντιπροσώπου εξουσιοδοτημένου να διαπραγματεύεται ή να συνάπτει την πώληση ή αγορά αγαθών ή υπηρεσιών εκ μέρους του πληρωτή ή δικαιούχου

γ) Η κατ' επάγγελμα υλική μεταφορά χαρτονομισμάτων και κερμάτων, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής, της επεξεργασίας και της παράδοσής τους

δ) Οι πράξεις πληρωμής οι συνιστάμενες σε μη επαγγελματική συγκέντρωση και παράδοση χρημάτων στο πλαίσιο μη κερδοσκοπικής ή φιλανθρωπικής δραστηριότητας.

ε) Οι υπηρεσίες κατά τις οποίες καταβάλλονται μετρητά από τον δικαιούχο στον πληρωτή ως μέρος πράξης πληρωμής, κατόπιν ρητής αίτησης του χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών αμέσως πριν την εκτέλεση πράξης πληρωμής, μέσω πληρωμής για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών.

στ) Οι επιχειρήσεις μετατροπής συναλλάγματος, δηλαδή οι πράξεις «μετρητά αντί μετρητών» (cash to cash) όπου τα μετρητά δεν τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμής.

ζ) Οι πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα αξιόγραφα, τα οποία εκδίδονται επί του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για να τεθούν χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου:

- i. Έντυπη επιταγή, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης της 19.3.1931, με την οποία θεσπίζεται ενιαίος νόμος για την επιταγή.
- ii. Έντυπη επιταγή, ανάλογη με εκείνη που αναφέρεται στο σημείο i), η οποία διέπεται από τη νομοθεσία των Κρατών μελών που δεν έχουν υπογράψει τη Σύμβαση της Γενεύης, της 19.3.1931 για τον ενιαίο νόμο περί συναλλαγματικής.
- iii. Έντυπες εντολές πληρωμών, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης της 7.6.1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια.
- iv. Έντυπες εντολές πληρωμών παρόμοιες με αυτές του σημείου iii) που διέπονται από τους νόμους των Κρατών μελών που δεν είναι μέλη της Σύμβασης της Γενεύης της 7.6.1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια.
- v. Έντυπα παραστατικά
- vi. Έντυπες ταξιδιωτικές επιταγές ή
- vii. Έντυπες ταχυδρομικές επιταγές όπως ορίζονται από την Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση

η) Οι πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συστήματος πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων μεταξύ αντιπροσώπων διακανονισμού, κεντρικών αντισυμβαλλομένων, γραφείων εκκαθάρισης ή/και κεντρικών τραπεζών και άλλων συμμετεχόντων στο σύστημα, και παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, με την επιφύλαξη του αθρ.28

θ) Οι πράξεις πληρωμής που αφορούν την εξυπηρέτηση περιουσιακών στοιχείων αποτελούμενων από τίτλους, περιλαμβανομένης της πληρωμής μερισμάτων, εισοδήματος ή άλλων διανεμόμενων ποσών, ή της εξαγοράς ή πώλησης, που διενεργούνται από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο η) ή από επιχειρήσεις επενδύσεων, πιστωτικά ιδρύματα, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων ή επιχειρήσεις διαχείρισης που παρέχουν υπηρεσίες επενδύσεων και κάθε άλλη οντότητα που επιτρέπεται να φυλάσσει χρηματοοικονομικά μέσα.

ι) Οι υπηρεσίες παρόχων τεχνικών υπηρεσιών, οι οποίοι υποστηρίζουν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών χωρίς ποτέ να περιέρχονται στην κατοχή τους τα υπό μεταφορά χρηματικά ποσά. Στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνονται η επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων, οι υπηρεσίες εμπιστοσύνης και προστασίας της ιδιωτικής ζωής, η ταυτοποίηση δεδομένων και οντοτήτων, η παροχή τεχνολογίας πληροφορικής (IT) και δικτύου επικοινωνιών, καθώς και η παροχή και συντήρηση τερματικών και συσκευών που χρησιμοποιούνται για τις υπηρεσίες πληρωμών.

ια) Οι υπηρεσίες που βασίζονται σε μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την απόκτηση αγαθών ή υπηρεσιών μόνο στην επαγγελματική στέγη που χρησιμοποιεί ο εκδότης ή στο πλαίσιο εμπορικής συμφωνίας με τον εκδότη, είτε εντός περιορισμένου δικτύου παρόχων υπηρεσιών είτε για περιορισμένο φάσμα αγαθών ή υπηρεσιών.

ιβ) Οι πράξεις πληρωμής οι οποίες εκτελούνται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, κατά τις οποίες τα αγοραζόμενα αγαθά ή υπηρεσίες παραδίδονται και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης αυτής της συσκευής δεν ενεργεί μόνο ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή των αγαθών και υπηρεσιών.

ιγ) Οι πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται για ίδιο λογαριασμό μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεταξύ αντιπροσώπων ή υποκαταστημάτων.

ιδ) Οι πράξεις πληρωμής μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης ή μεταξύ θυγατρικών επιχειρήσεων της ίδιας μητρικής επιχείρησης χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση παρόχου υπηρεσίας πληρωμών εκτός από επιχείρηση που ανήκει στον ίδιο όμιλο ή

ιε) Οι υπηρεσίες παρόχων για την ανάληψη μετρητών μέσω ATM οι οποίοι ενεργούν εξ ονόματος ενός ή περισσότερων εκδοτών καρτών και οι οποίοι δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης- πλαισίου με τον πελάτη που αναλαμβάνει μετρητά από λογαριασμό πληρωμής, εφόσον οι πάροχοι αυτοί δεν παρέχουν άλλες υπηρεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα.

Ε. ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

1. Εισαγωγικά

Η καθιέρωση μιας νέας κατηγορίας φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμής, των «ιδρυμάτων πληρωμών» αποτελεί βασική καινοτομία της PSD. Πρόκειται για νομικά πρόσωπα που αδειοδοτούνται συμφώνως προς τα αρθ. 5-10 της Οδηγίας και λειτουργούν με βάση την αρχή της «αμοιβαίας αναγνώρισης», παρέχοντας υπηρεσίες πληρωμών σε όλα τα Κράτη- μέλη της Ε.Ε.

Σε σχέση με τα πιστωτικά ιδρύματα, τα ιδρύματα πληρωμών παρέχουν μικρότερη γκάμα υπηρεσιών, είναι κατά την έννοια αυτή πιο εξειδικευμένα, αναλαμβάνοντας και σαφώς μικρότερους κινδύνους. Κατ'αποτέλεσμα, ο έλεγχος και η εποπτεία τους είναι ευκολότερη, ενώ ενισχύεται και η εμπιστοσύνη των χρηστών, επιχειρήσεων και καταναλωτών, σε αυτά. Για να λειτουργούν τα ιδρύματα πληρωμών επί ίσοις όροις σε ολόκληρη την Ένωση, η Οδηγία 2007/64²⁴ ορίζει ότι τα Κράτη- μέλη δεν θα πρέπει να επιβάλλουν σε αυτά απαιτήσεις διαφορετικές από αυτές που η ίδια προβλέπει.

Να επισημάνουμε εδώ τη μη ενσωμάτωση- παρότι η PSD είναι «πλήρους εναρμόνισης»- από τον ελληνικό νόμο 3862/2010, στον οποίο θα κάνουμε εκτενή αναφορά σε μεταγενέστερο σημείο της παρούσας μελέτης, του αρθ.23 της Οδηγίας η οποία επιβάλλει στα Κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε να είναι δυνατή η ενώπιον δικαστηρίου προσφυγή κατά των αποφάσεων που λαμβάνουν τα αρμόδια όργανα για τα ιδρύματα πληρωμών, κατ'εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που εκδίδονται σύμφωνα με αυτήν²⁵.

²⁴ Βλ. αιτιολογική σκέψη Νο 13

²⁵ Η μη ενσωμάτωση της διάταξης στο ελληνικό δίκαιο οφείλεται προφανώς στο ότι, στο συγκεκριμένο ζήτημα εφαρμόζονται, όπως και στα ζητήματα αδειοδότησης και εποπτείας, οι κείμενες διατάξεις σχετικά με την προσβολή των πράξεων της Τράπεζας της Ελλάδος, ως ατομικών διοικητικών πράξεων ενώπιον της διοικητικής δικαιοσύνης. Πάντως, προς αποφυγή αμφισβητήσεων ως προς το αν οι εν λόγω πράξεις προσβάλλονται ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή του ΣτΕ, θα μπορούσε ο ελληνικός νόμος να επαναλάβει τη ρύθμιση του αρθ. 9 του ν.3601/2007 «Ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων από πιστωτικά ιδρύματα, επάρκεια ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και λοιπές διατάξεις», που αναθέτει στο ΣτΕ την ανωτέρω αρμοδιότητα.

2. Παρεχόμενες Υπηρεσίες και Προϋποθέσεις αδειοδότησης και λειτουργίας

Η Οδηγία που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας μελέτης, μεταξύ των καινοτομιών που εισάγει στον τρόπο αντιμετώπισης των πράξεων πληρωμών εντός της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς, κάνει για πρώτη φορά εκτενή αναφορά και στα λεγόμενα «ιδρύματα πληρωμών».

Τα ιδρύματα πληρωμών είναι νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στο έδαφος οποιουδήποτε Κράτους- μέλους, με αντικείμενο, αν και όχι πάντα αποκλειστικό, την παροχή υπηρεσιών πληρωμών και σε καμία περίπτωση δεν αποτελούν τραπεζικά ιδρύματα. Εξάλλου, όπως αναφέρει και το αρθ. 16 παρ.4 της Οδηγίας, τα ιδρύματα πληρωμών δεν επιτρέπεται να ασκούν, κατ'επάγγελμα, τη δραστηριότητα της αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων, μια κατεξοχήν δραστηριότητα των Τραπεζών.

—Οι υπηρεσίες που δύναται να παρέχει ένα τέτοιο ίδρυμα είναι αυτές που αναφέραμε ήδη και περιγράφονται στο παράρτημα της PSD.

Το άρθρο 16 συμπληρώνει την παραπάνω απαρίθμηση, αναφέροντας και τις υπόλοιπες δραστηριότητες που μπορούν να ασκούν τα ιδρύματα πληρωμών. Αυτές είναι:

- Η παροχή λειτουργικών και στενά συνδεδεμένων επικουρικών υπηρεσιών, όπως εξασφάλιση της εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής, υπηρεσίες συναλλάγματος, υπηρεσίες φύλαξης καθώς και αποθήκευση και επεξεργασία δεδομένων
- Η λειτουργία συστημάτων πληρωμών, με την επιφύλαξη του αρθ.28
- Άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες, πέραν της παροχής υπηρεσιών πληρωμών, τηρουμένων πάντα του ισχύοντος ευρωπαϊκού και εκάστοτε εθνικού δικαίου, με την επιφύλαξη του αρθ.10 παρ.5.²⁶

Να προσθέσουμε στο σημείο αυτό ότι η παραλαβή, από τα ιδρύματα πληρωμών, χρηματικών ποσών από τους χρήστες προκειμένου αυτά να χρησιμοποιηθούν για την παροχή των υπηρεσιών τους, δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων. Αναλόγως, και οι πιστώσεις που τυχόν χορηγούνται για τους ίδιους σκοπούς είναι επικουρικές, αποπληρώνονται το πολύ εντός δώδεκα μηνών και δεν χορηγούνται από κεφάλαια που έχουν ληφθεί ή κρατούνται για την εκτέλεση πράξης πληρωμής.

Στα υπόλοιπα άρθρα ,έως και το 27^ο που περιλαμβάνει ο Τίτλος II, Κεφ. 1 της PSD, ρυθμίζονται αναλυτικά οι προϋποθέσεις αδειοδότησης, οι κεφαλαιακές απαιτήσεις,

²⁶ Το αρθ.10 παρ. 5 ορίζει ότι οι αρμόδιες Αρχές μπορούν να απαιτούν τη σύσταση χωριστού φορέα, ο οποίος θα ασκεί τις υπόλοιπες, εκτός των υπηρεσιών πληρωμών του παραρτήματος, επιχειρηματικές δραστηριότητες, όταν πιθανολογούν ότι η άσκησή τους από το ίδιο το ίδρυμα πληρωμών θα μπορούσε να βλάψει την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος ή και τη δυνατότητα των Αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωσή του με την Οδηγία 2007/64.

οι αρμόδιες εποπτικές αρχές, η άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών, η τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου καθώς και η ευθύνη των ιδρυμάτων πληρωμών για τις πράξεις των υπαλλήλων τους καθώς και τις δραστηριότητες των υποκαταστημάτων και αντιπροσώπων τους.

Σε πολλά σημεία, οι απαιτήσεις που θεσπίζονται για τα ιδρύματα πληρωμών ακολουθούν το πρότυπο αυτών που ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύματα. Έτσι, με την υποβολή της αίτησής τους για χορήγηση άδειας λειτουργίας από τις αρμόδιες αρχές²⁷, τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει να γνωστοποιούν σε αυτές το αρχικό τους κεφάλαιο, το πρόγραμμα δραστηριοτήτων τους και τριετές επιχειρηματικό σχέδιο, την οργανωτική δομή και τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, την ταυτότητα και τα εχέγγυα ακεραιότητας και καταλληλότητας όσων κατέχουν ειδικές συμμετοχές στο ίδρυμα αλλά και των διοικούντων και των ελεγκτών του καθώς και τη νομική μορφή και τη διεύθυνση των κεντρικών γραφείων του.²⁸

~~Είναι επίσης αυτονόητο~~ ότι αν ένα ίδρυμα πληρωμών πάψει να πληροί τις προϋποθέσεις αδειοδότησης, αν απέκτησε την άδεια με αντικανονικό τρόπο, αν η συνέχιση της δραστηριότητάς του θα αποτελούσε απειλή για την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών, αν εμπίπτει σε κάποια προϋπόθεση ανακλήσεως της εθνικής νομοθεσίας ή ακόμη αν δεν έκανε χρήση της άδειας που του χορηγήθηκε εντός 12 μηνών ή διέκοψε τη δραστηριότητά του για περίοδο μεγαλύτερη των 6 μηνών, η άδεια λειτουργίας του μπορεί να ανακληθεί από τις αρμόδιες αρχές.

Η άδεια που χορηγείται ισχύει σε όλα τα Κράτη μέλη²⁹ και επιτρέπει στο ίδρυμα πληρωμών να παρέχει τις υπηρεσίες του, ασκώντας είτε το δικαίωμα της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών είτε αυτό της ελεύθερης εγκατάστασης. Τούτο σημαίνει πως ένα ίδρυμα πληρωμών μπορεί είτε να ανοίγει υποκαταστήματα είτε να αποκτά θυγατρικές επιχειρήσεις με σκοπό την ευρύτερη δυνατή εξάπλωσή του στα πλαίσια της Ενιαίας Αγοράς.³⁰ Επίσης, σύμφωνα με το αρθ. 17 της Οδηγίας 2007/64/EK, τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να προβαίνουν σε εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή άλλες οντότητες, αρκεί να ενημερώνουν καταλλήλως τις αρμόδιες Αρχές, οι οποίες θα εξετάσουν αν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που θέτει η ευρωπαϊκή και εθνική νομοθεσία, ώστε να εγκρίνουν την ανάθεση αυτή.

²⁷ Σύμφωνα με όσα ορίζονται στο αρθ.20, οι αρχές που μπορούν να επιφορτίζονται από τα Κράτη μέλη με την αδειοδότηση και την προληπτική εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών είναι είτε δημόσιες αρχές- απευθείας ή κατ' εξουσιοδότηση- είτε οργανισμοί αναγνωρισμένοι από την εθνική νομοθεσία. Το ρόλο αυτό μπορούν να αναλαμβάνουν και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες.

²⁸ Αυτονόητο είναι ότι, κατά των αποφάσεων των αρμοδίων Αρχών υπάρχει η δυνατότητα προσφυγής στα Δικαστήρια από τους ενδιαφερομένους (αρθ.23).

²⁹ Μάλιστα, το αρθ.24 επιβάλλει και τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών, των εθνικών κεντρικών τραπεζών και της ΕΚΤ, με στόχο την ανταλλαγή πληροφοριών για τα ιδρύματα πληρωμών και τη δραστηριότητά τους.

³⁰ Αρθ. 10 παρ. 9

ΣΤ. ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

1. Γενικοί κανόνες

Η Οδηγία 2007/64/ΕΚ αφιερώνει ένα μεγάλο μέρος της στην αναλυτική έκθεση των απαιτήσεων διαφάνειας και ενημέρωσης στις οποίες θα πρέπει να συμμορφώνονται –κατά κύριο λόγο- οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών, προκειμένου να παρέχουν στους χρήστες- πελάτες τους καλύτερης ποιότητας υπηρεσίες και να ελαχιστοποιήσουν τις περιπτώσεις αμφιβολιών και αμφισβητούμενων συναλλαγών, που μπορούν με τη σειρά τους να οδηγήσουν σε καταγγελίες και δικαστικές ή εξωδικαστικές προσφυγές.

Οι ρυθμίσεις που αφορούν τη διαφάνεια των όρων και τις απαιτήσεις ενημέρωσης εφαρμόζονται τόσο σε μεμονωμένες πράξεις πληρωμής όσο και σε αυτές που καλύπτονται από συμβάσεις- πλαίσια. Τα Κράτη- μέλη έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις³¹ δεν θα εφαρμόζονται όταν ο χρήστης της υπηρεσίας δεν είναι καταναλωτής, καθώς και ότι θα μπορούν, αντιθέτως, να εφαρμόζονται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές. Αν υπάρχουν κοινοτικές διατάξεις που περιλαμβάνουν επιπλέον απαιτήσεις ενημέρωσης, τότε αυτές υπερισχύουν προς όφελος των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών.

Όσον αφορά τώρα τις χρεώσεις για την παρεχόμενη στους χρήστες πληροφόρηση, η PSD ορίζει ότι αυτή είναι δωρεάν για όλους, εκτός και αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία μεταξύ χρήστη και παρόχου, η οποία θα ορίζει μια εύλογη και ανάλογη του πραγματικού κόστους χρέωση είτε για την παροχή επιπλέον πληροφοριών, είτε για τη συχνότερη αποστολή τους είτε ακόμα για τη διαβίβασή τους με τρόπο διαφορετικό από αυτόν που ορίζει η σύμβαση-πλαίσιο.

Να σημειώσουμε επίσης ότι το βάρος απόδειξης της συμμόρφωσης με τις παραπάνω απαιτήσεις φέρει ως επί το πλείστον ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, παρόλο που η Οδηγία αφήνει το ζήτημα στη διακριτική ευχέρεια των μερών.

2. Οι μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

Όταν πρόκειται για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής η οποία δεν καλύπτεται από σύμβαση- πλαίσιο, δηλαδή μιας μεμονωμένης πράξης πληρωμής, η Οδηγία 2007/64 κατηγοριοποιεί την πληροφόρηση που πρέπει να παρέχεται, με βάση το

³¹ Που περιλαμβάνονται στον τίτλο ΙΙΙ της PSD

χρονικό σημείο από την προσέλευση του χρήστη, με φυσική παρουσία ή εξ αποστάσεως, στον πάροχο και την διατύπωση της πρόθεσής του να προβεί σε μία πράξη πληρωμής, μέχρι και μετά την εκτέλεση της πράξης αυτής.

Προτού λοιπόν ο χρήστης δεσμευθεί από οποιαδήποτε σύμβαση ή προσφορά, υπάρχει η υποχρέωση παροχής μιας γενικής ενημέρωσης. Η ενημέρωση αυτή, η οποία πρέπει πάντοτε να γίνεται με τρόπο εύληπτο, σαφή και ευπρόσιτο, περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστον, τα εξής στοιχεία³²:

- α) τις πληροφορίες ή το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης³³ που πρέπει να παράσχει ο χρήστης, προκειμένου η εντολή πληρωμής να εκτελεστεί ορθά.
- β) τη μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης εντός της οποίας πρέπει να παρασχεθεί η εν λόγω υπηρεσία.
- γ) όλες τις επιβαρύνσεις που θα κληθεί να καταβάλει ο χρήστης και την ανάλυση αυτών, ανάλογα με την περίπτωση³⁴.
- δ) ανάλογα με την περίπτωση, την πραγματική συναλλαγματική ισοτιμία ή τη συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί κατά τη μετατροπή των νομισμάτων.

Μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής από τον πάροχο, αυτός υποχρεούται να παράσχει την εξής πληροφόρηση στον πληρωτή:

- α) τα στοιχεία εκείνα που επιτρέπουν στο χρήστη να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο.
- β) το ποσό της πράξης πληρωμής, στο νόμισμα που αυτή πρόκειται να εκτελεσθεί.
- γ) το ποσό των επιβαρύνσεων που πρέπει να καταβληθούν από τον πληρωτή και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους.

³² Αρθ.37 της PSD

³³ Ως «αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης», Οδηγία 2007/64 ορίζει, στο αρθ.4 παρ.21, το συνδυασμό γραμμάτων, αριθμών ή συμβόλων που πρέπει κάθε φορά να παρέχει ο χρήστης στον πάροχο, έτσι ώστε ο δεύτερος να μπορέσει να ταυτοποιήσει με βεβαιότητα έναν άλλο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή το λογαριασμό του και να εκτελέσει ορθά την εντολή πληρωμής.

³⁴ Στις περιπτώσεις που, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμής, ο δικαιούχος επιβάλλει επιβάρυνση ή προσφέρει έκπτωση ή ακόμα, αν ο πάροχος ή τρίτος επιβάλλουν επιβάρυνση, ο πληρωτής θα πρέπει πάντοτε να είναι προς τούτο ενήμερος. Αυτό ισχύει και για τις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

- δ) τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε ή σχετική αναφορά, σε περίπτωση που αυτή διαφέρει από την ισοτιμία που έγινε γνωστή στο χρήστη κατά την προηγούμενη γενική ενημέρωση του αρθ.37.
- ε) την ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

Μετά την εκτέλεση της εντολής, οι πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν στο χρήστη-πληρωτή είναι³⁵:

- α) τα στοιχεία που θα επιτρέψουν στο δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής καθώς και, αν είναι απαραίτητο, τον πληρωτή όπως και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την εντολή πληρωμής.
- β) το ποσό της πράξης πληρωμής, στο νόμισμα στο οποίο θα το λάβει ο δικαιούχος.
- γ) το ποσό των επιβαρύνσεων που θα κληθεί να καταβάλει ο δικαιούχος και, κατά περίπτωση την ανάλυσή τους.
- δ) τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποίησε ο πάροχος του δικαιούχου και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος.
- ε) την ημερομηνία αξίας (valeur) της πίστωσης.

Σε κάθε περίπτωση, η πληροφόρηση θα πρέπει να παρέχεται σε έντυπη μορφή ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο³⁶. Αποδεκτή είναι επίσης και η γνωστοποίηση των πληροφοριών μέσω της παροχής στο χρήστη, αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης ή του σχεδίου εντολής πληρωμής. Τέλος, όσον αφορά την προηγούμενη γενική ενημέρωση, αν η σύμβαση μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής έχει συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως, το οποίο δεν επιτρέπει τη συμμόρφωση του παρόχου με το αρθ. 36 παρ.1 της PSD, τότε οι εκεί αναφερόμενες υποχρεώσεις του εκπληρώνονται αμέσως μετά την εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

3. Οι συμβάσεις-πλαίσιο και οι από αυτές καλυπτόμενες πράξεις πληρωμής

Οι πράξεις πληρωμής που αναλαμβάνει να εκτελέσει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών κατόπιν εντολής του χρήστη, είναι πλέον σύνηθες να εντάσσονται στα πλαίσια μιας εξειδικευμένης προς τούτο σύμβασης η οποία συνάπτεται μεταξύ των δύο μερών, της λεγόμενης «σύμβασης-πλαίσιο». Σύμφωνα με το αρθ.4 παρ. 12 της Οδηγίας 2007/64, αυτού του είδους οι συμβάσεις διέπουν τη μελλοντική εκτέλεση

³⁵ Αρθ. 39 της PSD

³⁶ Στο αρθ. 4 παρ.25 η Οδηγία 2007/64 ορίζει ως «ανθεκτικό στο χρόνο μέσο», εκείνο που επιτρέπει στο χρήστη να αποθηκεύει για το απαιτούμενο χρονικό διάστημα τις πληροφορίες που του απευθύνονται και να τις αναπαραγάγει, αν χρειαστεί.

ατομικών και διαδοχικών πράξεων πληρωμών, ενώ, παράλληλα, μπορεί να επιβάλλουν στο χρήστη τη σύσταση λογαριασμού πληρωμών, ορίζοντας και τους όρους της σύστασης αυτής.

Η PSD δεν απαιτεί η σύμβαση- πλαίσιο να αποτελεί ένα αυτοτελές συμβατικό κείμενο, αλλά οι ρυθμίσεις της μπορούν να εντάσσονται και στα πλαίσια μιας ευρύτερης σύμβασης που συνάπτεται μεταξύ παρόχου και χρήστη και περιλαμβάνει και ρυθμίσεις που δεν αφορούν τις υπηρεσίες πληρωμών. Για τους σκοπούς της Οδηγίας θα λαμβάνονται κάθε φορά υπόψη μόνον οι όροι εκείνοι που αφορούν τις υπηρεσίες πληρωμών.

Η σύμβαση- πλαίσιο, της οποίας το βασικό περιεχόμενο θα είναι το ίδιο για όλους τους πελάτες ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμής, εξυπηρετεί τις ανάγκες της ασφάλειας και της ομοιομορφίας, παρέχοντας πλήρη ενημέρωση στο χρήστη για τους όρους και τις προϋποθέσεις χρήσης μιας υπηρεσίας πληρωμής, είτε αυτός λειτουργεί ως πληρωτής είτε ως δικαιούχος. Εξοικονομεί χρόνο και για τους δύο συμβαλλομένους, οι οποίοι δεν χρειάζεται να διαπραγματεύονται κάθε φορά το περιεχόμενό της, παρά μόνο εφόσον πρόκειται για ειδικούς όρους και εκπτώσεις που ο πάροχος είναι διατεθειμένος να παράσχει στο χρήστη.

Και στις περιπτώσεις αυτές, της ύπαρξης δηλαδή μιας σύμβασης που καλύπτει τις εκάστοτε διενεργούμενες πράξεις πληρωμής, η PSD προβλέπει εκτεταμένες υποχρεώσεις πληροφόρησης και τήρησης των όρων διαφάνειας εκ μέρους του παρόχου. Του σταδίου της σύναψης μιας σύμβασης- πλαισίου, θα πρέπει πάντοτε να προηγείται μια γενική ενημέρωση του χρήστη- πελάτη, ενώ, αν η σύμβαση έχει – μετά από αίτηση του χρήστη- συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως³⁷, η ενημέρωση θα πρέπει να λαμβάνει χώρα αμέσως μετά τη σύναψή της. Ευνόητο είναι βέβαια πως, καθ'όλη τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, ο χρήστης μπορεί να ζητά και να λαμβάνει αντίγραφο της σύμβασης- πλαισίου, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία από αυτές που εκθέτει η Οδηγία στο αρθ.42, με το οποίο θα ασχοληθούμε αμέσως παρακάτω³⁸.

Η PSD κατηγοριοποιεί, στο αρθ. 42 τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στο χρήστη, και οι οποίες, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, περιέχονται στη σύμβαση- πλαίσιο, της οποίας ο χρήστης- πελάτης στην πλειονότητα των περιπτώσεων λαμβάνει αντίγραφο. Ότι πληροφορίες αυτές είναι:

Όσον αφορά τον ίδιο τον πάροχο, θα πρέπει να γνωστοποιείται στον πελάτη η ονομασία του, η διεύθυνση των κεντρικών του γραφείων ή αυτών του

³⁷ Πρβλ. και την Οδηγία 2002/65/EK για την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

³⁸ Αρθ. 43 Οδηγίας 2007/64/EK

αντιπροσώπου ή του υποκαταστήματός του, συμπεριλαμβανομένης και της ηλεκτρονικής και κάθε άλλης διεύθυνσης επικοινωνίας. Θα πρέπει επίσης να γνωστοποιούνται τα στοιχεία της αρμόδιας εποπτικής αρχής και του δημόσιου μητρώου στο οποίο καταχωρήθηκε η άδεια του παρόχου.

Για την υπηρεσία που πρόκειται να παρασχεθεί αυτή καθεαυτή, ο πάροχος θα πρέπει να ενημερώνει το χρήστη για τα κύρια χαρακτηριστικά της και να καθορίζει τις πληροφορίες ή το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που θα πρέπει να παρέχει σε αυτόν ο χρήστης, προκειμένου να την εκτελέσει σωστά. Απαραίτητος είναι επίσης ο καθορισμός του τύπου και της διαδικασίας κοινοποίησης της συγκατάθεσης για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής, καθώς και άρσης της συγκατάθεσης αυτής. Θα πρέπει επίσης να καθορίζονται με σαφήνεια ο χρόνος λήψης της εντολής, το χρονικό σημείο λήξης των ημερήσιων εργασιών του παρόχου, καθώς και η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης των εντολών. Τέλος, θα πρέπει να αναφέρεται αν υπάρχει δυνατότητα συμφωνίας σχετικά με το όριο δαπανών.³⁹

Λεπτομερής αναφορά θα πρέπει επίσης να γίνεται στις παντός είδους επιβαρύνσεις που θα κληθεί να καταβάλει ο χρήστης, καθώς και στα εφαρμοστέα επιτόκια και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες⁴⁰. Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς, θα πρέπει να γνωστοποιείται στο χρήστη και ο τρόπος υπολογισμού του πραγματικού επιτοκίου ή καθορισμού της συναλλαγματικής ισοτιμίας που πράγματι θα εφαρμοστεί κατά την εκτέλεση της συναλλαγής.⁴¹

Μέρος της προσυμβατικής ενημέρωσης θα πρέπει να αποτελούν ακόμη τα μέσα, ο τρόπος και η συχνότητα της επικοινωνίας μεταξύ των μερών, καθώς και η γλώσσα

³⁹ Στον τύπο και τη διαδικασία κοινοποίησης της συγκατάθεσης του χρήστη, στο χρόνο λήψης της εντολής πληρωμής, καθώς και στις συμφωνίες σχετικά με τα όρια δαπανών θα κάνουμε εκτενέστερη αναφορά κατά την ανάλυση του τίτλου IV της Οδηγίας, που είναι αφιερωμένος στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των παρόχων και των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών.

⁴⁰ Οι πληρωμές πραγματοποιούνται πάντοτε στο νόμισμα που τα μέρη έχουν προκαθορίσει. Στις περιπτώσεις που πρόκειται να παρασχεθεί υπηρεσία μετατροπής μεταξύ δύο νομισμάτων στο σημείο πώλησης ή εκ μέρους του δικαιούχου μεταγενέστερα, ο πληρωτής θα πρέπει πάντοτε να είναι ενήμερος για την ισοτιμία που θα χρησιμοποιηθεί και για τις τυχόν επιβαρύνσεις που αυτή συνεπάγεται. Τούτο ισχύει, είτε η πράξη καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο είτε όχι.

⁴¹ Σύμφωνα με το αρθ. 4 της Οδηγίας (παρ. 18 και 20 αντίστοιχα), συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς είναι η ισοτιμία που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό κάθε ανταλλαγής νομισμάτων, ενώ επιτόκιο αναφοράς είναι αυτό που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό των τόκων. Και τα δύο παραπάνω στοιχεία θα πρέπει να προέρχονται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό, έτσι ώστε να μπορούν ανά πάσα στιγμή να ελεγχθούν. Ειδικά για τη συναλλαγματική ισοτιμία, αυτή μπορεί να καθίσταται διαθέσιμη και από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

που θα χρησιμοποιείται, τόσο στη μεταξύ τους επικοινωνία όσο και για τη σύναψη της σύμβασης πλαισίου.

Τόσο ο πάροχος της υπηρεσίας πληρωμών, όσο και ο χρήστης θα πρέπει να λαμβάνουν μέριμνα για την όσο το δυνατόν πιο πιστή και ασφαλή εκτέλεση των εντολών. Για το λόγο αυτό, ο χρήστης θα πρέπει εκ των προτέρων να γνωρίζει τα μέτρα προφύλαξης για την ασφαλή φύλαξη του μέσου πληρωμής καθώς και τον τρόπο ειδοποίησης του παρόχου σε περίπτωση απώλειας, κλοπής ή υπεξαίρεσης αυτού. Οι όροι και προϋποθέσεις της ευθύνης του πληρωτή και του παρόχου για μη εγκεκριμένες ή λανθασμένες πράξεις πληρωμής καθώς και οι όροι επιστροφής αποτελούν ένα ακόμη αντικείμενο της προσυμβατικής ενημέρωσης, στο οποίο θα αναφερθούμε λεπτομερέστερα στην ανάλυση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των μερών.

Ως ένα ακόμη «εργαλείο» στα χέρια του ευρωπαϊού νομοθέτη για τη διεύρυνση της ενιαίας αγοράς, η PSD έχει ως στόχο, όχι μόνο τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας αγαθών, υπηρεσιών και κεφαλαίων αλλά και την ενθάρρυνση του υγιούς ανταγωνισμού, με απώτερο στόχο την παροχή καλύτερης ποιότητας αλλά και φθηνότερων υπηρεσιών ανάμεσα στις οποίες θα μπορούν οι καταναλωτές να επιλέγουν.

Υπό το πρίσμα αυτό, η Οδηγία 2007/64 ορίζει, στις εισαγωγικές της παρατηρήσεις, ότι οι καταναλωτές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καταγγέλλουν τις συμβάσεις –πλαίσιο που υπέγραψαν με τους παρόχους τους ανά πάσα στιγμή, με προθεσμία όχι μεγαλύτερη του ενός μηνός. Η προθεσμία αυτή, όταν η σύμβαση καταγγέλλεται από τον πάροχο, δεν θα πρέπει να είναι μικρότερη των δύο μηνών.⁴² Εφόσον η σύμβαση –πλαίσιο έχει διάρκεια μεγαλύτερη των δώδεκα μηνών ή είναι αορίστου χρόνου, ο χρήστης δεν επιβαρύνεται με κανένα κόστος για την καταγγελία της, εφόσον έχει παρέλθει το δωδεκάμηνο. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο πάροχος μπορεί να επιβάλλει ένα εύλογο κόστος στο χρήστη.

Όσον αφορά τώρα, τις τροποποιήσεις στη σύμβαση, αυτές προτείνονται από τον πάροχο τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την προτεινόμενη έναρξη ισχύος τους, σε έντυπη μορφή ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο⁴³. Εάν ο χρήστης δεν γνωστοποιήσει στον πάροχο, με τον τρόπο που κάθε φορά προβλέπεται, τη μη

⁴² Να σημειώσουμε εδώ, ότι ο πάροχος διατηρεί πάντοτε το δικαίωμά του να καταγγέλλει τη σύμβαση, εφόσον τούτο επιβάλλεται από εξαιρετικές περιστάσεις, από την εθνική ή κοινοτική νομοθεσία ή και από συγκεκριμένα μέτρα που κρίνεται απαραίτητο να ληφθούν για τυχόν δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή για την πρόληψη και διερεύνηση εγκλημάτων.

⁴³ Για παράδειγμα, σε δισκέτες, CD-ROM, DVD ή και ο σκληρός δίσκος του υπολογιστή. Βλ. Οδηγία 2002/65/EK, αιτιολογικό στοιχ.20.

αποδοχή των τροποποιήσεων ή ακόμα και την καταγγελία της σύμβασης- πλαίσιο πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης της ισχύος τους, τότε θεωρείται ότι τους έχει αποδεχθεί.

Οι αλλαγές σε επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες εφαρμόζονται αμέσως και χωρίς προειδοποίηση του χρήστη, αρκεί να υπάρχει σχετική πρόβλεψη στη σύμβαση και οι αλλαγές αυτές να βασίζονται στα επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς που έχουν συμφωνηθεί. Για τις αλλαγές στα επιτόκια, ο χρήστης θα πρέπει να ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατόν, εκτός και αν έχει συμφωνηθεί συγκεκριμένη συχνότητα ή τρόπος παροχής πληροφοριών, εκτός από αυτόν του αρθ. 41 παρ.1. Αυτονόητο είναι πως οι ανωτέρω αλλαγές θα πρέπει να υπολογίζονται και να εφαρμόζονται με τρόπο ουδέτερο και χωρίς διακρίσεις εις βάρος ορισμένων χρηστών.

Τέλος, η πληροφόρηση που παρέχεται στον πληρωτή πριν και μετά την εκτέλεση της πράξης πληρωμής, καθώς και η πληροφόρηση του δικαιούχου κατόπιν της εκτελέσεως της πράξης πληρωμής, είναι η ίδια για τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής που εκτελούνται στα πλαίσια μιας σύμβασης πλαισίου, όπως και για τις μεμονωμένες πράξεις που δεν εντάσσονται σε μια τέτοια σύμβαση.

Ζ. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΩΝ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

1. Εισαγωγικά – Βασικές ρυθμίσεις

Μετά την έκθεση των υποχρεώσεων διαφάνειας και πληροφόρησης, η Οδηγία 2007/64/EK αφιερώνει το επόμενο μεγάλο τμήμα της, τον τίτλο IV, στην απарίθμηση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων όλων των «χρηστών» των συστημάτων πληρωμών, δηλαδή των παρόχων, των πληρωτών και των δικαιούχων αλλά και των τυχόν τρίτων που μπορεί να μεσολαβούν κατά την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής.

Θα δούμε παρακάτω πως ο ευρωπαίος νομοθέτης θέλησε πρωτίστως να προστατεύσει το χρήστη εκείνο που χρησιμοποιεί τα συστήματα πληρωμών ως καταναλωτής, δηλαδή όχι στα πλαίσια της επαγγελματικής του δραστηριότητας. Τούτο συμβαίνει επειδή ο επιχειρηματίας που διενεργεί πράξεις πληρωμής είναι κατά κανόνα πιο ενημερωμένος για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του και του είναι ευκολότερο να διαπραγματευθεί και να επιτύχει τους ευνοϊκότερους για αυτόν όρους χρήσης της υπηρεσίας. Ο καταναλωτής, αντιθέτως έχει και έλλειμμα πληροφόρησης αλλά και μειωμένη διαπραγματευτική ικανότητα σε σχέση με τον πάροχο, που πολλές φορές είναι ένας μεγάλος χρηματοοικονομικός οργανισμός, όπως για παράδειγμα ένα τραπεζικό ίδρυμα.

Αυτός είναι ο λόγος που το αρθ. 51 παρ. 1 και 2, ορίζει ότι μια σειρά άρθρων μπορούν να μην εφαρμόζονται όταν ο χρήστης της υπηρεσίας δεν είναι καταναλωτής. Από την άλλη πλευρά, η Οδηγία δίνει στα κράτη- μέλη την ευχέρεια να αντιμετωπίζουν τις πολύ μικρές επιχειρήσεις με τον ίδιο τρόπο, όπως και τους καταναλωτές, κρίνοντας πως, σε πολλές περιπτώσεις χρήζουν της ίδιας προστασίας. Θα δούμε παρακάτω ποιες είναι οι διατάξεις αυτές, που μπορούν να μην εφαρμόζονται όταν δεν έχουμε απέναντί μας έναν καταναλωτή ή, κατά περίπτωση, μια πολύ μικρή επιχείρηση.

Επιπλέον, στο αρθ. 51 παρ. 4 ορίζεται ότι η Οδηγία που εξετάζουμε δεν θίγει τα εθνικά μέτρα εφαρμογής της Οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την καταναλωτική πίστη, αλλά ούτε και άλλες σχετικές κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές.

Το αρθ. 52 θίγει το ιδιαίτερα σημαντικό θέμα των επιβαρύνσεων που επιβάλλονται εκατέρωθεν, κυρίως από τους παρόχους προς τους χρήστες αλλά και, σε ορισμένες περιπτώσεις, από τον δικαιούχο προς τον πληρωτή.

Ο γενικός κανόνας που εφαρμόζεται στην πρώτη περίπτωση είναι ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν δικαιούται να επιβάλλει χρεώσεις στο χρήστη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων διαφάνειας και ενημέρωσης που υπέχει ή για τα προληπτικά ή διορθωτικά μέτρα που ενδεχομένως θα χρειαστεί να λάβει.

Στο γενικό αυτό κανόνα η Οδηγία αφήνει στα Κράτη- μέλη την ευχέρεια τριών εξαιρέσεων. Η πρώτη συνδέεται με την άρνηση του παρόχου να εκτελέσει μια εντολή πληρωμής, σύμφωνα με το αρθ. 65 παρ.1. Στην περίπτωση αυτή, ο πάροχος θα μπορεί, αν τούτο του επιτρέπεται από την εθνική νομοθεσία, να χρεώνει το χρήστη για την ενημέρωση που θα του παράσχει για την άρνηση και τους λόγους αυτής. Επίσης, το αρθ.66 παρ.5 ορίζει ότι, εφόσον υπάρχει σχετική πρόβλεψη στη σύμβαση- πλαίσιο, ο πάροχος μπορεί να επιβάλλει χρέωση στο χρήστη που ανακαλεί μια εντολή πληρωμής. Τέλος, δίνεται το δικαίωμα στον πάροχο, εφόσον τούτο είχε προβλεφθεί στη σύμβαση- πλαίσιο, να επιβαρύνει το χρήστη με έξοδα για τυχόν ανάκτηση ποσών από εντολή πληρωμής που έμεινε ανεκτέλεστη ή εκτελέστηκε λανθασμένα, λόγω του ότι ο χρήστης έδωσε λανθασμένο αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.⁴⁴

Σε κάθε περίπτωση πάντως, οι ανωτέρω χρεώσεις θα πρέπει να έχουν προσυμφωνηθεί από τα μέρη- πάροχο και χρήστη- και να είναι εύλογες και ανάλογες με το πραγματικό κόστος που βάρυνε τον πάροχο.

Στη συνέχεια, το αρθ.52 αναφέρεται στο, διαδεδομένο πλέον, μοντέλο «SHARE». Σύμφωνα με αυτό, εκεί όπου δεν απαιτείται κάποια μετατροπή νομισμάτων για την εκτέλεση της εντολής πληρωμής, πληρωτής και δικαιούχος επιβαρύνονται ο καθένας με τα έξοδα και τις χρεώσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

Δεν είναι ασύνηθες, κατά τη διεξαγωγή των πληρωμών, οι δικαιούχοι να ζητούν κάποιες επιβαρύνσεις ή αντίθετα να προσφέρουν εκπτώσεις στους πληρωτές για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμής. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί να παρεμποδίζεται από τον πάροχο, όμως τα Κράτη μέλη μπορούν να αφαιρούν ή να περιορίζουν, σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτό το δικαίωμα, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών ενίσχυσης του ανταγωνισμού και προαγωγής της χρήσης αποτελεσματικών και ταχέων μέσων πληρωμών.

Το αρθ. 53 της PSD απαριθμεί μια σειρά διατάξεων που μπορούν, κατόπιν συμφωνίας παρόχων και χρηστών, να μην εφαρμόζονται στα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και στο ηλεκτρονικό χρήμα. Ως «μικρής αξίας» η Οδηγία χαρακτηρίζει τα μέσα εκείνα πληρωμής που αφορούν επιμέρους πράξεις οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν ποσά που δεν υπερβαίνουν τα 150 ευρώ. Βέβαια, σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα Κράτη μέλη μπορούν να μειώνουν ή να διπλασιάζουν τα ποσά αυτά. Για τα προπληρωμένα μέσα πληρωμών, τα ποσά αυτά μπορούν να φθάνουν έως τα 500 ευρώ. Στην Οδηγία 2000/46/EK βρίσκουμε και τον ορισμό του ηλεκτρονικού χρήματος, ως τη νομισματική εκείνη αξία που

⁴⁴ Αρθ. 74 παρ.2 της Οδηγίας 2007/64

αντιπροσωπεύει μια απαίτηση έναντι του εκδότη της και που είναι αποθηκευμένη σε ηλεκτρονικό υπόθεμα, έχει εκδοθεί κατόπιν παραλαβής χρηματικού ποσού τουλάχιστον ίσου με την αξία της και γίνεται δεκτή από άλλες επιχειρήσεις εκτός από αυτή που την εξέδωσε.

Οι παραπάνω εξαιρέσεις αφορούν μια σειρά υποχρεώσεων του παρόχου και του χρήστη σχετικά με τη χρήση των μέσων πληρωμής, την έγκριση των πράξεων πληρωμής, τα διορθωτικά μέτρα και την ευθύνη των μερών. Θα τις εξετάσουμε παρακάτω, κατά την ανάλυση των σχετικών διατάξεων, λέγοντας μόνο, στο σημείο αυτό, ότι οι συντάκτες της Οδηγίας θέλησαν, σωστά, να απαλλάξουν τα μέρη από ορισμένες από τις εκτεταμένες υποχρεώσεις τους κατά τη διενέργεια των πράξεων πληρωμής, εφόσον τα ποσά που διακινούνται είναι μικρά. Εφόσον δεν διακυβεύεται η οικονομική κατάσταση των μερών και δεν υπάρχει σχεδόν κανένας κίνδυνος επηρεασμού της από διατυπώσεις και να ελαφρύνονται τα μέρη από κάποιες υποχρεώσεις, χάριν της ευκολίας και της ταχύτητας των συναλλαγών.

2. Εγκεκριμένες και μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών

Ο γενικός κανόνας που ισχύει για τις πράξεις πληρωμών που καλύπτει η Οδηγία 2007/64/EK, σε ακολουθία όσων ισχύουν γενικότερα για όλες τις συναλλαγές και, γενικότερα, τις δικαιιοπραξίες, είναι ότι πρέπει να εκτελούνται από τον πάροχο μόνο οι πράξεις πληρωμής εκείνες, που έχουν την έγκριση- συγκατάθεση του πληρωτή. Κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να επιβαρύνεται οικονομικά με πληρωμές τις οποίες δεν ζήτησε να διενεργηθούν ή ζήτησε να εκτελεσθούν κατά ποσό, τρόπο ή χρόνο διαφορετικό από αυτόν που χρησιμοποιήθηκε. Αν ο πάροχος δεν συμμορφωθεί με τις σχετικές προς τούτο υποχρεώσεις του, μπορεί να υποχρεωθεί να επιστρέψει τα ποσά που μεταφέρθηκαν και, ενδεχομένως να αποζημιώσει το χρήστη αναλόγως.

Από την άλλη πλευρά, ο χρήστης έχει και εκείνος από την πλευρά του την υποχρέωση να μεριμνά ώστε να ελαχιστοποιείται η πιθανότητα διενέργειας μη επιθυμητών πράξεων πληρωμής, τηρώντας ορισμένους κανόνες μυστικότητας και ασφάλειας. Σε αντίθετη περίπτωση, ευθύνεται και ο ίδιος μέχρι ορισμένο ποσό για τη ζημία που προκλήθηκε.

Καταρχάς, να πούμε πως, σύμφωνα με το αρθ. 54, οποιαδήποτε πράξη πληρωμής δεν τελεί υπό τη συγκατάθεση του πληρωτή θεωρείται μη εγκεκριμένη. Η βούληση αυτή του πληρωτή εκφράζεται πάντοτε με τη μορφή και τη διαδικασία που έχουν από πριν συμφωνήσει τα μέρη, είτε πριν είτε και μετά την εκτέλεση της πράξης,

εφόσον υπήρχε σχετική πρόβλεψη⁴⁵. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί με τις προϋποθέσεις και μέσα στα χρονικά περιθώρια του αρθ. 66, για το οποίο θα μιλήσουμε παρακάτω, στην ανάλυση των διαδικασιών εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής.

Τις παραπάνω ρυθμίσεις συμπληρώνει το αρθ. 59, το οποίο ορίζει ότι το βάρος της απόδειξης, στις περιπτώσεις που ο χρήστης αρνείται ότι έχει εγκρίνει ήδη εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής, φέρει ο πάροχος. Ο πάροχος είναι εκείνος που υποχρεούται να αποδεικνύει ότι σωστά εξακρίβωσε τη γνησιότητα της πράξης πληρωμής, ότι την κατέγραψε και καταχώρισε στους λογαριασμούς επακριβώς και ότι αυτή δεν επηρεάστηκε από κάποια τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία. Μάλιστα, η χρήση ενός μέσου πληρωμών, η οποία καταγράφηκε από τον πάροχο δεν αποτελεί αναγκαστικά αψευδής επαρκή απόδειξη του ότι ο πληρωτής είχε εγκρίνει την πράξη πληρωμής ή ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε με πρόθεση ή από βαριά αμέλεια τις υποχρεώσεις που υπέχει σύμφωνα με το αρθ.56

Επιπλέον, στη σύμβαση- πλαίσιο μπορεί να υπάρχει όρος ότι, εφόσον ο πάροχος αντιληφθεί μη εγκεκριμένη, μη ασφαλή ή δόλια χρήση ενός μέσου πληρωμών, δικαιούται να αναστείλει τη χρήση του, για προστασία του ίδιου αλλά και του χρήστη. Το ίδιο ισχύει και όταν έχουμε να κάνουμε με ένα μέσο πληρωμών με πιστωτικό άνοιγμα, όταν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι ο πληρωτής δεν θα είναι σε θέση, όταν αυτό του ζητηθεί, να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις πληρωμής του. Σε κάθε περίπτωση, η αναστολή αυτή θα πρέπει να γνωστοποιείται στο χρήστη⁴⁶, με τον τρόπο που συμφωνήθηκε, είτε πριν είτε αμέσως μετά τη διενέργειά της, με έκθεση και των λόγων που την επέβαλαν. Μόλις οι λόγοι της αναστολής πάψουν να υφίστανται, ο πάροχος την αίρει το συντομότερο δυνατόν ή, αν είναι απαραίτητο αντικαθιστά το μέσο πληρωμών με νέο.

⁴⁵ Μάλιστα, σύμφωνα με το αρθ. 55 παρ.1, μπορούν να συμφωνηθούν και όρια δαπάνης μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου του για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, εφόσον με αυτό το μέσο έχει συμφωνηθεί να παρέχεται η συγκατάθεση.

⁴⁶ Ισχύει και εδώ βέβαια η εξαίρεση της ύπαρξης αντικειμενικών λόγων ασφαλείας ή αντίθετης εθνικής ή κοινοτικής νομοθεσίας.

3. Τήρηση κανόνων ασφαλείας και ευθύνη των μερών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής

Προκειμένου να αποφεύγεται η μη εγκεκριμένη χρήση των μέσων πληρωμής και, ως εκ τούτου η εκτέλεση πράξεων πληρωμής τις οποίες δεν επιθυμεί ο πληρωτής, είναι απαραίτητη η τήρηση μιας σειράς κανόνων ασφαλείας από μέρους τόσο των χρηστών όσο και των παρόχων.

Ο χρήστης καταρχάς, οφείλει, αμέσως μόλις λάβει το μέσο πληρωμών, να φροντίσει ώστε τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας του (παραδείγματος χάρη τα PIN, οι κωδικοί ηλεκτρονικής υπογραφής που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές μέσω διαδικτύου και κάθε άλλου είδους κωδικοί) να μην είναι προσβάσιμα σε τρίτους. Επίσης, θα πρέπει να φροντίσει να χρησιμοποιεί πάντοτε το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους όρους που διέπουν την έκδοση και τη χρήση του, για τους οποίους ενημερώνεται από τον πάροχο, το αργότερο μαζί με τη λήψη του μέσου πληρωμής. Αν τώρα υποπέσει στην αντίληψη του κλοπή, υπεξαίρεση ή, γενικότερα, μη εγκεκριμένη χρήση του μέσου πληρωμών, ο χρήστης υποχρεούται να ειδοποιήσει αμελλητί, και με τους τρόπους που έχουν προσυμφωνηθεί, τον πάροχο, έτσι ώστε αυτός να λάβει τα απαραίτητα μέτρα εμποδίζοντας τη διενέργεια περαιτέρω συναλλαγών.

Ο πάροχος, από την πλευρά του⁴⁷, οφείλει να μεριμνά και εκείνος για το απόρρητο των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του μέσου πληρωμών και να μην τα αποκαλύπτει σε οποιονδήποτε άλλο, πέραν αυτού που δικαιούται να κάνει χρήση του μέσου πληρωμών. Επιπλέον, ο πάροχος δεν μπορεί να αποστέλλει μέσο πληρωμής που δεν έχει ζητηθεί, εκτός αν πρόκειται για αντικατάσταση ήδη υπάρχοντος. Σε αντιστοιχία με την υποχρέωση του χρήστη για γνωστοποίηση της μη εγκεκριμένης χρήσης, ο πάροχος θα πρέπει να φροντίζει ώστε οι χρήστες να έχουν ανά πάσα στιγμή πρόσβαση σε κατάλληλα μέσα για να προβαίνουν στη γνωστοποίηση αυτή ή να ζητούν την άρση αναστολής της χρήσης του μέσου πληρωμής, εφόσον εκλείψουν οι λόγοι της αναστολής. Αν χρειαστεί απόδειξη ότι όντως ο χρήστης προέβη στην απαιτούμενη γνωστοποίηση, ο πάροχος θα πρέπει να του παράσχει τα μέσα για να το αποδείξει, μέσα σε δεκαοκτώ μήνες από τη γνωστοποίηση. Ευνόητο είναι ότι, μετά τη γνωστοποίηση, ο πάροχος θα πρέπει να αποτρέπει κάθε χρήση του μέσου πληρωμής που απωλέσθηκε, κλάπηκε ή υπεξαιρέθηκε. Τέλος, ο πάροχος επωμίζεται τον κίνδυνο της αποστολής τόσο του μέσου πληρωμών όσο και των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του.

Εφόσον τώρα υφίσταται όντως περίπτωση μη εγκεκριμένης ή λανθασμένης χρήσης του μέσου πληρωμής και πράγματι ο χρήστης ενημέρωσε αμελλητί τον πάροχό του,

⁴⁷ Αρθ.57 της PSD

μόλις υπέπεσε στην αντίληψή του η εν λόγω συναλλαγή, τότε ο πάροχος του παρέχει επανόρθωση. Προϋπόθεση είναι η ενημέρωση του παρόχου να λαμβάνει χώρα το αργότερο έως δεκατρείς μήνες από την ημερομηνία της χρέωσης, εκτός και αν ο πάροχος δεν είχε καταστήσει διαθέσιμες τις πληροφορίες που προβλέπονται για την πράξη αυτήν(αρθ.58).

Η επανόρθωση αυτή συνίσταται στην άμεση επιστροφή⁴⁸, καταρχάς του ποσού της μη εγκεκριμένης πράξης αλλά και, αν συντρέχει περίπτωση, στην επαναφορά του λογαριασμού του πληρωτή στην κατάσταση που θα βρισκόταν αν δεν είχε ποτέ πραγματοποιηθεί η επίμαχη πληρωμή.⁴⁹ Επιπλέον, αν υπάρχει σχετική πρόβλεψη στη νομοθεσία που διέπει τη μεταξύ τους σύμβαση, δεν αποκλείεται ο πάροχος να υποχρεωθεί σε περαιτέρω οικονομική αποζημίωση.

Όπως είναι φυσικό, θα συντρέχουν, όμως και περιπτώσεις όπου την ευθύνη θα έχει μερικώς ή και εξ ολοκλήρου ο χρήστης- πληρωτής για μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής. Ο ευρωπαίος νομοθέτης το προέβλεψε και, με το αρθ.61 της PSD ορίζει τις προϋποθέσεις της ευθύνης αυτής.

Καταρχάς, κατά παρέκκλιση όσων αναφέραμε αμέσως παραπάνω για την ευθύνη του παρόχου, ο πληρωτής ευθύνεται μέχρι ποσού 150 ευρώ για τις ζημίες που απορρέουν από μέσο πληρωμής που απωλέσθηκε, κλάπηκε ή, εφόσον δεν είχαν φυλαχθεί με ασφάλεια τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας του, υπεξαιρέθηκε. Ευνόητο είναι πως, αν ο πληρωτής ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε μία από τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει το αρθ.56 από δόλο ή βαριά αμέλεια, ευθύνεται εξολοκλήρου για τη ζημία που προέκυψε και δεν ισχύει το παραπάνω ανώτατο ποσό. Αντιθέτως, ουδεμία ευθύνη φέρει ο πληρωτής για τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη μη εγκεκριμένη χρήση του μέσου πληρωμής, μετά την ειδοποίηση του παρόχου για την κλοπή, απώλεια ή υπεξαίρεση. Προϋπόθεση βέβαια για την ευθύνη του αυτή, είναι να είχαν τεθεί εκ των προτέρων από τον πάροχο στη διάθεσή του τα κατάλληλα μέσα για να προβεί στην εν λόγω ειδοποίηση.

Δικαίωμα επιστροφής χρημάτων, και μάλιστα ολόκληρου του ποσού της πράξης πληρωμής, για τον πληρωτή μπορεί να θεμελιωθεί ακόμα και στις περιπτώσεις

⁴⁸ Ως προς το «άμεσο» της επιστροφής να σημειώσουμε ότι, ανάλογα με την περίπτωση, μπορεί να προηγηθεί μια εύλογης χρονικής διάρκειας έρευνα του παρόχου, ως προς την ύπαρξη τυχόν ευθύνης του πελάτη του. Τα χρονικά περιθώρια αυτής της έρευνας εξαρτώνται ακόμα και από το αν ο χρήστης είναι καταναλωτής ή, για παράδειγμα, μια επιχείρηση που έχει διαπραγματευθεί με τον πάροχο λεπτομερή εχέγγυα ασφαλείας των συναλλαγών της μέσω e-banking.

⁴⁹ Για παράδειγμα, λόγω του, για κάποιο χρονικό διάστημα, μειωμένου κατά το ποσό της λανθασμένης ή μη εγκεκριμένης πληρωμής, υπολοίπου του λογαριασμού του, ο πληρωτής ενδεχομένως να έχει χάσει έσοδα από τόκους.

όπου η πράξη πληρωμής κινήθηκε από το δικαιούχο ή μέσω αυτού, αρκεί να πληρούνται δύο βασικές προϋποθέσεις. Η πρώτη είναι να μην έχει προσδιοριστεί εκ των προτέρων το ποσό της πληρωμής και η δεύτερη είναι το ποσό που τελικά πληρώθηκε να υπερβαίνει το ποσό που εύλογα θα ανέμενε ο πληρωτής.⁵⁰ Εξαιρέση θεσπίζεται στην περίπτωση των άμεσων χρεώσεων, όπου μπορεί με τη σύμβαση-πλαίσιο να θεμελιώνεται δικαίωμα επιστροφής χρημάτων για τον πληρωτή, ακόμα και αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που μόλις αναφέραμε.

Από την άλλη πλευρά, η Οδηγία δίνει τη δυνατότητα να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο ότι ο πληρωτής δεν θα δικαιούται επιστροφή χρημάτων, σε περίπτωση που έχοντας διαβιβάσει τη συγκατάθεσή του για την εκτέλεση της εντολής απευθείας στον πάροχό του και λαμβάνει πληροφόρηση για τη μέλλουσα να πραγματοποιηθεί πράξη πληρωμής είτε από αυτόν είτε από τον δικαιούχο, τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία.

Η προθεσμία που ισχύει για την αίτηση επιστροφής χρημάτων του πληρωτή, στην περίπτωση των πράξεων που κινούνται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, είναι οκτώ εβδομάδες από την ημερομηνία της χρέωσης, ενώ ο πάροχος, με τη σειρά του, έχει δέκα εργάσιμες ημέρες είτε για να επιστρέψει το σύνολο του ποσού είτε για να αιτιολογήσει την άρνηση επιστροφής του⁵¹. Ταυτόχρονα, σε περίπτωση άρνησης επιστροφής, θα πρέπει να υποδεικνύει στον πληρωτή και το όργανο στο οποίο μπορεί να προσφύγει αν δεν αποδέχεται την αιτιολόγηση.

4. Η πράξη πληρωμής- από τη λήψη της εντολής ως την εκτέλεση

Από τη στιγμή που ένας χρήστης απευθύνεται στον πάροχο αιτούμενος την πραγματοποίηση μιας πράξης πληρωμής για λογαριασμό του, μέχρι τη στιγμή που τα χρηματικά ποσά θα φθάσουν στο δικαιούχο, υπάρχουν ορισμένες διαδικασίες και ορισμένες προϋποθέσεις που πρέπει να τηρηθούν, προκειμένου η εντολή να εκτελεσθεί σωστά και να διασφαλιστεί το «καλό τέλος» της συναλλαγής. Τα άρθρα

⁵⁰ Το εύλογα αναμενόμενο ποσό προκύπτει, κατά κανόνα, από τη μορφή της πράξης πληρωμής, τις προηγούμενες συνήθειες εξόδων του πληρωτή, τους όρους της σύμβασης- πλαισίου και τις εν γένει περιστάσεις της υπόθεσης. Μάλιστα, αν τούτο ζητηθεί από τον πάροχο, ο πληρωτής πρέπει να του παράσχει και πραγματικά στοιχεία που συνδέονται με τους παραπάνω όρους. Για τον προσδιορισμό του «ευλόγου» του ποσού πάντως, δεν μπορεί ο πληρωτής να επικαλείται λόγους που συνδέονται με μετατροπή συναλλάγματος, εφόσον χρησιμοποιήθηκε η συναλλαγματική ισοτιμία που είχε προσυμφωνηθεί.

⁵¹ Το δικαίωμα άρνησης επιστροφής χρημάτων δεν ισχύει στην περίπτωση των άμεσων χρεώσεων, των χρεώσεων δηλαδή που γίνονται στο λογαριασμό του πληρωτή, κινούμενες από το δικαιούχο βάσει συναίνεσης του πληρωτή στον ίδιο, στον πάροχό του ή ακόμα, στον πάροχο του ίδιου του πληρωτή.

64-79 της Οδηγίας 2007/64 περιγράφουν ακριβώς αυτούς τους όρους με τους οποίους πρέπει να συμμορφώνονται τα μέρη, κάθε φορά που χρησιμοποιούν τα συστήματα πληρωμών.

Ξεκινώντας από τη λήψη της εντολής πληρωμής, ως χρόνος λήψης της ορίζεται το χρονικό σημείο στο οποίο η εντολή έφθασε στον πάροχο του πληρωτή και, αν πρόκειται για μη εργάσιμη ημέρα, ως χρόνος λήψης λογίζεται η επόμενη εργάσιμη. Δίνεται, επίσης, η δυνατότητα στους παρόχους να ορίζουν ένα χρονικό σημείο, προς το τέλος της εργάσιμης ημέρας, μετά το οποίο οι εντολές πληρωμής θα θεωρούνται ότι παραλήφθηκαν την επόμενη εργάσιμη. Επιπλέον, πάροχος και χρήστης έχουν τη δυνατότητα να συμφωνήσουν ότι η εκτέλεση της εντολής θα γίνει σε μεταγενέστερο χρόνο: μια συγκεκριμένη ημέρα, στο τέλος συγκεκριμένης περιόδου ή όταν ο πληρωτής θα θέσει στη διάθεση του παρόχου το απαιτούμενο χρηματικό ποσό. Στην περίπτωση αυτή, ως χρόνος λήψης της εντολής λογίζεται η συγκεκριμένη ημέρα που συμφωνήθηκε ή, αν αυτή δεν είναι εργάσιμη, η αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα.

Μετά τη λήψη της εντολής πληρωμής από τον πάροχο του πληρωτή, ο γενικός κανόνας που θέτει το αρθ. 66 είναι ότι αυτή δεν ανακαλείται⁵². Όταν η πράξη κινείται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβασή της στο δικαιούχο ή μετά τη διαβίβαση στο δικαιούχο της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής.

Εξαιρέσεις τίθενται στις παραγράφους 3 και 4 για τις άμεσες χρεώσεις και τις περιπτώσεις του αρθ.64 παρ.2, όπου ο πληρωτής μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της προηγούμενης εργάσιμης ημέρας από αυτήν που συμφωνήθηκε για τη χρέωση των χρηματικών ποσών.

Μετά τα χρονικά όρια των παρ.1-4 του αρθ. 66, η εντολή πληρωμής ανακαλείται μόνο κατόπιν συμφωνίας χρήστη και παρόχου, ενώ στις περιπτώσεις της 2^{ης} και 3^{ης} παραγράφου απαιτείται και η συμφωνία του δικαιούχου. Μάλιστα, εφόσον υπάρχει σχετική πρόβλεψη στη σύμβαση- πλαίσιο, ο πάροχος μπορεί να επιβάλλει και κάποια χρέωση σε περίπτωση ανάκλησης.

Το ποσό που τελικά θα καταλήξει στο λογαριασμό του δικαιούχου θα πρέπει, σύμφωνα με το αρθ. 67 της Οδηγίας, να είναι το πλήρες ποσό που ο πληρωτής ζήτησε να πιστωθεί στο δικαιούχο και οι πάροχοι των δύο πλευρών δεν θα πρέπει να αφαιρούν επιβαρύνσεις από το ποσό αυτό. Οι κάθε είδους επιβαρύνσεις, δηλαδή θα πρέπει να χρεώνονται χωριστά και να μην επηρεάζουν αυτό καθεαυτό το ποσό της εντολής. Εντούτοις, αν υπάρχει σχετική συμφωνία του δικαιούχου με

⁵² Βλ. σχετικά και Οδηγία 98/26/EK για το ανέκκλητο των διακανονισμών, που προηγήθηκε.

τον πάροχό του, ο τελευταίος έχει τη δυνατότητα να αφαιρεί τη χρέωσή του από το μεταβιβαζόμενο ποσό πριν το πιστώσει στο λογαριασμό του πελάτη του⁵³.

Στο ερώτημα, τώρα, αν ο πάροχος είναι πάντοτε υποχρεωμένος να εκτελεί τις εντολές πληρωμής που λαμβάνει από τους χρήστες, η απάντηση είναι πως, εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι που τίθενται στη σύμβαση- πλαίσιο του πληρωτή και εφόσον δεν παραβιάζονται διατάξεις της εθνικής ή ευρωπαϊκής νομοθεσίας, ο πάροχος δεν μπορεί να αρνείται την εκτέλεση μιας εντολής πληρωμής. Μάλιστα, η υποχρέωση αυτή του παρόχου ισχύει, ανεξαρτήτως του αν η εντολή κινήθηκε από τον πληρωτή, από το δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, αν για οποιοδήποτε λόγο υπάρξει άρνηση εκτέλεσης εκ μέρους του παρόχου, η άρνηση αυτή και οι λόγοι της πρέπει να γνωστοποιούνται στο χρήστη, με τον όρο πάντα της μη παραβίασης της εθνικής ή ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Αν η άρνηση είναι αντικειμενικώς αιτιολογημένη και υπάρχει σχετική πρόβλεψη στη σύμβαση- πλαίσιο, ο πάροχος μπορεί να επιβάλλει και χρέωση για την εν λόγω γνωστοποίηση.

4.1. Τα μοντέλα χρέωσης «share», «ben» και «our»

Κατά την εκτέλεση των πράξεων πληρωμής, ο φορέας παροχής της υπηρεσίας έχει στη διάθεση του τρία «μοντέλα» χρεώσεων, ανάλογα με την επιθυμία του πελάτη του:

- Το μοντέλο «share», σύμφωνα με το οποίο ο κάθε χρήστης, πληρωτής ή δικαιούχος, επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμής
- Το μοντέλο «ben», συντομογραφία του αγγλικού «beneficiary», σύμφωνα με το οποίο όλες οι επιβαρύνσεις καταβάλλονται από το δικαιούχο της πληρωμής
- Το μοντέλο «our», με το οποίο ο πάροχος του πληρωτή δηλώνει στον πάροχο του δικαιούχου ότι όλα τα έξοδα της πράξης πληρωμής θα καταβληθούν από το δικό του πελάτη, τον πληρωτή

Η Οδηγία 2007/64 που μελετούμε εδώ, επιλέγει το πρώτο από τα τρία μοντέλα, τουλάχιστον για τις πράξεις πληρωμής που δεν απαιτούν μετατροπή νομισμάτων⁵⁴.

⁵³ Και σε αυτή την περίπτωση πάντως, σύμφωνα με το γενικότερο κανόνα της διαφάνειας, οι επιβαρύνσεις εμφανίζονται χωριστά στην πληροφόρηση που παρέχεται στο δικαιούχο.

⁵⁴ Αρθ.52 παρ.2 της Οδηγίας 2007/64/ΕΚ

Επιθυμία του ευρωπαϊκού νομοθέτη ήταν, εν προκειμένω, η εξομοίωση των πληρωμών που διενεργούνται στην Ενιαία Αγορά με τις εθνικές πληρωμές. Στις εθνικές πληρωμές ο κανόνας είναι ότι ο δικαιούχος λαμβάνει επακριβώς το ποσό το οποίο στέλνει ο πληρωτής και ότι τα έξοδα της πράξης βαρύνουν τον πληρωτή ή/και το δικαιούχο, ανάλογα με τη μεταξύ τους συμφωνία και τους όρους λειτουργίας του τραπεζικού τους λογαριασμού.

Η επιλογή αυτή της Οδηγίας αντανακλά τη βασική αρχή που εκφράσθηκε στο αρθ.14 ΣυνθΕΚ: «Η Εσωτερική Αγορά θα αποτελεί μια περιοχή χωρίς εσωτερικά σύνορα στην οποία η ελεύθερη διακίνηση αγαθών, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων θα διασφαλίζεται, σε συμφωνία με τις προβλέψεις της Συνθήκης αυτής». Προκρίθηκε, λοιπόν η επιλογή της κατανομής των εξόδων και στις δύο πλευρές, καθεμία από τις οποίες θα επιβαρύνεται με τα έξοδα του δικού της φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής και μάλιστα η Οδηγία επιβάλλει στα Κράτη- μέλη να «απαιτούν» αυτού του είδους την κατανομή των εξόδων. Κάτι που είναι εύλογο, αφού σε αντίθετη περίπτωση υπάρχει πάντα η πιθανότητα αποθάρρυνσης ορισμένων χρηστών από το να διενεργήσουν μια διασυνοριακή πληρωμή εντός της ΕΕ.

4.2. Προθεσμίες εκτέλεσης και ημερομηνία αξίας

Ένα άλλο σημαντικό κεφάλαιο στη διαδικασία από την λήψη της εντολής πληρωμής από τον πάροχο του πληρωτή ως την τελική πίστωση του ποσού στο λογαριασμό του δικαιούχου, είναι οι προθεσμίες εκτέλεσης και οι ημερομηνίες αξίας (valeur) των χρεώσεων και πιστώσεων. Διευκρινίζουμε στο σημείο αυτό ότι, λέγοντας «ημερομηνία αξίας» αναφερόμαστε στο χρονικό σημείο αναφοράς που χρησιμοποιεί ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για τον υπολογισμό των τόκων επί των ποσών που κάθε φορά χρεώνονται και πιστώνονται, ενώ ως «εργάσιμη ημέρα» ορίζουμε εκείνη κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου εργάζεται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Στο αρθ.68 η Οδηγία 2007/64 οριοθετεί το πεδίο εφαρμογής της, όσον αφορά στις προθεσμίες εκτέλεσης και τις ημερομηνίες αξίας που ορίζει. Οι σχετικές διατάξεις της εφαρμόζονται:

- Στις πράξεις πληρωμής σε ευρώ
- Στις εθνικές πράξεις πληρωμής στο νόμισμα Κράτους μέλους που είναι εκτός της ζώνης του ευρώ

- Στις πράξεις πληρωμών που απαιτούν μόνο μία μετατροπή νομίσματος μεταξύ του ευρώ και του επίσημου νομίσματος του Κράτους μέλους που βρίσκεται εκτός της ζώνης του ευρώ, εφόσον η μετατροπή αυτή πραγματοποιείται στο δεύτερο Κράτος και, στην περίπτωση διασυνοριακής συναλλαγής πληρωμής, η διασυνοριακή μεταβίβαση πραγματοποιείται σε ευρώ.

Ο βασικός κανόνας που ισχύει για τις πληρωμές που κατευθύνονται απευθείας προς ένα λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου, είναι ότι ο πάροχος του δικαιούχου θα πρέπει να φροντίζει για την πίστωση του ποσού της εντολής το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας από τη λήψη της εντολής. Στο σημείο αυτό, το αρθ. 69 της Οδηγίας δίνει ένα χρονικό περιθώριο, έως την 1^η Ιανουαρίου 2012, για διαφορετικές συμφωνίες μεταξύ παρόχων και πληρωτών, οι οποίες όμως δεν μπορούν να προβλέπουν προθεσμία μεγαλύτερη των τριών εργάσιμων ημερών για την πίστωση του ποσού. Για τις πράξεις πληρωμής οι οποίες εκτελούνται σε έντυπη μορφή, οι προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται κατά μία εργάσιμη ημέρα.

Σε αντιστοιχία με τον παραπάνω κανόνα, η PSD ορίζει ότι η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού του δικαιούχου θα πρέπει τουλάχιστον να συμπίπτει με την ημερομηνία της πίστωσης και, παράλληλα, από αυτή την ημερομηνία θα πρέπει και το χρηματικό ποσό να τίθεται στη διάθεση του δικαιούχου. Το αυτό ισχύει και για την ημερομηνία αξίας για τη χρέωση του λογαριασμού του πληρωτή, η οποία δεν μπορεί να είναι προγενέστερη του χρονικού σημείου της χρέωσης.⁵⁵

Οι προθεσμίες του άρθρου 69 ισχύουν ακόμα και στην περίπτωση που ο δικαιούχος δεν τηρεί λογαριασμό πληρωμών στο συγκεκριμένο πάροχο, προς τον οποίο απευθύνεται η εντολή πληρωμής. Στην περίπτωση αυτή, ο πάροχος παραλαμβάνει για λογαριασμό του δικαιούχου και θέτει τα ποσά στη διάθεσή του εντός των προαναφερόμενων προθεσμιών.

5. Η ευθύνη των μερών για μη εκτελεσθείσες ή λανθασμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμής.

Στις περιπτώσεις όπου μια πράξη πληρωμής δεν εκτελείται καθόλου, δηλαδή τα χρηματικά ποσά δεν φθάνουν ποτέ στον τελικό τους δικαιούχο ή εκτελείται λανθασμένα ως προς ορισμένο από τα βασικά στοιχεία της (ποσό, λογαριασμό,

⁵⁵ Να σημειώσουμε εδώ ότι, σύμφωνα με το αρθ.72, όταν πρόκειται για εθνικές- και όχι διασυνοριακές- πράξεις πληρωμής τα Κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν συντομότερες προθεσμίες εκτέλεσης από αυτές που προαναφέραμε.

νόμισμα, ημερομηνία αξίας), είναι σημαντικό να καθορίζεται ποιο από τα δύο μέρη, πάροχος ή χρήστης, έχει την ευθύνη και ποιες οικονομικές συνέπειες έχει η ευθύνη αυτή.

Στο σημείο αυτό, είναι θεμελιώδες να γνωρίζουμε πως, καταρχάς, ο χρήστης είναι υπεύθυνος για την ορθότητα των στοιχείων που δίνει στον πάροχό του, προκειμένου ο τελευταίος να εκτελέσει μια εντολή πληρωμής. Αν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο χρήστης είναι λανθασμένο, ο πάροχος δεν φέρει ευθύνη για την «τύχη» της συναλλαγής⁵⁶. Βέβαια, για την προστασία των χρηστών, η PSD (αρθ.74 και 75) προβλέπει ότι, ακόμα και όταν δεν ευθύνεται, ο πάροχος οφείλει καταρχάς να προβεί στην ανίχνευση της πράξης πληρωμής, ενημερώνοντας τον πληρωτή για το αποτέλεσμα της αναζήτησης αλλά και να καταβάλει εύλογες προσπάθειες⁵⁷, για την ανάκτηση των χρηματικών ποσών που αφορά η εντολή, επιβάλλοντας και κάποια αντίστοιχη χρέωση, αν τούτο προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο.

Αν, τώρα το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέσχε ο πληρωτής ήταν σωστό, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή έχει την ευθύνη, εκτός και αν είναι σε θέση να αποδείξει ότι το ποσό έφθασε πράγματι στον πάροχο του δικαιούχου. Αν συμβαίνει αυτό, τότε ο τελευταίος είναι υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου- πελάτη του για την απόδοση του ποσού. Ακολουθώντας, στην πρώτη περίπτωση, ο πάροχος του πληρωτή είναι υποχρεωμένος να επιστρέψει στον πελάτη του αμελλητί το ποσό της μη εκτελεσθείσας ή λανθασμένης εντολής και να επαναφέρει το λογαριασμό του στην κατάσταση που θα βρισκόταν αν η επίμαχη χρέωση δεν είχε λάβει χώρα. Αντίστοιχα, στη δεύτερη περίπτωση, ο πάροχος του δικαιούχου υποχρεούται να θέσει άμεσα το ποσό στη διάθεση του δικαιούχου, διενεργώντας και την αντίστοιχη πίστωση στο λογαριασμό του, ανάλογα με την περίπτωση.

Με την ίδια λογική, η Οδηγία 2007/64 σκιαγραφεί και την ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, στις περιπτώσεις όπου η εντολή κινείται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού. Ο πάροχος είναι λοιπόν υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου- πελάτη του για την ορθή διαβίβαση της εντολής πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, καθώς και για την ορθή διεκπεραίωση αυτής, ώστε το ποσό να πιστωθεί στο λογαριασμό του δικαιούχου και να καταστεί άμεσα διαθέσιμο. Ανεξαρτήτως, πάντως, της ευθύνης του ο πάροχος—του

⁵⁶Μάλιστα, ακόμα και αν έχουν παρασχεθεί επιπλέον στοιχεία από το χρήστη, πέραν εκείνων των άρθρων 37 παρ.1 στοιχ. α) ή 42 παρ.2 στοιχ. β), ο πάροχος έχει ευθύνη μόνο βάσει της ορθής ή μη εκτέλεσης της πράξης σύμφωνα με το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

⁵⁷ Σε συνεργασία, συνήθως και με τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

δικαιούχου έχει υποχρέωση να καταβάλει προσπάθειες για την ανίχνευση της πράξης πληρωμής και την ενημέρωση του πελάτη του αναλόγως.

Στις περιπτώσεις που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν φέρει ευθύνη σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, ο πάροχος του πληρωτή είναι υπεύθυνος έναντι του πελάτη του για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής. Οι υποχρεώσεις του εν προκειμένω είναι ακριβώς εκείνες που ήδη αναφέραμε παραπάνω, στην ανάλυση της ευθύνης του παρόχου του πληρωτή⁵⁸.

Πέρα από την ευθύνη έναντι των χρηστών, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών φέρουν και ευθύνη έναντι αλλήλων για κάθε ζημία που υφίστανται και κάθε ποσό που καταβάλλουν εξαιτίας λαθών και παραλείψεων κατά την εκτέλεση των πράξεων πληρωμών των πελατών τους. Οι μεταξύ τους συμφωνίες και το εφαρμοστέο κατά περίπτωση δίκαιο μπορεί να προβλέπουν και πρόσθετη οικονομική αποζημίωση.

Το αρθ. 78 της PSD, το οποίο αποτελεί και τον επίλογο του τρίτου κεφαλαίου, δίνει ευλόγως σε παρόχους και χρήστες, τη δυνατότητα απαλλαγής από κάθε ευθύνη όταν οι περιστάσεις υπό τις οποίες εκτελέσθηκε η επίμαχη πράξη πληρωμής ήταν ασυνήθιστες, απρόβλεπτες και ξένες προς τη βούλησή τους. Το ίδιο συμβαίνει, όσον αφορά στους παρόχους, όταν αυτοί δεσμεύονται από την εθνική ή κοινοτική νομοθεσία.

5.1 Το ζήτημα της επιστροφής χρημάτων στις διαφορές μεταξύ καταναλωτή και εμπόρου και ο ρόλος του φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής.

Το θέμα της επιστροφής χρημάτων θεωρείται γενικά ως ένα αναπόσπαστο κομμάτι της προστασίας του καταναλωτή κατά τη διαδικασία εκτέλεσης των εντολών πληρωμής, στην περίπτωση που ο καταναλωτής δε λαμβάνει τελικά το προϊόν ή την υπηρεσία για την οποία πλήρωσε ή αν το προϊόν ή υπηρεσία δεν ανταποκρίνεται στη μεταξύ των μερών συμφωνία.

Όταν η αγορά γίνεται πρόσωπο-με- πρόσωπο, στο σημείο της επαγγελματικής εγκατάστασης του πωλητή ή αλλού, ο καταναλωτής έχει τη δυνατότητα να γνωρίζει εκ των προτέρων αν τηρήθηκαν οι χρόνοι παράδοσης και αν το αγορασθέν ανταποκρίνεται σε αυτά που συμφωνήθηκαν. Στην περίπτωση όμως των εξ αποστάσεως πωλήσεων η καταβολή του αντιτίμου γίνεται στις περισσότερες

⁵⁸Ευνόητο είναι πως, εκτός από την απόδοση του χρηματικού ποσού της πράξης πληρωμής αυτού καθεαυτού, οι πάροχοι είναι υπεύθυνοι και για τις όποιες χρεώσεις και τόκους που προκύπτουν από μια μη εκτελεσθείσα ή λανθασμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής. Επιπλέον, οι εκάστοτε συμβάσεις- πλαίσιο μπορούν να προβλέπουν και πρόσθετη οικονομική αποζημίωση για το χρήστη.

περιπτώσεις, εν όλω ή εν μέρει, πριν από την παραλαβή του προϊόντος ή υπηρεσίας από τον καταναλωτή. Αυτό το γεγονός και μόνο, κάνει τις εξ αποστάσεως πωλήσεις λιγότερο ασφαλείς στη συνείδηση των καταναλωτών.

Κατ'αποτέλεσμα, εξαιτίας της εκ των προτέρων καταβολής χρηματικών ποσών και της δυσκολίας επικοινωνίας που κάποιες φορές παρουσιάζεται εξαιτίας της απόστασης που χωρίζει τους αντισυμβαλλομένους, πολλοί καταναλωτές διστάζουν να αξιοποιήσουν τις σύγχρονες δυνατότητες του ηλεκτρονικού και, γενικά, του εξ αποστάσεως εμπορίου.

Επίσης, το εξ αποστάσεως εμπόριο συνδέεται άμεσα με τη χρήση των εξ αποστάσεως μέσων πληρωμής, τα οποία, στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων, δεν απαιτούν τη χρήση μετρητών. Τέτοια είναι, για παράδειγμα, οι πιστωτικές κάρτες, οι μεταφορές πιστώσεων και οι άμεσες χρεώσεις⁵⁹.

Παρόλα αυτά, δεν υφίσταται συγκεκριμένο ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το ρόλο του φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής, στις περιπτώσεις διαφορών που προκύπτουν κατά την εκτέλεση των συμβατικών υποχρεώσεων πωλητή και αγοραστή⁶⁰. Δεδομένου του κρίσιμου «μεσολαβητικού» ρόλου που αναλαμβάνει ο πάροχος στο εξ αποστάσεως εμπόριο, αλλά και της ισχυρότερης διαπραγματευτικής του θέσης, τίθεται το ερώτημα μήπως θα έπρεπε να είχαν ρυθμιστεί και οι όροι και προϋποθέσεις της δράσης και της ευθύνης του στα θέματα των συμβατικών διαφορών που προαναφέραμε.

Το ζήτημα τέθηκε το 2002 στο working document της Επιτροπής με θέμα «Ένα πιθανό νομικό πλαίσιο για τον Ενιαίο Χώρο Πληρωμών στην Εσωτερική Αγορά», όμως τελικά η PSD δεν ενσωμάτωσε στις ρυθμίσεις της κάτι σχετικό με την ευθύνη αυτή του παρόχου. Και, ενώ καταρχήν οι τράπεζες και οι άλλοι φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμής ενδεχομένως να μην επιθυμούν να αναμιχθούν ως τρίτοι στις σχέσεις πωλητή και αγοραστή, η συμβολή τους στην επιστροφή των χρηματικών ποσών, όταν υπάρχει νόμιμος προς τούτο λόγος, θα ήταν ένα σημαντικό βήμα προς τη διεύρυνση της εμπιστοσύνης του κοινού στις ηλεκτρονικές, κυρίως, πληρωμές. Ευρύτερη χρήση των υπηρεσιών αυτών θα σήμαινε περισσότερες και πιο γρήγορες συναλλαγές μεταξύ περισσότερων καταναλωτών και εμπόρων παγκοσμίως, με αποτέλεσμα την τόνωση της ευρωπαϊκής αλλά και της παγκόσμιας οικονομίας.

⁵⁹ Η «αντίστροφη χρέωση», μάλιστα χρησιμοποιείται πλέον ευρέως από τις πολυεθνικές εταιρίες έκδοσης πιστωτικών καρτών, προκειμένου να αυξηθεί η εμπιστοσύνη του καταναλωτικού κοινού στις συναλλαγές με κάρτες. Πρόκειται για μια διαδικασία που λαμβάνει χώρα μεταξύ τραπεζών, προκειμένου να διευθετηθούν περιπτώσεις παραπόνων της πελατείας.

⁶⁰ Οι μεταξύ πωλητή και αγοραστή σχέσεις, όσων αφορά το εξ αποστάσεως εμπόριο ρυθμίζονται από την Οδηγία 97/7/ΕΚ.

6. Η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Κάθε φορά που οι χρήστες, καταναλωτές και μη, χρησιμοποιούν ένα σύστημα πληρωμών, αφήνουν τα «ίχνη» τους, ορισμένα δηλαδή δεδομένα για τους ίδιους κάποια από τα οποία είναι προσωπικού χαρακτήρα. Ο τρόπος που τα συστήματα πληρωμών και οι πάροχοι οφείλουν να διαχειρίζονται τα δεδομένα αυτά είναι συγκεκριμένος και αποτελεί αντικείμενο της Οδηγίας 95/46ΕΚ.

Ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ορίζουμε εκείνα τα οποία αφορούν σε ένα φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί μέσω αριθμού ταυτότητας και συνδέονται, κατά κανόνα, με τη φυσική, βιολογική, οικονομική, κοινωνική και ψυχολογική του υπόσταση.

Ο γενικός κανόνας που ισχύει εδώ, είναι ότι τα Κράτη μέλη, σύμφωνα με τις επιταγές του Έθνικού τους δικαίου, επιτρέπουν την επεξεργασία⁶¹, αυτοματοποιημένη ή μη, των δεδομένων αυτών όταν αυτό είναι απαραίτητο για την πρόληψη, τη διερεύνηση και τον εντοπισμό της απάτης στον τομέα των πληρωμών⁶². Η επεξεργασία θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο «ήπια», ανάλογη προς το σκοπό που υπηρετεί και να κάνει χρήση μόνο των πραγματικά απαραίτητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Απαραίτητη είναι επίσης η ρητή συγκατάθεση του φυσικού προσώπου στο οποίο αφορούν τα δεδομένα, καθώς και η ανεμπόδιστη πρόσβασή του στα σχετικά δεδομένα που συλλέχθηκαν και το αφορούν. Ανά πάσα στιγμή, το φυσικό πρόσωπο μπορεί, για λόγους που συνδέονται με την προσωπική του κατάσταση και είναι επιτακτικοί, να αντιτάσσεται στην επεξεργασία ορισμένων από τα προσωπικά του δεδομένα, εκτός αν κάτι τέτοιο θα παρέβαινε την ισχύουσα εθνική νομοθεσία.

Επιπλέον, ο φορέας που επεξεργάζεται τα δεδομένα θα πρέπει να φροντίζει ώστε αυτά να μην αλλοιώνονται, παραποιούνται, καταστρέφονται ή γίνονται προσβάσιμα σε οποιονδήποτε τρίτο χωρίς νόμιμη αιτία. Το επίπεδο και τα τεχνολογικά μέσα της προστασίας θα πρέπει να είναι ανάλογα με τη φύση και τη σπουδαιότητα των εκάστοτε δεδομένων.

⁶¹ Ως επεξεργασία η Οδηγία 95/46 ορίζει οποιαδήποτε αυτοματοποιημένη ή μη εργασία ή σειρά εργασιών που έχει ως αντικείμενο τη συλλογή, αποθήκευση, αρχειοθέτηση, ανάκτηση, διάδοση, αντιγραφή, καταστροφή, διαγραφή κτλ, δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

⁶² Για περισσότερες λεπτομέρειες βλ.και την ηλ. διεύθυνση http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/payment/fraud/index.htm για το Fraud Prevention Action Plan.

Η. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Όπως είναι αναμενόμενο, ο ευρωπαίος νομοθέτης, σαν επιστέγασμα της λεπτομερούς ρύθμισης των διαδικασιών που πρέπει να ακολουθούνται και των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που διέπουν τη διενέργεια των πράξεων πληρωμής που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2007/64, θέλησε να δώσει τη δυνατότητα στους χρήστες να προβαίνουν σε καταγγελίες και εξωδικαστικές προσφυγές, όταν τούτο κρίνεται απαραίτητο για την προστασία των εννόμων συμφερόντων τους.

Είδαμε σε προγενέστερο σημείο της παρούσας μελέτης, τους τρόπους με τους οποίους οι πάροχοι, τόσο αυτοί των πληρωτών όσο και των δικαιούχων, οφείλουν να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να αίρουν τις συνέπειες που προκύπτουν για τους πελάτες τους από τις μη εκτελεσθείσες ή λανθασμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών. Από την αναζήτηση της πράξης πληρωμής σε συνεργασία, συνήθως, και με τον πάροχο της άλλης πλευράς, ως την τελική απόδοση του ποσού στο δικαιούχο, την αποκατάσταση των λογαριασμών στην προγενέστερη κατάσταση και την τυχόν πρόσθετη αποζημίωση, οι πάροχοι οφείλουν να πράξουν ό,τι μπορούν για την επανόρθωση της κάθε είδους ζημίας που προκύπτει για τους χρήστες και για την οποία οι ίδιοι φέρουν την ευθύνη ή έστω μέρος της.

Πάντοτε όμως θα υπάρξουν και οι περιπτώσεις εκείνες όπου πάροχος και χρήστης δεν θα μπορέσουν να δώσουν μια άμεση και ικανοποιητική και για τους δύο λύση. Τότε είναι που γίνεται απαραίτητη η θέσπιση κανόνων και διαδικασιών, ούτως ώστε, είτε δικαστικώς είτε εξωδικαστικώς, οι κάθε είδους διαφορές που προκύπτουν από την εκτέλεση πράξεων πληρωμών να επιλύονται, με γνώμονα ιδίως, το συμφέρον του καταναλωτή.

Τα άρθρα 80-83 της PSD υπηρετούν ακριβώς αυτή την ανάγκη και επιφορτίζουν τα Κράτη- μέλη με την ευθύνη της θέσπισης των σχετικών διαδικασιών και της σύστασης των αρμόδιων οργάνων. Οι σχετικές κυρώσεις θα πρέπει να είναι, κατά το αρθ. 81, αποτελεσματικές, ανάλογες της παράβασης και αποτρεπτικές.

Αρμόδιες αρχές είναι εκείνες οι οποίες είναι επιφορτισμένες με τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις εθνικές διατάξεις εφαρμογής της Οδηγίας, στο Κράτος μέλος καταγωγής του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Αν τώρα, πρόκειται για αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα, αρμόδιες είναι οι αρχές του Κράτους υποδοχής.

Όσον αφορά, λοιπόν, τις καταγγελίες εκ μέρους των ενδιαφερόμενων μερών, τα Κράτη θα πρέπει να προβλέψουν για την ύπαρξη διαδικασιών που θα επιτρέπουν στους χρήστες, αλλά και στις ενώσεις καταναλωτών να τις υποβάλλουν ενώπιον των αρμόδιων αρχών, όταν υφίσταται κάποια παραβίαση των διατάξεων εφαρμογής της

Οδηγίας που μελετούμε. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος δικαστικής προσφυγής και ανάλογα με την περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να ενημερώνουν τον καταγγέλλοντα για τη δυνατότητα εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς. Ευνόητο είναι πως, και για την περίπτωση αυτή, θα πρέπει να έχουν προβλεφθεί οι δέουσες διαδικασίες για την εξωδικαστική επίλυση των διαφορών. Μάλιστα, η Οδηγία επιφορτίζει τα Κράτη- μέλη με τη μέριμνα της διασυννοριακής συνεργασίας των αρμόδιων προς τούτο αρχών όταν είναι αναγκαίο.

Θ. ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ- Ο Ν. 3862/2010

1. Εισαγωγικά

«Η έλλειψη ενός ενιαίου συστήματος πληρωμών, το οποίο να βασίζεται σε ταχείες, διαφανείς και ασφαλείς διασυνοριακές διαδικασίες χαμηλού κόστους, συνιστά μία από τις βασικές αιτίες για τις οποίες οι καταναλωτές αλλά και οι επιχειρήσεις περιορίζονται στις εθνικές αγορές, διαθέτοντας συγκεκριμένες επιλογές. Παράλληλα, η συνύπαρξη διαφορετικών, συχνά αντιφατικών εθνικών διατάξεων προκαλεί σύγχυση και ανασφάλεια δικαίου, λειτουργώντας ως τροχοπέδη για τις διασυνοριακές συναλλαγές και οδηγώντας σε αύξηση του κόστους των πληρωμών εντός Ε.Ε.»⁶³

Αναγνωρίζοντας την ύπαρξη των παραπάνω προβλημάτων και την ύπαρξη της επιτακτικής ανάγκης επίλυσής τους, ο έλληνας νομοθέτης ξεκίνησε τη διαδικασία ενσωμάτωσης της PSD στο εθνικό μας δίκαιο. Μιας ανάγκης που γινόταν ολοένα και πιο επιτακτική κάτω από το βάρος της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, η οποία επιβάρυνε σημαντικά τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις στη χώρα μας, αλλά και σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης. Τα οικονομικώς δρώντα αυτά υποκείμενα είχαν απόλυτη ανάγκη από τον εκσυγχρονισμό και την επιτάχυνση των διαδικασιών που θα τους επέτρεπαν τη διενέργεια πράξεων πληρωμών, τόσο εθνικών όσο και διασυνοριακών. Επιπλέον, ιδιαίτερη σημασία έπρεπε να δοθεί και στο κόστος των υπηρεσιών αυτών, το οποίο πρέπει να είναι τέτοιο ώστε και η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών να είναι επικερδής για τον πάροχο αλλά και οι χρήστες των υπηρεσιών να μην αποθαρρύνονται από αυτό και να χρησιμοποιούν τα συστήματα πληρωμών κάθε φορά που το έχουν ανάγκη για την ικανοποίηση των καταναλωτικών τους αναγκών ή την ομαλή λειτουργία, ανάπτυξη και επέκταση της επιχείρησής τους.

Παράλληλα, στόχοι της Οδηγίας 2007/64 και κατ'επέκταση του νόμου 3862/2010, αποτελούν η ενίσχυση της διαφάνειας, της ασφάλειας και της αποτελεσματικότητας στον τομέα των πληρωμών, η δημιουργία ενός ενιαίου και συνεκτικού ευρωπαϊκού θεσμικού πλαισίου, καθώς και η ενίσχυση του ανταγωνισμού και η προστασία του καταναλωτή- χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

Στην κατεύθυνση αυτή κινήθηκαν, μεταξύ άλλων ο Κανονισμός 924/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16.9.2009 στον οποίο

⁶³ Από την έκθεση επί του νομοσχεδίου για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες 2007/64/ΕΚ, 2007/44/ΕΚ και 2010/16/ΕΕ, που αφορούν υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, προληπτική αξιολόγηση προτάσεων απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα και άλλες διατάξεις της Β' Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών- Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμων της Βουλής των Ελλήνων.

αναφερθήκαμε παραπάνω αλλά και η πρωτοβουλία για τον Ενιαίο Χώρο Πληρωμών σε Ευρώ (SEPA). Είχαν ήδη προηγηθεί η Οδηγία 97/5/ΕΚ, και οι συστάσεις 87/598/ΕΟΚ, 88/590/ΕΟΚ και 97/489/ΕΚ.

2. Πεδίο εφαρμογής

Κατόπιν τούτων, τον Ιούλιο του 2010 εκδόθηκε και στη χώρα μας ο νόμος που ενσωμάτωσε στο εγχώριο δίκαιο τις διατάξεις της Οδηγίας 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Νοεμβρίου του 2007. Όπως συνέβη και με την Οδηγία, οι στόχοι του εν λόγω νομοθετήματος ήταν:

- Ο καθορισμός των όρων υπό τους οποίους επιτρέπεται στην Ελλάδα η παροχή υπηρεσιών πληρωμών από τους φορείς παροχής των αντίστοιχων υπηρεσιών
- Ο καθορισμός των όρων πρόσβασης των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμής στα συστήματα πληρωμών που λειτουργούν στη χώρα
- Η θέσπιση του ρυθμιστικού πλαισίου λειτουργίας αλλά και εποπτείας των ιδρυμάτων πληρωμής, τα οποία λειτουργούν ως φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμής
- Η καθιέρωση υποχρεώσεων των παρόχων για διαφάνεια των συμβατικών όρων και πληροφόρηση των χρηστών
- Η απαρίθμηση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων όλων των εμπλεκομένων, παρόχων και χρηστών, κατά τη λήψη και την εκτέλεση των εντολών πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης και της εκατέρωθεν ευθύνης
- Η πρόβλεψη οργάνων και διαδικασιών για τη δικαστική ή εξωδικαστική επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν

Το προσωπικό πεδίο εφαρμογής του νόμου ακολουθεί αυτό της Οδηγίας 2007/64 και περιλαμβάνει:

1. Τα πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του νόμου 3601/2007, τα υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων με καταστατική-έδρα εκτός-Ελλάδος, εφόσον η άδεια λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος καλύπτει την παροχή υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων

2. Τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια του νόμου 3601/2007, περιλαμβανομένων και των υποκαταστημάτων αλλοδαπών ιδρυμάτων, εφόσον το καταστατικό τους προβλέπει την άσκηση των σχετικών δραστηριοτήτων⁶⁴
3. Οι φορείς παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών, όπως τα ΕΛ.ΤΑ., που μπορούν νόμιμα να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμής
4. Τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία μάλιστα καθιερώθηκαν για πρώτη φορά με την PSD, η οποία ρυθμίζει και την αδειοδοσία και εποπτεία τους
5. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η Τράπεζα της Ελλάδος και οι υπόλοιπες εθνικές κεντρικές τράπεζες των Κρατών μελών, υπό την προϋπόθεση ότι δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών ή, εν γένει, δημόσιων αρχών, εφόσον η Ελλάδα είναι Κράτος μέλος υποδοχής
6. Το Ελληνικό Δημόσιο και οι ΟΤΑ, εφόσον δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως δημοσίων αρχών
7. Τα Κράτη μέλη της ΕΕ και οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές τους, εφόσον δεν ενεργούν ως δημόσιες αρχές και η χώρα μας είναι Κράτος μέλος υποδοχής

Αντικείμενο των ρυθμίσεων του νόμου αποτελούν οι υπηρεσίες πληρωμών, είτε έχουμε να κάνουμε με μεμονωμένες πράξεις πληρωμής είτε με συμβάσεις –πλαίσιο και τις από αυτές καλυπτόμενες πράξεις, που διενεργούνται σε ευρώ, στο νόμισμα Κράτους μέλους της ΕΕ, περιλαμβανομένου του Ηνωμένου Βασιλείου ή σε νόμισμα άλλου Κράτους μέλους του ΕΟΧ, δηλαδή της Νορβηγίας, της Ισλανδίας και του Λιχτενστάιν.

Ο τίτλος IV, που αφορά τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών μπορεί να μην εφαρμόζεται εν όλω ή εν μέρει, αν ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμής δεν είναι καταναλωτής. Αυτό είναι αναμενόμενο, καθότι πρωταρχικός στόχος των ρυθμίσεων αυτών είναι η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αποκατάσταση της ισορροπίας «δυνάμεων» μεταξύ παρόχου και καταναλωτή, αφού ο τελευταίος έχει μειωμένη διαπραγματευτική-ικανότητα και βρίσκεται σε πληροφοριακή ασυμμετρία σε σχέση με τον πρώτο.

⁶⁴ Σύμφωνα με το αρθ. 81 του παρόντος νόμου, και με την επιφύλαξη των διατάξεων του 3691/2008 για την «πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας», τα νομικά πρόσωπα που ήδη ασκούσαν, κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του, δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, επιτρεπόταν να εξακολουθήσουν να τις ασκούν μέχρι την 30.4.2011. Μέχρι την ημερομηνία αυτή όμως, θα έπρεπε να έχουν φροντίσει για την προβλεπόμενη σύμφωνα με το αρθ. 10 του νόμου αδειοδότησή τους. Εξαιρέση από την υποχρέωση αδειοδότησης αποτελούν τα χρηματοδοτικά ιδρύματα που ασκούν τις δραστηριότητες του εδαφίου δ' της παρ. 1 του αρθ.11 του ν.3601/2007 και πληρούν τις προϋποθέσεις που τίθενται από το εδάφιο ε' της παρ.1 του αρθ.18 του ίδιου νόμου.

Ως εδαφικό πεδίο εφαρμογής του, ο νόμος ορίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις πράξεις πληρωμής που διενεργούνται μέσα σε αυτήν. Οι τίτλοι όμως III και IV- για τη διαφάνεια των όρων και τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών αντιστοιχα, με την εξαίρεση του αρθ.69⁶⁵, εφαρμόζονται μόνο όταν οι πάροχοι και των δύο πλευρών, του πληρωτή και του δικαιούχου(ή και ο μοναδικός πάροχος), είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος Κράτους μέλους της ΕΕ.

Αμέσως παρακάτω, θα δούμε τα βασικότερα σημεία των ρυθμίσεων του ν. 3862/2010, καθώς και τα σημεία εκείνα στα οποία διαφοροποιείται από την Οδηγία 2007/64/EK.

3. Η διαφάνεια των όρων και οι απαιτήσεις ενημέρωσης των χρηστών

Ξεκινώντας τη μελέτη του τίτλου III του νόμου, είναι απαραίτητο να κάνουμε την εξής παρατήρηση:

Η Οδηγία 2007/64, στο αρθ.30 παρ.2, δίνει στα Κράτη μέλη τη δυνατότητα να ορίζουν ότι ο αντίστοιχος τίτλος III εφαρμόζεται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις⁶⁶ κατά τον ίδιο τρόπο, όπως και στους καταναλωτές. Η λογική της διάταξης είναι βεβαίως ότι, παρόλο που δρουν με την επαγγελματική τους ιδιότητα, τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που αποτελούν τους φορείς των πολύ μικρών επιχειρήσεων θα βρίσκονται κανόνα σε πληροφοριακή ασυμμετρία και θα έχουν μειωμένη διαπραγματευτική ικανότητα σε σχέση με το φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμών, ακριβώς όπως και ένας καταναλωτής.

Η αντιμετώπιση αυτή εδράζεται, κατά την άποψή μας, σε σωστή βάση, δεδομένου ότι οι φορείς των πολύ μικρών επιχειρήσεων δεν είναι κατά κανόνα περισσότερο ενημερωμένοι και καταρτισμένοι σε θέματα εθνικών και διασυνοριακών πληρωμών από ότι ο μέσος καταναλωτής. Μπορεί μεν να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες αυτές και τα συστήματα πληρωμών υπό την επαγγελματική τους ιδιότητα, όμως δεν έχουν τη δυνατότητα- από άποψη χρόνου αλλά και κόστους- να κάνουν οι ίδιοι ή, έστω να αναθέσουν σε ένα πρόσωπο που απασχολούν να διενεργήσει την απαιτούμενη «έρευνα αγοράς», σε αναζήτηση των πλέον συμφερόντων όρων, των πλέον σύγχρονων εργαλείων πληρωμών και των πλέον ταχείων διαδικασιών⁶⁷. Μάλιστα, η

⁶⁵ Το αρθ.69 αφορά την ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού του δικαιούχου

⁶⁶ Η Σύσταση 2003/361/EK της 6.5.2003 δίνει τον ορισμό των πολύ μικρών επιχειρήσεων με βάση των αριθμό των απασχολούμενων σε αυτές, ο οποίος δεν υπερβαίνει τους δέκα εργαζόμενους.

⁶⁷ Και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως προκύπτει από την Πράσινη Βίβλο για την επανεξέταση του ευρωπαϊκού καταναλωτικού κεκτημένου(COM 2006,744 τελικό, σελ.17), προσανατολίζεται προς τη διεύρυνση του κεκτημένου αυτού, με στόχο να απολαμβάνουν προστασίας όμοιας με αυτή των

ανωτέρω έρευνα είναι ίσως ακόμα πιο απαραίτητη στην πολύ μικρή επιχείρηση, όπου κάθε επιπλέον κόστος σε χρόνο και χρήμα είναι και ένα μείον για τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξή της, ειδικά στην παρούσα οικονομική συγκυρία.

Παρόλα αυτά, ο έλληνας νομοθέτης επέλεξε να μην κάνει χρήση της διακριτικής αυτής ευχέρειας, παραλείποντας να ενσωματώσει στο αρθ.27 του ν.3862/2010 την ανωτέρω διάταξη. Τούτο αποτελεί μέρος μιας γενικότερης νομοθετικής πολιτικής που ακολουθείται στον τομέα της ενσωμάτωσης των Οδηγιών που αφορούν την προστασία του καταναλωτή, καθώς τα περισσότερα σχετικά νομοθετήματα αφήνουν εκτός της σχετικής προστασίας τα νομικά πρόσωπα και τους επαγγελματίες εν γένει. Το ίδιο συμβαίνει και με την Κ.Υ.Α. Φ.1-983/1991⁶⁸ για την καταναλωτική πίστη, της ρυθμίσεις της οποίας το αρθ.27 παρ.2 του νόμου αναφέρει ότι δεν θίγει. Ομοίως, δεν ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο το αρθ. 51 παρ.3 της Οδηγίας 2007/64 (αρθ. 48 του ελληνικού νόμου), το οποίο ορίζει ότι μπορεί να μην εφαρμόζεται το αρθ.83 για την εξωδικαστική επίλυση διαφορών όταν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

Όσον αφορά την πληροφόρηση που πρέπει να παρέχεται στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, ο νόμος (αρθ.29) ακολουθεί το γενικό κανόνα της δωρεάν παροχής της, που ήδη θεσπίστηκε με την Οδηγία 2007/64. Στην παρ. 2 προβλέπεται η ίδια εξαίρεση, της εν δυνάμει χρέωσης δηλαδή των πληροφοριών, μόνο όταν παρέχονται πληροφορίες μεγαλύτερες σε όγκο, με διαφορετικό μέσο από αυτό που προσδιορίζεται στη σύμβαση- πλαίσιο ή με μεγαλύτερη συχνότητα, κατόπιν, πάντοτε, αίτησης του χρήστη. Οι χρεώσεις αυτές θα πρέπει να είναι, κάθε φορά, εύλογες και ανάλογες με το πραγματικό κόστος που προκύπτει για τον πάροχο.

Ο φορέας παροχής είναι αυτός που πρέπει κάθε φορά να αποδεικνύει τη συμμόρφωσή του με τις απαιτήσεις ενημέρωσης σύμφωνα με τον ελληνικό νόμο και, στο σημείο αυτό, γίνεται χρήση της διακριτικής ευχέρειας που παρέχει το αρθ. 33 της Οδηγίας, προς όφελος του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

Το περιεχόμενο της πληροφόρησης που πρέπει να παρέχεται στο χρήστη, τόσο πριν όσο και μετά την εκτέλεση της εντολής πληρωμής ακολουθεί τις νομοθετικές επιλογές της Οδηγίας και έτσι δεν χρειάζεται να το αναλύσουμε περαιτέρω στο παρόν κεφάλαιο. Θα προχωρήσουμε μόνο σε ορισμένες επισημάνσεις, τονίζοντας τα σημαντικότερα σημεία της ελληνικής ρύθμισης.

Η διάκριση μεταξύ μεμονωμένων πράξεων πληρωμής και πράξεων που καλύπτονται από συμβάσεις- πλαίσιο διατηρείται και στο νόμο, με τις υποχρεώσεις διαφάνειας

καταναλωτών και οι ατομικές και οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, για τους λόγους ακριβώς που αναφέραμε.

⁶⁸ Η οποία αποτελεί το εθνικό μέτρο εφαρμογής της Οδηγίας 87/102/ΕΟΚ.

και ενημέρωσης να είναι σχετικά πιο περιορισμένες και πιο ελαστικές στην πρώτη περίπτωση και πιο εκτεταμένες και αυστηρές στη δεύτερη. Αυτός είναι και ο λόγος που οι φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμών έχουν σχεδιάσει, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, με ιδιαίτερη προσοχή τις συμβάσεις- πλαίσιο που υπογράφουν με τους χρήστες- πελάτες τους.

Ανεξαρτήτως της μορφής της πράξης πληρωμής, οι πληροφορίες πρέπει να τίθενται στη διάθεση του χρήστη ή να παρέχονται σε αυτόν⁶⁹ με ευχερώς προσβάσιμο τρόπο, να διατυπώνονται στην ελληνική ή όποια άλλη γλώσσα συμφωνούν τα μέρη και να είναι ευκρινείς και κατανοητές. Όλες οι πληροφορίες και όροι που αναφέρονται στο αρθ. 34 του νόμου (αρθ.37 της Οδηγίας) θα πρέπει να γνωστοποιούνται στο χρήστη πριν αυτός δεσμευθεί από σύμβαση ή μεμονωμένη προσφορά υπηρεσίας πληρωμής.

Κατά το πρότυπο, και πάλι, της Οδηγίας 2007/64, οι πληροφορίες που οφείλουν να παρέχονται ή να καθίστανται διαθέσιμες στον πληρωτή χωρίζονται χρονικά, σε αυτές που παρέχονται πριν από τη δέσμευση του χρήστη από σύμβαση- πλαίσιο⁷⁰ ή την παραλαβή της εντολής πληρωμής από το φορέα παροχής, σε αυτές που παρέχονται μετά τη λήψη της εντολής πληρωμής και, τέλος σε αυτές που παρέχονται μετά την εκτέλεση της συναλλαγής. Ο Έλληνας νομοθέτης δεν κάνει χρήση της διακριτικής ευχέρειας που του παρέχει το αρθ 47 παρ.3 της PSD, επιβάλλοντας στους παρόχους την υποχρέωση, όταν πρόκειται για επιμέρους πράξεις πληρωμής, να παρέχουν εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες, άπαξ κάθε τρεις μήνες και όχι κάθε μήνα.

4. Παρέκκλιση για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

Το αρθ.31 του νόμου 3862 καθιερώνει, όπως και η Οδηγία, παρέκκλιση ως προς τις υποχρεώσεις πληροφόρησης, για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα.

Όταν λοιπόν οι πράξεις πληρωμής δεν υπερβαίνουν, σύμφωνα με τη σύμβαση- πλαίσιο, τα 30 ευρώ, έχουν όριο δαπανών τα 150 ευρώ ή δεν αποθηκεύουν

⁶⁹ Η παροχή της πληροφόρησης, που γίνεται σε έντυπη μορφή ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο, είναι διαφορετική από τη θέση της στη διάθεση του χρήστη, η οποία μπορεί να γίνεται και με απλά ενημερωτικά φυλλάδια ή διαδικτυακά. Στην πρώτη περίπτωση, απαιτείται αίτηση του ίδιου του χρήστη.

⁷⁰ Όταν πρόκειται για σύμβαση-πλαίσιο, μάλιστα, ο χρήστης δικαιούται να ζητά και να λαμβάνει οποτεδήποτε, κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης τους όρους της σύμβασης καθώς και όλες τις πληροφορίες του αρθ.36 του νόμου 3862/10.

χρηματικά ποσά μεγαλύτερα των 150 ευρώ⁷¹, τότε ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμής, παρέχει στο χρήστη μόνο τα πιο ουσιώδη στοιχεία, έτσι ώστε αυτός να λάβει μια τεκμηριωμένη απόφαση για το αν θα κάνει χρήση της υπηρεσίας. Τέτοια στοιχεία είναι η μορφή και τα κύρια χαρακτηριστικά της υπηρεσίας, οι επιβαλλόμενες χρεώσεις, η ευθύνη, καθώς και ενδείξεις για το πού βρίσκονται διαθέσιμες όλες οι υπόλοιπες πληροφορίες και όροι του αρθ.39.

Επίσης είναι δυνατό να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση του αρθ. 41, ο πάροχος δεν υποχρεούται να προτείνει μεταβολές των όρων της σύμβασης- πλαισίου.

Τέλος, μετά την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής μικρής αξίας, ο πάροχος μπορεί να δίνει στον πελάτη του μόνο έναν σχετικό αριθμό αναφοράς, ο οποίος θα του επιτρέψει να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής, το ποσό και τα έξοδά της ή, στην περίπτωση πολλαπλών πράξεων προς τον ίδιο δικαιούχο, μόνον πληροφορίες σχετικά με το συνολικό τους ποσό και τις αντίστοιχες χρεώσεις. Η τελευταία αυτή υποχρέωση του παρόχου δεν υφίσταται αν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανώνυμα ή αν δεν είναι δυνατή η παροχή των εν λόγω πληροφοριών. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, θα πρέπει ο πληρωτής να έχει τη δυνατότητα να ελέγχει τα αποθηκευμένα χρηματικά ποσά.

5. Συμβάσεις- πλαίσια

Οι πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση- πλαίσιο αντιμετωπίζονται, και στα πλαίσια του ελληνικού νόμου, σαν ιδιαίτερη κατηγορία. Ήταν, λοιπόν, απαραίτητο, εφόσον και στη χώρα μας ένας μεγάλος πλέον, αριθμός χρηστών δεσμεύεται από τέτοιες συμβάσεις, ο νέος νόμος να θέσει τα πλαίσια σύναψης, τροποποίησης και λύσης τους. Στη μεγάλη τους πλειοψηφία οι ρυθμίσεις αυτές είναι πανομοιότυπες με της Οδηγίας 2007/64, ενισχύοντας έτσι την εναρμόνιση στον τομέα των πράξεων πληρωμής, μεγάλος αριθμός των οποίων είναι διασυνοριακός. Αν πάροχοι, πληρωτές και δικαιούχοι σε ολόκληρο το έδαφος της ΕΕ- δεσμεύονται από παρόμοιες τέτοιες συμβάσεις, τότε αυτόματα εξοικονομείται χρόνος και χρήμα κατά τη διεκπεραίωση των μεταξύ τους συναλλαγών.

Πριν από τη δέσμευση του χρήστη από σύμβαση ή προσφορά⁷², ο πάροχος πρέπει να του παράσχει τις πληροφορίες του αρθ.39. Αυτές έχουν να κάνουν με τα στοιχεία

⁷¹ Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα ποσά αυτά διπλασιάζονται, ενώ φθάνουν μέχρι τα 200 ευρώ όταν πρόκειται για προπληρωμένα μέσα πληρωμών.

⁷² Ή αμέσως μετά τη δέσμευση, αν η σύναψη της σύμβασης έχει αιτήσει του χρήστη, γίνει με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως. Εξυπακούεται ότι, οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, ο χρήστης μπορεί να ζητά και να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους και την υπόλοιπη πληροφόρηση σε έντυπη μορφή ή άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο.

του φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής και της αρμόδιας εποπτικής αρχής, τα χαρακτηριστικά της υπηρεσίας πληρωμής, το χρόνο λήψης και τις προθεσμίες εκτέλεσης, τις χρεώσεις, τα επιτόκια και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες, καθώς και τη μεταξύ παρόχου και χρήστη επικοινωνία⁷³. Άλλες πληροφορίες αφορούν τις προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται από το χρήστη, τα διορθωτικά μέτρα, την ευθύνη των μερών, τη διάρκεια, τους τρόπους αλλαγής και λήξης του συμβατικού πλαισίου, το εφαρμοστέο δίκαιο καθώς και τα μέσα δικαστικής και εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά την τροποποίηση του συμβατικού πλαισίου, ο κανόνας είναι ότι κάθε τέτοια τροποποίηση, όπως και η ενημέρωση και οι όροι που προσδιορίζονται στο αρθ.39, πρέπει να προτείνεται από το φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής σύμφωνα με το αρθ. 38 παρ. 1 και τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης της ισχύος της.

Αν η σύμβαση- πλαίσιο το προβλέπει, ο πάροχος ενημερώνει το χρήστη ότι, αν ο τελευταίος δεν γνωστοποιήσει στον πάροχο την αντίθεσή του με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία ισχύος τους, θα θεωρηθεί ότι τις αποδέχεται. Είναι ευνόητο ότι, σε περίπτωση που ο χρήστης δεν συμφωνεί, μπορεί να διακόπτει χωρίς επιβάρυνση τη συμβατική σχέση πριν την έναρξη ισχύος των τροποποιήσεων.

Εξαίρεση στον κανόνα αυτό αποτελούν οι μεταβολές στα επιτόκια και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες, οι οποίες- υπό την προϋπόθεση πάντοτε ότι υπολογίζονται και εφαρμόζονται ουδέτερα και χωρίς διακρίσεις- δεν είναι υποχρεωτικό να γνωστοποιούνται προηγουμένως στους χρήστες, αρκεί βέβαια κάτι τέτοιο να έχει προβλεφθεί στη σύμβαση- πλαίσιο.

Προκειμένου να λυθεί μια σύμβαση- πλαίσιο⁷⁴, ο χρήστης μπορεί να την καταγγείλει οποτεδήποτε, εκτός και αν έχει συμφωνηθεί προθεσμία ειδοποίησης, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα. Αν μια σύμβαση έχει διάρκεια μεγαλύτερη των δώδεκα μηνών ή είναι αορίστου χρόνου⁷⁵, ο χρήστης μπορεί μετά το πέρας του δωδεκαμήνου να την καταγγείλει ανέξοδα. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο πάροχος μπορεί να επιβάλλει μια εύλογη και ανάλογη του κόστους της λύσης χρέωση. Οι κάθε είδους επιβαρύνσεις που είχε συμφωνηθεί να καταβάλλονται σε τακτική βάση, καταβάλλονται από το χρήστη μόνο κατ'αναλογία προς το χρόνο

⁷³ Γλώσσα επικοινωνίας είναι η ελληνική, ή οποιαδήποτε άλλη συμφωνήσουν μεταξύ τους τα μέρη.

⁷⁴ Αρθ. 42 ν.3862/2010

⁷⁵ Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, η σύμβαση- πλαίσιο μπορεί να προβλέπει προθεσμία ειδοποίησης δύο μηνών.

μέχρι τη λύση της σύμβασης και, αν είχαν προκαταβληθεί, επιστρέφονται κατ'αναλογία.

Να επισημάνουμε εδώ τη μη ενσωμάτωση από το ελληνικό δίκαιο της παραγράφου 6 του αρθ.45 που δίνει τη δυνατότητα υιοθέτησης από τα Κράτη- μέλη ευνοϊκότερων για το χρήστη ρυθμίσεων, όσον αφορά τη λύση των συμβάσεων-πλαισίων.

6. Δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών.

Ο τίτλος IV του νόμου 3862/2010 ενσωματώνει τον αντίστοιχο της Οδηγίας 2007/64 και είναι αφιερωμένος στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των πληρωτών, των δικαιούχων και των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμών.

Η παράγραφος 1 του αρθ.48 δίνει στα μέρη τη δυνατότητα να συμφωνούν ότι μια σειρά άρθρων μπορούν να μην εφαρμόζονται όταν ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεν είναι καταναλωτής⁷⁶, ενώ η παράγραφος 2 ορίζει ότι δεν θίγονται από τον παρόντα νόμο τα εθνικά μέτρα εφαρμογής της Οδηγίας 87/102/ΕΟΚ και οι άλλες σχετικές ευρωπαϊκές και εθνικές -εφόσον είναι σύμφωνες με το ευρωπαϊκό δίκαιο- διατάξεις που αφορούν τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές.

Επίσης, σε ό,τι αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την επεξεργασία τους, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο για την πρόληψη, τη διερεύνηση και τον εντοπισμό της απάτης, ο νόμος 3862/2010 παραπέμπει στο ν. 2472/1997.

Το κεφάλαιο 1 ασχολείται κατά κύριο λόγο με τις επιβαρύνσεις που οι φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμής επιβάλλουν στους πελάτες τους και ορίζει, στο αρθ.49, ότι καταρχήν δεν μπορούν να επιβάλλονται οποιεσδήποτε χρεώσεις για την προβλεπόμενη ενημέρωση του χρήστη, όπως και για τα διορθωτικά και προληπτικά μέτρα, με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων των αρθ. 62 παρ.1, 63 παρ.5 και 70 παρ.2. Οι εκεί αναφερόμενες επιβαρύνσεις θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση να είναι εύλογες και ανάλογες του κόστους στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος.

Ο ελληνικός νόμος, όπως και η Οδηγία 2007/64 υιοθετεί το μοντέλο share στις πράξεις πληρωμής που δεν συνεπάγονται μετατροπή νομισμάτων, ορίζοντας ότι ο κάθε χρήστης επιβαρύνεται με τις χρεώσεις του δικού του φορέα παροχής υπηρεσιών. Ο δε δικαιούχος είναι ελεύθερος να παρέχει έκπτωση στον πληρωτή για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών αλλά όχι και να τον επιβαρύνει επιπλέον αντίστοιχα.

⁷⁶ Πρόκειται για το αρθ.49 παρ.1, το αρθ.51 παρ.3 και τα αρθ.56,58,59,60,63 και 71.

Στο κεφάλαιο 2 ορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μια πράξη πληρωμής θεωρείται εγκεκριμένη, καθώς και ο τρόπος παροχής και άρσης της συγκατάθεσης αυτής. Ο γενικός κανόνας είναι ότι, μια τέτοια συναλλαγή θεωρείται εγκεκριμένη μόνον όταν ο πληρωτής έχει συναινέσει στην εκτέλεσή της είτε σε προγενέστερο χρόνο, είτε και σε μεταγενέστερο, αν κάτι τέτοιο είχε συμφωνηθεί με τον πάροχο. Για την παροχή της συναίνεσης θα πρέπει να χρησιμοποιείται ο τύπος και η διαδικασία που τα μέρη προσυμφωνούν⁷⁷.

Η συναίνεση ανακαλείται οποτεδήποτε πριν το χρονικό σημείο έναρξης του ανεκκλήτου και με τις επιφυλάξεις που ορίζονται στο αρθ.63 του νόμου. Σε περίπτωση ανάκλησης της συναίνεσης που αφορά μια σειρά διαδοχικών πράξεων πληρωμής, οποιαδήποτε πράξη μετά την ανάκληση θεωρείται μη εγκεκριμένη.

Τα άρθρα 52-54 περιέχουν τις ρυθμίσεις τις σχετικές με τα εργαλεία πληρωμών, τα τυχόν οριζόμενα όρια δαπάνης, τις υποχρεώσεις του χρήστη για την ασφαλή φύλαξη και χρήση τους και τις αντίστοιχες του φορέα παροχής για τη μη αποκάλυψη των εξατομικευμένων στοιχείων τους σε τρίτους, τη μη αποστολή εργαλείων πληρωμής που δεν ζητήθηκαν και την αποτροπή της περεταίρω χρήσης του εργαλείου πληρωμών, εφόσον ο χρήστης αναφέρει απώλεια ή κλοπή του⁷⁸.

Σε περίπτωση που τελικά μια μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής εκτελεσθεί τότε ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμής υποχρεούται να επιστρέψει ακέραιο το ποσό στον πληρωτή και, αν είναι απαραίτητο, να επαναφέρει το λογαριασμό του στην προηγούμενη κατάσταση.

Το άρθρο 58 ορίζει παρέκκλιση σε αυτό τον κανόνα, ορίζοντας ότι ο πληρωτής ευθύνεται για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής μέχρι του ποσού των 150 ευρώ για τις ζημίες που προκύπτουν από κλοπή, απώλεια ή ακόμα, αν ο πληρωτής δεν είχε φροντίσει για την ασφαλή φύλαξη των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του, από υπεξαίρεση του εργαλείου πληρωμών. Το ανώτατο αυτό όριο δεν ισχύει αν συντρέχει περίπτωση δόλου του πληρωτή ή περίπτωση μη τήρησης εκ μέρους

⁷⁷ Το βάρος της απόδειξης σε περίπτωση αμφισβητήσεων το φέρει ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμής, ο οποίος πρέπει να αποδεικνύει ότι εξακριβώθηκε η γνησιότητα της πράξης πληρωμής και ότι αυτή δεν επηρεάστηκε από τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία. Η χρήση ενός μέσου πληρωμών που έχει καταγραφεί από τον πάροχο, δεν αποτελεί από μόνη της απόδειξη του ότι ο χρήστης είχε εγκρίνει τη συναλλαγή. (αρθ.56 παρ.2 ν.3862/2010)

⁷⁸ Ο πάροχος είναι επίσης υποχρεωμένος να παρέχει στους χρήστες- πελάτες του όλα τα απαραίτητα για τη γνωστοποίηση μέσα. Από την άλλη πλευρά, εφόσον εκπλήρωσε την παραπάνω υποχρέωση, είναι ευθύνη του χρήστη πλέον να τον ενημερώνει αμελλητί για κάθε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής που θεμελιώνει δικαίωμα απαιτήσεως, το αργότερο μέσα σε δεκατρείς μήνες από τη χρέωση.

του, των υποχρεώσεων που υπέχει σύμφωνα με το αρθ.53, από πρόθεση ή βαριά αμέλεια.

Το χρονικό σημείο ειδοποίησης του φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής για την κλοπή, απώλεια ή υπεξαίρεση του εργαλείου πληρωμών έχει ιδιαίτερη σημασία όταν συζητούμε για την ευθύνη των μερών, καθώς μετά από αυτό το χρονικό σημείο, ο πληρωτής δεν φέρει καμία από τις οικονομικές συνέπειες της μη εγκεκριμένης χρήσης του εργαλείου πληρωμών. Ακόμα περισσότερο, αν ο πάροχος δεν είχε φροντίσει για την ύπαρξη κατάλληλων για την ειδοποίηση μέσων, ο πληρωτής δεν ευθύνεται καθόλου για τη μη εγκεκριμένη χρήση του εργαλείου πληρωμών, εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

Άλλη μια περίπτωση στην οποία ο πληρωτής δύναται να ζητήσει επιστροφή των χρηματικών ποσών που κατέβαλε, είναι αυτή των πράξεων πληρωμής οι οποίες κινούνται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού, εφόσον κατά την έγκριση τους δεν είχε προσδιορισθεί το ακριβές ποσό της πράξης⁷⁹ και εφόσον το ποσό αυτό υπερβαίνει αυτό που εύλογα θα ανέμενε ο πληρωτής, βάσει των προηγούμενων συνήθων εξόδων του, των όρων της σύμβασης-πλαίσιο που έχει συνάψει και τις ειδικές συνθήκες της περίπτωσης⁸⁰.

Η προθεσμία που έχει ο πληρωτής για να ζητήσει την επιστροφή είναι οκτώ εβδομάδες από την ημερομηνία της χρέωσης, ενώ ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμών του έχει δέκα εργάσιμες ημέρες για να επιστρέψει το ποσό ή να αιτιολογήσει την άρνηση επιστροφής, υποδεικνύοντας παράλληλα και το όργανο στο οποίο μπορεί να προσφύγει ο πελάτης του, σύμφωνα με τα αρθ. 76-79.

Οι ανωτέρω προϋποθέσεις επιστροφής χρημάτων μπορούν, αν υπάρχει σχετική πρόβλεψη στη σύμβαση- πλαίσιο, να παραβλέπονται στην περίπτωση των άμεσων χρεώσεων.⁸¹

⁷⁹ Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, κάθε φορά που ο πληρωτής δίνει την πιστωτική του κάρτα προκαταβολικώς για να πληρώσει για τη χρήση μιας υπηρεσίας, χωρίς να γνωρίζει επακριβώς το ποσό με το οποίο τελικά θα χρεωθεί (σε ξενοδοχεία, ταξιδιωτικά γραφεία κτλ).

⁸⁰ Δεν υπάρχει κάποιος τύπος υπολογισμού του κατά πόσον το ποσό με το οποίο χρεώθηκε ο πληρωτής υπερβαίνει το εύλογα αναμενόμενο για την περίπτωση, οπότε το ζήτημα θα αντιμετωπίζεται περιπτωσιολογικά.

⁸¹ Η νομοθετική αυτή επιλογή, που ακολουθεί αυτήν της Οδηγίας είναι εύλογη, καθώς, στις περιπτώσεις των άμεσων χρεώσεων, ο πληρωτής έχει εκ των προτέρων δώσει τη συναίνεσή του στο δικαιούχο, στο φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή και στο δικό του φορέα παροχής και δεν ζητείται, από εκεί και πέρα, η έγκρισή του για την πράξη πληρωμής- μία ή περισσότερες- που θα επακολουθήσει. Παρόλα αυτά, αν η συναίνεση δίνεται από τον πληρωτή στον δικό του πάροχο και οι πληροφορίες για τη μέλλουσα να εκτελεσθεί πράξη πληρωμής δίνονται σε

Από την άλλη πλευρά, ο πληρωτής δεν μπορεί να επικαλείται λόγους σχετικούς με τη μετατροπή συναλλάγματος, εφόσον χρησιμοποιήθηκε η συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς που είχε προσυμφωνηθεί με τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του.

7. Χρόνος λήψης της εντολής, προθεσμία εκτέλεσης και ημερομηνία αξίας

Στο πολύ σημαντικό θέμα των χρόνων λήψης και εκτέλεσης των εντολών πληρωμής και της ημερομηνίας αξίας, από την οποία ξεκινά η τοκοφορία, ο ελληνικός νόμος ενσωματώνει πλήρως στο εθνικό μας δίκαιο τις επιταγές της Οδηγίας 2007/64. Στο παρόν κεφάλαιο θα κάνουμε μια σύντομη αναφορά στις εν λόγω διατάξεις, καθώς δεν διαφοροποιούνται από όσα ήδη έχουμε πει κατά την ανάλυση της PSD.

Καταρχάς, χρόνος λήψης της εντολής πληρωμής λογίζεται εκείνος στον οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή. Αν η μέρα δεν είναι εργάσιμη, τότε ο χρόνος λήψης λογίζεται η αμέσως επόμενη εργάσιμη και ο πάροχος δικαιούται να ορίσει ένα χρονικό σημείο προς το τέλος της εργάσιμης ημέρας, μετά από το οποίο οι εντολές θα θεωρούνται ότι έχουν ληφθεί την επόμενη εργάσιμη ημέρα⁸².

Αφότου λοιπόν ο φορέας παροχής υπηρεσιών λάβει την εντολή πληρωμής και, τηρουμένων όλων των όρων της σύμβασης-πλαίσιου, είναι υποχρεωμένος να την εκτελέσει, εκτός αν κάτι τέτοιο θα αντέβαινε στην εθνική ή ευρωπαϊκή νομοθεσία⁸³. Μάλιστα, το αρθ. 64 του νόμου επιτάσσει τη μεταφορά του πλήρους ποσού στο δικαιούχο, χωρίς την αφαίρεση επιβαρύνσεων, εκτός αν υπάρχει αντίθετη συμφωνία μεταξύ του δικαιούχου και του οικείου του φορέα παροχής για προηγούμενη αφαίρεση της χρέωσης του τελευταίου. Σε κάθε άλλη περίπτωση, τόσο ο πάροχος του πληρωτή όσο και αυτός του δικαιούχου μεριμνούν ώστε ο τελευταίος να λάβει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής.

αυτόν τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν, μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση- πλαίσιο ότι ο πληρωτής δεν δικαιούται επιστροφή χρημάτων. (αρθ. 59 παρ.3 ν.3862/2010).

⁸² Εδώ χωρούν και ειδικότερες συμφωνίες μεταξύ του μέρους που κινεί την εντολή πληρωμής και του παρόχου του, όπως ότι η εκτέλεση θα αρχίζει σε συγκεκριμένη ημέρα, στο τέλος μιας χρονικής περιόδου ή όταν ο χρήστης θα θέσει στη διάθεση του παρόχου το απαιτούμενο χρηματικό ποσό. Και σε αυτή την περίπτωση, αν η συμφωνηθείσα ημέρα δεν είναι εργάσιμη, η εντολή θεωρείται ότι λαμβάνεται την αμέσως επόμενη εργάσιμη.

⁸³ Όπως, για παράδειγμα, τη νομοθεσία κατά του ξεπλύματος χρήματος και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Αν αρνηθεί την εκτέλεσή της, η άρνηση, οι λόγοι που την επέβαλαν καθώς και η διαδικασία επανόρθωσης των τυχόν λαθών που οδήγησαν σε αυτήν, γνωστοποιούνται στο χρήστη με τον τρόπο που έχει συμφωνηθεί και μέσα στις προθεσμίες που προβλέπει το αρθ.66⁸⁴. Αν η άρνηση είναι αντικειμενικώς αιτιολογημένη, ο πάροχος μπορεί να επιβάλλει και κάποια εύλογη χρέωση για αυτήν.

Το αρθ.63 του νόμου ορίζει το ανέκκλητο της εντολής πληρωμής μετά τη λήψη της από τον πάροχο, ή, στην περίπτωση που η πράξη πληρωμής κινείται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού⁸⁵, μετά τη διαβίβαση στο δικαιούχο της ίδιας της εντολής ή της συγκατάθεσης του πληρωτή. Εξαίρεση θεσπίζεται, όπως και στην Οδηγία, για τις άμεσες χρεώσεις και για τις εντολές που έχει προσυμφωνηθεί να εκτελεσθούν σε ορισμένη ημέρα(αρθ.61 παρ.2). Και στις δύο αυτές περιπτώσεις η εντολή πληρωμής μπορεί να ανακληθεί από τον πληρωτή ή, στη δεύτερη περίπτωση, από το χρήστη που την κίνησε, έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της συμφωνηθείσας για τη χρέωση ημέρας.

Μετά την πάροδο των ανωτέρω χρονικών ορίων η εντολή πληρωμής μπορεί να ανακληθεί μόνο με συμφωνία μεταξύ του χρήστη και του παρόχου του, ενώ ο δεύτερος μπορεί να επιβάλλει και χρέωση για την ανάκληση, αν κάτι τέτοιο είχε προβλεφθεί στη σύμβαση- πλαίσιο. Στην περίπτωση των εντολών που κινούνται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού, καθώς και στην περίπτωση των άμεσων χρεώσεων, απαιτείται και η συμφωνία του δικαιούχου.

Όσον αφορά τις προθεσμίες εκτέλεσης και τις *valeurs* των πράξεων πληρωμής, ο γενικός κανόνας είναι ότι, για τις καλυπτόμενες σύμφωνα με το αρθ.65 πράξεις, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή μεριμνά ώστε τα χρηματικά ποσά να πιστώνονται στο λογαριασμό του παρόχου του δικαιούχου το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας από αυτήν της λήψης της εντολής. Δίνεται το περιθώριο που ορίζει η PSD, έως την 1.1.2012, για την ύπαρξη διαφορετικών συμφωνιών μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου του, που μπορούν να θέτουν προθεσμία εκτέλεσης μέχρι και τρεις εργάσιμες ημέρες από τη λήψη της εντολής. Οι

⁸⁴ Ισχύει και εδώ η επιφύλαξη της μη αντίθεσης της γνωστοποίησης σε διατάξεις της ευρωπαϊκής ή εθνικής νομοθεσίας. Για παράδειγμα, μία τράπεζα που έχει την υπόνοια ότι ο πελάτης της εμπλέκεται- και αποπειράται να τη χρησιμοποιήσει για το σκοπό αυτό- σε διαδικασίες ξεπλύματος χρήματος, μπορεί να μην τον ειδοποιεί για τη μη εκτέλεση των υποπτων συναλλαγών, τουλάχιστον μέχρις ότου αποφασισθεί η περαιτέρω αντιμετώπιση της περίπτωσης. Αυτό συμβαίνει γιατί, αν ο συγκεκριμένος πελάτης αντιληφθεί ότι υπάρχουν υπόνοιες σε βάρος του, είναι πολύ πιθανό να διακόψει κάθε συνεργασία και να προσπαθήσει να άρει τις υποψίες, εμποδίζοντας έτσι το έργο της δικαιοσύνης.

⁸⁵ Όπως συμβαίνει στις συναλλαγές με πιστωτικές κάρτες μέσω των POS των επιχειρήσεων.

προθεσμίες αυτές μπορούν να παρατείνονται κατά μία εργάσιμη για τις πράξεις που εκτελούνται σε έντυπη μορφή(αρθ.66).

Ο πάροχος του δικαιούχου, με τη σειρά του, υποχρεούται να καθιστά διαθέσιμο στον πελάτη του το χρηματικό ποσό της πράξης πληρωμής την εργάσιμη ημέρα που το παραλαμβάνει, ορίζοντας την ίδια αυτή ημέρα και ως ημερομηνία αξίας (αρθ.69). Είναι, επίσης, υπεύθυνος για την έγκαιρη, βάσει της συμφωνίας με τον πελάτη του, διαβίβαση της εντολής στον πάροχο του πληρωτή, όταν η εντολή κινείται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού. Αν ο δικαιούχος δεν τηρεί λογαριασμό πληρωμών στο συγκεκριμένο πάροχο, τότε αυτός παραλαμβάνει για λογαριασμό του δικαιούχου το ποσό και το θέτει στη διάθεσή του μέσα στις προθεσμίες του αρθ.66.

Τα μετρητά που τοποθετούνται σε λογαριασμό πληρωμών στο νόμισμα τήρησής του, πρέπει σύμφωνα με το αρθ. 68 να καθίστανται διαθέσιμα, με την αντίστοιχη valeur, αυθημερόν όταν ο χρήστης είναι καταναλωτής ή, το αργότερο, την επόμενη εργάσιμη σε διαφορετική περίπτωση.

8. Η ευθύνη των μερών

Στα άρθρα 70-74, που αντιστοιχούν στα αρθ. 74-78 της Οδηγίας 2007/64, γίνεται αναφορά στους όρους και προϋποθέσεις της ευθύνης των μερών, στις περιπτώσεις που μια εντολή πληρωμής δεν εκτελεσθεί ή εκτελεσθεί λανθασμένα. Τα βασικά σημεία που χρήζουν προσοχής είναι το ποιο μέρος κινεί κάθε φορά την εντολή πληρωμής και το αν είναι ορθό το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης, όπως το ορίσαμε σε προγενέστερο σημείο της παρούσας μελέτης⁸⁶. Ευνόητο είναι πως τα μέρη δεν φέρουν την παραπάνω ευθύνη αν οι περιστάσεις ήταν απρόβλεπτες, ξένες προς τη βούλησή τους και οι συνέπειες αυτών αναπόφευκτες. Επιπλέον, οι πάροχοι απαλλάσσονται της ευθύνης εφόσον δεσμεύονταν από άλλες νομικές υποχρεώσεις βάσει του εθνικού τους ή του ευρωπαϊκού δικαίου (αρθ.74).

Εφόσον το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης λοιπόν, έχει δοθεί σωστά από το χρήστη στον πάροχο, τότε ο τελευταίος θεωρείται ότι εκτέλεσε σωστά την πράξη πληρωμής όσον αφορά το δικαιούχο της. Αν, πάλι το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης ήταν λανθασμένο, τότε ο πάροχος δεν φέρει μεν ευθύνη βάσει του αρθ.71, αν όμως πρόκειται για τον πάροχο του πληρωτή, τότε αυτός καταβάλλει εύλογες προσπάθειες για την ανίχνευση της πράξης πληρωμής και την ανάκτηση

⁸⁶ Ακόμη και αν παρέχονται από το χρήστη πρόσθετες πληροφορίες, πέραν αυτών του αρθ.34 παρ.1 στοιχ.α' ή του αρθ. 39 παρ.2 στοιχ.β', σημασία για την ευθύνη του παρόχου έχει μόνον η ορθότητα του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης.

του χρηματικού ποσού, επιβάλλοντας και κάποια χρέωση αν αυτό προβλέπεται από τη σύμβαση-πλαισίο.

Όταν η εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχός του είναι, με την επιφύλαξη των αρθ.55, 70 παρ.2 και 3 και 74, υπεύθυνος για την ορθή εκτέλεσή της έναντι του πελάτη του. Στην περίπτωση αυτή, είναι υποχρεωμένος να επιστρέψει αμελλητί το ποσό στον πληρωτή, επαναφέροντας και το λογαριασμό του στην προηγούμενη κατάσταση. Αν όμως ο πάροχος του πληρωτή είναι σε θέση να αποδείξει ότι το χρηματικό ποσό παρελήφθη από τον πάροχο του δικαιούχου, τότε ο τελευταίος έχει την ευθύνη για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής έναντι του δικαιούχου, θέτοντας αμέσως το ποσό στη διάθεσή του και, ανάλογα με την περίπτωση, πιστώνοντας και το λογαριασμό πληρωμών του.

Όταν η εντολή πληρωμής κινείται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού, τότε ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με τις επιφυλάξεις που ισχύουν και για αυτόν του πληρωτή, υπεύθυνος για την ορθή διαβίβαση της εντολής στον πάροχο του πληρωτή και τη διεκπεραίωσή της. Μεριμνά, τέλος, ώστε το ποσό να είναι στη διάθεση του πελάτη του αμέσως μόλις το λάβει και ο ίδιος. Σε αντιστοιχία και με τις υποχρεώσεις του παρόχου της άλλης πλευράς και ανεξαρτήτως της ευθύνης του, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου οφείλει, εφόσον του ζητηθεί, να ανιχνεύει την πράξη πληρωμής, ενημερώνοντας τον πελάτη του για το αποτέλεσμα.

Να σημειώσουμε εδώ ότι το δίκαιο που εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταξύ παρόχων και χρηστών μπορεί να προβλέπει και δικαίωμα πρόσθετης οικονομικής αποζημίωσης (αρθ.72), ενώ αντίστοιχο δικαίωμα μπορεί να έχουν και οι πάροχοι έναντι αλλήλων ή έναντι μεσαζόντων (αρθ.73).

9. Όργανα και διαδικασίες καταγγελίας και εξωδικαστικών προσφυγών

Σύμφωνα με το αρθ. 80 της PSD, που απαιτεί από τα Κράτη μέλη τη θέσπιση διαδικασιών καταγγελίας, το αρθ. 76 του ν.3862/2010, ορίζει ότι κάθε χρήστης αλλά και οι ενώσεις καταναλωτών έχουν το δικαίωμα να υποβάλλουν καταγγελίες στην Γενική Γραμματεία Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με ισχυρισμούς περί παραβάσεων των Τίτλων III και IV.

Η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή είναι, σύμφωνα με το αρθ. 78, αρμόδια και για τη διαχείριση των ανωτέρω καταγγελιών και την επιβολή των σχετικών κυρώσεων. Σε κάθε περίπτωση διασυννοριακής διαφοράς, αρμόδιες είναι οι αρχές του Κράτους μέλους καταγωγής του παρόχου, ενώ για τους αντιπροσώπους και τα υποκαταστήματα που λειτουργούν υπό το δικαίωμα ελεύθερης εγκατάστασης, αρμόδιες είναι οι αρχές του Κράτους-μέλους υποδοχής.

Ανάλογα με την περίπτωση, και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με την ελληνική δικονομία, η αρμόδια αρχή ενημερώνει τον καταγγέλοντα και για τις εξωδικαστικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών. Στο σημείο αυτό χρήζει προσοχής η μη ενσωμάτωση από τον ελληνικό νόμο του αρθ.51 παρ. 2 της PSD, το οποίο δίνει τη δυνατότητα στα Κράτη- μέλη να αποκλείουν τους μη καταναλωτές από τη διαδικασία εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών, σύμφωνα με το αρθ.83 της ίδιας Οδηγίας. Στο επόμενο κεφάλαιο θα αναφερθούμε εκ νέου στη νομοθετική αυτή επιλογή.

Για την ανωτέρω εξωδικαστική επίλυση διαφορών που ανακύπτουν και αφορούν τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που θεσπίζονται με το νόμο, αρμόδιοι είναι ο Συνήγορος του Καταναλωτή, ο Μεσολαβητής Τραπεζικών-Επενδυτικών Υπηρεσιών και οι Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού που προβλέπονται στο αρθ. 11 του ν.2251/1994. Μάλιστα, υπάρχει πρόβλεψη για τη συνεργασία των φορέων αυτών με τους αντίστοιχους των υπόλοιπων Κρατών μελών, σε περίπτωση που ανακύπτουν διασυνοριακές διαφορές⁸⁷.

⁸⁷ Ειδικότερα για τους τραπεζικούς διαμεσολαβητές, έχει δημιουργηθεί από την 1.2.2004 το «Ευρωπαϊκό Δίκτυο Εξωδικαστικών Διασυνοριακών Παραπόνων στον Τομέα των Χρηματοπιστωτικών Υπηρεσιών» (FIN-NET), στα πλαίσια του οποίου συνεργάζονται για την επίλυση διαφορών μεταξύ των χρηστών των συστημάτων πληρωμών και των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμών, που προκύπτουν από διασυνοριακές συναλλαγές. (βλ. Σπ.Ψυχομάνη, Δίκαιο του Τραπεζικού Συστήματος, β' εκδ. 2009, σελ.15, υποσημ.20)

I. ΜΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΘΕΙΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ – ΟΙ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΝΟΜΟΘΕΤΗ

Στο παρόν κεφάλαιο θα κάνουμε μια σύντομη αναφορά στις σημαντικότερες διατάξεις της Οδηγίας 2007/64 τις οποίες ο νομοθέτης επέλεξε να μην ενσωματώσει στο εθνικό μας δίκαιο, κάνοντας χρήση των διακριτικών ευχερειών που του παρέχει η Οδηγία. Η χρήση των ανωτέρω ευχερειών, συμφώνως προς το αρθ.86 παρ.2, γίνεται με σχετική ενημέρωση της Επιτροπής, η οποία θα πρέπει επίσης να λαμβάνει γνώση και οποιασδήποτε μεταγενέστερης τροποποίησης στο εθνικό μας δίκαιο, η οποία επηρεάζει την ενσωμάτωσή της.

Η πρώτη διάταξη η οποία δεν ενσωματώθηκε από το ν. 3862/2010 είναι αυτή του αρθ.23 της Οδηγίας, με αντικείμενο το δικαίωμα δικαστικής προσφυγής κατά των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές για τα ιδρύματα πληρωμών. Αρμόδια αρχή στη χώρα μας είναι η Τράπεζα της Ελλάδος και προφανώς, όπως αναφέραμε και σε προγενέστερο σημείο, θεωρήθηκε περιττή η ενσωμάτωση του εν λόγω άρθρου διότι οι σχετικές αποφάσεις, ως ατομικές διοικητικές πράξεις, προσβάλλονται ενώπιον της Διοικητικής Δικαιοσύνης, όπως ακριβώς συμβαίνει με όλα τα ζητήματα αδειοδότησης και εποπτείας. Μάλιστα, προκειμένου να είναι πραγματικά εφικτή η άσκηση του δικαιώματος προσφυγής, οι πράξεις της Τράπεζας της Ελλάδος, θα πρέπει να αιτιολογούνται και να κοινοποιούνται στα ενδιαφερόμενα μέρη σε κάθε περίπτωση και όχι μόνο όταν γίνεται ανάκληση της άδειας λειτουργίας, όπως αναφέρεται στο αρθ. 12 παρ.2 του νόμου⁸⁸.

Τα άρθρα 26 και 27, αμέσως παρακάτω, επίσης δεν ενσωματώθηκαν στον ελληνικό νόμο. Τα άρθρα αυτά δίνουν τη δυνατότητα στα Κράτη- μέλη να εξαιρούν ή να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της διαδικασίας και των προϋποθέσεων που προβλέπονται στα τμήματα 1 έως 3, πλην των άρθρων 20,22,23 και 24 και να τους επιτρέπουν να εγγράφονται στο μητρώο του αρθ.13, εφόσον πληρούν ένα ποσοτικό (ο-μέσος-όρος-των πράξεων πληρωμών που πραγματοποίησαν στο προηγούμενο δωδεκάμηνο να μην υπερβαίνει τα 3 εκατ. Ευρώ μηνιαίως) και ένα ποιοτικό κριτήριο (μη καταδίκη των διαχειριστών για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή άλλα οικονομικά εγκλήματα).

Βούληση του έλληνα νομοθέτη ήταν, λοιπόν, η υπαγωγή όλων ανεξαιρέτως των φυσικών και νομικών προσώπων που θέλουν να παρέχουν υπηρεσίες λειτουργώντας ως ιδρύματα πληρωμών, ή στο πλαίσιο της λειτουργίας των ιδρυμάτων πληρωμών (όταν μιλούμε για φυσικά πρόσωπα) στο σύνολο των

⁸⁸ Βλ. σχετικά αρθ. 17 και 19 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας.

απαιτήσεων των τμημάτων 1 και 3 του τίτλου II κεφ. 1 της PSD, που αφορούν την αδειοδότηση, τα ίδια κεφάλαια, την ευθύνη και την εποπτεία των ιδρυμάτων αυτών

Επόμενη διάταξη που δεν ενσωματώθηκε στο δίκαιό μας είναι αυτή του αρθ.51 παρ.2, η οποία δίνει στα Κράτη- μέλη την ευχέρεια να προβλέψουν ότι το αρθ. 83 της Οδηγίας για την εξωδικαστική επίλυση διαφορών εφαρμόζεται μόνο όταν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών είναι καταναλωτής. Βούληση του έλληνα νομοθέτη ήταν, επομένως, η παροχή δυνατότητας εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών που ανακύπτουν κατά την διενέργεια πράξεων πληρωμών, σε όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που γίνονται αποδέκτες των σχετικών υπηρεσιών. Εν προκειμένω, σκόπιμη κρίθηκε η διεύρυνση των επιλογών για ταχεία και αποτελεσματική επίλυση των διαφορών, τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τις επιχειρήσεις. Ορθά, κατά τη γνώμη μας, αφού έτσι εξοικονομείται για όλες τις κατηγορίες χρηστών χρόνος και χρήμα και, επιπροσθέτως, δίνεται στους φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμής η δυνατότητα να επιλύουν με ένα τρόπο πιο «φιλικό» και γρήγορο τις διαφορές με τους πελάτες τους, βελτιώνοντας έτσι τις μεταξύ τους σχέσεις.

Αμέσως παρακάτω, βλέπουμε ότι ούτε και η παρ.3 του αρθ.51 ενσωματώθηκε στον ελληνικό νόμο. Η διάταξη δίνει τη δυνατότητα αντιμετώπισης των πολύ μικρών επιχειρήσεων, δηλαδή αυτών που απασχολούν μέχρι δέκα εργαζομένους και έχουν ετήσιο κύκλο εργασιών έως 2 εκ. ευρώ , με τον ίδιο τρόπο όπως και τους καταναλωτές, όσον αφορά τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του τίτλου IV της Οδηγίας. Στη νομοθετική αυτή επιλογή έχουμε ήδη αναφερθεί σε προγενέστερο σημείο της παρούσας μελέτης, οπότε δεν θα σχολιαστεί περαιτέρω στο σημείο αυτό.

Τέλος, όσον αφορά τις προθεσμίες εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής, ο έλληνας νομοθέτης δεν έκανε χρήση της διακριτικής ευχέρειας συντόμευσής τους για τις πράξεις εθνικού χαρακτήρα που δίνεται από το αρθ.72 της PSD, οπότε ισχύουν για αυτές οι ίδιες προθεσμίες εκτέλεσης με αυτές των διασυνοριακών πράξεων πληρωμών.

ΙΑ. ΕΠΙΛΟΓΟΣ – ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Κάνοντας μια συνολική επισκόπηση της Οδηγίας 2007/64/EK για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτή ανοίγει το δρόμο για μια σειρά αλλαγών και βελτιώσεων στον τόσο ζωτικό για την ευρωπαϊκή, την παγκόσμια αλλά και τις εθνικές οικονομίες των Κρατών μελών της Ένωσης τομέα των υπηρεσιών πληρωμών, εθνικών και διασυνοριακών. Οι αλλαγές και βελτιώσεις αυτές θα μπορούσαν να συνοψισθούν στα εξής⁸⁹:

- Διεύρυνση των επιλογών που διαθέτουν οι καταναλωτές, ως αποτέλεσμα της ενίσχυσης του ανταγωνισμού των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμής
- Εισαγωγή νέας μορφής φορέων παροχής υπηρεσιών, των ιδρυμάτων πληρωμών
- Αποτελεσματικότερη προστασία των καταναλωτών, ανεξαρτήτως σε ποιο Κράτος μέλος βρίσκονται, αρκεί οι συναλλαγές τους να λαμβάνουν χώρα μέσα στη ζώνη του SEPA
- Μεγαλύτερη κινητικότητα των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών ανάμεσα στις αγορές των Κρατών- μελών
- Ενθάρρυνση της καινοτομίας και της ανάπτυξης νέων προϊόντων και εργαλείων πληρωμών

Με τον τρόπο αυτό η PSD καθίσταται άλλο ένα χρήσιμο εργαλείο, το οποίο, σε συνδυασμό με τη δημιουργία του SEPA και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Πληρωμών θα βοηθήσει στην υλοποίηση του οράματος μιας Ενιαίας Αγοράς Πληρωμών. Μιας Ευρώπης η οποία σταδιακά θα εξελιχθεί σε μια αγορά 500 εκατομμυρίων χρηστών του SEPA και καταναλωτών οι οποίοι θα αποστέλλουν και θα δέχονται περισσότερα από 100 δισεκατομμύρια συναλλαγές πληρωμών χωρίς τη χρήση μετρητών κάθε χρόνο. Αυτές οι συναλλαγές θα γίνονται στο σύνολό τους στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς της Ευρωζώνης, αφήνοντας στο παρελθόν τις διασυνοριακές συναλλαγές πληρωμών, όπως τις ξέρουμε σήμερα. Ο απώτερος στόχος είναι ο καθένας να μπορεί να κάνει οποιαδήποτε πληρωμή εντός του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών το ίδιο εύκολα και φθηνά, όπως αν την έκανε στην πόλη που διαμένει.⁹⁰

⁸⁹ Βλ. Tanya Martin and Volker Schloenvoigt, Payments Services Directive: Complexities on the road to harmonization, vol.27, Απρίλιος 2008, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα www.edgardunn.com

⁹⁰ Βλ. European Payments Council, Position Paper της 7.8.2002

Ένα ακόμα ζητούμενο είναι η ασφάλεια κατά τη διενέργεια μια συναλλαγής πληρωμής, η προστασία του χρήστη, και ιδίως του καταναλωτή, από κακόβουλες ενέργειες και μη εγκεκριμένη χρήση των εργαλείων πληρωμών, αλλά και η πρόβλεψη των κατάλληλων αρμόδιων αρχών και διαδικασιών που θα του επιτρέψουν να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του, στις περιπτώσεις που δεν διασφαλίστηκε το «καλό τέλος» της συναλλαγής. Μάλιστα, η πρόβλεψη εξοικονόμηση χρόνου και χρήματος για όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, καθώς και στη βελτίωση των σχέσεων των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμών, τραπεζών και μη, με τους πελάτες τους. Σημαντικό ρόλο, στην ίδια κατεύθυνση, αναμένεται να παίξει και η δυνατότητα επιστροφής του χρηματικού ποσού μιας λανθασμένα εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής, δυνατότητα που αναφέρεται ρητά στην Οδηγία. Η αύξηση της εμπιστοσύνης των χρηστών στα συστήματα πληρωμών και τους παρόχους είναι «προστιθέμενη αξία» για τον Ενιαίο Χώρο-Πληρωμών».

Η εμπιστοσύνη αυτή ενισχύεται και μέσα από την πρόβλεψη αυξημένων υποχρεώσεων πληροφόρησης και ενημέρωσης των χρηστών, σε όλα τα στάδια της διενέργειας των συναλλαγών πληρωμών. Οι συμβάσεις- πλαίσιο, επίσης, προσφέρουν ένα σταθερό σημείο αναφοράς για το χρήστη, ο οποίος είναι σε θέση να γνωρίζει ανά πάσα στιγμή τους όρους και προϋποθέσεις υπό τις οποίες του παρέχεται η υπηρεσία για την οποία πληρώνει.

Όλα τα παραπάνω οδηγούν, αναπόφευκτα, στη σαφή βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών και η βελτίωση αυτή αναμένεται να συμβάλλει σημαντικά στον πολλαπλασιασμό των ευρωπαίων πολιτών που επιλέγουν, χωρίς ενδοιασμούς, να κάνουν χρήση των ευρωπαϊκών συστημάτων πληρωμών και των νέων, καινοτόμων διαδικασιών και δικτύων (όπως το internet, phone και home banking, οι διασυννοριακές πληρωμές με πιστωτική ή χρεωστική κάρτα, το «ηλεκτρονικό πορτοφόλι» κ.α.), αναζητώντας σε ολόκληρη την Ενιαία Ευρωπαϊκή Αγορά τις πιο συμφέρουσες για αυτούς ευκαιρίες σε προϊόντα και υπηρεσίες.

Η ανάγκη ενός συνεκτικού νομικού πλαισίου που θα διέπει τις υπηρεσίες πληρωμών οδήγησε στην απόφαση να είναι η PSD μια Οδηγία «πλήρους εναρμόνισης», επιτρεπομένων των παρεκκλίσεων μόνο στα σημεία που αυτή ορίζει, ενώ γίνεται σαφής οριοθέτηση του πεδίου εφαρμογής της, τόσο από την άποψη των συναλλαγών που εμπίπτουν σε αυτό, όσο και από την άποψη των φορέων που δικαιούνται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμής. Αντικατοπτρίζεται, έτσι η επιθυμία του ευρωπαϊκού νομοθέτη για τη δημιουργία ενός «σκληρού πυρήνα» κανόνων που θα διέπουν τις υπηρεσίες πληρωμών και θα ακολουθούνται υποχρεωτικά από παρόχους και χρήστες σε ολόκληρη την ΕΕ, έτσι ώστε αυτοί να τυγχάνουν σε όλα τα Κράτη μέλη της ίδιας αντιμετώπισης και να μην ανακλύπουν διαφωνίες και

αμφισβητήσεις ως προς τον τρόπο χειρισμού των διασυνοριακών συναλλαγών, ο όγκος των οποίων συνεχώς αυξάνεται.

Με την πλήρη συμμόρφωση των Κρατών- μελών και των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμής που δρουν στο έδαφός τους με την Οδηγία 2007/64/EK και τα υπόλοιπα νομοθετήματα που υλοποιούν τη δημιουργία του Ενιαίου Χώρου Πληρωμών θα γίνει πραγματικότητα, στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον, η εξομοίωση της Ενιαίας Αγοράς στο χώρο των πληρωμών με την εθνική αγορά, με όλα τα ευεργετικά αποτελέσματα που θα έχει η αυξημένη κινητικότητα των αγαθών και υπηρεσιών, τόσο στην ευρωπαϊκή οικονομία ως σύνολο, όσο και ξεχωριστά, στην οικονομική ζωή του κάθε Κράτους- μέλους.

ΠΗΓΕΣ

Α.ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

- **Οδηγία 2007/64/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Νοεμβρίου 2007 για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των Οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της Οδηγίας 97/5/ΕΚ
- **Οδηγία 2005/60/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότηση
- **Οδηγία 2008/48/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της Οδηγίας
- **Οδηγία 95/46/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την προστασία των φυσικών προσώπων από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών
- **Οδηγία 97/5/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων
- **Οδηγία 98/26/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το αμετάκλητο των διακανονισμών στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων
- **Οδηγία 2006/48/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ανάληψη και άσκηση δραστηριότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων
- **Οδηγία 2000/46/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ανάληψη και άσκηση δραστηριότητας των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος
- **Οδηγία 2002/65/ΕΚ** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εξ αποστάσεων εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών
- **Κανονισμός 924/2009** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16.9.2009 «σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του Κανονισμού (ΕΚ) 2560/2001».

Β. ΛΟΙΠΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

- Ανακοίνωση της Επιτροπής COM(2003)718
- Ανακοίνωση της Επιτροπής COM(2007)99
- Σύσταση της Επιτροπής 87/598/ΕΟΚ
- Σύσταση της Επιτροπής 88/590/ΕΟΚ
- Σύσταση της Επιτροπής 97/489/ΕΚ
- Σύσταση της Επιτροπής 2003/361/ΕΚ
- Σύσταση της Επιτροπής IP/11/897 της 18^{ης} Ιουλίου 2011
- *Working Document* της Επιτροπής της 7.5.2002 για τον Ενιαίο Χώρο Πληρωμών, προκειμένου να ενισχυθεί η κινητικότητα των πελατών-χρηστών και να ενθαρρυνθεί ο ανταγωνισμός στο πεδίο αυτό.
- *Ενημερωτικό Δελτίο* για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Μάϊος 2007- αριθ.3
- *European Parliament Resolution* on the Commission Communication to the Council and the Parliament on Retail Payments in the Single Market (COM(2000)36-C5-0103/2000-2000/2018 (COS)
- *Πράσινη Βίβλος* για την επανεξέταση του ευρωπαϊκού καταναλωτικού κεκτημένου COM(2006)744

Γ. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

- **ν.3601/2007** «Ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων από πιστωτικά ιδρύματα, επάρκεια ιδίων κεφαλαίων των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και λοιπές διατάξεις»
- **ν. 3862/2010** « Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες 2007/64/ΕΚ, 2007/44/ΕΚ και 2010/16/ΕΕ που αφορούν υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, προληπτική αξιολόγηση προτάσεων απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα και άλλες διατάξεις»
- **έκθεση επί του νομοσχεδίου** για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες 2007/64/ΕΚ, 2007/44/ΕΚ και 2010/16/ΕΕ, που αφορούν υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, προληπτική

αξιολόγηση προτάσεων απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα και άλλες διατάξεις της Β' Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών- Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμων της Βουλής των Ελλήνων.

Γ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Χριστίνα Κ. Λιβαδά, «Το νέο ευρωπαϊκό ρυθμιστικό πλαίσιο για την καταναλωτική πίστη», εκδ. Νομικής Βιβλιοθήκης, 2008
- Σπύρος Δ. Ψυχομάνης, «Οι τράπεζες και η εποπτεία τους», εκδ. Σάκκουλα Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2006
- Ε.Αλεξανδρίδου, «Δίκαιο Προστασίας του Καταναλωτή», εκδ. Νομικής Βιβλιοθήκης, 2008
- Α.Δεσποτίδου, «Παροχή Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών από Απόσταση», εκδ. Σάκκουλα, 2009

Δ. ΑΡΘΡΑ- ΜΕΛΕΤΕΣ

- Κ.Ταβλαρίδη, Η πορεία του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος στην υλοποίηση της δημιουργίας του ενιαίου χώρου πληρωμών σε ευρώ, Δελτίο ΕΕΤ 2005, σελ 13 επ.
- Δελτίο ΕΕΤ, τευχ.28/2002
- Tanya Martin and Volker Schloenvoigt, Payments Services Directive: Complexities on the road to harmonization, vol.27, Απρίλιος 2008, διαθέσιμο στην ιστοσελίδα www.edgardunn.com
- EBA Initial Considerations on the Working Document by the Commission on a possible legal framework for the Single Payment Area in the Internal Market, 27.08.2002 διαθέσιμο στην ιστοσελίδα της ΕΒΑ.

Ε. ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

- www.eur-lex.europa.eu

- www.hba.gr

- www.europeanpaymentscouncil.eu

- www.ebaclearing.eu

- www.bankofgreece.gr

- www.ecb.int

- www.nbg.gr

— www.emporiki.gr

- www.bankofgreece.gr

- www.ecb.int/press/pr/date/2006/html/pr060504-l.el.html

- [www.europa.eu.int/comm/internal market/en/finances/payment/fraud/index.htm](http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/payment/fraud/index.htm)
για το Fraud Prevention Action Plan.

- www.bankofgreece.gr/Pages/el/PaymentsSystems/SEPA/default.aspx

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2007/64/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Νοεμβρίου 2007

για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 97/5/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 47 παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη πρόταση και το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς είναι ουσιαστικής σημασίας να καταργηθούν όλα τα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας, ώστε να επιτρέπεται η ελεύθερη διακίνηση αγαθών, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων. Προς τούτο, η ορθή λειτουργία της ενιαίας αγοράς στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών είναι ζωτικής σημασίας. Σήμερα, ωστόσο, η έλλειψη εναρμόνισης στον τομέα αυτό παρεμποδίζει τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς.
- (2) Οι αγορές υπηρεσιών πληρωμών των κρατών μελών είναι σήμερα οργανωμένες χωριστά, σε εθνική βάση, ενώ το ισχύον νομικό πλαίσιο είναι κατακερματισμένο σε 27 εθνικά νομικά συστήματα.
- (3) Διάφορες κοινοτικές πράξεις έχουν ήδη εκδοθεί στον τομέα αυτόν, συγκεκριμένα η οδηγία 97/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων ⁽³⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ ⁽⁴⁾, αλλά δεν έχουν αντιμετωπίσει ικανοποιητικά την κατάσταση αυτήν, όπως, εξάλλου, ούτε η σύσταση 87/598/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 1987, για ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας σε θέματα ηλεκτρονικών πληρωμών (σχέσεις μεταξύ χρηματοπιστωτικών οργανισμών, εμπόρων ή άλλων παρεχόντων υπηρεσίες και καταναλωτών) ⁽⁵⁾, η σύσταση 88/590/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 17ης Νοεμβρίου 1988, που αφορά τα συστήματα πληρωμών και ιδίως τις σχέσεις μεταξύ κατόχου και εκδότη κάρτας ⁽⁶⁾, ή η σύσταση 97/489/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 1997, σχετικά με τις συναλλαγές που γίνονται με μέσα ηλεκτρονικής πληρωμής και ιδίως όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ του εκδότη και του κατόχου ⁽⁷⁾. Ωστόσο, τα μέτρα αυτά παραμένουν ανεπαρκή. Η συνύπαρξη διαφορετικών εθνικών διατάξεων και το ατελές κοινοτικό πλαίσιο έχουν δημιουργήσει σύγχυση και ανασφάλεια δικαίου.

- (4) Είναι επομένως ζωτικής σημασίας η θέσπιση, σε κοινοτικό επίπεδο, σύγχρονου και συνεκτικού νομικού πλαισίου για τις υπηρεσίες πληρωμών, είτε αυτές είναι είτε δεν είναι συμβατές με το σύστημα που προέκυψε από την πρωτοβουλία στον χρηματοπιστωτικό τομέα για έναν ενιαίο χώρο πληρωμών σε ευρώ, το οποίο να είναι ουδέτερο εξασφαλίζοντας ίσους όρους ανταγωνισμού για όλα τα συστήματα πληρωμών, ώστε ο καταναλωτής να διατηρήσει τη δυνατότητα να επιλέγει, γεγονός που θα είναι σημαντική πρόοδος από την άποψη του κόστους για τον καταναλωτή, της ασφαλείας και της αποδοτικότητας, σε σύγκριση με τα ισχύοντα εθνικά συστήματα.
- (5) Το νομικό πλαίσιο αυτό θα πρέπει να συντονίζει τις εθνικές διατάξεις που διέπουν την προληπτική εποπτεία, την πρόσβαση νέων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην αγορά, την πληροφόρηση, καθώς και τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των

⁽³⁾ ΕΕ L 43 της 14.2.1997, σ. 25.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 13.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 365 της 24.12.1987, σ. 72.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 317 της 24.11.1988, σ. 55.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 208 της 2.8.1997, σ. 52.

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 9.5.2006, σ. 10.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Απριλίου 2007 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ) και απόφαση του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 2007.

χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων. Μέσα στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να διατηρηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001, βάσει του οποίου δημιουργήθηκε, όσον αφορά τις τιμές, μια ενιαία αγορά για τις πληρωμές σε ευρώ. Οι διατάξεις της οδηγίας 97/5/ΕΚ και οι συστάσεις 87/598/ΕΟΚ, 88/590/ΕΟΚ και 97/489/ΕΚ θα πρέπει να συνενωθούν σε ένα ενιαίο κείμενο με δεσμευτική ισχύ.

- (6) Το νομικό αυτό πλαίσιο, ωστόσο, δεν χρειάζεται να καλύπτει τα πάντα. Το πεδίο εφαρμογής του θα πρέπει να περιορίζεται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών με κύρια δραστηριότητα την παροχή υπηρεσιών πληρωμών στους χρήστες των υπηρεσιών αυτών. Ούτε άλλωστε ενδείκνυται η εφαρμογή του σε υπηρεσίες όπου η μεταφορά χρηματικών ποσών από τον πληρωτή στο δικαιούχο ή η μεταφορά τους εκτελούνται αποκλειστικά με χαρτονομίσματα και κέρματα ή όταν η μεταφορά βασίζεται σε έντυπη επιταγή, συναλλαγματική, γραμμάτιο ή άλλα μέσα, και έντυπα παραστατικά ή κάρτες με τα οποία χρεώνεται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή κάποιος άλλος για να θέσει τα χρήματα στη διάθεση του δικαιούχου. Εξάλλου χρειάζεται μια διαφοροποίηση στην περίπτωση μέσων που προσφέρονται από φορείς εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, υπηρεσιών πληροφορικής ή δικτύων για τη διευκόλυνση της αγοράς ψηφιακών προϊόντων ή υπηρεσιών, όπως σήματα κλήσης, μουσική ή ψηφιακές εφημερίδες πέραν των παραδοσιακών υπηρεσιών φωνής, και της χρήσης τους σε ψηφιακές συσκευές. Το περιεχόμενο αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να παράγεται είτε από τρίτον είτε από το φορέα εκμετάλλευσης, ο οποίος μπορεί να τους προσθέτει εγγενή αξία με τη μορφή δυνατοτήτων πρόσβασης, διανομής ή έρευνας. Στη δεύτερη περίπτωση, όταν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες διανέμονται από έναν από αυτούς τους φορείς εκμετάλλευσης ή, για τεχνικούς λόγους, από τρίτον, και μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον μέσω ψηφιακών συσκευών, όπως κινητά τηλέφωνα ή υπολογιστές, το παρόν νομικό πλαίσιο δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται δεδομένου ότι η δραστηριότητα του φορέα εκμετάλλευσης υπερβαίνει την απλή πράξη πληρωμής. Ωστόσο, είναι σκόπιμο να εφαρμόζεται όταν ο φορέας εκμετάλλευσης ενεργεί μόνον ως μεσάζων ο οποίος απλώς μεριμνά για την πληρωμή τρίτου προμηθευτή.
- (7) Το έμβλημα είναι μια απλή υπηρεσία πληρωμών, συνήθως βάσει μετρητών που ο πληρωτής δίνει σε έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος και εμβάζει το ποσό, π.χ. μέσω δικτύου επικοινωνίας, σε έναν δικαιούχο ή σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου. Σε μερικά κράτη μέλη, τα σουπερμάρκετ, οι έμποροι και άλλοι λιανοπωλητές παρέχουν στους καταναλωτές τέτοια υπηρεσία, δίνοντας τη δυνατότητα πληρωμής λογαριασμών των υπηρεσιών κοινής ωφελείας και άλλων τακτικών οικιακών λογαριασμών. Αυτές οι υπηρεσίες πληρωμής λογαριασμών θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως έμβλημα όπως ορίζεται στην παρούσα οδηγία, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι η δραστηριότητα εμπίπτει σε άλλη υπηρεσία πληρωμών του παραρτήματος.
- (8) Είναι αναγκαίο να προσδιοριστούν οι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που δύναται νομίμως να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, και συγκεκριμένα τα πιστωτικά ιδρύματα που δέχονται καταθέσεις

από χρήστες οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση πράξεων πληρωμής, και τα οποία θα πρέπει να εξακολουθήσουν να υπόκεινται στην προληπτική εποπτεία που θεσπίζει η οδηγία 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹⁾, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος που εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση πράξεων πληρωμής και θα πρέπει να συνεχίσουν να υπόκεινται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας της οδηγίας 2000/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για την ανάληψη, την άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος⁽²⁾, καθώς και γραφεία ταχυδρομικών επταγών που έχουν αυτό το δικαίωμα βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

- (9) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει τους κανόνες για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής όταν τα χρηματικά ποσά είναι ηλεκτρονικό χρήμα όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει όμως να ρυθμίζει την έκδοση του ηλεκτρονικού χρήματος ούτε να τροποποιεί την προληπτική εποπτεία των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που προβλέπει η οδηγία 2000/46/ΕΚ. Επομένως, τα ιδρύματα πληρωμών δεν θα πρέπει να επιτρέπεται να εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα.
- (10) Για να αρθούν οι νομικοί φραγμοί εισόδου στην αγορά, επιβάλλεται, ωστόσο, η καθιέρωση ενιαίας άδειας για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που δεν έχουν σχέση με την αποδοχή καταθέσεων ή την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος. Ενδείκνυται επομένως η εισαγωγή μιας νέας κατηγορίας παρόχων υπηρεσιών πληρωμών: «ιδρύματα πληρωμών», εξουσιοδοτώντας, βάσει μιας σειράς αυστηρών και διεξοδικών προϋποθέσεων, φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν εμπίπτουν στις ήδη υπάρχουσες κατηγορίες, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα. Έτσι θα ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα οι ίδιες προϋποθέσεις για τέτοιες υπηρεσίες.
- (11) Οι όροι χορήγησης και διατήρησης της άδειας λειτουργίας ιδρυμάτων πληρωμών θα πρέπει να περιλαμβάνουν απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανάλογες με τους λειτουργικούς και χρηματοοικονομικούς κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί αυτοί στη δραστηριότητα τους. Χρειάζεται εδώ ένα υγιές καθεστώς αρχικού κεφαλαίου σε συνδυασμό με μόνιμο κεφάλαιο που θα μπορούσε να διαμορφωθεί με πιο σύνθετο τρόπο εν ευθέτω χρόνω, ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς. Λόγω της ευρείας ποικιλίας στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών, η οδηγία θα πρέπει να επιτρέπει διάφορες μεθόδους σε συνδυασμό με ορισμένο περιθώριο εκτίμησης των αρχών ώστε οι ίδιοι κίνδυνοι να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Οι απαιτήσεις για τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει να βασίζονται στο γεγονός ότι οι δραστηριότητές τους είναι πιο εξειδικευμένες και περιορισμένες, και ενέχουν έτσι μικρότερους κινδύνους που ελέγχονται και παρακολουθούνται ευκολότερα, σε σχέση με τους κινδύνους που περικλείει το ευρύτερο φάσμα δραστηριοτήτων των πιστωτικών ιδρυμάτων. Ειδικότερα, θα πρέπει να απαγορεύεται στα ιδρύματα πληρωμών να δέχονται

(¹) ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/44/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 247 της 21.9.2007, σ. 1).

(²) ΕΕ L 275 της 27.10.2000, σ. 39.

καταθέσεις από χρήστες, και να τους επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τα κεφάλαια που λαμβάνουν από τους χρήστες μόνο για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών. Τα κεφάλαια των πελατών θα πρέπει να διατηρούνται χωριστά από τα κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών που προορίζονται για άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες. Τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει επίσης να υπόκεινται στις δέουσες απαιτήσεις όσον αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

αδειών. Για να εξασφαλιστεί ισότιμη μεταχείριση, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να επιβάλλουν στα ιδρύματα πληρωμών απαιτήσεις άλλες από εκείνες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Θα πρέπει, ωστόσο, να υπάρχει η δυνατότητα προσβολής ενώπιον των δικαστηρίων όλων των αποφάσεων των αρμοδίων αρχών. Εξάλλου, τα καθήκοντα των αρμοδίων αρχών θα πρέπει να είναι ανεξάρτητα από την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης, είναι καθήκον του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών.

(12) Τα ιδρύματα πληρωμών θα πρέπει να καταρτίζουν τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς τους σύμφωνα με την οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών ⁽¹⁾ και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, την οδηγία 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1983, για τους ενοποιημένους λογαριασμούς ⁽²⁾ και την οδηγία 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1986, για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και λοιπών άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ⁽³⁾. Οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί θα πρέπει να ελέγχονται, εκτός εάν το ίδρυμα πληρωμών απαλλαγεί από την υποχρέωση αυτήν δυνάμει της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ και της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ.

(13) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ρυθμίζει τη δανειοδότηση από ιδρύματα πληρωμών, δηλαδή το άνοιγμα πιστωτικής γραμμής και την έκδοση πιστωτικών καρτών, μόνον εάν συνδέεται στενά με υπηρεσίες πληρωμών. Μόνον όταν η πίστωση χορηγείται για να διευκολυνθούν οι υπηρεσίες πληρωμών, και η πίστωση είναι βραχυπρόθεσμη και δεν χορηγείται για περίοδο που υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες, ακόμα και σε κυλιόμενη βάση, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται σε ιδρύματα πληρωμών να χορηγούν τέτοιες πιστώσεις όσον αφορά τις διασυννοητικές τους δραστηριότητες υπό τον όρο ότι αναχρηματοδοτούνται μέσω κυρίως των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος πληρωμών, καθώς και κεφαλαίων που αντλούνται από τις κεφαλαιαγορές, αλλά όχι των χρημάτων που φυλάσσονται για λογαριασμό των πελατών για τις υπηρεσίες πληρωμών. Τα ανωτέρω ισχύουν με την επιφύλαξη της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη ⁽⁴⁾ ή άλλων σχετικών κοινοτικών ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν πτυχές οι οποίες δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, όσον αφορά τους όρους της καταναλωτικής πίστης.

(14) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν τις αρχές τις αρμόδιες να χορηγούν άδειες στα ιδρύματα πληρωμών, να διενεργούν ελέγχους και να αποφασίζουν την ανάκληση των εν λόγω

(15) Δεδομένου ότι είναι επιθυμητό να καταγράφεται η ταυτότητα και ο τόπος δραστηριοποίησης όλων των προσώπων που παρέχουν υπηρεσίες εμβασμάτων και να δίνεται σε όλα κάποιος βαθμός αναγνώρισης, ανεξάρτητα από την ικανότητά τους να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις αδειοδότησης ως ιδρύματα πληρωμών, ώστε κανένα από αυτά να μην αναγκάζεται να στραφεί στην παραοικονομία, και να υπόκεινται όλοι οι παρέχοντες υπηρεσίες εμβασμάτων σε ορισμένες στοιχειώδεις νομικές και κανονιστικές απαιτήσεις, είναι σκόπιμο και σύμφωνο με την ειδική σύσταση VI της ομάδας διεθνούς χρηματοοικονομικής δράσης για το ξεπλύμα χρήματος να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός βάσει του οποίου οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που δεν πληρούν όλες τις προϋποθέσεις θα μπορούν παραταύτα να αντιμετωπίζονται ως ιδρύματα πληρωμών. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγράφουν τα πρόσωπα αυτά στο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, αν και δεν πληρούν όλες ή ορισμένες από τις προϋποθέσεις άδειας λειτουργίας. Ωστόσο, είναι ουσιώδες να υπόκειται η δυνατότητα παρέκκλισης σε αυστηρές απαιτήσεις όσον αφορά τον όγκο των συναλλαγών πληρωμών. Τα απαλλασσόμενα ιδρύματα πληρωμών δεν θα πρέπει να έχουν ούτε το δικαίωμα εγκατάστασης ούτε την ελευθερία παροχής υπηρεσιών, και δεν θα πρέπει να ασκούν εμμέσως τα δικαιώματα αυτά όταν είναι μέλη συστήματος πληρωμών.

(16) Είναι βασικό για κάθε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να έχει πρόσβαση στις υπηρεσίες τεχνικής υποδομής των συστημάτων πληρωμών. Ωστόσο, η πρόσβαση αυτή υπόκειται σε κατάλληλες απαιτήσεις για την εξασφάλιση της ακεραιότητας και της σταθερότητας αυτών των συστημάτων. Κάθε πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που ζητεί να συμμετάσχει σε σύστημα πληρωμών πρέπει να αποδεικνύει στα μέλη του συστήματος πληρωμών ότι οι εσωτερικές του ρυθμίσεις επαρκούν για την αντιμετώπιση κάθε κινδύνου. Τα εν λόγω συστήματα πληρωμών περιλαμβάνουν κατά κανόνα π.χ. τα τετραμερή συστήματα πιστωτικών καρτών καθώς και τα μείζονα συστήματα διεκπεραίωσης μεταφορών πιστώσεων και άμεσων χρεώσεων. Για να διασφαλίζεται σε ολόκληρη την Κοινότητα η ισότιμη μεταχείριση των διαφορετικών κατηγοριών των αδειοδοτημένων παροχών υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με τους όρους της αδειοδότησης από τις εποπτικές αρχές, χρειάζονται σαφείς κανόνες πρόσβασης στην παροχή υπηρεσιών πληρωμών και στα συστήματα πληρωμών. Θα πρέπει να προβλέπεται ισότιμη μεταχείριση των αδειοδοτημένων ιδρυμάτων πληρωμών και πιστωτικών ιδρυμάτων, προκειμένου κάθε πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχει στον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά να μπορεί να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες τεχνικής υποδομής των συστημάτων πληρωμών υπό τους ίδιους όρους. Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί μια διαφορά μεταχείρισης μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και των ωφελουμένων από την παρέκκλιση δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και από την εξαιρέση δυνάμει του άρθρου 8 της οδηγίας 2000/46/ΕΚ, λόγω των διαφορών του πλαισίου προληπτικής εποπτείας στο οποίο υπόκεινται. Εν πάση

⁽¹⁾ ΕΕ L 222 της 14.8.1978, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 224 της 16.8.2006, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 18.7.1983, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/99/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 137).

⁽³⁾ ΕΕ L 372 της 31.12.1986, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/46/ΕΚ.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 101 της 14.1.1998, σ. 17).

περιπτώσεις, διαφορές τιμών θα πρέπει να επιτρέπονται μόνον όταν το δικαιολογούν οι διαφορές κόστους των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό δεν πρέπει να θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να περιορίζουν την πρόσβαση στα θεμελιωδώς σημαντικά συστήματα σύμφωνα με την οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων⁽¹⁾, ούτε και τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ) όπως ορίζονται στο άρθρο 105 παράγραφος 2 της συνθήκης, καθώς και το άρθρο 3 παράγραφος 1 και το άρθρο 22 του καταστατικού του ΕΣΚΤ σχετικά με την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών.

(17) Οι διατάξεις πρόσβασης στα συστήματα πληρωμών δεν θα ισχύουν για τα συστήματα που δημιουργούνται και λειτουργούνται από έναν και μόνο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Τα συστήματα αυτά μπορούν να λειτουργούν είτε σε άμεσο ανταγωνισμό με τα συστήματα πληρωμών είτε, συνηθέστερα, σε έναν εξειδικευμένο χώρο της αγοράς που δεν καλύπτεται επαρκώς από συστήματα πληρωμών. Αυτά τα συστήματα πληρωμών καλύπτουν συνήθως τριμερή συστήματα, όπως τα τριμερή συστήματα πιστωτικών καρτών, τις υπηρεσίες πληρωμών που προσφέρονται από παρόχους υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών ή υπηρεσίες εμβασμάτων όπου φορέας εκμετάλλευσης του συστήματος είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και για τον πληρωτή και για το δικαιούχο, καθώς και τα εσωτερικά συστήματα τραπεζικών ομίλων. Για να τονωθεί ο ανταγωνισμός που μπορούν να κάνουν αυτά τα συστήματα πληρωμών στα καθιερωμένα συνήθη συστήματα πληρωμών, δεν θα είναι, καταρχήν, σκόπιμο να παρέχεται σε τρίτους πρόσβαση σε αυτά τα συστήματα πληρωμών. Ωστόσο, τα συστήματα αυτά θα πρέπει να υπόκεινται πάντα στους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες ανταγωνισμού που μπορεί να απαιτούν τη χορήγηση πρόσβασης στα εν λόγω συστήματα προκειμένου να διατηρείται πραγματικός ανταγωνισμός στις αγορές πληρωμών.

(18) Θα πρέπει να θεσπιστεί ένα σύνολο κανόνων για να διασφαλίζεται η διαφάνεια των προϋποθέσεων και των απαιτήσεων πληροφόρησης που διέπουν τις υπηρεσίες πληρωμών.

(19) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται με μετρητά, δεδομένου ότι υπάρχει ήδη ενιαία αγορά πληρωμών για τις πληρωμές σε μετρητά, ούτε σε πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε έντυπες επιταγές δεδομένου ότι, λόγω της φύσης τους, δεν μπορούν να διεκπεραιωθούν το ίδιο αποτελεσματικά με τα άλλα μέσα πληρωμής. Η ορθή πρακτική σε αυτόν τον τομέα πρέπει, ωστόσο, να έχει ως βάση τις αρχές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

(20) Δεδομένου ότι καταναλωτές και επιχειρήσεις δεν βρίσκονται στην ίδια θέση, δεν χρειάζονται το ίδιο επίπεδο προστασίας. Ενώ είναι σημαντικό να διασφαλίζονται τα δικαιώματα του καταναλωτή με διατάξεις από τις οποίες δεν επιτρέπεται παρέκκλιση με σύμβαση, είναι λογικό να αφήνονται οι επιχειρήσεις και οι οργανώσεις να συμφωνούν διαφορετικά. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στη σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των

μεσαίων επιχειρήσεων⁽²⁾, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως και οι καταναλωτές. Εν πάση περιπτώσει, ορισμένες βασικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει πάντα να εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από το καθεστώς του χρήστη.

(21) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει τις υποχρεώσεις που υπέχουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την πληροφόρηση των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι, για να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές και να αναζητούν τις πιο συμφέρουσες υπηρεσίες στην αγορά της ΕΕ, θα πρέπει να λαμβάνουν σαφή πληροφόρηση στο ίδιο υψηλό επίπεδο. Χάριν διαφάνειας, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να θεσπίσει τις δέουσες εναρμονισμένες απαιτήσεις που απαιτούνται για την παροχή των αναγκών και επαρκών πληροφοριών στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών τόσο σχετικά με τη σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών όσο και με την καθαυτό πράξη πληρωμής. Προκειμένου να προαχθεί η ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς των υπηρεσιών πληρωμών, τα κράτη μέλη δεν πρέπει να δύνανται να εκδίδουν διατάξεις σχετικά με την πληροφόρηση πέραν των διατάξεων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

(22) Οι καταναλωτές θα πρέπει να προστατεύονται από αθέμιτες και παραπλανητικές πρακτικές σύμφωνα με την οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά⁽³⁾, καθώς και την οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») ⁽⁴⁾ και την οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές⁽⁵⁾. Οι πρόσθετες διατάξεις σε αυτές τις οδηγίες εξακολουθούν να ισχύουν. Ωστόσο, η σχέση των απαιτήσεων προσυμβατικής πληροφόρησης μεταξύ της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 2002/65/ΕΚ χρειάζεται ειδική διευκρίνιση.

(23) Οι ζητούμενες πληροφορίες θα πρέπει να είναι ανάλογες με τις ανάγκες των χρηστών και να γνωστοποιούνται με τυποποιημένο τρόπο. Ωστόσο, οι απαιτήσεις πληροφόρησης για μία μεμονωμένη πράξη πληρωμής θα πρέπει να είναι διαφορετικές από τις απαιτήσεις σύμβασης-πλαίσου η οποία προβλέπει σειρά πράξεων πληρωμής.

(24) Στην πράξη, οι συμβάσεις-πλαίσια και οι συναλλαγές πληρωμών που καλύπτουν είναι πολύ συνηθέστερες και οικονομικώς σημαντικότερες από τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής. Εάν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών ή ειδικό μέσο πληρωμών, απαιτείται σύμβαση-πλαίσιο. Επομένως, οι απαιτήσεις εκ των προτέρων ενημέρωσης για τις συμβάσεις-πλαίσια θα πρέπει να είναι πολύ διεξοδικές και οι πληροφορίες θα πρέπει πάντα να παρέχονται είτε εγγράφως είτε σε άλλο μέσο που αντέχει στο χρόνο, όπως τα αποσπάσματα λογαριασμών που εκτυπώνονται από ειδικούς εκτυπωτές, οι δισκέτες, τα CD-ROM, τα DVD και οι σκληροί δίσκοι προσωπικών υπολογιστών στους οποίους μπορεί να

⁽²⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36.

⁽³⁾ ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/29/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45.

αποθηκεύεται το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, και οι ιστοσελίδες, εφόσον οι ιστοσελίδες αυτές είναι προσπεύσιμες κατά τρόπο που να επιτρέπει τη μελλοντική πρόσβαση στις αποθηκευμένες πληροφορίες για χρονικό διάστημα κατάλληλο για την πληροφόρηση, και εφόσον επιτρέπουν την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών. Ωστόσο, ο τρόπος παροχής εκ των υστέρων πληροφόρησης σχετικά με τις εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών θα πρέπει να μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, π.χ., είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, στις τραπεζικές εργασίες μέσω του Διαδικτύου, όλες οι πληροφορίες για το λογαριασμό πληρωμών παρέχονται σε απευθείας σύνδεση (on-line).

(25) Στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής θα πρέπει πάντα να παρέχονται μόνο οι ουσιώδεις πληροφορίες με πρωτοβουλία του ίδιου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Δεδομένου ότι ο πληρωτής είναι συνήθως παρών όταν δίνει την εντολή πληρωμής, δεν είναι απαραίτητο να απαιτείται πάντα η παροχή πληροφοριών σε έντυπο ή άλλο ανθεκτικό στον χρόνο μέσο. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να παρέχει τις πληροφορίες προφορικά χωρίς διατυπώσεις ή να τις καθιστά προσβάσιμες με άλλο τρόπο, π.χ. με την αναγραφή των όρων σε πίνακα ανακοινώσεων στην επαγγελματική του στέγη. Πρέπει επίσης να υπάρχει ενημέρωση σχετικά με το πού βρίσκονται άλλες διεξοδικότερες πληροφορίες (π.χ. η διεύθυνση της ιστοσελίδας). Ωστόσο, εάν το ζητήσει ο καταναλωτής, οι ουσιώδεις πληροφορίες θα πρέπει να του δίδονται είτε εγγράφως είτε σε άλλο μέσο που αντέχει στο χρόνο.

(26) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέπει το δικαίωμα του καταναλωτή να του παρέχονται δωρεάν οι σχετικές πληροφορίες προτού δεσμευθεί από οποιαδήποτε σύμβαση υπηρεσίας πληρωμών. Ο καταναλωτής θα πρέπει επίσης να μπορεί να ζητήσει προηγούμενη πληροφόρηση καθώς και τη σύμβαση-πλαίσιο σε έντυπη μορφή, δωρεάν, σε οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, έτσι ώστε να μπορεί να συγκρίνει τις υπηρεσίες των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και τους όρους τους και, σε περίπτωση διαφορών, να εξακριβώνει τα συμβατικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του. Οι διατάξεις αυτές θα πρέπει να είναι σύμφωνες με την οδηγία 2002/65/ΕΚ. Οι ρητές διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με τη δωρεάν ενημέρωση δεν θα πρέπει να οδηγήσουν στην επιβολή χρέωσης για την παροχή πληροφοριών στους καταναλωτές δυνάμει άλλων εφαρμοστέων οδηγιών.

(27) Ο τρόπος με τον οποίον οι απαιτούμενες πληροφορίες δίδονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες του χρήστη αυτού καθώς και τις πρακτικές τεχνικές πτυχές και την οικονομική αποδοτικότητα ανάλογα με την κατάσταση όσον αφορά τη συμφωνία στη σχετική σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών. Έτσι, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διακρίνει δύο τρόπους με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δίνει πληροφορίες: οι πληροφορίες θα πρέπει να δίδονται, δηλαδή να κοινοποιούνται όντως από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών την κατάλληλη στιγμή όπως απαιτείται από την παρούσα οδηγία χωρίς περαιτέρω όχληση εκ μέρους του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών ή θα πρέπει να δίδονται στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, αν ζητήσει πρόσθετη πληροφόρηση. Στην περίπτωση αυτή, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να αναλαμβάνει κάποια συγκεκριμένη πρωτοβουλία για πρόσβαση στις πληροφορίες π.χ. υποβάλλοντας ρητό αίτημα στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, συνδεδεμένος με θυρίδα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου τραπεζικού λογαριασμού ή εισάγοντας μια

τραπεζική κάρτα στον εκτυπωτή αντιγράφων κίνησης λογαριασμού. Για τους σκοπούς αυτούς, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να μεριμνά ώστε η πρόσβαση στις πληροφορίες να είναι δυνατή και οι πληροφορίες να είναι διαθέσιμες στο χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

(28) Επιπλέον, θα πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή οι βασικές πληροφορίες για τις εκτελούμενες πράξεις πληρωμών χωρίς πρόσθετη επιβάρυνση. Σε περίπτωση μεμονωμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να χρεώνει χωριστά την ενημέρωση αυτή. Παρομοίως, η συνακόλουθη μηνιαία ενημέρωση για τις πράξεις πληρωμής δυνάμει σύμβασης-πλαισίου θα πρέπει να παρέχεται δωρεάν. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της διαφάνειας στην τιμολόγηση και τις διαφορετικές ανάγκες των πελατών, τα μέρη θα πρέπει να μπορούν να συμφωνούν μια χρέωση για μια συχνότερη ή πρόσθετη ενημέρωση. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη διαφορετικές εθνικές πρακτικές, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν κανόνες δυνάμει των οποίων τα μηνιαία έντυπα αντίγραφα κίνησης λογαριασμού πληρωμών θα παρέχονται πάντοτε δωρεάν.

(29) Για να διευκολύνεται η κινητικότητα των πελατών, θα πρέπει να παρέχεται στους καταναλωτές η δυνατότητα να καταγγέλλουν χωρίς επιβάρυνση μια σύμβαση-πλαίσιο μετά από ένα χρόνο. Για τους καταναλωτές, η προθεσμία προειδοποίησης δεν θα πρέπει να συμφωνηθεί μεγαλύτερη του ενός μηνός, και, για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, μικρότερη των δύο μηνών. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη της υποχρέωσης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να θέτει τέρμα στη σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών σε εξαιρετικές περιπτώσεις δυνάμει άλλων σχετικών κοινοτικών ή εθνικών νομικών διατάξεων, όπως η νομοθεσία για το ξέπλυμα χρημάτων και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, τυχόν ενέργειες που αφορούν τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή συγκεκριμένα μέτρα που συνδέονται με την πρόληψη και τη διερεύνηση εγκλημάτων.

(30) Τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας θα πρέπει να είναι μια φθηνή και εύχρηστη εναλλακτική λύση στην περίπτωση αγαθών και υπηρεσιών με χαμηλή τιμή και δεν θα πρέπει να βαρύνονται με υπερβολικές απαιτήσεις. Θα πρέπει, επομένως, να περιορίζονται στις ουσιώδεις πληροφορίες οι σχετικές απαιτήσεις πληροφόρησης, καθώς και οι κανόνες εκτέλεσης των εν λόγω πληρωμών, λαμβανομένων υπόψη των τεχνικών δυνατοτήτων που μπορούν ευλόγως να αναμένονται από μέσα που χρησιμοποιούνται μόνον για πληρωμές μικρής αξίας. Παρά το απλούστερο—καθεστώς, στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να παρέχεται επαρκής προστασία, ενόψει των κινδύνων που ενέχουν τα μέσα πληρωμών αυτά, ιδίως τα προπληρωμένα.

(31) Προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι και οι συνέπειες των μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών, ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να ενημερώνει, το συντομότερο δυνατόν, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με τυχόν αμφισβητήσεις δήθεν μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών υπό την προϋπόθεση ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληροφόρησης που υπέχει σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών τηρήσει την προθεσμία αυτήν, θα πρέπει να μπορεί να ασκεί τις εν λόγω αξιώσεις εντός των περιόδων παραγραφής που ορίζονται από το εθνικό δίκαιο. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να μην επηρεάσει άλλες αξιώσεις μεταξύ χρηστών και παρόχων υπηρεσιών.

- (32) Για να δοθεί κίνητρο στο χρήστη των υπηρεσιών να γνωστοποιεί στον πάροχο χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση τυχόν κλοπή ή απώλεια του μέσου πληρωμών και να περιορίζεται έτσι ο κίνδυνος διενέργειας μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμών, θα πρέπει να φέρει την ευθύνη μόνο ενός περιορισμένου ποσού, εκτός εάν έχει ενεργήσει με δόλο ή βαριά αμέλεια. Επιπλέον, άπαξ ο χρήστης ενημερώσει τον πάροχο για τον κίνδυνο δόλιας χρήσης του μέσου επαλήθευσης πληρωμών, δεν θα πρέπει να είναι υπόχρεος να καλύψει περαιτέρω ζημιές από τη μη εγκεκριμένη χρήση του εν λόγω μέσου. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει υπό την επιφύλαξη της ευθύνης πληρωμής του παρόχου υπηρεσίας για την τεχνική ασφάλεια των προϊόντων τους.
- (33) Για να εκτιμάται αν υπάρχει αμέλεια του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα περιστατικά. Τα αποδεικτικά στοιχεία και ο βαθμός της καταγγελλόμενης αμέλειας θα πρέπει να αξιολογούνται βάσει του-εθνικού δικαίου.-Οι-συμβατικοί όροι και οι-όροι-παροχής και χρήσης ηλεκτρονικού μέσου πληρωμών που θα συνεπάγονταν αύξηση του βάρους της απόδειξης έναντι του καταναλωτή ή μείωση του βάρους της απόδειξης έναντι του εκδότη, θα πρέπει να θεωρούνται άκυροι.
- (34) Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει μπορούν να θεσπίζουν κανόνες λιγότερο αυστηρούς από τους προαναφερόμενους προκειμένου να διατηρηθούν τα υφιστάμενα επίπεδα προστασίας του καταναλωτή και να προαχθεί η εμπιστοσύνη στην ασφάλεια της χρήσης των ηλεκτρονικών μέσων πληρωμών. Το γεγονός ότι τα διάφορα μέσα πληρωμών περικλείουν διαφορετικούς κινδύνους θα πρέπει να ληφθεί δεόντως υπόψη ώστε να προωθηθεί η έκδοση ασφαλέστερων μέσων. Θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να μειώσουν ή να αίρουν τελείως την ευθύνη του πληρωτή, εκτός αν ενεργεί δολίως.
- (35) Θα πρέπει να προβλέπεται η κατανομή των ζημιών σε περίπτωση μη εγκεκριμένων πράξεων πληρωμής. Διαφορετικές διατάξεις μπορούν να ισχύουν για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών που δεν είναι καταναλωτές, δεδομένου ότι οι χρήστες αυτοί βρίσκονται κατά κανόνα σε καλύτερη θέση να εκτιμήσουν τον κίνδυνο απάτης και να λάβουν τα μέτρα.
- (36) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει κανόνες για επιστροφή χρημάτων προκειμένου να προστατεύονται οι καταναλωτές όταν η εκτελούμενη πράξη πληρωμής υπερβαίνει το εulόγως αναμενόμενο ποσό. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να μπορούν να προσφέρουν ακόμη ευνοϊκότερους όρους στους πελάτες τους και να επιστρέφουν, για παράδειγμα, το ποσό των αμφισβητούμενων πράξεων πληρωμών. Στην περίπτωση που ο χρήστης προβάλει αξίωση για επιστροφή πληρωμής, το δικαίωμα επιστροφής δεν θα πρέπει να επηρεάζει την ευθύνη του πληρωτή έναντι του δικαιούχου από την υποκείμενη σχέση π.χ. για τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που έχουν παραγγελθεί, καταναλωθεί ή νομίμως χρεωθεί, ούτε το δικαίωμα του χρήστη όσον αφορά την ανάκληση της εντολής πληρωμής.
- (37) Για τον χρηματοοικονομικό σχεδιασμό και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων έγκαιρης πληρωμής, οι καταναλωτές και οι επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν βεβαιότητα για το χρόνο που απαιτεί η εκτέλεση μιας εντολής πληρωμής. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εισάγει ένα χρονικό σημείο μετά το οποίο αρχίζουν να ισχύουν τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις, δηλαδή ένα χρονικό σημείο κατά το οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει την εντολή πληρωμής, καθώς και η στιγμή κατά την οποία είχε τη δυνατότητα να τη λάβει με μέσο επικοινωνίας που συμφωνείται στο πλαίσιο της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε προηγούμενη συμμετοχή στη διαδικασία που καταλήγει στη δημιουργία και τη διαβίβαση της εντολής πληρωμής, π.χ. ασφάλεια και διαθεσιμότητα ελέγχων επάρκειας κεφαλαίων, πληροφορίες για τη χρήση του PIN, έκδοση υπόσχεσης πληρωμής. Επιπλέον, λήψη της εντολής πληρωμής θα πρέπει να είναι η στιγμή που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής προς χρέωση από τον λογαριασμό του πληρωτή. Η ημέρα ή η χρονική στιγμή κατά την οποία δικαιούχος διαβιβάζει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του εντολές είσπραξης π.χ. της πληρωμής κάρτας ή άμεσων χρεώσεων ή όταν στον δικαιούχο χορηγείται προχρηματοδότηση για τα σχετικά ποσά από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του (μέσω ενδεχόμενης πίστωσης στον λογαριασμό του) δεν θα πρέπει να έχει σημασία εν προκειμένω. Οι χρήστες θα πρέπει να μπορούν να προσδοκούν την ορδή εκτέλεση μιας πλήρους και έγκυρης εντολής πληρωμής, εφόσον ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει κανένα συμβατικό ή νομικό λόγο να την αρνηθεί. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί την εκτέλεση εντολής πληρωμής, η άρνηση και ο λόγος της άρνησης θα πρέπει να κοινοποιούνται στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών με την πρώτη ευκαιρία, υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων του εθνικού και του κοινοτικού δικαίου.
- (38) Λόγω της ταχύτητας με την οποία τα σύγχρονα, πλήρως αυτοματοποιημένα, συστήματα διεκπεραιώνουν τις πράξεις πληρωμής, ύστερα από ένα ορισμένο χρονικό σημείο οι εντολές πληρωμής είναι αδύνατο να ανακληθούν χωρίς υψηλό κόστος ανθρώπινης παρέμβασης. Για τον λόγο αυτό, είναι αναγκαίος ο καθορισμός σαφούς προθεσμίας ανάκλησης, Ωστόσο, αναλόγως του είδους της υπηρεσίας πληρωμών και της εντολής πληρωμής, το χρονικό σημείο μπορεί να είναι διαφορετικό κατόπιν συμφωνίας των μερών. Η ανάκληση ισχύει εδώ μόνον όσον αφορά τη σχέση ενός χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και, κατά συνέπεια, δεν θίγει το ανέκκλητο και τον οριστικό χαρακτήρα των πράξεων πληρωμής στα συστήματα πληρωμών.
- (39) Το ανέκκλητο των εντολών δεν θα πρέπει να επηρεάζει το δικαίωμα ή την υποχρέωση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών κατά τη νομοθεσία ορισμένων κρατών μελών, βάσει της σύμβασης-πλαισίου του πληρωτή ή των εθνικών νόμων, κανονισμών, διοικητικών διατάξεων ή κατεθυντήριων γραμμών, να επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου. Η επιστροφή αυτή πρέπει να θεωρείται νέα εντολή πληρωμής. Εκτός από αυτές τις περιπτώσεις, τυχόν νομική διαμάχη που προκύπτει στο πλαίσιο της σχέσης επί της οποίας βασίζεται η εντολή πληρωμής θα πρέπει να διευθετείται μόνον μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου.
- (40) Είναι απαραίτητο για την απολύτως ολοκληρωμένη και αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών, καθώς και για την ασφάλεια δικαίου περί την εκπλήρωση οποιασδήποτε υποχρέωσης μεταξύ χρηστών υπηρεσιών πληρωμών, να πιστώνεται στο λογαριασμό του δικαιούχου ολόκληρο το

ποσό που μεταφέρει ο πληρωτής. Έτσι, κανείς απ' όσους μεσολαβούν στην εκτέλεση των πράξεων πληρωμής δεν θα μπορεί να προβαίνει σε κρατήσεις από το μεταφερόμενο ποσό. Ο δικαιούχος θα μπορεί, ωστόσο, να συνάψει ρητή συμφωνία με τον πάροχο της υπηρεσίας πληρωμών βάσει της οποίας ο τελευταίος θα μπορεί να κρατήσει τα έξοδά του. Ωστόσο, για να μπορεί ο δικαιούχος να επαληθεύει την ορθή καταβολή του οφειλόμενου ποσού, οι πληροφορίες που παρέχονται μετά την πράξη πληρωμής θα πρέπει να εμφανίζουν όχι μόνο το πλήρες ποσό που μεταβιβάστηκε αλλά και το ύψος των τυχόν εξόδων.

(41) Όσον αφορά τις χρεώσεις, η εμπειρία έχει δείξει ότι ο καταμερισμός των χρεώσεων μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου είναι το πιο αποτελεσματικό σύστημα γιατί διευκολύνει την αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών. Θα πρέπει συνεπώς, υπό κανονικές συνθήκες, να προβλέπεται η άμεση είσπραξη των χρεώσεων από τον πληρωτή και το δικαιούχο εκ μέρους των αντίστοιχων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Αυτό όμως θα πρέπει να ισχύει μόνον εφόσον η συναλλαγή πληρωμών δεν απαιτεί συναλλαγματική μετατροπή. Το ύψος των τυχόν χρεώσεων μπορεί να είναι και μηδενικό, δεδομένου ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν την πρακτική κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν χρεώνει τους καταναλωτές για την πίστωση των λογαριασμών τους. Ομοίως, ανάλογα με τους όρους της σύμβασης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να χρεώνει μόνο τον δικαιούχο (έμπορο) για τη χρήση της υπηρεσίας πληρωμής, εκ του οποίου προκύπτει μηδενική χρέωση του πληρωτή. Η χρέωση των συστημάτων πληρωμών μπορεί να γίνεται υπό μορφή συνδρομής. Οι διατάξεις για το μεταφερόμενο ποσό ή τις τυχόν χρεώσεις δεν έχουν καμία άμεση επίδραση στην τιμολόγηση μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή τυχόν μεσαζόντων.

(42) Για να προαχθούν η διαφάνεια και ο ανταγωνισμός, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να εμποδίζει τον δικαιούχο να ζητεί τη χρέωση του πληρωτή για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Ενώ ο δικαιούχος πρέπει να είναι ελεύθερος να επιβάλλει επιβαρύνσεις για τη χρήση ορισμένου μέσου πληρωμών, τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τέτοια πρακτική, αν το κρίνουν σκόπιμο, λόγω καταχρηστικής τιμολόγησης ή τιμολόγησης που μπορεί να έχει αρνητική επίπτωση στη χρήση ενός ορισμένου μέσου πληρωμών, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να ενθαρρυνθεί ο ανταγωνισμός και να προαχθεί η χρήση αποτελεσματικών μέσων πληρωμών.

(43) Για να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των πληρωμών στην Κοινότητα, θα πρέπει να ορίζεται μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης μιας ημέρας για όλες τις εντολές πληρωμής τις οποίες πραγματοποιεί ο πληρωτής και που εκφράζονται σε ευρώ ή στο εθνικό νόμισμα κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, όπως οι μεταφορές πίστωσης και τα εμβάσματα. Για όλες τις άλλες πληρωμές, όπως οι πληρωμές που πραγματοποιούνται εκ μέρους ή μέσω του δικαιούχου (μεταξύ άλλων άμεσες χρεώσεις και πληρωμές με κάρτα), εφόσον δεν υπάρχει ρητή συμφωνία μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του πληρωτή που προβλέπει παράταση του χρόνου εκτέλεσης, θα πρέπει να ισχύει η ίδια προθεσμία της μιας ημέρας. Οι ανωτέρω προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις εντολές πληρωμής που δίδονται εγγράφως. Έτσι καθίσταται δυνατή η αδιάκοπη παροχή

υπηρεσιών πληρωμών για τους καταναλωτές που είναι συνηθισμένοι μόνο στα έντυπα έγγραφα. Όταν χρησιμοποιείται καθυστέρως άμεσης χρέωσης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πρέπει να διαβιβάζει την εντολή είσπραξης εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή την τακτοποίησή της κατά τη συμφωνηθείσα προβλεπόμενη ημερομηνία. Δεδομένου ότι οι εθνικές υποδομές πληρωμών είναι συχνά ιδιαίτερα αποτελεσματικές, θα πρέπει να παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να διατηρήσουν ή να θεσπίσουν κανόνες που προβλέπουν χρόνο εκτέλεσης συντομότερο της μιας εργάσιμης ημέρας, εφόσον ενδείκνυται, ώστε να αποφευχθεί τυχόν επιδείνωση των σημερινών συνθηκών παροχής υπηρεσιών.

(44) Οι διατάξεις που αφορούν την εκτέλεση για ολόκληρο το ποσό και την προθεσμία εκτέλεσης θα πρέπει να αποτελούν ορθή πρακτική όταν ένας από τους παρόχους υπηρεσιών δεν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.

(45) Για να επιλέξει, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι ανάγκη να γνωρίζει το πραγματικό κόστος και τις επιβαρύνσεις των υπηρεσιών πληρωμών. Κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η χρήση μη διαφανών μεθόδων τιμολόγησης, αφού είναι κοινώς αποδεκτό ότι οι μέθοδοι αυτές καθιστούν εξαιρετικά δυσχερή για τον χρήστη τον προσδιορισμό της πραγματικής τιμής της υπηρεσίας πληρωμών. Συγκεκριμένα, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η χρήση ημερομηνιών αξίας που αποβαίνουν σε βάρος του χρήστη.

(46) Η ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος πληρωμών εξαρτάται από την εμπιστοσύνη του χρήστη ότι ο πάροχος θα εκτελέσει την πράξη πληρωμής ορθά και εντός του συμφωνηθέντος χρόνου. Συνήθως, ο πάροχος μπορεί να αποτιμήσει τους κινδύνους που συνεπάγεται η πράξη πληρωμής που δέχεται να εκτελέσει. Ο πάροχος είναι εκείνος που παρέχει το σύστημα πληρωμών, φροντίζει για την ανάκληση εσφαλμένα μεταφερθέντων ή διατεθέντων χρηματικών ποσών και επιλέγει, στις περισσότερες περιπτώσεις, τους φορείς που μεσολαβούν στην εκτέλεση της συναλλαγής πληρωμής. Βάσει των παραπάνω εκτιμήσεων, είναι απολύτως δικαιολογημένο, εκτός από μη συνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις, να θεωρείται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αντικειμενικά υπεύθυνος για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής την οποία έχει αποδεχθεί από το χρήστη, εκτός από τις πράξεις και τις παραλείψεις του παρόχου των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου για την επιλογή των οποιών είναι υπεύθυνος αποκλειστικά ο δικαιούχος. Ωστόσο, για να μη μείνει ο πληρωτής απροστάτευτος σε απίθανες συγκυρίες περιστάσεων όπου μπορεί να μένει ανοικτό (non liquet) εάν το ποσό της πληρωμής παρελήφθη δεόντως από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή όχι, το αντίστοιχο βάρος της απόδειξης θα πρέπει να φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή. Κατά κανόνα, μπορεί να αναμένεται ότι το ενδιάμεσο ίδρυμα (συνήθως «ουδέτερος» φορέας όπως μια κεντρική τράπεζα ή οργανισμός συμψηφισμού) που μεταφέρει το ποσό της πληρωμής από τον αποστέλλοντα στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών θα αποθηκεύσει τα στοιχεία του λογαριασμού και θα είναι σε θέση να τα παρουσιάσει εφόσον απαιτηθεί. Εάν το ποσό πληρωμής έχει πιστωθεί στο λογαριασμό του

λαμβάνοντας παρόχο υπηρεσιών πληρωμών, ο δικαιούχος θα πρέπει να έχει αμέσως αξίωση κατά του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του για πίστωση στον λογαριασμό του.

(47) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει να αναλαμβάνει την ευθύνη για την ορθή εκτέλεση της πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, του πλήρους ποσού της πράξης πληρωμής και του χρόνου εκτέλεσης, και την πλήρη ευθύνη για κάθε παράλειψη σε άλλα μέρη της αλυσίδας πληρωμών μέχρι το λογαριασμό του δικαιούχου. Συνεπεία αυτής της ευθύνης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει, αν δεν πιστωθεί στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ολόκληρο το ποσό, να διορθώνει την πράξη πληρωμής ή, χωρίς καθυστέρηση, να επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της πράξης, με την επιφύλαξη κάθε άλλης αξίωσης που είναι δυνατόν να εγερθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αφορά μόνον συμβατικές υποχρεώσεις και ευθύνες μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για την ορθή λειτουργία των μεταφορών πιστώσεων και άλλων υπηρεσιών πληρωμών, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και οι μεσάζοντές τους, όπως οι διεκπεραιωτές, θα πρέπει να διαθέτουν συμβάσεις στη βάση των οποίων συμφωνούνται τα εκατέρωθεν δικαιώματα και υποχρεώσεις. Τα θέματα ευθύνης αποτελούν ουσιώδες μέρος αυτών των τυποποιημένων συμβάσεων. Προκειμένου να εξασφαλιστεί αξιοπιστία μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεσάζοντων που συμμετέχουν σε πράξη πληρωμής, απαιτείται η νομική βεβαιότητα ότι ένας μη υπεύθυνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα αποζημιώνεται για τις ζημιές που υπέστη ή τα ποσά που κατέβαλε σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας περί ευθύνης. Τα περαιτέρω δικαιώματα και λεπτομέρειες σχετικά με το περιεχόμενο της προσφυγής και ο τρόπος διεκπεραίωσης αξιώσεων έναντι του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή του μεσάζοντος οι οποίες οφείλονται σε ελαττωματική πράξη πληρωμής θα πρέπει να μπορούν να καθορισθούν συμβατικά.

(48) Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει αφενός να μπορεί να προσδιορίζει σαφώς τις πληροφορίες που απαιτούνται για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής. Αφετέρου, για να αποφευχθεί ο κατακερματισμός και να μην θιγεί η ενοποίηση των συστημάτων πληρωμών στην Κοινότητα, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαιτούν τη χρησιμοποίηση ειδικού μέσου ταυτοποίησης για τις πράξεις πληρωμής. Ωστόσο, αυτό δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να ενεργεί με τη δέουσα επιμέλεια και να επαληθεύει, όπου υπάρχει τεχνική δυνατότητα και χωρίς να απαιτείται ανθρώπινη παρέμβαση, τη συνοχή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης και, εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης διαπιστώνεται ότι δεν παρουσιάζει συνοχή, να αρνείται την εντολή πληρωμής και να ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή. Η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να περιορίζεται στην ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής σύμφωνα με την εντολή του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών.

(49) Για να διευκολυνθεί η πρόληψη και καταπολέμηση της απάτης στις πληρωμές εντός της Κοινότητας, χρειάζεται αποτελεσματική ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, στους οποίους θα πρέπει να επιτρέπεται να συλλέγουν, να επεξεργάζονται και να ανταλλάσσουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν πρόσωπα αναμενόμενα σε απάτες στον κλάδο των πληρωμών. Όλες αυτές οι δραστηριότητες θα πρέπει να εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾.

(50) Θα πρέπει να διασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που θα θεσπιστούν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Θα πρέπει συνεπώς να θεσπιστούν οι κατάλληλες διαδικασίες για την εξέταση των καταγγελιών κατά των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που δεν συμμορφώνονται με τις εν λόγω διατάξεις και να επιβάλλονται, κατά περίπτωση, κατάλληλες, αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις.

(51) Με την επιφύλαξη του δικαιώματος των καταναλωτών για ένδικη προστασία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ένα εύκολο προστό και οικονομικό μέσο επίλυσης των διαφορών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και των καταναλωτών στο πλαίσιο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Το άρθρο 5 παράγραφος 2 της σύμβασης της Ρώμης σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές⁽²⁾ εξασφαλίζει ότι ο καταναλωτής δεν μπορεί να στερηθεί την προστασία που του παρέχεται από τους κανόνες δημόσιας τάξης της χώρας της συνήθους κατοικίας του μέσω συμβατικής ρήτρας περί εφαρμοστέου δικαίου.

(52) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίσουν εάν οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί για τη χορήγηση αδειών στα ιδρύματα πληρωμών μπορούν επίσης να είναι αρμόδιες και για τις διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και εξωδικαστικών προσφυγών.

(53) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει με την επιφύλαξη της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τις συνέπειες της ευθύνης για τυχόν ανακρίβεια στη διατύπωση ή τη διαβίβαση δήλωσης.

(54) Για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την παρακολούθηση της προόδου προς την εγκαθίδρυση μιας ενιαίας αγοράς πληρωμών, η Επιτροπή θα πρέπει να αναλάβει να εκπονήσει έκθεση τρία έτη μετά την εκπόνηση της προθεσμίας ενσωμάτωσης της παρούσας οδηγίας. Όσον αφορά την παγκόσμια ολοκλήρωση των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και την εναρμονισμένη προστασία των καταναλωτών, πέραν της αποτελεσματικής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, κεντρικά σημεία της επανεξέτασης θα πρέπει να είναι και η ενδεχόμενη ανάγκη να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής και στα εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης νομίσματα και σε πράξεις πληρωμής όπου μόνον ο ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.

(55) Δεδομένου ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας αντικαθιστούν τις διατάξεις της οδηγίας 97/5/EK, η εν λόγω οδηγία θα πρέπει να καταργηθεί.

(56) Επιβάλλεται η θέσπιση λεπτομερέστερων κανόνων όσον αφορά τη δόλια χρήση καρτών πληρωμής, τομέα που σήμερα καλύπτεται από την οδηγία 97/7/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997,

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ C 27 της 26.1.1998, σ. 34.

για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις ⁽¹⁾, καθώς και την οδηγία 2002/65/ΕΚ. Οι οδηγίες αυτές θα πρέπει επομένως να τροποποιηθούν αναλόγως.

(57) Τα χρηματοδοτικά ιδρύματα, εφόσον, σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ, δεν υπόκεινται στους κανόνες που ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύματα, θα πρέπει να υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις με τα ιδρύματα πληρωμών ώστε να μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα. Η οδηγία 2006/48/ΕΚ θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αναλόγως.

(58) Δεδομένου ότι η «υπηρεσία εμβασμάτων» ορίζεται στην παρούσα οδηγία ως υπηρεσία πληρωμών η οποία απαιτεί άδεια, για τα ιδρύματα πληρωμών, ή εγγραφή, για ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που τυγχάνουν εξαίρεσης υπό ορισμένες περιστάσεις που ορίζει η παρούσα οδηγία, η οδηγία 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου—2005, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ⁽²⁾ θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθεί αναλόγως.

(59) Χάριν ασφαλείας δικαίου, θα πρέπει να θεσπισθούν μεταβατικές διατάξεις που θα επιτρέψουν στα πρόσωπα που έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητα ιδρύματος πληρωμών σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που ίσχυε πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, να συνεχίσουν τη δραστηριότητα αυτή στο οικείο κράτος μέλος για ορισμένο χρονικό διάστημα.

(60) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι η εγκαθίδρυση ενιαίας αγοράς στον τομέα των υπηρεσιών πληρωμών, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη διότι απαιτείται η εναρμόνιση πληθώρας διαφορετικών κανόνων που ισχύουν σήμερα στα νομικά συστήματα των διαφόρων κρατών μελών, και, κατά συνέπεια, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτού του στόχου.

(61) Τα μέτρα εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽³⁾.

(62) Ειδικότερα, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να θεσπίζει εκτελεστικές διατάξεις ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις και οι εξελίξεις της αγοράς. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής φύσεως και αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που προβλέπει το άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

(63) Το Συμβούλιο, σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽⁴⁾, θα πρέπει να παροτρύνει τα κράτη μέλη να καταρτίζουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία των οδηγιών με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και να τους δημοσιοποιούν,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα διά των οποίων τα κράτη μέλη διακρίνουν τις ακόλουθες έξι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:

α) πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α) της οδηγίας 2006/48/ΕΚ:

β) ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο α) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ·

γ) γραφεία ταχυδρομικών επιταγών τα οποία εξουσιοδοτούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών·

δ) ιδρύματα πληρωμών κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας·

ε) η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικές ή άλλες δημόσιες αρχές·

στ) τα κράτη μέλη ή οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές τους όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως δημόσιες αρχές.

2. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει επίσης κανόνες για τη διαφάνεια των όρων και τις απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών και καθορίζει τα αντίστοιχα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών ως τακτική απασχόληση ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται εντός της Κοινότητας. Εντούτοις, με την εξαίρεση του άρθρου 73, οι τίτλοι III και IV εφαρμόζονται μόνο όταν τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για την πράξη πληρωμής, είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/29/ΕΚ.

⁽²⁾ ΕΕ L 309 της 25.11.2005, σ. 15.

⁽³⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

2. Οι τίτλοι III και IV εφαρμόζονται στις υπηρεσίες πληρωμών που πραγματοποιούνται σε ευρώ ή στο νόμισμα κράτους μέλους που δεν μετέχει στη ζώνη ευρώ.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρέσουν από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της παρούσας οδηγίας τα ιδρύματα του άρθρου 2 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, εκτός των ιδρυμάτων της πρώτης και της δεύτερης περίπτωσης του εν λόγω άρθρου.

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) σε πράξεις αποκλειστικά σε μετρητά από τον πληρωτή στο δικαιούχο, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση·
- β) σε πράξεις πληρωμής από τον πληρωτή στον δικαιούχο μέσω εμπορικού αντιπροσώπου εξουσιοδοτημένου να διαπραγματεύεται ή να συνάπτει την πώληση ή αγορά αγαθών ή υπηρεσιών εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου·
- γ) στην κατ' επάγγελμα υλική μεταφορά χαρτονομισμάτων και κερμάτων, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής, της επεξεργασίας και της παράδοσής τους·
- δ) σε πράξεις πληρωμής συνιστάμενες σε μη επαγγελματική συγκέντρωση και παράδοση χρημάτων στο πλαίσιο μη κερδοσκοπικής ή φιλανθρωπικής δραστηριότητας·
- ε) σε υπηρεσίες κατά τις οποίες καταβάλλονται μετρητά από τον δικαιούχο στον πληρωτή ως μέρος πράξης πληρωμής, κατόπιν ρητής αίτησης του χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών αμέσως πριν την εκτέλεση πράξης πληρωμής μέσω πληρωμής για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών·
- στ) στις επιχειρήσεις μετατροπής συναλλάγματος, δηλαδή, σε πράξεις «μετρητά αντί μετρητών» (cash to cash), όπου τα μετρητά δεν τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμής·
- ζ) στις πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα αξιόγραφα, τα οποία εκδίδονται επί του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για να τεθούν χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου:
 - i) — έντυπη επιταγή, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 19ης Μαρτίου 1931, με την οποία θεσπίζεται ενιαίος νόμος για την επιταγή·
 - ii) έντυπη επιταγή, ανάλογη με εκείνη που αναφέρεται στο σημείο i), η οποία διέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών που δεν έχουν υπογράψει τη σύμβαση της Γενεύης, της 19ης Μαρτίου 1931, για τον ενιαίο νόμο περί συναλλαγματικής·
 - iii) έντυπες εντολές πληρωμών, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δικαίο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·
 - iv) έντυπες εντολές πληρωμών παρόμοιες με αυτές του σημείου iii) που διέπονται από τους νόμους των κρατών μελών που δεν είναι μέλη της σύμβασης της Γενεύης, της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δικαίο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·

v) έντυπα παραστατικά·

vi) έντυπες ταξιδιωτικές επιταγές· ή

vii) έντυπες ταχυδρομικές επιταγές όπως ορίζονται από την Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση·

- η) σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συστήματος πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων μεταξύ αντιπροσώπων διακανονισμού, κεντρικών αντισυμβαλλομένων, γραφείων εκκαθάρισης ή/και κεντρικών τραπεζών και άλλων συμμετεχόντων στο σύστημα, και παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 28·
- θ) σε πράξεις πληρωμής που αφορούν την εξυπηρέτηση περιουσιακών στοιχείων αποτελούμενων από τίτλους, περιλαμβανομένης της πληρωμής μερισμάτων, εισοδήματος ή άλλων διανεμόμενων ποσών, ή της εξαγοράς ή πώλησης, που διενεργούνται από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο η) ή από επιχειρήσεις επενδύσεων, πιστωτικά ιδρύματα, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων ή επιχειρήσεις διαχείρισης που παρέχουν υπηρεσίες επενδύσεων και κάθε άλλη οντότητα που επιτρέπεται να φυλάσσει χρηματοοικονομικά μέσα·
- ι) στις υπηρεσίες παρόχων τεχνικών υπηρεσιών, οι οποίοι υποστηρίζουν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών χωρίς ποτέ να περιέρχονται στην κατοχή τους τα υπό μεταφορά χρηματικά ποσά στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνονται η επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων, οι υπηρεσίες εμπιστοσύνης και προστασίας της ιδιωτικής ζωής, η ταυτοποίηση δεδομένων και οντοτήτων, η παροχή τεχνολογίας πληροφορικής (IT) και δικτύου επικοινωνιών, καθώς και η παροχή και συντήρηση τερματικών και συσκευών που χρησιμοποιούνται για τις υπηρεσίες πληρωμών·
- ια) στις υπηρεσίες που βασίζονται σε μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την απόκτηση αγαθών ή υπηρεσιών μόνο στην επαγγελματική στέγη που χρησιμοποιεί ο εκδότης ή στο πλαίσιο εμπορικής συμφωνίας με τον εκδότη, είτε εντός περιορισμένου δικτύου παρόχων υπηρεσιών είτε για περιορισμένο φάσμα αγαθών ή υπηρεσιών·
- ιβ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες εκτελούνται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, κατά τις οποίες τα αγοραζόμενα αγαθά ή υπηρεσίες παραδίδονται και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης αυτής της συσκευής δεν ενεργεί μόνο ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή των αγαθών και υπηρεσιών·
- ιγ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες πραγματοποιούνται για ίδιο λογαριασμό μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεταξύ αντιπροσώπων ή υποκαταστημάτων·
- ιδ) σε πράξεις πληρωμής μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης ή μεταξύ θυγατρικών επιχειρήσεων της ίδιας μητρικής επιχείρησης, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση παρόχου υπηρεσίας πληρωμών εκτός από επιχείρηση που ανήκει στον ίδιο όμιλο· ή

ιε) σε υπηρεσίες παρόχων για την ανάληψη μετρητών μέσω αυτόματων ταμειολογιστικών μηχανών οι οποίοι ενεργούν εξ ονόματος ενός ή περισσότερων εκδοτών καρτών και οι οποίοι δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης-πλαίσου με τον πελάτη που αναλαμβάνει μετρητά από λογαριασμό πληρωμής, εφόσον οι πάροχοι αυτοί δεν παρέχουν άλλες υπηρεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 4

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «κράτος μέλος καταγωγής»:
 - i) το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ή
 - ii) εάν, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν διαθέτει καταστατική έδρα, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του·
2. «κράτος μέλος υποδοχής»: το κράτος μέλος, πλην του κράτους μέλους καταγωγής, στο οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα, ή παρέχει υπηρεσίες πληρωμών·
3. «υπηρεσίες πληρωμών»: οι επιχειρηματικές δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα·
4. «ιδρύματα πληρωμών»: τα νομικά πρόσωπα που έχουν άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 10, να παρέχουν και να εκτελούν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα·
5. «πράξη πληρωμής»: η ενέργεια, στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος, και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·
6. «σύστημα πληρωμών»: σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, το συμψηφισμό ή/και το διακανονισμό πράξεων πληρωμών·
7. «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής·
8. «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·
9. «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1 και τα νομικά και φυσικά πρόσωπα που τυγχάνουν εξαίρεσης σύμφωνα με το άρθρο 26·
10. «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί μια υπηρεσία πληρωμών ως πληρωτής ή δικαιούχος, ή και με τις δύο ιδιότητες·
11. «καταναλωτής»: το φυσικό πρόσωπο που δεν ενεργεί υπό επαγγελματική ιδιότητα, όσον αφορά συμβάσεις υπηρεσιών πληρωμών που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία·
12. «σύμβαση-πλαίσιο»: σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών που διέπει τη μελλοντική εκτέλεση ατομικών και διαδοχικών πράξεων πληρωμών και η οποία μπορεί να περιλαμβάνει την υποχρέωση και τους όρους σύστασης λογαριασμού πληρωμών·
13. «υπηρεσία εμβασμάτων»: υπηρεσία πληρωμών κατά την οποία λαμβάνεται χρηματικό ποσό από πληρωτή, χωρίς να δημιουργείται λογαριασμός πληρωμών στο όνομα του πληρωτή ή του δικαιούχου, με μοναδικό σκοπό τη μεταφορά αντίστοιχου ποσού σε δικαιούχο ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, ή/και κατά την οποία αυτά τα χρηματικά ποσά λαμβάνονται για λογαριασμό του δικαιούχου και τίθενται στη διάθεσή του·
14. «λογαριασμός πληρωμής»: ο λογαριασμός που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών·
15. «χρηματικά ποσά»: χαρτονομίσματα και κέρματα, λογιστικό και ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/ΕΚ·
16. «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών με την οποία του ζητείται να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·
17. «ημερομηνία αξίας»: το χρονικό σημείο αναφοράς που χρησιμοποιεί ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για τον υπολογισμό των τόκων επί των χρηματικών ποσών που χρεώνεται ή πιστώνεται λογαριασμός πληρωμών·
18. «συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς»: η συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό κάθε ανταλλαγής νομισμάτων και η οποία καθίσταται διαθέσιμη από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό·
19. «εξακρίβωση-γνησιότητας»: η διαδικασία που επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να επαληθεύει τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των εξατομικευμένων στοιχείων ασφάλειάς του·
20. «επιτόκιο αναφοράς»: το επιτόκιο που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό των τόκων και το οποίο πρέπει να προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό την οποία να μπορούν να ελέγξουν αμφότερα τα μέρη της σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών·
21. «αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης»: ο συνδυασμός γραμμάτων, αριθμών ή συμβόλων που ορίζει στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και τον οποίο πρέπει να διαβιβάζει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για τη βέβαιη ταυτοποίηση του άλλου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή/και του λογαριασμού πληρωμών του για μια πράξη πληρωμής·

22. «αντιπρόσωπος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών εξ ονόματος ενός ιδρύματος πληρωμών·

23. «μέσο πληρωμών»: κάθε εξαστομικευμένος μηχανισμός ή/και σειρά διαδικασιών που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και τα οποία χρησιμοποιεί ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να κινήσει εντολή πληρωμής·

24. «μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως»: κάθε μέσο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών, χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του παρόχου και του χρήστη των υπηρεσιών·

25. «μέσο ανθεκτικό στο χρόνο»: κάθε μέσο που επιτρέπει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να αποθηκεύει τις πληροφορίες που του απευθύνονται προσωπικά ώστε μελλοντικά να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές για το χρονικό διάστημα που απαιτείται, καθώς και την ακριβή αναπαραγωγή τους·

26. «πολύ μικρή επιχείρηση»: επιχείρηση η οποία, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 και του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 3 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ· → *ΟΧΕΙΝΩ ΜΕΤΩ ΟΡΙΘΜΟ ΎΛΗ ΜΜΕ*

27. «εργάσιμη ημέρα»: η ημέρα κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου που εκτελεί πράξη πληρωμής εργάζεται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής·

28. «άμεση χρέωση»: η υπηρεσία πληρωμής με την οποία χρεώνεται ο λογαριασμός του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο βάσει της συναίνεσης του πληρωτή προς τον δικαιούχο, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ίδιου του πληρωτή·

29. «υποκατάστημα»: τόπος διεξαγωγής επιχειρηματικής δραστηριότητας, εκτός των κεντρικών γραφείων, το οποίο είναι τμήμα ιδρύματος πληρωμών, δεν διαθέτει νομική προσωπικότητα και όπου διενεργούνται απευθείας μερικές ή όλες οι πράξεις που συνιστούν τις δραστηριότητες ενός ιδρύματος πληρωμών· όλοι οι τόποι διεξαγωγής της επιχειρηματικής δραστηριότητας που έχουν συσταθεί στο ίδιο κράτος μέλος από ιδρύματα πληρωμών με κεντρικά γραφεία σε άλλο κράτος μέλος, θεωρούνται ένα και μοναδικό υποκατάστημα·

30. «όμιλος»: όμιλος επιχειρήσεων που αποτελείται από μια μητρική επιχείρηση, τις θυγατρικές της και τις οντότητες στις οποίες η μητρική επιχείρηση ή οι θυγατρικές της διαθέτουν συμμετοχή, καθώς και επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΑΡΟΧΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ιδρύματα πληρωμών

Τμήμα 1

Γενικοί κανόνες

Άρθρο 5

Αιτήσεις αδειάς

Για να αποκτήσει άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα πληρωμών, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής αίτηση, συνοδευόμενη από τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) πρόγραμμα δραστηριοτήτων, στο οποίο αναφέρεται ειδικότερα το είδος των προβλεπόμενων υπηρεσιών πληρωμών·
- β) επιχειρηματικό σχέδιο που περιλαμβάνει πρόβλεψη προϋπολογισμού για τα τρία πρώτα οικονομικά έτη, το οποίο καταδεικνύει την ικανότητα του ιδρύματος πληρωμών να χρησιμοποιεί τα κατάλληλα και ανάλογα συστήματα, πόρους και διαδικασίες που εξασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία του·
- γ) στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει το αρχικό κεφάλαιο που αναφέρεται στο άρθρο 6·
- δ) για τα ιδρύματα πληρωμών του άρθρου 9 παράγραφος 1 περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται για να διασφαλίζονται τα κεφάλαια των χρηστών της υπηρεσίας πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 9·
- ε) περιγραφή του οργανωτικού πλαισίου διακυβέρνησης και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και της διαχείρισης κινδύνου, η οποία να καταδεικνύει ότι το οργανωτικό πλαίσιο και οι εν λόγω μηχανισμοί είναι ανάλογοι, κατάλληλοι, ορθοί και επαρκείς·
- στ) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που έχει θεσπίσει ο αιτών ώστε να τηρεί τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπουν η οδηγία 2005/60/ΕΚ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2006, περί των πληροφοριών για τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών⁽¹⁾·
- ζ) περιγραφή της οργανωτικής δομής του αιτούντος, και ενδεχομένως της σχεδιαζόμενης χρήσης αντιπροσώπων και υποκαταστημάτων, και περιγραφή των ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης, και της συμμετοχής του σε εθνικό ή διεθνές σύστημα πληρωμών·

η) ταυτότητα των προσώπων που κατέχουν, άμεσα ή έμμεσα, ειδικές συμμετοχές στο ίδρυμα πληρωμών, κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 11 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, το μέγεθος της πραγματικής τους συμμετοχής, καθώς και στοιχεία

⁽¹⁾ ΕΕ L 345 της 8.12.2006, σ. 1.

για την καταλληλότητά τους, ενόψει της ανάγκης να εξασφαλισθεί η ορθή και συνετή διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών·

θ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων για τη διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών και, ενδεχομένως, των υπευθύνων διαχείρισης των δραστηριοτήτων υπηρεσιών πληρωμών του ιδρύματος, καθώς και στοιχεία που αποδεικνύουν ότι είναι έντιμοι και διαθέτουν κατάλληλες γνώσεις και πείρα για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών όπως προβλέπεται στο κράτος μέλος καταγωγής του ιδρύματος πληρωμών·

ι) ανάλογα με την περίπτωση, ταυτότητα των νόμιμων ελεγκτών ή των ελεγκτικών γραφείων όπως ορίζονται στην οδηγία 2006/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών ⁽¹⁾·

ια) νομική μορφή και εταιρικό του αιτούντος·

ιβ) διεύθυνση των κεντρικών γραφείων του αιτούντος.

Για τους σκοπούς των στοιχείων δ), ε) και στ), ο αιτών περιγράφει τις ελεγκτικές και οργανωτικές ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει ώστε να λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των χρηστών του και να διασφαλίζεται η αδιάλειπτη και αξιόπιστη παροχή των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 6

Αρχικό κεφάλαιο

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν, κατά τη στιγμή της αδειοδότησης, αρχικό κεφάλαιο το οποίο απαρτίζεται από τα στοιχεία που ορίζονται στα στοιχεία α) και β) του άρθρου 57 της οδηγίας 2006/48/EK, ως εξής:

α) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει i μόνον τις υπηρεσίες πληρωμών του σημείου 6 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 20 000 ευρώ·

β) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 7 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 50 000 ευρώ και

γ) όταν το ίδρυμα πληρωμών ασκεί οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 1 έως 5 του παραρτήματος, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να είναι χαμηλότερο από 125 000 ευρώ.

Άρθρο 7

Ίδια κεφάλαια

1. Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών, όπως ορίζονται στα άρθρα 57 έως 61, 63, 64 και 66 της οδηγίας 2006/48/EK, δεν μπορούν να υπολείπονται του μεγαλύτερου ποσού που αναφέρεται στα άρθρα 6 ή 8 της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εμποδίσουν την πολλαπλή χρήση στοιχείων επιλέξιμων ως ίδια κεφάλαια εφόσον το ίδρυμα πληρωμών ανήκει στον ίδιο όμιλο με άλλο ίδρυμα πληρωμών, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση επενδύσεων,

εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή ασφαλιστική επιχείρηση. Η παράγραφος αυτή ισχύει επίσης όταν ένα ίδρυμα πληρωμών είναι υβριδικού χαρακτήρα και ασκεί δραστηριότητες άλλες από την παροχή υπηρεσιών πληρωμής που αναφέρονται στο παράρτημα.

3. Εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 69 της οδηγίας 2006/48/EK, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιλέξουν να μην εφαρμόσουν το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας στα ιδρύματα πληρωμών που συμπεριλαμβάνονται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση του μητρικού πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/EK.

Άρθρο 8

Υπολογισμός ιδίων κεφαλαίων

1. Με την επιφύλαξη των αρχικών απαιτήσεων κεφαλαίου του άρθρου 6, τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν πάντοτε ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται σύμφωνα με μια από τις ακόλουθες τρεις μεθόδους, όπως ορίζεται από τις αρμόδιες αρχές σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία:

Μέθοδος Α

Τα ίδια κεφάλαια των ιδρυμάτων πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το 10 % των παγίων εξόδων τους κατά το προηγούμενο έτος. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να προσαρμόζουν την απαίτηση αυτή σε περίπτωση ουσιαστικής μεταβολής των δραστηριοτήτων του ιδρύματος πληρωμών σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Εάν το ίδρυμα πληρωμής δεν έχει ακόμα ασκήσει τις δραστηριότητές της κατά τη διάρκεια ενός ολόκληρου έτους κατά την ημερομηνία υπολογισμού, η κεφαλαιακή απαίτηση ισοδυναμεί με το 10 % των αντίστοιχων παγίων εξόδων που προβλέπονται στο επιχειρηματικό της σχέδιο, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές ζητήσουν αναπροσαρμογή του σχεδίου αυτού.

Μέθοδος Β

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το άθροισμα των ακόλουθων στοιχείων, πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή προσαύξησης *k*, ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2, όπου ο όγκος πληρωμών (ΟΠ) αντιπροσωπεύει το ένα δωδέκατο του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που εκτέλεσε το ίδρυμα πληρωμών κατά το προηγούμενο έτος:

α) 4,0 % του μεριδίου του ΟΠ μέχρι 5 εκατ. ευρώ

συν

β) 2,5 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 5 εκατ. ευρώ και μέχρι 10 εκατ. ευρώ

συν

γ) 1 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 10 εκατ. ευρώ και μέχρι 100 εκατ. ευρώ

συν

⁽¹⁾ ΕΕ L 157 της 9.6.2006, σ. 87.

δ) 0,5 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 100 εκατ. ευρώ και μέχρι 250 εκατ. ευρώ

συν

ε) 0,25 % του μεριδίου του ΟΠ άνω των 250 εκατ. ευρώ.

Μέθοδος Γ

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς ποσό τουλάχιστον ίσο προς το σχετικό δείκτη που ορίζεται στο στοιχείο α) πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή που ορίζεται στο στοιχείο β) και επί τον συντελεστή προσαύξησης k , ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2:

α) Ο σχετικός δείκτης είναι το άθροισμα των εξής

- εισόδημα από τόκους,
- πληρωθέντες τόκοι,
- εισπραχθείσες προμήθειες και τέλη και
- άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως.

Κάθε στοιχείο περιλαμβάνεται στο άθροισμα με το πρόσημό του, θετικό ή αρνητικό. Έσοδα από εξαιρετικά ή μη τακτικά στοιχεία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό του σχετικού δείκτη. Οι δαπάνες για την εξωτερική ανάθεση υπηρεσιών επιτρέπεται να μειώνουν τον κατάλληλο δείκτη, αν καταβάλλονται σε επιχειρήσεις που εποπτεύονται υπό την έννοια της παρούσας οδηγίας. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται με βάση τις τελευταίες δωδεκάμηνες παρατηρήσεις στο τέλος της τελευταίας διαχειριστικής χρήσης. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται βάσει του τελευταίου οικονομικού έτους. Ωστόσο, τα ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται με τη μέθοδο Γ δεν κατέρχονται κάτω του 80 % του μέσου όρου των τριών τελευταίων οικονομικών ετών για τον σχετικό δείκτη. Εάν δεν υπάρχουν ελεγμένα στοιχεία, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται επιχειρηματικές εκτιμήσεις.

β) Ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής είναι:

- i) το 10 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη μέχρι 2,5 εκατ. ευρώ,
- ii) 8 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 2,5 εκατ. ευρώ μέχρι 5 εκατ. ευρώ,
- iii) 6 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 5 εκατ. ευρώ μέχρι 25 εκατ. ευρώ,
- iv) 3 % του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 25 εκατ. ευρώ μέχρι 50 εκατ. ευρώ,
- v) 1,5 % άνω των 50 εκατ. ευρώ.

2. Ο συντελεστής προσαύξησης που χρησιμοποιείται στις μεθόδους Β και Γ είναι:

- α) 0,5, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 6 του παραρτήματος,
- β) 0,8, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών του σημείου 7 του παραρτήματος,
- γ) 1, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 1 έως 5 του παραρτήματος,

3. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, βάσει αξιολόγησης των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου, της βάσης δεδομένων κινδύνου ζημίας και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος πληρωμών, να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του ανώτερο έως 20 % του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, ή να του επιτρέπουν να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του κατώτερο έως 20 % του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 9

Απαιτήσεις διασφάλισης

1. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία παρέχουν οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος ενώ, ταυτόχρονα, ασκούν και άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες αναφερόμενες στο άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο γ), να διασφαλίζουν τα χρηματικά ποσά που λαμβάνουν από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών ή μέσω άλλου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών, με τους ακόλουθους τρόπους:

Είτε:

α) τα χρηματικά αυτά ποσά δεν πρέπει να αναμειγνύονται ποτέ με τα χρηματικά ποσά φυσικών ή νομικών προσώπων διαφορετικών από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών στο όνομα των οποίων κατέχονται τα χρηματικά αυτά ποσά και, εάν κατέχονται ακόμη από το ίδρυμα πληρωμών και δεν έχουν ακόμη καταβληθεί στο δικαιούχο ούτε έχουν μεταφερθεί σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών μέχρι το τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της ημέρας παραλαβής τους, κατατίθενται σε χωριστό λογαριασμό σε πιστωτικό ίδρυμα ή επενδύονται σε ασφαλή και ρευστά στοιχεία ενεργητικού χαμηλού κινδύνου τα οποία καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και

β) προστατεύονται διά της νομοθεσίας των κρατών μελών, προς το συμφέρον αυτών των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, έναντι αξιώσεων άλλων πιστωτών του ιδρύματος πληρωμών, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας·

είτε

γ) καλύπτονται από ασφαλιστήριο ή άλλη συγκρίσιμη εγγύηση από ασφαλιστική εταιρεία ή πιστωτικό ίδρυμα που δεν ανήκει στον ίδιο όμιλο με το ίδρυμα πληρωμών για ποσό ισοδύναμο προς εκείνο που θα είχε διαχωριστεί ελλείψει ασφαλιστηρίου ή άλλης συγκρίσιμης εγγύησης, πληρωτέο αν το ίδρυμα πληρωμών αδυνατεί να ανταποκριθεί στις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις του.

2. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών υποχρεούται να διασφαλίζει χρηματικά ποσά δυνάμει της παραγράφου 1 και τμήμα των χρηματικών αυτών ποσών πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για μελλοντικές πράξεις πληρωμών και το υπόλοιπο ποσό πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για υπηρεσίες άλλες εκτός των υπηρεσιών πληρωμών, το τμήμα των χρηματικών ποσών που προορίζεται για μελλοντικές πράξεις πληρωμών υπόκειται επίσης στις απαιτήσεις της παραγράφου 1. Όταν το εν λόγω τμήμα κυμαίνεται ή δεν είναι γνωστό εκ των προτέρων, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στα ιδρύματα πληρωμών να εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο βάσει αντιπροσωπευτικού τμήματος το οποίο θεωρείται ότι χρησιμοποιείται για υπηρεσίες πληρωμών, εφόσον το αντιπροσωπευτικό αυτό τμήμα μπορεί να εκτιμηθεί ευλόγως βάσει ιστορικών δεδομένων κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές.

3. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία δεν ασκούν επιχειρηματικές δραστηριότητες διαφορετικές των υπηρεσιών πληρωμών, που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1-στοιχείο γ), να τηρούν και αυτά τις απαιτήσεις διασφάλισης της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

4. Τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές μπορούν επίσης να περιορίζουν αυτές τις απαιτήσεις διασφάλισης στα χρηματικά ποσά των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών τα οποία, επί ατομικής βάσεως, υπερβαίνουν ένα κατώτατο όριο 600 ευρώ.

Άρθρο 10

Χορήγηση αδείας

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις, εκτός όσων αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), ε) και στ), και εκτός των νομικών και φυσικών προσώπων που έτυχαν της εξαίρεσης του άρθρου 26, οι οποίες σκοπεύουν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, να λάβουν άδεια ως ιδρύματα πληρωμών πριν αρχίσουν την παροχή των υπηρεσιών πληρωμών. Η άδεια χορηγείται μόνον σε νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε ένα κράτος μέλος.

2. Άδεια χορηγείται εάν οι πληροφορίες και τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση πληρούν όλες τις απαιτήσεις δυνάμει του άρθρου 5 και εάν οι αρμόδιες αρχές, μετά από διεξοδική εξέταση της αίτησης, καταλήξουν σε ευνοϊκή συνολική αξιολόγηση. Πριν χορηγηθεί άδεια, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να συμβουλευθούν την εθνική κεντρική τράπεζα ή άλλες αρμόδιες δημόσιες αρχές.

3. Κάθε ίδρυμα πληρωμών το οποίο, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής, διαθέτει καταστατική έδρα, διατηρεί τα κεντρικά του γραφεία στο ίδιο κράτος μέλος με την καταστατική του έδρα.

4. Οι αρμόδιες αρχές χορηγούν άδεια μόνο εάν, ενόψει της ανάγκης να εξασφαλιστεί ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει άρτιο οργανωτικό πλαίσιο σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών, το οποίο περιλαμβάνει σαφή οργανωτική δομή με σαφείς, διαφανείς και συνεπείς γραμμές ευθύνης, αποτελεσματικές διαδικασίες εντοπισμού, διαχείρισης, παρακολούθησης και αναφοράς των κινδύνων τους οποίους αναλαμβάνει ή ενδέχεται να αναλάβει, καθώς και επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, περιλαμβανομένων κατάλληλων

διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών· το πλαίσιο, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί είναι εκτενείς και ανάλογοι προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει το ίδρυμα πληρωμών.

5. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών παρέχει οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος και, ταυτόχρονα, ασκεί άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν τη σύσταση χωριστού φορέως για τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν είτε την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος είτε την ικανότητα των αρμοδίων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις υποχρεώσεις που καθορίζει η παρούσα οδηγία.

6. Οι αρμόδιες αρχές δεν χορηγούν άδεια εάν, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλισουν την ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, δεν έχουν πεισθεί ως προς την καταλληλότητα των μετόχων ή των κατόχων ειδικών συμμετοχών.

7. Όταν υπάρχουν στενοί δεσμοί, όπως καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 46 της οδηγίας 2006/48/EK, μεταξύ του ιδρύματος πληρωμών και άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων, οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια λειτουργίας μόνον εάν οι δεσμοί αυτοί δεν παρεμποδίζουν τη σωστή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής τους.

8. Οι αρμόδιες αρχές χορηγούν την άδεια μόνον εάν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία το ίδρυμα πληρωμών έχει στενούς δεσμούς, ή τυχόν δυσχέρειες επιβολής της εφαρμογής των εν λόγω νομοθετικών κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, δεν παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής τους.

9. Η άδεια ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη και επιτρέπει στο ίδρυμα πληρωμών να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα, είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών είτε υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές καλύπτονται από την άδεια.

Άρθρο 11

Κοινοποίηση της απόφασης

Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της αίτησης ή, εφόσον η αίτηση είναι ελλιπής, εντός τριών μηνών από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που απαιτούνται για τη λήψη απόφασης, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τον αιτούντα εάν η αίτησή του έγινε δεκτή ή απερρίφθη. Η απόρριψη της αίτησης αιτιολογείται καταλλήλως.

Άρθρο 12

Ανάκληση της άδειας

1. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανακαλέσουν την άδεια λειτουργίας ιδρύματος πληρωμών μόνο όταν το ίδρυμα:

α) δεν έχει κάνει χρήση της άδειας λειτουργίας εντός 12 μηνών, παραιτείται ρητώς απ' αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη

δραστηριότητά του για περίοδο μεγαλύτερη των έξι μηνών, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβλέπει ότι στις περιπτώσεις αυτές, η άδεια λειτουργίας παύει να ισχύει·

- β) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς δηλώσεις ή με οποιοδήποτε άλλο αντικανονικό τρόπο·
- γ) δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας·
- δ) θα αποτελούσε απειλή για τη σταθερότητα του συστήματος πληρωμών αν συνέχιζε τις εργασίες του σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών· ή
- ε) εμπίπτει στις λοιπές περιπτώσεις ανακλήσεως που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία.

2. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας αιτιολογείται και κοινοποιείται στους ενδιαφερομένους.

3. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας δημοσιοποιείται.

Άρθρο 13

Καταχώριση

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, καθώς και των φυσικών και νομικών προσώπων και των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, που έχουν άδεια λειτουργίας και έτυχαν παρέκκλισης σύμφωνα με το άρθρο 26, καθώς και δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων του άρθρου 2 παράγραφος 3, που δικαιούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών. Τα ανωτέρω ιδρύματα και πρόσωπα καταχωρούνται στο μητρώο του κράτους μέλους καταγωγής.

Το μητρώο προσδιορίζει τις υπηρεσίες πληρωμών για τις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια στο ίδρυμα πληρωμών ή για τις οποίες το φυσικό ή νομικό πρόσωπο έχει καταχωρηθεί στο μητρώο. Τα εγκεκριμένα ιδρύματα πληρωμών καταχωρούνται στο μητρώο χωριστά από τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν καταχωρηθεί σύμφωνα με το άρθρο 26. Το μητρώο είναι διαθέσιμο στο κοινό, προσβάσιμο ηλεκτρονικά, και ενημερώνεται τακτικά.

Άρθρο 14

Διατήρηση της άδειας

Εάν επέλθει οποιαδήποτε μεταβολή η οποία επηρεάζει την ακρίβεια των πληροφοριών και των δικαιολογητικών που προβλέπονται κατά το άρθρο 5, το ίδρυμα πληρωμών ενημερώνει αμέσως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 15

Λογιστική και υποχρεωτικός έλεγχος

1. Η οδηγία 78/660/ΕΟΚ και, ανάλογα με την περίπτωση, οι οδηγίες 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων ⁽¹⁾ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στα ιδρύματα πληρωμών.

2. Εάν δεν εξαιρούνται δυνάμει της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και, ανάλογα με την περίπτωση, των οδηγιών 83/349/ΕΟΚ και 86/635/ΕΟΚ, οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί των ιδρυμάτων πληρωμών ελέγχονται από νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία κατά την έννοια της οδηγίας 2006/43/ΕΚ.

3. Για λόγους εποπτείας, τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να παρέχουν χωριστές λογιστικές πληροφορίες για τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο παράρτημα και για δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1, οι οποίες υπόκεινται σε έκθεση ελεγκτή. Η έκθεση εκπονείται, ανάλογα με την περίπτωση, από τους νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία.

4. Οι υποχρεώσεις εκ του άρθρου 53 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στους νόμιμους ελεγκτές ή τα ελεγκτικά γραφεία των ιδρυμάτων πληρωμών όσον αφορά τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 16

Δραστηριότητες

1. Εκτός από την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που αναφέρονται στο παράρτημα, τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να ασκήσουν τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- α) παροχή λειτουργικών και στενά συνδεδεμένων επικουρικών υπηρεσιών, όπως εξασφάλιση της εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής, υπηρεσίες συναλλάγματος, υπηρεσίες φύλαξης, καθώς και αποθήκευση και επεξεργασία δεδομένων·
- β) λειτουργία συστημάτων πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 28·
- γ) επιχειρηματικές δραστηριότητες εκτός της παροχής υπηρεσιών πληρωμών, τηρουμένου του ισχύοντος κοινοτικού και εθνικού δικαίου.

2. Όταν τα ιδρύματα πληρωμών παρέχουν μία ή περισσότερες από τις υπηρεσίες πληρωμών που απαριθμούνται στο παράρτημα, μπορούν να τηρούν λογαριασμούς πληρωμών που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για πράξεις πληρωμών. Η παραλαβή εκ μέρους των ιδρυμάτων πληρωμών τυχόν χρηματικών ποσών από τους χρήστες με σκοπό να τους παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, ούτε ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/46/ΕΚ.

3. Τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να παρέχουν πίστωση σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών των σημείων 4, 5 ή 7 του παραρτήματος, μόνον αν:

- α) η πίστωση είναι επικουρική και χορηγείται αποκλειστικά σε συνδυασμό με την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής·

⁽¹⁾ ΕΕ L 243 της 11.9.2002, α. 1.

- β) παρά τους εθνικούς κανόνες για τη χορήγηση πίστωσης μέσω πιστωτικών καρτών, η πίστωση που χορηγείται σε συνδυασμό με πληρωμή και εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 25 αποπληρώνεται εντός 12 μηνών το πολύ·
- γ) η πίστωση αυτή δεν χορηγείται από χρηματικά ποσά που έχουν ληφθεί ή κρατούνται για την εκτέλεση πράξης πληρωμής και
- δ) τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών είναι πάντοτε, κατά την κρίση της εποπτικής αρχής, κατάλληλα ενόψει της συνολικής χορηγούμενης πίστωσης.

4. Τα ιδρύματα πληρωμών δεν επιτρέπεται να ασκούν, κατ' επάγγελμα, τη δραστηριότητα της αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

5. Η παρούσα οδηγία ισχύει υπό την επιφύλαξη των εθνικών μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η παρούσα οδηγία ισχύει επίσης υπό την επιφύλαξη άλλων σχετικών κοινοτικών ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές που είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο, οι οποίες δεν εναρμονίζονται διά της παρούσας οδηγίας.

Τμήμα 2

Άλλες απαιτήσεις

Άρθρο 17

Εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή οντότητες

1. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών μέσω αντιπροσώπου, κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής:

- α) το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου·
- β) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού-ελέγχου που θα χρησιμοποιούν οι αντιπρόσωποι για να τηρούν τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπει η οδηγία 2005/60/ΕΚ και
- γ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων διαχείρισης του αντιπροσώπου που θα ασχοληθούν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών και αποδείξεις καταλληλότητας και εντιμότητας αυτών.

2. Όταν οι αρμόδιες αρχές λάβουν τις πληροφορίες της παραγράφου 1, μπορούν να εγγράψουν τον αντιπρόσωπο στο μητρώο που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 13.

3. Πρωτόυ εγγράψουν τον αντιπρόσωπο στο μητρώο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν, εάν θεωρούν ότι τα στοιχεία που τους παρασχεθήκαν δεν είναι ορθά, να προβαίνουν σε περαιτέρω ενέργειες για να τα επαληθεύσουν.

4. Εάν, μετά την επαλήθευση, οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν πεισθεί ότι οι πληροφορίες που τους παρασχεθήκαν βάσει της παραγράφου 1 είναι ορθές, τότε δεν εγγράφουν τους αντιπροσώπους στο μητρώο που καταρτίζεται βάσει του άρθρου 13.

5. Εάν το ίδρυμα πληρωμών επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών σε άλλο κράτος μέλος με την πρόσληψη αντιπροσώπου, ακολουθεί τις διαδικασίες του άρθρου 25. Πριν από την εγγραφή, στην περίπτωση αυτήν, του αντιπροσώπου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής πρέπει να ενημερώσουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ότι προτίθενται να εγγράψουν τον αντιπρόσωπο, και να λάβουν υπόψη τη γνώμη τους.

6. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής έχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε συνδυασμό με την προτιθέμενη πρόσληψη του αντιπροσώπου ή τη δημιουργία του υποκαταστήματος, διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας κατά την έννοια της οδηγίας 2005/60/ΕΚ, ή ότι η πρόσληψη του αντιπροσώπου ή η δημιουργία του υποκαταστήματος ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, οι οποίες μπορούν να μην εγγράψουν τον αντιπρόσωπο ή το υποκατάστημα, ή μπορούν να ανακαλέσουν την εγγραφή τους, εάν έγινε ήδη.

7. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να αναθέτει λειτουργικές δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών σε εξωτερικούς συνεργάτες, ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του.

Η εξωτερική ανάθεση σημαντικών λειτουργικών δραστηριοτήτων δεν μπορεί να γίνεται με τρόπο που βλάπτει ουσιαστικά την ποιότητα των εσωτερικών ελέγχων του ιδρύματος πληρωμών και την ικανότητα των αρμοδίων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με όλες τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

Για τους σκοπούς του δεύτερου εδαφίου, μια λειτουργική δραστηριότητα θεωρείται σημαντική εάν η πλημμελής εκτέλεση ή η παράλειψή της θα έβλαπτε ουσιαστικά τη συνεχή συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με τις απαιτήσεις της αδειάς του η οποία ζητήθηκε βάσει του παρόντος τίτλου ή τις λοιπές υποχρεώσεις του δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ή τις οικονομικές του επιδόσεις ή την ευρωστία ή τη συνέχεια των υπηρεσιών πληρωμών του. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν τα ιδρύματα πληρωμών αναθέτουν σε εξωτερικούς φορείς σημαντικές λειτουργικές δραστηριότητες, τα ιδρύματα πληρωμών να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η ανάθεση δραστηριοτήτων σε εξωτερικούς φορείς δεν πρέπει να οδηγεί στη μεταβίβαση των ευθυνών των ανώτερων διευθυντικών στελεχών·
- β) δεν πρέπει να μεταβάλλονται η σχέση και οι υποχρεώσεις του ιδρύματος πληρωμών έναντι των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών του δυνάμει της παρούσας οδηγίας·
- γ) δεν πρέπει να θίγονται οι όροι που πρέπει να πληροί το ίδρυμα πληρωμών προκειμένου να λάβει και να διατηρήσει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο και
- δ) δεν πρέπει να καταργείται ούτε να τροποποιείται κανένας από τους άλλους όρους υπό τους οποίους χορηγήθηκε η άδεια του ιδρύματος πληρωμών.

8. Το ίδρυμα πληρωμών μεριμνά ώστε οι αντιπρόσωποι ή τα υποκαταστήματα που ενεργούν εξ ονόματός του να ενημερώνουν σχετικά τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 18

Ευθύνη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία αναθέτουν σε τρίτους την άσκηση λειτουργικών δραστηριοτήτων, να λαμβάνουν εύλογα μέτρα προς τήρηση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να έχουν πλήρη ευθύνη για τις πράξεις των υπαλλήλων τους, καθώς και κάθε δραστηριότητα των αντιπροσώπων, των υποκαταστημάτων ή των οντοτήτων προς τα οποία έχει γίνει εξωτερική ανάθεση.

Άρθρο 19

Τήρηση αρχείου

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα πληρωμών να τηρούν όλα τα κατάλληλα αρχεία για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου επί τουλάχιστον πέντε έτη, με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/ΕΚ ή άλλης σχετικής κοινοτικής ή εθνικής νομοθεσίας.

Τμήμα 3

Αρμόδιες αρχές και εποπτεία

Άρθρο 20

Ορισμός των αρμοδίων αρχών

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ως αρμόδιες αρχές επιφορτισμένες με την αδειοδότηση και την προληπτική εποπτεία ιδρυμάτων πληρωμών, που θα ασκούν τα καθήκοντα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο, είτε δημόσιες αρχές είτε οργανισμούς αναγνωρισμένους είτε από την εθνική νομοθεσία είτε από δημόσιες αρχές ρητά εξουσιοδοτημένες προς τούτο από την εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών κεντρικών τραπεζών.

Η ανεξαρτησία των αρμοδίων αρχών από οικονομικούς φορείς πρέπει να είναι εγγυημένη και οι συγκρούσεις συμφερόντων πρέπει να αποφεύγονται. Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα ιδρύματα πληρωμών, τα πιστωτικά ιδρύματα, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος ή τα γραφεία ταχυδρομικών επιταγών δεν πρέπει να ορίζονται ως αρμόδιες αρχές.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 να διαθέτουν όλες τις αναγκαίες εξουσίες προς εκτέλεση των καθηκόντων τους.

3. Αν υπάρχουν πλείονες αρμόδιες αρχές για τα θέματα του παρόντος τίτλου στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη στενή μεταξύ τους συνεργασία ώστε να εκπληρώνουν

αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους. Το ίδιο ισχύει και όταν οι αρμόδιες αρχές για θέματα του παρόντος τίτλου δεν είναι οι αρμόδιες αρχές για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων.

4. Τα καθήκοντα των αρμοδίων αρχών που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 εμπίπτουν στην ευθύνη των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους καταγωγής.

5. Η παράγραφος 1 δεν συνεπάγεται ότι οι αρμόδιες αρχές πρέπει να εποπτεύουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες των ιδρυμάτων πληρωμών πέραν της παροχής υπηρεσιών πληρωμών που ορίζονται στο παράρτημα και των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 21

Εποπτεία

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι έλεγχοι που ασκούν οι αρμόδιες αρχές για να διαπιστώνουν τη συνεχή τήρηση του παρόντος τίτλου να είναι ανάλογοι, επαρκείς και προσαρμοσμένοι στους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα ιδρύματα πληρωμών.

Για να διαπιστώνουν την τήρηση του παρόντος τίτλου, οι αρμόδιες αρχές μπορούν μεταξύ άλλων:

- α) να απαιτούν από το ίδρυμα πληρωμών να παρέχει κάθε πληροφορία απαραίτητη για το σκοπό αυτόν·
- β) να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους στο ίδρυμα πληρωμών, καθώς και σε κάθε αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών υπό την ευθύνη του ιδρύματος, ή σε κάθε εξωτερική οντότητα στην οποία ανατίθενται εργασίες υπηρεσιών πληρωμών·
- γ) να εκδίδουν συστάσεις και κατευθυντήριες γραμμές και, εφόσον ενδείκνυται, δεσμευτικές διοικητικές διατάξεις και
- δ) να αναστέλλουν ή να ανακαλούν την άδεια στις περιπτώσεις του άρθρου 12.

2. Με την επιφύλαξη των διαδικασιών ανάκλησης των αδειών λειτουργίας και του ποινικού δικαίου, τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές τους μπορούν να επιβάλλουν κυρώσεις ή να λαμβάνουν μέτρα κατά των ιδρυμάτων πληρωμών ή των υπεύθυνων διευθυνόντων τους, σε περίπτωση παράβασης νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων σχετικών με τον έλεγχο ή την άσκηση των δραστηριοτήτων τους σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών. Σκοπός των μέτρων ή κυρώσεων είναι να παύσουν οι παραβάσεις ή να εκλείψουν τα αίτιά τους.

3. Παρά τις απαιτήσεις του άρθρου 6, του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 8, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να δικαιούνται να λαμβάνουν τα μέτρα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, για να εξασφαλίζεται η ύπαρξη επαρκών κεφαλαίων για τις υπηρεσίες πληρωμών, ιδίως όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν την οικονομική του ευρωστία.

Άρθρο 22

Επαγγελματικό απόρρητο

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή έχουν εργασθεί για τις αρμόδιες αρχές, καθώς και οι εμπειρογνώμονες που ενεργούν εξ ονόματος αυτών, να υποχρεούνται να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.

2. Κατά την ανταλλαγή πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 24, τηρείται αυστηρά το επαγγελματικό απόρρητο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των ιδιωτών και των επιχειρήσεων.

3. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το παρόν άρθρο λαμβάνοντας υπόψη, τηρουμένων των αναλογιών, τα άρθρα 44 έως 52 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ.

Άρθρο 23

Δικαίωμα δικαστικής προσφυγής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να είναι δυνατή η ενώπιον δικαστηρίου προσφυγή κατά των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές για τα ιδρύματα πληρωμών, κατ' εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε περίπτωση προσφυγής κατά παραλείψεως.

Άρθρο 24

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των διάφορων κρατών μελών συνεργάζονται μεταξύ τους και, εφόσον χρειάζεται, με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών και άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί βάσει της κοινοτικής ή της εθνικής νομοθεσίας για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

2. Εξάλλου, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμοδίων αρχών του και των ακόλουθων φορέων:

- α) των αρμοδίων αρχών άλλων κρατών μελών που έχουν αναλάβει την αδειοδότηση και την εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών·
- β) της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των εθνικών κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών, υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών και εποπτικών αρχών, και, κατά περίπτωση, άλλων δημόσιων αρχών αρμοδίων για την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού·
- γ) άλλων αρμοδίων αρχών που έχουν οριστεί βάσει της παρούσας οδηγίας, της οδηγίας 95/46/ΕΚ, της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και άλλων κοινοτικών διατάξεων εφαρμοστέων στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως οι διατάξεις περί προστασίας των ατόμων όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Άρθρο 25

Άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

1. Κάθε αδειοδοτημένο ίδρυμα πληρωμών το οποίο επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών για πρώτη φορά σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος καταγωγής του, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του.

Εντός μηνός από την παραλαβή των πληροφοριών, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής κοινοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής την επωνυμία και τη διεύθυνση του ιδρύματος πληρωμών, τα ονόματα των υπευθύνων για τη διαχείριση του υποκαταστήματος, την οργανωτική δομή του και το είδος των υπηρεσιών πληρωμών που προτίθεται να παράσχει στο κράτος μέλος υποδοχής.

2. Για τη διενέργεια των ελέγχων και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 21 σε σχέση με τους αντιπροσώπους, τα υποκαταστήματα, ή τις εξωτερικές οντότητες στις οποίες ανατίθενται δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.

3. Στο πλαίσιο της συνεργασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής ότι επιθυμούν να διενεργήσουν επιτόπιο έλεγχο στο έδαφος του τελευταίου.

Οστόσο, εφόσον αμφότερες οι αρχές συμφωνούν, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν να αναθέσουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων στο σχετικό ίδρυμα.

4. Οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν αμοιβαία όλες τις ουσιαστικές ή/και σχετικές πληροφορίες, ιδίως σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης εκ μέρους αντιπροσώπου, υποκαταστήματος, ή εξωτερικής οντότητας στην οποία ανατίθενται δραστηριότητες. Για το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν, όταν τους ζητηθεί, όλες τις σχετικές πληροφορίες και, με ίδια πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές πληροφορίες.

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 δεν θίγουν την υποχρέωση που υπέχουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, ιδίως δυνάμει του άρθρου 37 παράγραφος 1 της οδηγίας 2005/60/ΕΚ και του άρθρου 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, να εποπτεύουν ή να παρακολουθούν την τήρηση των απαιτήσεων της εν λόγω οδηγίας και του εν λόγω κανονισμού.

Τμήμα 4

Παρέκκλιση

Άρθρο 26

Προϋποθέσεις

1. Παρά το άρθρο 13, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν ή να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους της διαδικασίας

και των προϋποθέσεων που προβλέπονται στα τμήματα 1 έως 3, πλην των άρθρων 20, 22, 23 και 24, και να τους επιτρέπουν να εγγράφονται στο μητρώο που καταρτίζεται βάσει του άρθρου 13, εφόσον:

- α) ο μέσος όρος του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών του προηγούμενου δωδεκαμήνου, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων των αντιπροσώπων για τους οποίους αναλαμβάνει την πλήρη ευθύνη, δεν υπερβαίνει τα 3 εκατ. ευρώ μηνιαίως. Η απαίτηση αυτή αξιολογείται βάσει του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που προβλέπεται στο επιχειρηματικό του σχέδιο, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές ζητήσουν αναπροσαρμογή του και
- β) κανένα από τα φυσικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση ή τη λειτουργία της επιχείρησης δεν έχει καταδικαστεί για αδικήματα σχετικά με νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας ή άλλα οικονομικά εγκλήματα.

2. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει καταχωρηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 υποχρεούται να διατηρεί τα κεντρικά του γραφεία ή τον τόπο διαμονής του στο κράτος μέλος στο οποίο ασκεί πραγματικά τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες.

3. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αντιμετωπίζονται ως ιδρύματα πληρωμών. Ωστόσο, το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 25 δεν εφαρμόζονται έναντι αυτών.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίζουν ότι φυσικά ή νομικά πρόσωπα καταχωρημένα σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν να ασκούν μόνο ορισμένες από τις δραστηριότητες του άρθρου 16.

5. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 γνωστοποιούν στις αρμόδιες αρχές κάθε μεταβολή της κατάστασής τους που έχει επίπτωση στους όρους που προβλέπονται στην εν λόγω παράγραφο. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, εάν έχουν παύσει να τηρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 και 4, το πρόσωπο να ζητήσει άδεια εντός 30 ημερολογιακών ημερών, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 10.

6. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τις διατάξεις της οδηγίας 2005/60/ΕΚ ή τις εθνικές διατάξεις για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Άρθρο 27

Γνωστοποίηση και ενημέρωση

Εφόσον ένα κράτος μέλος εφαρμόζει την παρέκκλιση του άρθρου 26, το γνωστοποιεί στην Επιτροπή το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 2009 και της γνωστοποιεί πάραυτα κάθε επακόλουθη τροποποίηση. Επίσης, το κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή τον αριθμό των οικείων φυσικών και νομικών προσώπων και την ενημερώνει, σε ετήσια βάση, σχετικά με το συνολικό ποσό πράξεων πληρωμών που έχουν εκτελεστεί μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου κάθε ημερολογιακού έτους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, στοιχείο α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 28

Πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών των αδειοδοτημένων ή εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι είναι νομικά πρόσωπα, να είναι αντικειμενικοί, αμερόληπτοι και αναλογικοί, και να μην κωλύουν, πέραν του αναγκαίου, την πρόσβαση για την πρόληψη ορισμένων κινδύνων, όπως ο κίνδυνος διακανονισμού, ο λειτουργικός κίνδυνος και ο επιχειρηματικός κίνδυνος, και την προστασία της χρηματοοικονομικής και λειτουργικής σταθερότητας του συστήματος πληρωμών.

Τα συστήματα πληρωμών δεν επιβάλλουν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών ή σε άλλα συστήματα πληρωμών καμία από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) περιοριστικούς κανόνες για την ουσιαστική συμμετοχή σε άλλα συστήματα πληρωμών·

β) κανόνες που θεσπίζουν διακρίσεις μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή μεταξύ των εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, καθώς και τα παρεχόμενα πλεονεκτήματα· ή

γ) περιορισμούς βάσει του νομικού καθεστώτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται:

α) στα συστήματα πληρωμών που ορίζονται δυνάμει της οδηγίας 98/26/ΕΚ·

β) στα συστήματα πληρωμών που συνίστανται αποκλειστικά σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ανήκουν σε όμιλο αποτελούμενο από οντότητες με κεφαλαιακούς δεσμούς όπου μία-από τις-συνδεμένες-οντότητες-διαθέτει τον ουσιαστικό έλεγχο των άλλων συνδεμένων οντοτήτων· ή

γ) στα συστήματα πληρωμών όπου ένας και μόνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών (είτε ως οντότητα είτε ως όμιλος):

— ενεργεί ή μπορεί να ενεργεί ως πάροχος υπηρεσιών πληρωμών τόσο για τον πληρωτή όσο και για το δικαιούχο και είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για τη διαχείριση του συστήματος και

— παρέχει, σε άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, άδεια να συμμετέχουν στο σύστημα και αυτοί οι άλλοι πάροχοι δεν έχουν το δικαίωμα να διαπραγματεύονται τα τέλη μεταξύ τους όσον αφορά το σύστημα πληρωμών, αν και τους επιτρέπεται να καθορίζουν τις τιμές τους έναντι των πληρωτών και των δικαιούχων.

Άρθρο 29

Απαγόρευση σε πρόσωπα εκτός των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παράσχουν υπηρεσίες πληρωμών

Τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ούτε είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ούτε αποκλείονται ρητά από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών όπως ορίζονται στο παράρτημα.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικοί κανόνες

Άρθρο 30

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται σε μεμονωμένες πράξεις πληρωμής, σε συμβάσεις-πλαίσια και σε πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από αυτές. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι ο παρών τίτλος δεν εφαρμόζεται εν όλω ή εν μέρει εφόσον ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι ο παρών τίτλος εφαρμόζεται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές.

3. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα εθνικά μέτρα εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης άλλες σχετικές κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές, που δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 31

Άλλες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας

Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν θίγουν κοινοτικές διατάξεις που περιλαμβάνουν επιπλέον απαιτήσεις περί προηγούμενης ενημέρωσης.

Ωστόσο, όταν εφαρμόζεται επίσης η οδηγία 2002/65/ΕΚ, οι διατάξεις περί πληροφόρησης του άρθρου 3 παράγραφος 1 της εν λόγω οδηγίας, εκτός του σημείου 2 στοιχεία γ) έως ζ), του σημείου 3 στοιχεία α), δ) και ε) και του σημείου 4 στοιχείο β) της προαναφερθείσας παραγράφου, αντικαθίστανται από τα άρθρα 36, 37, 41 και 42 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 32

Χρέωση πληροφοριών

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν επιτρέπεται να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για παροχή πληροφοριών δυνάμει του παρόντος τίτλου.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν για τη χρέωση της παροχής επιπλέον πληροφοριών ή της πιο συχνής αποστολής τους, ή της

διαβίβασής τους με τρόπο διαφορετικό από αυτόν που προσδιορίζεται στη σύμβαση-πλαίσιο, και οι οποίες αποστέλλονται κατόπιν αιτήματος του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

3. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση για πληροφορίες δυνάμει της παραγράφου 2, η χρέωση αυτή είναι εύλογη και ανάλογη με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 33

Βάρος της απόδειξης όσον αφορά την πληροφόρηση

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι το βάρος της απόδειξης φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να αποδείξει ότι έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις πληροφόρησης του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 34

Παρέκκλιση από τις απαιτήσεις πληροφόρησης για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσω πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ:

- α) κατά παρέκκλιση των άρθρων 41, 42 και 46, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή μόνον πληροφορίες για τα κύρια χαρακτηριστικά της υπηρεσίας πληρωμών, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίον μπορεί να χρησιμοποιείται το μέσο πληρωμών, την ευθύνη, τα επιβαλλόμενα τέλη και άλλες ουσιώδεις πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης, καθώς και ενδείξεις για το πού υπάρχουν, σε εύκολα προσίτη μορφή, οι τυχόν άλλες πληροφορίες και όροι δυνάμει του άρθρου 42·
- β) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση του άρθρου 44, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούνται να προτείνει μεταβολές των όρων της σύμβασης πλαισίου όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1·
- γ) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση των άρθρων 47 και 48, μετά την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής:

ι) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει ή καθιστά διαθέσιμο μόνον έναν αριθμό αναφοράς που επιτρέπει στο χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών να αναγνωρίζει την πράξη πληρωμής, το ποσό της και τα σχετικά τέλη ή/και, στην περίπτωση πολλαπλών πράξεων πληρωμής του ίδιου είδους προς τον ίδιο δικαιούχο, μόνον πληροφορίες σχετικά με το συνολικό ποσό και τα τέλη αυτών των πράξεων πληρωμών,

ii) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παρέχει ή να καθιστά διαθέσιμες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο i) εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή εάν ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμής δεν είναι τεχνικά σε θέση να τις παράσχει. Ωστόσο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή τη δυνατότητα να ελέγχει το ποσό των αποθηκευμένων χρηματικών ποσών.

2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να μειώνουν ή να διπλασιάζουν τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν τα ποσά αυτά, όταν πρόκειται για προπληρωμένα μέσα πληρωμών, μέχρι 500 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

Άρθρο 35

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής που δεν καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

2. Όταν εντολή πληρωμής μεμονωμένης πράξης πληρωμής διαβιβάζεται με μέσο πληρωμής που καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παράσχει ή να καταστήσει διαθέσιμες πληροφορίες οι οποίες έχουν δοθεί ή πρόκειται να δοθούν ήδη στο χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών βάσει της σύμβασης-πλαισίου με άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 36

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να θέτει στη διάθεση του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσβλητη μορφή τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 37, πριν ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεσμευθεί από σύμβαση ή προσφορά μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής. Κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει τις πληροφορίες και τους όρους σε έντυπη μορφή ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, έχει συναφθεί σύμβαση μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με την παράγραφο 1 αμέσως μετά την εκτέλεση της πράξης.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής ή του σχεδίου της εντολής πληρωμής όπου περιέχονται οι κατά το άρθρο 37 πληροφορίες και όροι.

Άρθρο 37

Πληροφορίες και όροι

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται ή να τίθενται στη διάθεση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών οι ακόλουθες πληροφορίες και όροι:

α) προσδιορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·

β) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης εντός της οποίας οφείλει να παρασχεθεί η υπηρεσία πληρωμών·

γ) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, την πραγματική συναλλαγματική ισοτιμία ή τη συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς που πρόκειται να εφαρμοσθεί στην πράξη πληρωμής.

2. Ενδεχομένως, κάθε άλλη σχετική πληροφορία και σχετικοί όροι που προβλέπονται στο άρθρο 42, καθίστανται διαθέσιμες στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσβλητη μορφή.

Άρθρο 38

Πληροφορίες που παρέχονται στον πληρωτή μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής

Αμέσως μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον πληρωτή, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον πληρωτή να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα που χρησιμοποιείται στη εντολή πληρωμής,

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο πληρωτής και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή σχετική αναφορά, σε περίπτωση που διαφέρει από την ισοτιμία που παρασχέθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο δ), και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος, και

ε) ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

Άρθρο 39

Πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο μετά την εκτέλεση

Αμέσως μετά την εκτέλεση της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον πληρωτή, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο τα χρήματα τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου,

- γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο δικαιούχος και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,
- δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος, και
- ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Συμβάσεις-πλαίσια

Άρθρο 40

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

Άρθρο 41

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, σε εύθετο χρόνο πριν αυτός δεσμευθεί από σύμβαση-πλαίσιο ή προσφορά, τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 42, σε έντυπο ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, την αιτήση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, η σύμβαση-πλαίσιο έχει συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει την υποχρέωσή του σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης-πλαισίου.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών και των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 42.

Άρθρο 42

Πληροφορίες και όροι

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών-οι εξής πληροφορίες και όροι:

1. πάροχος υπηρεσιών πληρωμών:

- α) η ονομασία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, η γεωγραφική διεύθυνση των κεντρικών του γραφείων και, ενδεχομένως, η γεωγραφική διεύθυνση του αντιπροσώπου ή του υποκαταστήματός που είναι εγκατεστημένα στο κράτος μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών, καθώς και κάθε άλλη διεύθυνση, περιλαμβανομένης της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την επικοινωνία με τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών και

- β) τα στοιχεία της αρμόδιας εποπτικής αρχής και του μητρώου που ορίζεται στο άρθρο 13 ή οποιουδήποτε άλλου σχετικού δημόσιου μητρώου στο οποίο καταχωρήθηκε η άδεια του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και ο αριθμός εγγραφής, ή αντίστοιχο μέσο ταυτοποίησης στο εν λόγω μητρώο·

2. χρήση της υπηρεσίας πληρωμών:

- α) περιγραφή των κύριων χαρακτηριστικών της υπηρεσίας πληρωμών που πρόκειται να παράσχει·
- β) καθορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·

- γ) ο τύπος και η διαδικασία κοινοποίησης της συγκατάθεσης για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής καθώς και άρσης της συγκατάθεσης σύμφωνα με τα άρθρα 54 και 66·

- δ) αναφορά του χρόνου λήψης της εντολής πληρωμής όπως ορίζεται στο άρθρο 64 παράγραφος 1 και του τυχόν χρονικού σημείου λήξης των ημερήσιων εργασιών του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών·

- ε) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης εντός της οποίας πρέπει να παρέχονται οι υπηρεσίες πληρωμών και

- στ) εάν υπάρχει δυνατότητα συμφωνίας σχετικά με το όριο δαπανών για τη χρήση του μέσου πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 1·

3. χρέωση, επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες:

- α) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·

- β) ανάλογα με την περίπτωση, το εφαρμοστέο επιτόκιο και η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία ή, εάν πρόκειται να εφαρμοστούν επιτόκιο και συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς, η μέθοδος υπολογισμού του πραγματικού επιτοκίου και η σχετική ημερομηνία και ο δείκτης ή η βάση καθορισμού αυτού του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας αναφοράς και

- γ) εάν έχει συμφωνηθεί, η άμεση εφαρμογή αλλαγών στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς και οι απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις αλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2·

4. επικοινωνία:

- α) ανάλογα με την περίπτωση, τα μέσα επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών απαιτήσεων ως προς τον εξοπλισμό του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, που έχουν συμφωνήσει τα μέρη για τη διαβίβαση των πληροφοριών ή ειδοποιήσεων στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας·

- β) ο τρόπος με τον οποίον παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες οι πληροφορίες δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και η σχετική συχνότητα·
- γ) η γλώσσα ή οι γλώσσες σύναψης της σύμβασης-πλαισίου και επικοινωνίας κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης και
- δ) το δικαίωμα του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου και πληροφορίες και όρους σύμφωνα με το άρθρο 43·

5. προφυλάξεις και διορθωτικά μέτρα

- α) ανάλογα με την περίπτωση, περιγραφή των μέτρων που πρέπει να λαμβάνει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ασφαλή φύλαξη του μέσου πληρωμών, καθώς και τρόποι ειδοποίησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
- β) εάν έχει συμφωνηθεί, οι όροι με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διατηρεί το δικαίωμα να αναστείλει ένα μέσο πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 55·
- γ) η ευθύνη του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 61, μαζί με πληροφορίες για το σχετικό ποσό·
- δ) τρόπος και προθεσμία εντός της οποίας ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών οφείλει να ειδοποιεί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για τυχόν μη εγκεκριμένες ή λανθασμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 58 καθώς και η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 60·
- ε) η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση των πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 75 και
- στ) οι όροι επιστροφής σύμφωνα με τα άρθρα 62 και 63·

6. αλλαγές και λήξη της σύμβασης-πλαισίου:

- α) εφόσον συμφωνηθεί, επισημάνση του ότι ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θεωρείται ότι αποδέχεται τις τροποποιήσεις των όρων, σύμφωνα με το άρθρο 44, εκτός εάν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους ότι δεν τις αποδέχεται·
- β) διάρκεια της σύμβασης και
- γ) το δικαίωμα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να καταγγέλλει τη σύμβαση-πλαίσιο καθώς και κάθε συμφωνία που αφορά την καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1 και το άρθρο 45·

7. μέσα προσφυγής:

- α) κάθε συμβατικός όρος σχετικά με το δικαίο που εφαρμόζεται στη σύμβαση-πλαίσιο ή/και το αρμόδιο δικαστήριο και
- β) οι διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών και καταγγελιών που έχει στη διάθεσή του ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 80 έως 83.

Άρθρο 43

Δυνατότητα πρόσβασης σε πληροφορίες και στους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου

Ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών έχει το δικαίωμα, κατόπιν αιτήματός του, να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου καθώς και τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 42 σε έντυπη μορφή ή άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο.

Άρθρο 44

Τροποποίηση των συμβατικών όρων της σύμβασης-πλαισίου

1. Κάθε τροποποίηση της σύμβασης-πλαισίου καθώς και η ενημέρωση και οι όροι που προσδιορίζονται στο άρθρο 42 προτείνονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1 και τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της προτεινόμενης έναρξης ισχύος.

Όπου συντρέχει η περίπτωση του άρθρου 42 παράγραφος 6 στοιχείο α), ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πληροφορεί τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ότι θα θεωρηθεί ότι έχει αποδεχθεί τις τροποποιήσεις αυτές εάν δεν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ότι δεν τις αποδέχεται πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διευκρινίζει επίσης ότι ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών έχει το δικαίωμα να καταγγείλει αμέσως τη σύμβαση-πλαίσιο και χωρίς επιβάρυνση πριν την ημερομηνία της προτεινόμενης εφαρμογής των αλλαγών.

2. Αλλαγές των επιτοκίων ή των συναλλαγματικών ισοτιμιών μπορούν να εφαρμόζονται αμέσως και χωρίς προειδοποίηση, εφόσον το δικαίωμα αυτό έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο και οι αλλαγές βασίζονται στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς που έχουν συμφωνηθεί σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ). Ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατόν για κάθε αλλαγή του επιτοκίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει για συγκεκριμένη συχνότητα ή τρόπο παροχής των πληροφοριών ή θέσης του σε διάθεση του χρήστη. Ωστόσο, οι αλλαγές στο επιτόκιο ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που είναι ευνοϊκότερες για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, μπορούν να εφαρμόζονται χωρίς προειδοποίηση.

3. Οι αλλαγές του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας που χρησιμοποιούνται κατά τις πράξεις πληρωμής εφαρμόζονται και υπολογίζονται κατά τρόπο ουδέτερο χωρίς διακρίσεις εις βάρος των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 45

Λύση

1. Ο χρήστης υπηρεσίας πληρωμών μπορεί να λύσει τη σύμβαση-πλαίσιο ανά πάσα στιγμή, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει προθεσμία προειδοποίησης. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα.

2. Η λύση σύμβασης-πλαισίου διάρκειας άνω των δώδεκα μηνών ή αορίστου χρόνου δεν συνεπάγεται επιβάρυνση για τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών μετά το πέρας δωδεκαμήνου. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η χρέωση για τη λήξη πρέπει να είναι εύλογη και σύμφωνη με το κόστος.

3. Εάν συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να καταγγείλει σύμβαση-πλαίσιο αορίστου χρόνου με ειδοποίηση τουλάχιστον δύο μήνες πριν, με τον ίδιο τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1.

4. Οι επιβαρύνσεις για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που χρεώνονται σε τακτική βάση καταβάλλονται από τον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών μόνον κατ' αναλογία προς το χρόνο μέχρι τη λύση της σύμβασης. Εάν οι επιβαρύνσεις καταβληθούν προκαταβολικά, επιστρέφονται κατ' αναλογία.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις των κρατών μελών που διέπουν τα δικαιώματα των συμβαλλόμενων μερών να υπαναχωρούν από τη σύμβαση-πλαίσιο ή να την κηρύτσουν άκυρη.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ευνοϊκότερες διατάξεις για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 46

Πληροφόρηση πριν από την εκτέλεση μεμονωμένης πράξης πληρωμής

Για κάθε μεμονωμένη πράξη πληρωμής την οποία κίνησε ο πληρωτής, και η οποία εκτελείται στα πλαίσια σύμβασης-πλαισίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει, κατόπιν αιτήματος του πληρωτή, για τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής, σαφείς πληροφορίες σχετικά με τη μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης, και σχετικά με τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβληθούν από τον πληρωτή, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων.

Άρθρο 47

Πληροφόρηση του πληρωτή για τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

1. Μετά τη χρέωση του λογαριασμού του πληρωτή με το ποσό της μεμονωμένης πράξης πληρωμής ή, όταν ο πληρωτής δεν χρησιμοποιεί λογαριασμό πληρωμών, μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει αμελλητί στον πληρωτή, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) στοιχείο αναφοράς που επιτρέπει στον πληρωτή να ταυτοποιήσει κάθε πράξη πληρωμής και, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο·

- β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο χρεώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή ή στο νόμισμα που χρησιμοποιείται για την εντολή πληρωμής·

- γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·

- δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος και

- ε) την ημερομηνία αξίας για τη χρέωση ή την ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον πληρωτή να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ του μηνός.

Άρθρο 48

Πληροφόρηση του δικαιούχου για τις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής

1. Μετά την εκτέλεση μεμονωμένης πράξης πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει αμελλητί στον δικαιούχο, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και, αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής·

- β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο πιστώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου·

- γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·

- δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος και

- ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στο δικαιούχο να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ του μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 49

Νόμισμα και μετατροπή νομίσματος

1. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται στο νόμισμα το οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη.

2. Όταν, πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής, προσφέρεται υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στο σημείο πώλησης ή εκ μέρους του δικαιούχου, το μέρος που προσφέρει την υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στον πληρωτή υποχρεούται να του γνωστοποιήσει κάθε σχετική επιβάρυνση, καθώς και τη συναλλαγματική ισοτιμία που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη μετατροπή.

Ο πληρωτής αποδέχεται την παροχή της υπηρεσίας μετατροπής νομισμάτων πάνω σε αυτή τη βάση.

Άρθρο 50

Ενημέρωση σχετικά με τυχόν πρόσθετη επιβάρυνση ή έκπτωση

1. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο δικαιούχος επιβάλλει επιβάρυνση ή προσφέρει έκπτωση, ο δικαιούχος ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

2. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή τρίτος επιβάλλει επιβάρυνση, ενημερώνει σχετικά τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 51

Πεδίο εφαρμογής

1. Όταν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, τα μέρη μπορούν να συμφωνούν ότι δεν εφαρμόζονται εν όλω ή εν μέρει το άρθρο 52 παράγραφος 1, το άρθρο 54 παράγραφος 2 και τα άρθρα 59, 61, 62, 63, 66 και 75. Τα μέρη μπορούν επίσης να συμφωνούν χρονική περίοδο διαφορετική από την οριζόμενη στο άρθρο 58.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι το άρθρο 83 δεν εφαρμόζεται όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι διατάξεις του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στους καταναλωτές.

4. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα εθνικά μέτρα εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει επίσης άλλες

σχετικές κοινοτικές ή εθνικές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές οι οποίες δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το κοινοτικό δίκαιο.

Άρθρο 52

Επιβαλλόμενες επιβαρύνσεις

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν μπορεί να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ενημέρωσης που υπέχει ή για τα διορθωτικά και προληπτικά μέτρα που οφείλει να λαμβάνει δυνάμει του παρόντος τίτλου, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο 65 παράγραφος 1, στο άρθρο 66 παράγραφος 5 και στο άρθρο 74 παράγραφος 2. Οι επιβαρύνσεις αυτές συμφωνούνται μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και είναι εύλογες και ανάλογες με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

2. Όταν μια πράξη πληρωμής δεν συνεπάγεται μετατροπή νομισμάτων, τα κράτη μέλη απαιτούν ο μὲν δικαιούχος να επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο δε πληρωτής να επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν εμποδίζει τον δικαιούχο να ζητεί από τον πληρωτή επιβάρυνση ή να του προσφέρει έκπτωση για τη χρήση του συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύουν ή να περιορίζουν την απαίτηση επιβάρυνσης λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να ενθαρρυνθεί ο ανταγωνισμός και να προαχθεί η χρήση αποτελεσματικών μέσων πληρωμών.

Άρθρο 53

Παρέκλιση για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν με τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών τους ότι:

α) το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β), το άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ) και το άρθρο 61 παράγραφοι 4 και 5 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής δεν επιτρέπει τη δέσμευσή του ή την πρόληψη της περαιτέρω χρήσης του·

β) τα άρθρα 59 και 60 και το άρθρο 61 παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι σε θέση, για άλλους λόγους που είναι εγγενείς στο μέσο πληρωμής, να αποδείξει ότι μια πράξη πληρωμής είναι εγκεκριμένη·

γ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 65 παράγραφος 1, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να ενημερώσει τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών για την άρνηση εκτέλεσης εντολής πληρωμής, εάν ο λόγος μη εκτέλεσης είναι πρόδηλος·

δ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 66, ότι ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβαση στο δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η εντολή·

ε) κατά παρέκκλιση των άρθρων 69 και 70, ότι ισχύουν άλλες προθεσμίες εκτέλεσης.

2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών, τα κράτη μέλη ή οι αρμόδιες αρχές τους μπορούν να μειώνουν ή να διπλασιάζουν τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Μπορούν να τα αυξάνουν για προπληρωμένα μέσα πληρωμών μέχρι 500 ευρώ.

3. Τα άρθρα 60 και 61 εφαρμόζονται επίσης στο ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/EK, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν έχει τη δυνατότητα να δεσμεύει το λογαριασμό ή το μέσο πληρωμών. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τον περιορισμό αυτόν στους λογαριασμούς πληρωμών ή τα μέσα πληρωμών ορισμένης αξίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Έγκριση πράξεων πληρωμής

Άρθρο 54

Συγκατάθεση και άρση της συγκατάθεσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πράξη πληρωμής να θεωρείται εγκεκριμένη μόνον εάν ο πληρωτής έχει συναινέσει να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής. Η πράξη πληρωμής μπορεί να εγκρίνεται από τον πληρωτή πριν ή, εφόσον έχουν συμφωνήσει ο πληρωτής και ο οικίος του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, μετά την εκτέλεσή της.

2. Η συγκατάθεση για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής ή μιας σειράς πράξεων πληρωμής δίδεται υπό τη μορφή που συμφωνήθηκε μεταξύ του πληρωτή και του οικείου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Ελλείψει συγκατάθεσης, η πράξη πληρωμής θεωρείται μη εγκεκριμένη.

3. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί από τον πληρωτή σε οποιαδήποτε στιγμή, αλλά όχι αργότερα από το χρονικό σημείο έναρξης του ανέκκλητου σύμφωνα με το άρθρο 66. Το ίδιο ισχύει και για τη συγκατάθεση που δίδεται για να εκτελεσθεί μια σειρά πράξεων πληρωμής, η οποία μπορεί να ανακληθεί με αποτέλεσμα κάθε μελλοντική πράξη πληρωμής, να θεωρείται μη εγκεκριμένη.—

4. Η διαδικασία διά της οποίας δίδεται η συγκατάθεση συμφωνείται μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 55

Περιορισμοί της χρήσης του μέσου πληρωμών

1. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται συγκεκριμένο μέσο πληρωμών για την κοινοποίηση της συγκατάθεσης, ο πληρωτής και

ο αντίστοιχος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνήσουν όρια δαπάνης όσον αφορά τις πράξεις πληρωμών που εκτελούνται μέσω αυτού του μέσου πληρωμών.

2. Εάν έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιφυλάσσεται του δικαιώματος να αναστείλει τη χρήση του μέσου πληρωμών, για αντικειμενικούς αιτιολογημένους λόγους σχετικούς με την ασφάλεια του μέσου πληρωμών, την υπόνοια μη εγκεκριμένης ή δόλιας χρήσης του μέσου πληρωμών ή, στην περίπτωση μέσου πληρωμών με πιστωτικό άνοιγμα, σημαντικά αυξημένο κίνδυνο να ενδέχεται να μην είναι ο πληρωτής σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληρωμής του.

3. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον πληρωτή για την αναστολή του μέσου πληρωμών και τους λόγους για την ενέργεια αυτή με τρόπο που έχει συμφωνηθεί, ει δυνατόν προτού ανασταλεί το μέσο πληρωμών ή, το αργότερο, αμέσως μετά, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντιβαίνει σε αντικειμενικούς αιτιολογημένους λόγους ασφαλείας ή απαγορεύεται από άλλη συναφή κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.

4. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αίρει την αναστολή της χρήσης του μέσου πληρωμών ή το αντικαθιστά με νέο μέσο πληρωμών μόλις οι λόγοι αναστολής πάψουν να υφίστανται.

Άρθρο 56

Υποχρεώσεις του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών οφείλει:

- να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους όρους που διέπουν την έκδοση και χρήση του και
- να ειδοποιεί αμελλητί τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών ή τον φορέα που αυτός ορίζει, μόλις υποπέσει στην αντίληψή του απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών ή μη εγκεκριμένη χρήση του.

2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1, μόλις ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών λάβει το μέσο πληρωμών, λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο για την ασφαλή φύλαξη των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του.

Άρθρο 57

Υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που εκδίδει το μέσο πληρωμών έχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

- να μην αποκαλύπτει τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας του μέσου πληρωμών παρά μόνο στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών, τηρουμένων των κατά το άρθρο 56·
- να μην αποστέλλει μέσο πληρωμών που δεν έχει ζητηθεί, εκτός εάν το στέλνει προς αντικατάσταση μέσου που κατέχει ήδη ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών·

- γ) να εξασφαλίζει ανά πάσα στιγμή στο χρήστη κατάλληλα μέσα για να προβαίνει σε γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή να ζητεί άρση της αναστολής σύμφωνα με το άρθρο 55 παράγραφος 4· κατόπιν αιτήσεως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών τα μέσα για να αποδείξει, εντός 18 μηνών από τη γνωστοποίηση, ότι όντως προέβη στην εν λόγω γνωστοποίηση, και
- δ) να αποτρέπει κάθε χρήση του μέσου πληρωμών μόλις πραγματοποιηθεί η γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β).

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών επιωρίζεται τον κίνδυνο της αποστολής μέσου πληρωμών στον πληρωτή ή αποστολής κάθε εξατομικευμένου στοιχείου ασφαλείας του.

Άρθρο 58

Γνωστοποίηση μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει επανόρθωση στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, μόνο εάν ειδοποιήσει αμελλητί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του μόλις πληροφορηθεί οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών που θεμελιώνει δικαίωμα απαιτήσεως, συμπεριλαμβανομένου του καθοριζόμενου στο άρθρο 75, και το αργότερο έως 13 μήνες από την ημερομηνία χρέωσης, εκτός εάν, ενδεχομένως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέσχε ούτε κατέστησε διαθέσιμες τις πληροφορίες για την πράξη αυτήν σύμφωνα με τον τίτλο III.

Άρθρο 59

Στοιχεία που τεκμηριώνουν τη γνησιότητα και την εκτέλεση πράξεων πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον ο χρήστης αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής ή ισχυρίζεται ότι η πράξη πληρωμής δεν εκτελεσθηκε σωστά, να αποδεικνύει ότι εξακριβώθηκε η γνησιότητα της πράξης πληρωμής, ότι αυτή καταγράφηκε επακριβώς, καταχωρήθηκε στους λογαριασμούς και δεν επηρεάστηκε από τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία.

2. Εάν ένας χρήστης υπηρεσίας πληρωμών αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής, η χρήση ενός μέσου πληρωμών που έχει καταγραφεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών δεν αποτελεί αναγκαστικά, αφ' εαυτής, επαρκή απόδειξη του ότι ο πληρωτής είχε εγκρίνει την πράξη πληρωμής ή ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε από πρόθεση ή βαριά αμέλεια μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 56.

Άρθρο 60

Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να επιστρέφει αμέσως στον πληρωτή το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης και, εφόσον

συντρέχει περίπτωση, να επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής.

2. Μπορεί να αποφασισθεί η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του πληρωτή και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 61

Ευθύνη του πληρωτή για μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμών

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 60, ο πληρωτής ευθύνεται σχετικά με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής μέχρι ανώτατου ποσού 150 ευρώ, για τις ζημιές που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου πληρωμών ή, εάν ο πληρωτής δεν έχει κρατήσει ασφαλή τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας, από υπεξαίρεση μέσου πληρωμών.

2. Ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημιές που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών, εφόσον οι ζημιές αυτές οφείλονται στο γεγονός ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 56 υποχρεώσεις του από πρόθεση ή βαριά αμέλεια. Στις περιπτώσεις αυτές δεν ισχύει το ανώτατο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Όταν ο πληρωτής δεν έχει ενεργήσει με δόλο ή δεν εκπλήρωσε σκοπίμως μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 56 υποχρεώσεις του, τα κράτη μέλη μπορούν να μειώνουν το όριο ευθύνης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη φύση των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του μέσου πληρωμών και τις περιστάσεις της απώλειας, της κλοπής ή της υπεξαίρεσης.

4. Ο πληρωτής δεν φέρει τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος, κλαπέντος ή υπεξαϊρεθέντος μέσου πληρωμών μετά την ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο β), εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

5. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει τα κατάλληλα μέσα που επιτρέπουν ανά πάσα στιγμή την ειδοποίηση για την απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο γ), ο πληρωτής δεν ευθύνεται για τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση του εν λόγω μέσου, εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

Άρθρο 62

Επιστροφές χρημάτων για πράξεις πληρωμής οι οποίες κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να έχει το δικαίωμα επιστροφής, εκ μέρους του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, των χρημάτων που αντιστοιχούν σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω δικαιούχου και η οποία έχει ήδη εκτελεσθεί, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) κατά την έγκριση δεν προσδιορίστηκε το ακριβές ποσό της πράξης πληρωμής και

β) το ποσό της πράξης πληρωμής υπερβαίνει το ποσό που θα ανέμενε εύλογα ο πληρωτής λαμβάνοντας υπόψη τη μορφή, τις προηγούμενες συνήθειες εξόδων του, τους όρους της σύμβασης-πλαισίου και τις σχετικές περιστάσεις της υπόθεσης.

Κατόπιν αιτήσεως του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο πληρωτής παρέχει πραγματικά στοιχεία που σχετίζονται με τους όρους αυτούς.

Η επιστροφή αφορά ολόκληρο το ποσό της εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής.

Για τις άμεσες χρεώσεις, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του μπορούν να συμφωνούν με τη σύμβαση-πλαίσιο ότι ο πληρωτής δικαιούται επιστροφή χρημάτων από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του έστω και εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για επιστροφή χρημάτων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Ωστόσο, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), ο πληρωτής δεν μπορεί να επικαλεσθεί λόγους που συνδέονται με μετατροπή συναλλάγματος, εφόσον εφαρμόστηκε η ισοτιμία αναφοράς που έχει συμφωνήσει με τον οικείο του πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και το άρθρο 42 παράγραφος 3 στοιχείο β).

3. Μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ότι ο πληρωτής δεν δικαιούται επιστροφή όταν έχει διαβιβάσει τη συγκατάθεσή του για να εκτελεσθεί η εντολή πληρωμής απευθείας στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του και, ανάλογα με την περίπτωση, οι πληροφορίες για τη μελλοντική πράξη πληρωμής παρέχονται ή τίθενται στη διάθεση του πληρωτή, κατά συμφωνηθέντα τρόπο, τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από τον δικαιούχο.

Άρθρο 63

Αιτήσεις επιστροφής χρημάτων για πράξεις πληρωμής που κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο πληρωτής να μπορεί να ζητήσει την επιστροφή των χρημάτων που αναφέρεται στο άρθρο 62 και η οποία αντιστοιχεί σε συγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εντός οκτώ εβδομάδων από την ημερομηνία χρέωσης των χρηματικών ποσών.

2. Εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης επιστροφής, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών είτε επιστρέφει ολόκληρο το ποσό της πράξης πληρωμής είτε αιτιολογεί την άρνηση επιστροφής, υποδεικνύοντας το όργανο στο οποίο μπορεί να προσφύγει ο πληρωτής αν δεν αποδέχεται, την αιτιολόγηση, σύμφωνα με τα άρθρα 80 έως 83.

Το δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει του πρώτου εδαφίου να αρνείται επιστροφή χρημάτων δεν ισχύει στην περίπτωση του άρθρου 62 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Εκτέλεση πράξης πληρωμής

Τμήμα 1

Εντολές πληρωμής και μεταφερόμενα ποσά

Άρθρο 64

Λήψη εντολών πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, σε περίπτωση εντολής πληρωμής η οποία διαβιβάστηκε απευθείας από τον πληρωτή ή εμμέσως από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ως χρόνος λήψης να ορίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής. Εάν ο χρόνος λήψης δεν είναι εντός εργάσιμης ημέρας του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, η εντολή πληρωμής θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ορίσει ένα οριακό χρονικό σημείο προς το τέλος της εργάσιμης ημέρας, πέραν του οποίου κάθε λαμβανομένη εντολή πληρωμής θα λογίζεται ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

2. Εάν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που κίνησε εντολή πληρωμής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνήσουν ότι η εκτέλεση της εντολής πληρωμής αρχίζει σε συγκεκριμένη ημέρα ή στο τέλος συγκεκριμένης περιόδου ή την ημέρα που ο πληρωτής θα έχει θέσει χρήματα στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, χρονικό σημείο λήψης της εντολής για τους σκοπούς του άρθρου 69 θεωρείται η συμφωνηθείσα ημέρα. Εάν η συμφωνηθείσα ημέρα δεν είναι εργάσιμη ημέρα για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, η εντολή πληρωμής που λαμβάνεται θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

Άρθρο 65

Άρνηση εντολών πληρωμής

1. Αν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί να εκτελέσει εντολή πληρωμής, η άρνηση και, ει δυνατόν, οι λόγοι της άρνησης και η διαδικασία επανόρθωσης των τυχόν λαθών που οδήγησαν στην άρνηση γνωστοποιούνται στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν αυτό απαγορεύεται από άλλη σχετική κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αποστέλλει ή καθιστά διαθέσιμη κατά τον συμφωνηθέντα τρόπο τη γνωστοποίηση, με την πρώτη ευκαιρία, και πάντως εντός των προθεσμιών που προβλέπει το άρθρο 69.

Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλλει χρέωση για την ειδοποίηση αυτή, εάν η άρνηση είναι αντικατασκευαστική αιτιολογημένη.

2. Εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι που προβλέπονται στη σύμβαση-πλαίσιο του πληρωτή, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν αρνείται να εκτελέσει συγκεκριμένη εντολή πληρωμής, ανεξαρτήτως του αν η εντολή κινήθηκε από πληρωτή ή από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εκτός αν η εκτέλεση της απαγορεύεται από άλλη σχετική κοινοτική ή εθνική νομοθεσία.

3. Για τους σκοπούς των άρθρων 69 και 75, εντολή πληρωμής της οποίας η εκτέλεση απορρίφθηκε θεωρείται ως μη ληφθείσα.

Άρθρο 66

Ανέκκλητο εντολής πληρωμής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών να μην μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής εάν ληφθεί από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετική ρύθμιση στο παρόν άρθρο.

2. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβασή στο δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής.

3. Ωστόσο, στην περίπτωση άμεσης χρέωσης και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων επιστροφής, ο πληρωτής μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της ημέρας που συμφωνήθηκε για τη χρέωση των χρηματικών ποσών.

4. Στην περίπτωση του άρθρου 64 παράγραφος 2, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της συμφωνηθείσας ημέρας.

5. Μετά τα χρονικά όρια που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 4, η εντολή πληρωμής μπορεί να ανακληθεί μόνο με συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Στην περίπτωση των παραγράφων 2 και 3, απαιτείται επίσης και η συμφωνία του δικαιούχου. Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση σε περίπτωση ανάκλησης.

Άρθρο 67

Μεταβίβαση και λήψη χρηματικών ποσών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και τους τυχόν ενδιάμεσους των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να μεταφέρουν το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και να μην αφαιρούν επιβαρύνσεις από το μεταφερόμενο ποσό.

2. Εντούτοις, ο δικαιούχος και ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν ότι ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών αφαιρεί τη χρέωσή του από το μεταβιβαζόμενο ποσό πριν αυτό πιστωθεί στον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτήν, το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και οι επιβαρύνσεις εμφανίζονται χωριστά στις πληροφορίες που παρέχονται στο δικαιούχο.

3. Εάν από το μεταφερόμενο ποσό αφαιρούνται επιβαρύνσεις άλλες πλην εκείνων της παραγράφου 2, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής του πληρωτή μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής που κινήθηκε από τον πληρωτή. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από το δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής.

Τμήμα 2

Προθεσμία εκτέλεσης και ημερομηνία αξίας

Άρθρο 68

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται σε:

- α) πράξεις πληρωμής σε ευρώ·
- β) εθνικές πράξεις πληρωμής στο νόμισμα του κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ και
- γ) πράξεις πληρωμών που απαιτούν μόνο μία μετατροπή νομίσματος μεταξύ του ευρώ και του επίσημου νομίσματος κράτους μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, εφόσον η απαιτούμενη μετατροπή νομίσματος πραγματοποιείται στο κράτος μέλος που δεν χρησιμοποιεί το ευρώ και, στην περίπτωση διασυνοριακών συναλλαγών πληρωμών, η διασυνοριακή μεταβίβαση πραγματοποιείται σε ευρώ.

2. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται και σε άλλες πράξεις πληρωμής, εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, με εξαίρεση το άρθρο 73 η εφαρμογή του οποίου δεν εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των μερών. Ωστόσο, όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνούν περίοδο μεγαλύτερη από τις οριζόμενες στο άρθρο 69, για ενδοκοινοτικές πράξεις πληρωμών η περίοδος αυτή δεν υπερβαίνει τις τέσσερις εργάσιμες ημέρες από το χρονικό σημείο λήψης της εντολής σύμφωνα με το άρθρο 64.

Άρθρο 69

Πράξεις πληρωμής προς λογαριασμό πληρωμών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να μεριμνά ώστε, μετά τον κατά το άρθρο 64 χρόνο λήψης της εντολής, το ποσό της πράξης πληρωμής να πιστώνεται στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας. Έως την 1η Ιανουαρίου 2012, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του μπορούν να συμφωνούν διαφορετική προθεσμία που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις εργάσιμες ημέρες. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις πράξεις πληρωμής που εκτελούνται σε έντυπη μορφή.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να καθορίζει ημερομηνία αξίας και να καθιστά διαθέσιμο το ποσό της πράξης πληρωμής στο λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου μετά την παραλαβή των χρηματικών ποσών από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 73.

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου να μεταβιβάζει εντολή πληρωμής η οποία κινήθηκε από το δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή εντός της προθεσμίας που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή την τακτοποίησή της, όσον αφορά την άμεση χρέωση, κατά τη συμφωνηθείσα ημερομηνία.

Άρθρο 70

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, τα χρηματικά ποσά τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος τα παραλαμβάνει για λογαριασμό του δικαιούχου, εντός της προθεσμίας του άρθρου 69.

Άρθρο 71

Μετρητά που κατατίθενται σε λογαριασμό πληρωμών

Όταν καταναλωτής καταθέτει μετρητά σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο από τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στο νόμισμα του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε το ποσό να καθίσταται διαθέσιμο αμέσως μετά τη λήψη του ποσού, με την αντίστοιχη ημερομηνία αξίας. Αν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, το ποσό καθίσταται διαθέσιμο με ημερομηνία αξίας του αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήψη του.

Άρθρο 72

Εθνικές πράξεις πληρωμής

Για πράξεις πληρωμής εθνικού χαρακτήρα, τα κράτη μέλη δύνανται να ορίζουν συντομότερες ανώτατες προθεσμίες εκτέλεσης από εκείνες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα.

Άρθρο 73

Ημερομηνία αξίας και διαθεσιμότητα των χρηματικών ποσών

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου να είναι το αργότερο η εργάσιμη ημέρα κατά την οποία πιστώνεται ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου με το ποσό της πράξης πληρωμής.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πιστωθεί με το ποσό της πράξης πληρωμής.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ημερομηνία αξίας για τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή να μην είναι προγενέστερη του χρονικού σημείου κατά το οποίο γίνεται η χρέωση του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών με το ποσό της πράξης πληρωμής.

Τμήμα 3

Ευθύνη

Άρθρο 74

Λανθασμένα αποκλειστικά μέσα ταυτοποίησης

1. Εάν η πράξη πληρωμής εκτελεστεί σύμφωνα με το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης, θεωρείται ότι εκτελέστηκε ορθά όσον αφορά τον δικαιούχο που αναγράφεται στο αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

2. Εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι λανθασμένο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών δεν φέρει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 75 για τη μη εκτέλεση ή την εσφαλμένη εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Ωστόσο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή καταβάλλει εύλογες προσπάθειες για την ανάκτηση των χρηματικών ποσών που αφορά η πράξη πληρωμής.

Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την ανάκτηση των ποσών.

3. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών προσκομίσει πρόσθετες πληροφορίες πέραν εκείνων του άρθρου 37 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή του άρθρου 42 παράγραφος 2 στοιχείο β), ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών ευθύνεται μόνο για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το παρασχεθέν από τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

Άρθρο 75

Μη εκτέλεση ή εσφαλμένη εκτέλεση

1. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, του άρθρου 74 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 78, υπεύθυνος έναντι του πληρωτή για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής, εκτός αν μπορεί να αποδείξει στον πληρωτή και, ενδεχομένως, στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου έλαβε το ποσό της πράξης πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 1, οπότε ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, επιστρέφει αμελλητί στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και, ανάλογα με την περίπτωση, επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, δίνει αμέσως το ποσό της πράξης πληρωμής στη διάθεση του δικαιούχου και, ανάλογα με την περίπτωση, πιστώνει το αντίστοιχο ποσό στον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όταν η εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, προσπαθεί αμέσως, αν του ζητηθεί, να ανιχνεύσει την πράξη πληρωμής και ειδοποιεί τον πληρωτή για το αποτέλεσμα.

2. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, του άρθρου 74, παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 78, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή διαβίβαση της εντολής πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 3. Εάν ο

πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος βάσει του παρόντος εδαφίου, αναδιαβιβάζει αμέσως την εν λόγω εντολή πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.

Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 58, του άρθρου 74 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 78, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για τη διεκπεραίωση της εντολής πληρωμής σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 73. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος δυνάμει του παρόντος εδαφίου, μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις το πόσο αυτό πιστωθεί στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής για την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν είναι υπεύθυνος στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος έναντι του πληρωτή. Οσάκις ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος εν προκειμένω, τότε, ανάλογα με την περίπτωση, και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και επαναφέρει τον χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όπου η εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, καταβάλλει άμεσα, αφού του ζητηθεί, προσπάθειες να ανιχνεύσει τις πράξεις πληρωμών και ειδοποιεί το δικαιούχο για το αποτέλεσμα.

3. Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος έναντι των αντίστοιχων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών τους για τυχόν χρεώσεις για τις οποίες φέρουν την ευθύνη και για τόκους που επιβαρύνουν τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών συνεπεία μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης της πράξης πληρωμής.

Άρθρο 76

Πρόσθετη οικονομική αποζημίωση

Τυχόν πρόσθετη οικονομική αποζημίωση σε σχέση με αυτή που προβλέπεται στο παρόν τμήμα μπορεί να καθορίζεται σύμφωνα με το δικαίωμα του εφαρμοστέο στη συναφθείσα σύμβαση μεταξύ του χρήστη και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του.

Άρθρο 77

Δικαίωμα προσφυγής

1. Όταν η ευθύνη ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 75 αποδίδεται σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή σε μεσάζοντα, ο δεύτερος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή μεσάζων αποζημιώνει τον πρώτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για κάθε ζημία που υπέστη ή κάθε ποσό που κατέβαλε στο πλαίσιο του άρθρου 75.

2. Η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης μπορεί να αποφασίζεται βάσει συμφωνιών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή/και των μεσάζοντων και του δικαίου που εφαρμόζεται στη μεταξύ τους συμφωνία.

Άρθρο 78

Απουσία ευθύνης

Η ευθύνη που προβλέπεται στα Κεφάλαια 2 και 3 δεν ισχύει σε περιστάσεις που είναι ασυνήθεις και απρόβλεπτες, ξένες προς τη βούληση του μέρους που τις επικαλείται, και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο, ούτε όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεσμεύεται από άλλες νομικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στην εθνική ή την κοινοτική νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Προστασία των δεδομένων

Άρθρο 79

Προστασία των δεδομένων

Τα κράτη μέλη επιτρέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα συστήματα πληρωμών και τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όταν χρειάζεται για την πρόληψη, τη διερεύνηση και τον εντοπισμό της απάτης στον τομέα των πληρωμών. Η επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διενεργείται σύμφωνα με την οδηγία 95/46/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Διαδικασίες καταγγελίας και εξωδικαστικών προσφυγών για την επίλυση διαφορών

Τμήμα 1

Διαδικασίες καταγγελίας

Άρθρο 80

Καταγγελίες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη θέσπιση διαδικασιών που επιτρέπουν στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών και στα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων των ενώσεων καταναλωτών, να υποβάλλουν καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές σχετικά με ισχυρισμούς περί παραβάσεων των εθνικών διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

2. Ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με την εθνική δικονομία, η αρμόδια αρχή ενημερώνει με την απάντησή της τον καταγγέλλοντα για τις προβλεπόμενες από το άρθρο 83 εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής.

Άρθρο 81

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν το σύστημα των κυρώσεων που επιβάλλονται στις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο εφαρμογής τους. Οι κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν μέχρι την 1η Νοεμβρίου στην Επιτροπή τους κανόνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθώς και τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 82 και της κοινοποιούν αμελλητί κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

Άρθρο 82

Αρμόδιες αρχές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τις διαδικασίες καταγγελίας κατ' άρθρο 80, παράγραφος 1 και τις κυρώσεις κατ' άρθρο 81 παράγραφος 1, τις διαχειρίζονται οι αρχές που είναι αρμόδιες να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς τις διατάξεις του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος τμήματος.

2. Σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης των διατάξεων του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των τίτλων III και IV, υπεύθυνες δυνάμει της παραγράφου 1 είναι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για τους αντιπροσώπους και τα υποκαταστήματα που λειτουργούν υπό το δικαίωμα εγκατάστασης αρμόδιες είναι οι αρχές του κράτους μέλους υποδοχής.

Τμήμα 2

Διαδικασία εξωδικαστικών προσφυγών

Άρθρο 83

Εξωδικαστική επίλυση διαφορών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι έχουν συσταθεί οι δέουσες αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής για την επίλυση διαφορών οι οποίες ανακύπτουν μεταξύ των χρηστών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και αφορούν τα εκ της παρούσας οδηγίας δικαιώματα και υποχρεώσεις.

2. Σε περίπτωση διασυννοριακών διαφορών, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ανωτέρω φορείς να συνεργάζονται ενεργά για την επίλυσή τους.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Άρθρο 84

Μέτρα εφαρμογής

Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις και οι εξελίξεις της αγοράς στον τομέα της παροχής υπηρεσιών πληρωμών και να διασφαλίζεται η ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 85, παράγραφος 2, να θεσπίζει μέτρα εφαρμογής για την τροποποίηση ορισμένων μη ουσιαστών στοιχείων της παρούσας οδηγίας τα οποία έχουν ως εξής:

- προσαρμογή του καταλόγου των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα, σύμφωνα με τα άρθρα 2 έως 4 και 16·
- αλλαγή του ορισμού της πολύ μικρής επιχείρησης κατά την έννοια του άρθρου 4, (σημείο 26), σύμφωνα με τροποποίηση της σύστασης 2003/361/ΕΚ·

- αναπροσαρμογή των ποσών που ορίζονται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 και στο άρθρο 61 παράγραφος 1, λαμβανομένου υπόψη του πληθωρισμού και τυχόν σημαντικών εξελίξεων της αγοράς.

Άρθρο 85

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή πληρωμών.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 86

Πλήρης εναρμόνιση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 30 παράγραφος 2, του άρθρου 33, του άρθρου 34 παράγραφος 2, του άρθρου 45 παράγραφος 6, του άρθρου 47 παράγραφος 3, του άρθρου 48 παράγραφος 3, του άρθρου 51 παράγραφος 2, του άρθρου 52 παράγραφος 3, του άρθρου 53 παράγραφος 2, του άρθρου 61 παράγραφος 3, και των άρθρων 72 και 88, εφόσον η παρούσα οδηγία περιλαμβάνει εναρμονισμένες διατάξεις, τα κράτη μέλη δεν διατηρούν ούτε θεσπίζουν άλλες διατάξεις από αυτές που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

2. Οσάκις ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί οποιαδήποτε από τις επιλογές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ενημερώνει την Επιτροπή περί αυτού και για κάθε μετέπειτα αλλαγή. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις πληροφορίες με ιστοσελίδα ή με άλλον ευπρόσφοτο τρόπο.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να μην παρεκκλίνουν, εις βάρος των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου οι οποίες εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή αντιστοιχούν προς αυτές, εκτός εάν η δυνατότητα παρέκκλισης προβλέπεται ρητά από την οδηγία.

Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να αποφασίζουν να προσφέρουν ευνοϊκότερους όρους στους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 87

Επανεξέταση

Το αργότερο την 1η Νοεμβρίου 2012, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και τις συνέπειες της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά:

- την ενδεχόμενη ανάγκη να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας σε πράξεις πληρωμής σε όλα τα νομίσματα και σε πράξεις πληρωμής, όπου μόνον ο ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα,

- την εφαρμογή του άρθρου 6, του άρθρου 8 και του άρθρου 9 σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για τα ιδρύματα πληρωμών, ιδίως όσον αφορά τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και τις απαιτήσεις διασφάλισης (οριοθέτηση),
- τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει η παροχή πίστωσης από ιδρύματα πληρωμών σε σχέση με υπηρεσίες πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 3,
- τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχουν οι απαιτήσεις αδειοδότησης των ιδρυμάτων πληρωμών στον ανταγωνισμό μεταξύ ιδρυμάτων πληρωμών και άλλων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών καθώς και στους παράγοντες που εμποδίζουν την είσοδο νέων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην αγορά,
- την εφαρμογή των άρθρων 34 και 53 και την ενδεχόμενη ανάγκη να επανεξετασθεί το πεδίο εφαρμογής της όσον αφορά τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα, και
- την εφαρμογή και λειτουργία των άρθρων 69 και 75 για όλα τα είδη μέσων πληρωμής συνοδευόμενη ενδεχομένως από πρόταση επανεξέτασής της.

Άρθρο 88

Μεταβατική διάταξη

1. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/EK ή άλλων σχετικών κοινοτικών νομοθετικών διατάξεων, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στα νομικά πρόσωπα, τα οποία έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών κατά την έννοια της, παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που ίσχυε πριν από την 25η Δεκεμβρίου 2007, να συνεχίσουν τις εν λόγω δραστηριότητες εντός του οικείου κράτους μέλους έως τις 30 Απριλίου 2011, χωρίς να λάβουν άδεια δυνάμει του άρθρου 10. Εφόσον δεν δοθεί στα πρόσωπα αυτά άδεια εντός της προθεσμίας αυτής, τους απαγορεύεται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 29.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, παρέχεται εξαίρεση από την απαίτηση αδειοδότησης δυνάμει του άρθρου 10 στα χρηματοδοτικά ιδρύματα τα οποία έχουν αρχίσει δραστηριότητες απεριθωσμένες στο σημείο 4 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2006/48/EK και πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 24 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο ε) της εν λόγω οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο πριν από 25 Δεκεμβρίου 2007. Ωστόσο, κοινοποιούν τις δραστηριότητες αυτές στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μέχρι τις 25 Δεκεμβρίου 2007. Εξάλλου, η κοινοποίηση αυτή περιλαμβάνει πληροφορίες που αποδεικνύουν ότι πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 5 στοιχεία α), δ), ζ) έως θ), ια) και ιβ) της παρούσας οδηγίας. Εάν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι πληρούνται οι απαιτήσεις αυτές, τα σχετικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καταχωρούνται δυνάμει του άρθρου 13 της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές τους να εξαιρούν αυτά τα χρηματοδοτικά ιδρύματα από τις απαιτήσεις του άρθρου 5.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 1 λαμβάνουν αυτομάτως άδεια και καταχωρούνται στο μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 13, εφόσον οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν ήδη αποδείξεις ότι τηρούνται οι απαιτήσεις των άρθρων 5 και 10. Οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν τα εν λόγω νομικά πρόσωπα πριν από τη χορήγηση της άδειας.

4. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2005/60/EK ή άλλης εφαρμόστεας κοινοτικής νομοθετικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία έχουν αρχίσει να ασκούν δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, κατά την

έννοια της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που ίσχυε πριν από τις 25 Δεκεμβρίου 2007 και τα οποία είναι επιλέξιμα για εξαίρεση σύμφωνα με το άρθρο 26, να συνεχίσουν τις εν λόγω δραστηριότητες εντός του οικείου κράτους μέλους επί μεταβατική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα 3 έτη, χωρίς να εξαιρούνται σύμφωνα με το άρθρο 26 και να εγγράφονται στο μητρώο βάσει του άρθρου 13. Εφόσον δεν εξαιρεθούν εντός της προθεσμίας αυτής, απαγορεύεται στα πρόσωπα αυτά να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 29.

Άρθρο 89

Τροποποίηση της οδηγίας 97/7/EK

Το άρθρο 8 της οδηγίας 97/7/EK διαγράφεται.

Άρθρο 90

Τροποποίηση της οδηγίας 2002/65/EK

Η οδηγία 2002/65/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«5. Όταν εφαρμόζεται επίσης η οδηγία 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (*), οι διατάξεις περί πληροφόρησης του άρθρου 3 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, εκτός του εδαφίου 2 στοιχεία γ) έως ζ), του εδαφίου 3 στοιχεία α), δ) και ε) και του εδαφίου 4 στοιχείο β), αντικαθίστανται από τα άρθρα 36, 37, 41, και 42 της εν λόγω οδηγίας.

(*) ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1».

2. Το άρθρο 8 διαγράφεται.

Άρθρο 91

Τροποποίηση της οδηγίας 2005/60/EK

Η οδηγία 2005/60/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) κάθε επιχείρηση εκτός από πιστωτικό ίδρυμα που εκτελεί μια ή περισσότερες από τις δραστηριότητες των σημείων 2 έως 12 και 14 του παραρτήματος Ι της οδηγίας 2006/48/EK, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων των ανταλλακτριών συναλλάγματος».

2. Στο άρθρο 15, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Εφόσον κράτος μέλος επιτρέπει στα πιστωτικά ιδρύματα και χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που βρίσκονται στο έδαφός του και μνημονεύονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, σημεία 1 ή 2, να αποτελούν τρίτους στους οποίους βασίζονται πρόσωπα, ιδρύματα ή οργανισμοί της ημεδαπής, το εν λόγω κράτος μέλος επιτρέπει εν πάση περιπτώσει στα ιδρύματα, στους εγκατεστημένους στην επικράτειά του οργανισμούς και πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, να αναγνωρίζουν και να δέχονται, βάσει του άρθρου 14, το αποτέλεσμα των διαδικασιών για την εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη κατά το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), τις οποίες διενεργεί δυνάμει της παρούσας οδηγίας ίδρυμα ή οργανισμός κατά το άρθρο 2 παράγραφος 1

σημείο 1 ή 2, σε άλλο κράτος μέλος, εκτός των ανταλλακτικών συναλλάγματος και των ιδρυμάτων που ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2007/64/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (*), και τα οποία παρέχουν κυρίως τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο σημείο 6 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών και νομικών προσώπων για τα οποία έχει χορηγηθεί παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 26 της εν λόγω οδηγίας και οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 16 και 18 της παρούσας οδηγίας, ακόμη και αν τα έγγραφα ή δεδομένα στα οποία βασίζονται οι απαιτήσεις αυτές διαφέρουν από τα απαιτούμενα στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται ο πελάτης.

2. Εφόσον κράτος μέλος επιτρέπει στα ανταλλακτήρια συναλλάγματος που μνημονεύονται στο άρθρο 3 σημείο 2 στοιχείο α) και στα ιδρύματα που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4 της οδηγίας 2004/64/EK, και τα οποία παρέχουν κυρίως τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο σημείο 6 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας, τα οποία βρίσκονται στο έδαφός του και, να αποτελούν τρίτους στους οποίους βασίζονται πρόσωπα, ιδρύματα ή οργανισμοί της ημεδαπής, το εν λόγω κράτος μέλος τους επιτρέπει εν πάση περιπτώσει να αναγνωρίζουν και να δέχονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 της παρούσας οδηγίας, το αποτέλεσμα των διαδικασιών για την εξακρίβωση της ταυτότητας του πελάτη κατά το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), τις οποίες διενεργούν δυνάμει της παρούσας οδηγίας ιδρύματα ή οργανισμοί της ίδιας κατηγορίας σε άλλο κράτος μέλος και οι οποίες πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 16 και 18 της παρούσας οδηγίας, ακόμη και αν τα έγγραφα ή τα δεδομένα στα οποία βασίζονται οι απαιτήσεις αυτές διαφέρουν από τα απαιτούμενα στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται ο πελάτης.

(*) EE L 319 της 5.12.2007, σ. 1».

3. Στο άρθρο 36 παράγραφος 1, η δεύτερη πρόταση διαγράφεται.

Άρθρο 92

Τροποποίηση της οδηγίας 2006/48/EK

Το παράρτημα 1 της οδηγίας 2006/48/EK τροποποιείται ως εξής:

1. Το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Υπηρεσίες πληρωμών, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της οδηγίας 2007/64/EK του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (*).

(*) EE L 319 της 5.12.2007, σ. 1».

2. Το σημείο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Έκδοση και διαχείριση άλλων μέσων πληρωμών (π.χ. ταξιδιωτικές και τραπεζικές επιταγές) στο βαθμό που η δραστηριότητα αυτή δεν καλύπτεται από το σημείο 4».

Άρθρο 93

Κατάργηση

Η οδηγία 97/5/EK καταργείται από την 1η Νοεμβρίου 2009.

Άρθρο 94

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο πριν από την 1η Νοεμβρίου 2009. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 95

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 96

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 13 Νοεμβρίου 2007.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Πρόεδρος

M. LOBO ANTUNES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ (άρθρο 4 σημείο 3)

1. Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις καταθέσεις μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
 2. Υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών.
 3. Εκτέλεση πράξεων πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς κεφαλαίων, σε λογαριασμό πληρωμών που έχει ανοίξει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών:
 - εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,
 - εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,
 - εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
 4. Εκτέλεση πράξεων πληρωμής στο πλαίσιο των οποίων τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από πιστωτικό άνοιγμα για το χρήστη υπηρεσιών πληρωμών:
 - εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,
 - εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,
 - εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών.
 5. Έκδοση ή/και απόκτηση μέσων πληρωμών
 6. Εμβάσματα
 7. Εκτέλεση πράξεων πληρωμής όπου η συγκατάθεση του πληρωτή για να εκτελεσθεί μια πράξη πληρωμής δίδεται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής και η πληρωμή γίνεται στον φορέα εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακού, πληροφορικού συστήματος ή δικτύου, ο οποίος ενεργεί αποκλειστικά ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή αγαθών και υπηρεσιών.
-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 113

13 Ιουλίου 2010

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3862

Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες 2007/64/ΕΚ, 2007/44/ΕΚ και 2010/16/ΕΕ που αφορούν υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, προληπτική αξιολόγηση προτάσεων απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΤΙΤΛΟΣ Ι ΣΚΟΠΟΣ, ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1 (άρθρο 1 της Οδηγίας 2007/64) Αντικείμενο

1. Με το πρώτο μέρος αυτού του νόμου επιδιώκεται η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των διατάξεων της Οδηγίας 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2007 «για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των Οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της Οδηγίας 97/5/ΕΚ» (ΕΕ L 319).

2. Ο παρών νόμος θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους διακρίνονται οι ακόλουθες έξι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:

α) Πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια της περίπτωσης (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007 (ΦΕΚ 178 Α') με τον οποίο ενσωματώθηκε η Οδηγία 2006/48/ΕΚ, περιλαμβανομένων των υποκαταστημάτων πιστωτικών ιδρυμάτων με καταστατική έδρα εκτός Ελλάδος, τα οποία λειτουργούν στην Ελλάδα, εφόσον η άδεια λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος καλύπτει την παροχή υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

β) Ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007, περιλαμβανομένων των υποκαταστημάτων ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος με καταστατική έδρα εκτός Ελλάδος, εφόσον η άδεια

λειτουργίας του ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος καλύπτει την παροχή υπηρεσιών πληρωμών.

γ) Γραφεία ταχυδρομικών επιταγών τα οποία εξουσιοδοτούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών.

δ) Ιδρύματα πληρωμών κατά την έννοια του παρόντος νόμου.

ε) Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικές ή άλλες δημόσιες αρχές.

στ) Το Ελληνικό Δημόσιο και τα άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές τους όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως δημόσιες αρχές.

3. Ο παρών νόμος θεσπίζει επίσης κανόνες για τη διαφάνεια των όρων και τις απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών και καθορίζει τα αντίστοιχα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών ως τακτική απασχόληση ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Άρθρο 2 (άρθρο 2 της Οδηγίας 2007/64) Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται στις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, με την εξαίρεση του άρθρου 69 οι τίτλοι ΙΙΙ και ΙV εφαρμόζονται μόνο όταν τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για την πράξη πληρωμής, είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.

2. Οι τίτλοι ΙΙΙ και ΙV εφαρμόζονται στις υπηρεσίες πληρωμών που πραγματοποιούνται σε ευρώ ή στο νόμισμα κράτους - μέλους που δεν μετέχει στη ζώνη ευρώ.

Άρθρο 3 (άρθρο 3 της Οδηγίας 2007/64) Εξαιρέσεις

Ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται:

α) σε πράξεις αποκλειστικά σε μετρητά από τον πληρωτή στον δικαιούχο, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση

β) σε πράξεις πληρωμής από τον πληρωτή στον δικαιούχο μέσω εμπορικού αντιπροσώπου εξουσιοδοτη-

μένου να διαπραγματεύεται ή να συνάπτει την πώληση ή αγορά αγαθών ή υπηρεσιών εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου·

γ) στην κατ' επάγγελμα υλική μεταφορά χαρτονομισμάτων και κερμάτων, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής, της επεξεργασίας και της παράδοσής τους·

δ) σε πράξεις πληρωμής συνιστάμενες σε μη επαγγελματική συγκέντρωση και παράδοση χρημάτων στο πλαίσιο μη κερδοσκοπικής ή φιλανθρωπικής δραστηριότητας·

ε) σε υπηρεσίες κατά τις οποίες καταβάλλονται μετρητά από τον δικαιούχο στον πληρωτή ως μέρος πράξης πληρωμής, κατόπιν ρητής αίτησης του χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών αμέσως πριν την εκτέλεση πράξης πληρωμής μέσω πληρωμής για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών·

στ) στις επιχειρήσεις μετατροπής συναλλάγματος, δηλαδή, σε πράξεις «μετρητά αντί μετρητών» (cash to cash), όπου τα μετρητά δεν τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμής·

ζ) στις πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα αξιόγραφα, τα οποία εκδίδονται επί του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για να τεθούν χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου:

i) έντυπη επιταγή, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης της 19ης Μαρτίου 1931, με την οποία θεσπίζεται ενιαίος νόμος για την επιταγή·

ii) έντυπη επιταγή, ανάλογη με εκείνη που αναφέρεται στο σημείο i), η οποία διέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών που δεν έχουν υπογράψει τη Σύμβαση της Γενεύης, της 19ης Μαρτίου 1931, για τον ενιαίο νόμο περί συναλλαγματικής·

iii) έντυπες εντολές πληρωμών, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·

iv) έντυπες εντολές πληρωμών παρόμοιες με αυτές του σημείου iii) που διέπονται από τους νόμους των κρατών - μελών που δεν είναι μέλη της Σύμβασης της Γενεύης, της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·

v) έντυπα παραστατικά·

vi) έντυπες ταξιδιωτικές επιταγές ή

vii) έντυπες ταχυδρομικές επιταγές όπως ορίζονται από την Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση·

η) σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συστήματος πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων μεταξύ αντιπροσώπων διακανονισμού, κεντρικών αντι-συμβαλλομένων, γραφείων εκκαθάρισης ή/και κεντρικών τραπεζών και άλλων συμμετεχόντων στο σύστημα, και παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 25·

θ) σε πράξεις πληρωμής που αφορούν την εξυπηρέτηση περιουσιακών στοιχείων αποτελούμενων από τίτλους, περιλαμβανομένης της πληρωμής μερισμάτων, εισοδήματος ή άλλων διανεμόμενων ποσών, ή της εξαγοράς ή πώλησης, που διενεργούνται από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο η' ή από επιχειρήσεις επενδύσεων, πιστωτικά ιδρύματα, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων ή επιχειρήσεις διαχείρισης που παρέχουν υπηρεσίες επενδύσεων και κάθε άλλη οντότητα που επιτρέπεται να φυλάσσει χρηματοοικονομικά μέσα·

ι) στις υπηρεσίες παρόχων τεχνικών υπηρεσιών, οι οποίοι υποστηρίζουν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών

χωρίς ποτέ να περιέρχονται στην κατοχή τους τα υπό μεταφορά χρηματικά ποσά στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνονται η επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων, οι υπηρεσίες εμπιστοσύνης και προστασίας της ιδιωτικής ζωής, η ταυτοποίηση δεδομένων και οντοτήτων, η παροχή τεχνολογίας πληροφορικής (IT) και δικτύου επικοινωνιών, καθώς και η παροχή και συντήρηση τερματικών και συσκευών που χρησιμοποιούνται για τις υπηρεσίες πληρωμών·

ια) στις υπηρεσίες που βασίζονται σε μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την απόκτηση αγαθών ή υπηρεσιών μόνο στην επαγγελματική στέγη που χρησιμοποιεί ο εκδότης ή στο πλαίσιο εμπορικής συμφωνίας με τον εκδότη είτε μέσα σε περιορισμένο δίκτυο παρόχων υπηρεσιών είτε για περιορισμένο φάσμα αγαθών ή υπηρεσιών·

ιβ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες εκτελούνται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, κατά τις οποίες τα αγοραζόμενα αγαθά ή υπηρεσίες παραδίδονται και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης αυτής της συσκευής δεν ενεργεί μόνο ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή των αγαθών και υπηρεσιών·

ιγ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες πραγματοποιούνται για ίδιο λογαριασμό μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεταξύ αντιπροσώπων ή υποκαταστημάτων·

ιδ) σε πράξεις πληρωμής μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης ή μεταξύ θυγατρικών επιχειρήσεων της ίδιας μητρικής επιχείρησης, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση παρόχου υπηρεσίας πληρωμών εκτός από επιχείρηση που ανήκει στον ίδιο όμιλο ή

ιε) σε υπηρεσίες παρόχων για την ανάληψη μετρητών μέσω αυτόματων ταμειολογιστικών μηχανών οι οποίοι ενεργούν εξ ονόματος ενός ή περισσότερων εκδοτών καρτών και οι οποίοι δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης-πλαίσιου με τον πελάτη που αναλαμβάνει μετρητά από λογαριασμό πληρωμής, εφόσον οι πάροχοι αυτοί δεν παρέχουν άλλες υπηρεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 4

(άρθρο 4 της Οδηγίας 2007/64)

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, νοούνται ως:

1. «κράτος - μέλος καταγωγής»:

i) το κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ή

ii) εάν, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν διαθέτει καταστατική έδρα, το κράτος - μέλος στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του·

2. «κράτος - μέλος υποδοχής»: το κράτος - μέλος, πλην του κράτους - μέλους καταγωγής, στο οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα, ή παρέχει υπηρεσίες πληρωμών·

3. «υπηρεσίες πληρωμών»: οι ακόλουθες επιχειρηματικές δραστηριότητες:

α. υπηρεσίες που επιτρέπουν τις τοποθετήσεις μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών,

β. υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών,

γ. εκτέλεση πράξεων πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς κεφαλαίων, σε λογαριασμό πληρωμών που έχει ανοίξει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών:

i. εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,

ii. εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,

iii. εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών,

δ. εκτέλεση πράξεων πληρωμής στο πλαίσιο των οποίων τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από πιστωτικό άνοιγμα για το χρήστη υπηρεσιών πληρωμών:

i. εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,

ii. εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,

iii. εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών,

ε. έκδοση ή/και απόκτηση μέσων πληρωμών,

στ. εμβάσματα,

ζ. εκτέλεση πράξεων πληρωμής όπου η συγκατάθεση του πληρωτή για να εκτελεσθεί μια πράξη πληρωμής δίδεται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής και η πληρωμή γίνεται στον φορέα εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακού, πληροφορικού συστήματος ή δικτύου, ο οποίος ενεργεί αποκλειστικά ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή αγαθών και υπηρεσιών·

4. «ιδρύματα πληρωμών»: τα νομικά πρόσωπα που έχουν άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 10, να παρέχουν και να εκτελούν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα·

5. «πράξη πληρωμής»: η ενέργεια, στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·

6. «σύστημα πληρωμών»: σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, το συμψηφισμό ή/και το διακανονισμό πράξεων πληρωμών·

7. «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής·

8. «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·

9. «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1·

10. «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί μια υπηρεσία πληρωμών ως πληρωτής ή δικαιούχος, ή και με τις δύο ιδιότητες·

11. «καταναλωτής»: το φυσικό πρόσωπο που δεν ενεργεί υπό επαγγελματική ιδιότητα, όσον αφορά συμβάσεις υπηρεσιών πληρωμών που καλύπτονται από την παρούσα Οδηγία·

12. «σύμβαση-πλαίσιο»: σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών που διέπει τη μελλοντική εκτέλεση ατομικών και διαδοχικών πράξεων πληρωμών και η οποία μπορεί να περιλαμβάνει την υποχρέωση και τους όρους σύστασης λογαριασμού πληρωμών·

13. «υπηρεσία εμβασμάτων»: υπηρεσία πληρωμών κατά την οποία λαμβάνεται χρηματικό ποσό από πληρωτή, χωρίς να δημιουργείται λογαριασμός πληρωμών στο όνομα του πληρωτή ή του δικαιούχου, με μοναδικό σκοπό τη μεταφορά αντίστοιχου ποσού σε δικαιούχο ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, ή/και κατά την οποία αυτά τα χρηματικά ποσά λαμβάνονται για λογαριασμό του δικαιούχου και τίθενται στη διάθεσή του·

14. «λογαριασμός πληρωμής»: ο λογαριασμός που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών·

15. «χρηματικά ποσά»: χαρτονομίσματα και κέρματα, λογιστικό και ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια της παραγράφου 20 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007·

16. «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών με την οποία του ζητείται να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·

17. «ημερομηνία αξίας»: το χρονικό σημείο αναφοράς που χρησιμοποιεί ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για τον υπολογισμό των τόκων επί των χρηματικών ποσών που χρεώνεται ή πιστώνεται λογαριασμός πληρωμών·

18. «συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς»: η συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό κάθε ανταλλαγής νομισμάτων και η οποία καθίσταται διαθέσιμη από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό·

19. «εξακρίβωση γνησιότητας»: η διαδικασία που επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να επαληθεύει τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των εξατομικευμένων στοιχείων ασφάλειάς του·

20. «επιτόκιο αναφοράς»: το επιτόκιο που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό των τόκων και το οποίο πρέπει να προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό την οποία να μπορούν να ελέγξουν αμφότερα τα μέρη της σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών·

21. «αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης»: ο συνδυασμός γραμμάτων, αριθμών ή συμβόλων που ορίζει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και τον οποίο πρέπει να διαβιβάζει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για τη βέβαιη ταυτοποίηση του άλλου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή/και του λογαριασμού πληρωμών του για μια πράξη πληρωμής·

22. «αντιπρόσωπος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών εξ ονόματος ενός ιδρύματος πληρωμών·

23. «μέσο πληρωμών»: κάθε εξατομικευμένος μηχανισμός ή/και σειρά διαδικασιών που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και τα οποία χρησιμοποιεί ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να κινήσει εντολή πληρωμής·

24. «μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως»: κάθε μέσο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών, χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του παρόχου και του χρήστη των υπηρεσιών·

25. «μέσο ανθεκτικό στο χρόνο»: κάθε μέσο που επιτρέπει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να αποθηκεύει τις πληροφορίες που του απευθύνονται προσωπικά ώστε μελλοντικά να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές για το χρονικό διάστημα που απαιτείται, καθώς και την ακριβή αναπαραγωγή τους·

26. «πολύ μικρή επιχείρηση»: επιχείρηση η οποία, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 και του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 3 του Παραρτήματος της Σύστασης 2003/361/ΕΚ (ΕΕ L 124)·

27. «εργάσιμη ημέρα»: η ημέρα κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου που εκτελεί πράξη πληρωμής εργάζεται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής·

28. «άμεση χρέωση»: η υπηρεσία πληρωμής με την οποία χρεώνεται ο λογαριασμός του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο βάσει της συναίνεσης του πληρωτή προς τον δικαιούχο, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ίδιου του πληρωτή·

29. «υποκατάστημα»: τόπος διεξαγωγής επιχειρηματικής δραστηριότητας, εκτός των κεντρικών γραφείων, το οποίο είναι τμήμα ιδρύματος πληρωμών, δεν διαθέτει νομική προσωπικότητα και όπου διενεργούνται απευθείας μερικές ή όλες οι πράξεις που συνιστούν τις δραστηριότητες ενός ιδρύματος πληρωμών· όλοι οι τόποι διεξαγωγής της επιχειρηματικής δραστηριότητας που έχουν συσταθεί στο ίδιο κράτος - μέλος από ιδρύματα πληρωμών με κεντρικά γραφεία σε άλλο κράτος - μέλος, θεωρούνται ένα και μοναδικό υποκατάστημα·

30. «όμιλος»: όμιλος επιχειρήσεων που αποτελείται από μια μητρική επιχείρηση, τις θυγατρικές της και τις επιχειρήσεις στις οποίες η μητρική επιχείρηση ή οι θυγατρικές της διαθέτουν συμμετοχή, καθώς και επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του άρθρου 42 ε του κ.ν. 2190/1920 (ΦΕΚ 37 Α').

ΤΙΤΛΟΣ II ΠΑΡΟΧΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1 ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 5 (άρθρο 5 της Οδηγίας 2007/64) Αιτήσεις αδειάς

1. Για να αποκτήσει άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα πληρωμών στην Ελλάδα, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει στην Τράπεζα της Ελλάδος αίτηση, συνοδευόμενη από τα ακόλουθα στοιχεία:

α) πρόγραμμα δραστηριοτήτων, στο οποίο αναφέρεται ειδικότερα το είδος των προβλεπόμενων υπηρεσιών πληρωμών·

β) επιχειρηματικό σχέδιο που περιλαμβάνει πρόβλεψη προϋπολογισμού για τα τρία πρώτα οικονομικά έτη, το οποίο καταδεικνύει την ικανότητα του ιδρύματος πληρωμών να χρησιμοποιεί τα κατάλληλα και ανάλογα συστήματα, πόρους και διαδικασίες που εξασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία του·

γ) στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει το αρχικό κεφάλαιο που αναφέρεται στο άρθρο 6·

δ) για τα ιδρύματα πληρωμών του άρθρου 9 παράγραφος 1 περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται για να διασφαλίζονται τα κεφάλαια των χρηστών της υπηρεσίας πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 9·

ε) περιγραφή του οργανωτικού πλαισίου διακυβέρνησης και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και της διαχείρισης κινδύνου, η οποία να καταδεικνύει ότι το οργανωτικό πλαίσιο και οι εν λόγω μηχανισμοί είναι ανάλογοι, κατάλληλοι, ορθοί και επαρκείς·

στ) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που έχει θεσπίσει ο αιτών ώστε να τηρεί τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπει ο ν. 3691/2008 (ΦΕΚ 166 Α') με τον οποίο ενσωματώθηκε η Οδηγία 2005/60/ΕΚ και ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2006, περί των πληροφοριών για τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών·

ζ) περιγραφή της οργανωτικής δομής του αιτούντος, και ενδεχομένως της σχεδιαζόμενης χρήσης αντιπροσώπων και υποκαταστημάτων, και περιγραφή των ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης και της συμμετοχής του σε εθνικό ή διεθνές σύστημα πληρωμών·

η) ταυτότητα των προσώπων που κατέχουν, άμεσα ή έμμεσα, ειδικές συμμετοχές στο ίδρυμα πληρωμών, κατά την έννοια της παραγράφου 13 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007 το μέγεθος της πραγματικής τους συμμετοχής, καθώς και στοιχεία για την καταλληλότητά τους, εν όψει της ανάγκης να εξασφαλισθεί η ορθή και συνετή διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών·

θ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων για τη διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών και, ενδεχομένως, των υπευθύνων διαχείρισης των δραστηριοτήτων υπηρεσιών πληρωμών του ιδρύματος, καθώς και στοιχεία που αποδεικνύουν ότι είναι έντιμοι και διαθέτουν κατάλληλες γνώσεις και πείρα για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών όπως προβλέπεται στο κράτος - μέλος καταγωγής του ιδρύματος πληρωμών·

ι) ανάλογα με την περίπτωση, ταυτότητα των νόμιμων ελεγκτών ή των ελεγκτικών γραφείων όπως ορίζονται στο ν. 3693/2008 (ΦΕΚ 174 Α'), με τον οποίο ενσωματώθηκε η Οδηγία 2006/43/ΕΚ·

ια) νομική μορφή και εταιρικό του αιτούντος·

ιβ) διεύθυνση των κεντρικών γραφείων του αιτούντος.

Για τους σκοπούς των στοιχείων δ', ε' και στ', ο αιτών περιγράφει τις ελεγκτικές και οργανωτικές ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει ώστε να λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των χρηστών του και να διασφαλίζεται η αδιάλειπτη και αξιόπιστη παροχή των υπηρεσιών πληρωμών.

2. Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος εξειδικεύονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας.

Άρθρο 6 (άρθρο 6 της Οδηγίας 2007/64) Αρχικό κεφάλαιο

Τα ιδρύματα πληρωμών πρέπει να έχουν, κατά τη στιγμή της αδειοδότησης, αρχικό κεφάλαιο το οποίο απαρτίζεται από τα στοιχεία που ορίζονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007, ως εξής:

α) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον τις υπηρεσίες πληρωμών της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του νόμου αυτού, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να υπολείπεται του ποσού των 20.000 ευρώ·

β) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών της περίπτωσης η' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του νόμου αυτού, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να υπολείπεται του ποσού των 50.000 ευρώ και

γ) όταν το ίδρυμα πληρωμών ασκεί οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των περιπτώσεων α' έως στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αυτού του νόμου, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να υπολείπεται του ποσού των 125.000 ευρώ.

Άρθρο 7

(άρθρο 7 της Οδηγίας 2007/64)

Ίδια κεφάλαια

1. Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών, όπως αυτά ορίζονται στην ΠΔ/ΤΕ 2587/20.8.2007 (ΦΕΚ 1738 Β') δεν μπορούν να υπολείπονται του μεγαλύτερου ποσού που αναφέρεται στα άρθρα 6 ή 8.

2. Δεν επιτρέπεται η πολλαπλή χρήση στοιχείων επιλέξιμων ως ίδια κεφάλαια εφόσον το ίδρυμα πληρωμών ανήκει στον ίδιο όμιλο με άλλο ίδρυμα πληρωμών, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση επενδύσεων, εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή ασφαλιστική επιχείρηση. Η παράγραφος αυτή ισχύει επίσης όταν ένα ίδρυμα πληρωμών είναι υβριδικού χαρακτήρα και ασκεί δραστηριότητες άλλες από την παροχή υπηρεσιών πληρωμής που αναφέρονται στο παράρτημα.

3. Εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 31 του ν. 3601/2007 η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να επιλέξει να μην εφαρμόσει το άρθρο 8 στα ιδρύματα πληρωμών που συμπεριλαμβάνονται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση του μητρικού πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με το ν. 3601/2007.

Άρθρο 8

(άρθρο 8 της Οδηγίας 2007/64)

Υπολογισμός ιδίων κεφαλαίων

1. Με την επιφύλαξη των αρχικών απαιτήσεων κεφαλαίου του άρθρου 6, τα ιδρύματα πληρωμών πρέπει να έχουν πάντοτε ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται σύμφωνα με μια από τις ακόλουθες τρεις μεθόδους, σύμφωνα με τα οριζόμενα από την Τράπεζα της Ελλάδος σε σχετική απόφασή της:

Μέθοδος Α'

Τα ίδια κεφάλαια των ιδρυμάτων πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το 10% των παγίων εξόδων τους κατά το προηγούμενο έτος. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να αναπροσαρμόζει την απαίτηση αυτή σε περίπτωση ουσιαστικής μεταβολής των δραστηριοτήτων του ιδρύματος πληρωμών σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Εάν το ίδρυμα πληρωμής δεν έχει ακόμα ασκήσει τις δραστηριότητές της κατά τη διάρκεια ενός ολόκληρου έτους κατά την ημερομηνία υπολογισμού, η κεφαλαιακή απαίτηση ισοδυναμεί με το 10% των αντίστοιχων παγίων εξόδων που προβλέπονται στο επιχειρηματικό της σχέδιο, εκτός εάν η Τράπεζα της Ελλάδος ζητήσει αναπροσαρμογή του σχεδίου αυτού.

Μέθοδος Β'

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το άθροισμα των ακόλουθων στοιχείων, πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή προσαύξησης

κ, ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2, όπου ο όγκος πληρωμών (ΟΠ) αντιπροσωπεύει το ένα δωδέκατο του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που εκτέλεσε το ίδρυμα πληρωμών κατά το προηγούμενο έτος:

α) 4,0% του μεριδίου του ΟΠ μέχρι 5 εκατομμύρια ευρώ

συν

β) 2,5% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 5 εκατομμυρίων ευρώ και μέχρι 10 εκατομμύρια ευρώ

συν

γ) 1% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 10 εκατομμυρίων ευρώ και μέχρι 100 εκατομμύρια ευρώ

συν

δ) 0,5% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 100 εκατομμυρίων ευρώ και μέχρι 250 εκατομμύρια ευρώ

συν

ε) 0,25% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 250 εκατομμυρίων ευρώ.

Μέθοδος Γ'

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς ποσό τουλάχιστον ίσο προς το σχετικό δείκτη που ορίζεται στο στοιχείο α' πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή που ορίζεται στο στοιχείο β' και επί τον συντελεστή προσαύξησης κ, ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2:

α) Ο σχετικός δείκτης είναι το άθροισμα των εξής:

- εισόδημα από τόκους,
- πληρωθέντες τόκοι,
- εισπραχθείσες προμήθειες και τέλη και
- άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως.

Κάθε στοιχείο περιλαμβάνεται στο άθροισμα με το πρόσημό του, θετικό ή αρνητικό. Έσοδα από εξαιρετικά ή μη τακτικά στοιχεία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό του σχετικού δείκτη. Οι δαπάνες για την εξωτερική ανάθεση υπηρεσιών επιτρέπεται να μειώνουν τον κατάλληλο δείκτη, αν καταβάλλονται σε επιχειρήσεις που εποπτεύονται υπό την έννοια του παρόντος νόμου. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται με βάση τις τελευταίες δωδεκάμηνες παρατηρήσεις στο τέλος της τελευταίας διαχειριστικής χρήσης. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται βάσει του τελευταίου οικονομικού έτους. Ωστόσο, τα ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται με τη Μέθοδο Γ' δεν κατέρχονται κάτω του 80% του μέσου όρου των τριών τελευταίων οικονομικών ετών για το σχετικό δείκτη. Εάν δεν υπάρχουν ελεγμένα στοιχεία, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται επιχειρηματικές εκτιμήσεις.

β) Ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής είναι:

i) το 10% του μεριδίου του σχετικού δείκτη μέχρι 2,5 εκατομμύρια ευρώ,

ii) 8% του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 2,5 εκατομμύρια ευρώ μέχρι 5 εκατομμύρια ευρώ,

iii) 6% του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 5 εκατομμύρια ευρώ μέχρι 25 εκατομμύρια ευρώ,

iv) 3% του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 25 εκατομμύρια ευρώ μέχρι 50 εκατομμύρια ευρώ,

v) 1,5% άνω των 50 εκατομμυρίων ευρώ.

2. Ο συντελεστής προσαύξησης που χρησιμοποιείται στις Μεθόδους Β' και Γ' είναι:

α) 0,5, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον την υπηρεσία πληρωμών της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αυτού του νόμου,

β) 0,8, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών της περίπτωσης η' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αυτού του νόμου,

γ) 1, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των περιπτώσεων α' έως στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αυτού του νόμου.

3. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται βασιζόμενη στην αξιολόγηση των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου, της βάσης δεδομένων κινδύνου ζημίας και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος πληρωμών, να απαιτεί από το ίδρυμα πληρωμών να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του ανώτερο έως 20% του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή να του επιτρέπει να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του κατώτερο έως 20% του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 9

(άρθρο 9 της Οδηγίας 2007/64)

Απαιτήσεις διασφάλισης

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος απαιτεί από τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία παρέχουν οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών της παραγράφου 3 του άρθρου 4 ενώ, ταυτόχρονα, ασκούν και άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες που αναφέρονται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 να διασφαλίζουν τα χρηματικά ποσά που λαμβάνουν από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών ή μέσω άλλου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών, με τους ακόλουθους τρόπους:

Είτε:

α)

i. τα χρηματικά αυτά ποσά δεν πρέπει να αναμειγνύονται ποτέ με τα χρηματικά ποσά φυσικών ή νομικών προσώπων διαφορετικών από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών στο όνομα των οποίων κατέχονται τα χρηματικά αυτά ποσά και, εάν κατέχονται ακόμη από το ίδρυμα πληρωμών και δεν έχουν ακόμη καταβληθεί στον δικαιούχο ούτε έχουν μεταφερθεί σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών μέχρι το τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της ημέρας παραλαβής τους, κατατίθενται σε χωριστό λογαριασμό σε πιστωτικό ίδρυμα ή επενδύονται σε ασφαλή και ρευστά στοιχεία ενεργητικού χαμηλού κινδύνου τα οποία καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους - μέλους καταγωγής και

ii. προστατεύονται δια της νομοθεσίας των κρατών-μελών, προς το συμφέρον αυτών των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, έναντι αξιώσεων άλλων πιστωτών του ιδρύματος πληρωμών, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας·

είτε:

β) καλύπτονται από ασφαλιστήριο ή άλλη συγκρίσιμη εγγύηση από ασφαλιστική εταιρεία ή πιστωτικό ίδρυμα που δεν ανήκει στον ίδιο όμιλο με το ίδρυμα πληρωμών για ποσό ισοδύναμο προς εκείνο που θα είχε διαχωριστεί ελλείψει ασφαλιστηρίου ή άλλης συγκρίσιμης εγγύησης, πληρωτέο αν το ίδρυμα πληρωμών αδυνατεί να ανταποκριθεί στις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις του.

2. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών υποχρεούται να διασφαλίζει χρηματικά ποσά δυνάμει της παραγράφου 1 και τμήμα των χρηματικών αυτών ποσών πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για μελλοντικές πράξεις πληρωμών και το υπόλοιπο ποσό πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για υπηρεσίες άλλες εκτός των υπηρεσιών πληρωμών,

το τμήμα των χρηματικών ποσών που προορίζεται για μελλοντικές πράξεις πληρωμών υπόκειται επίσης στις απαιτήσεις της παραγράφου 1. Όταν το εν λόγω τμήμα κυμαίνεται ή δεν είναι γνωστό εκ των προτέρων, η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιτρέπει στα ιδρύματα πληρωμών να εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο βάσει αντιπροσωπευτικού τμήματος το οποίο θεωρείται ότι χρησιμοποιείται για υπηρεσίες πληρωμών, εφόσον το αντιπροσωπευτικό αυτό τμήμα μπορεί να εκτιμηθεί ευλόγως βάσει ιστορικών δεδομένων κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές.

3. Τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία δεν ασκούν επιχειρηματικές δραστηριότητες διαφορετικές των υπηρεσιών πληρωμών, που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο γ', θα πρέπει να τηρούν και αυτά τις απαιτήσεις διασφάλισης της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 10

(άρθρο 10 της Οδηγίας 2007/64)

Χορήγηση άδειας

1. Επιχειρήσεις, εκτός των αναφερόμενων στις περιπτώσεις α', β', γ', ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, οι οποίες σκοπεύουν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, υποχρεούνται να λάβουν άδεια ως ιδρύματα πληρωμών πριν αρχίσουν την παροχή των υπηρεσιών πληρωμών. Η άδεια χορηγείται μόνο σε νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στην Ελλάδα.

2. Άδεια χορηγείται εάν οι πληροφορίες και τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση πληρούν όλες τις απαιτήσεις δυνάμει του άρθρου 5 και εάν η Τράπεζα της Ελλάδος μετά από διεξοδική εξέταση της αίτησης, καταλήξει σε ευνοϊκή συνολική αξιολόγηση.

3. Κάθε ίδρυμα πληρωμών με καταστατική έδρα στην Ελλάδα οφείλει να έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ελλάδα.

4. Η Τράπεζα της Ελλάδος χορηγεί άδεια μόνο εάν, εν όψει της ανάγκης να εξασφαλιστεί ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει άρτιο οργανωτικό πλαίσιο σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών, το οποίο περιλαμβάνει σαφή οργανωτική δομή με σαφείς, διαφανείς και συνεπείς γραμμές ευθύνης, αποτελεσματικές διαδικασίες εντοπισμού, διαχείρισης, παρακολούθησης και αναφοράς των κινδύνων τους οποίους αναλαμβάνει ή ενδέχεται να αναλάβει, καθώς και επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, περιλαμβανομένων κατάλληλων διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών· το πλαίσιο, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί είναι εκτενείς και ανάλογοι προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει το ίδρυμα πληρωμών.

5. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών παρέχει οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος και, ταυτόχρονα, ασκεί άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες, απαιτείται η σύσταση χωριστού φορέα για τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν είτε την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος είτε την ικανότητα των αρμόδιων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις υποχρεώσεις που καθορίζει ο παρών νόμος. Την απόφαση λαμβάνει η Τράπεζα της Ελλάδος.

6. Η άδεια δεν χορηγείται εάν η Τράπεζα της Ελλάδος, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλίσει την

ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, δεν έχει πεισθεί ως προς την καταλληλότητα των μετόχων ή των κατόχων ειδικών συμμετοχών.

7. Όταν υπάρχουν στενοί δεσμοί, κατά την έννοια της παραγράφου 16 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007 μεταξύ του ιδρύματος πληρωμών και άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων, η άδεια λειτουργίας χορηγείται μόνον εάν οι δεσμοί αυτοί δεν παρεμποδίζουν τη σωστή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής της Τράπεζας της Ελλάδος.

8. Η άδεια χορηγείται μόνον εάν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία το ίδρυμα πληρωμών έχει στενούς δεσμούς ή τυχόν δυσχέρειες επιβολής της εφαρμογής των εν λόγω νομοθετικών κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, δεν παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής της Τράπεζας της Ελλάδος.

9. Η άδεια ισχύει σε όλα τα κράτη - μέλη και επιτρέπει στο ίδρυμα πληρωμών να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών είτε υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές καλύπτονται από την άδεια.

Άρθρο 11

(άρθρο 11 της Οδηγίας 2007/64)

Κοινοποίηση της απόφασης

Μέσα σε τρεις (3) μήνες από την παραλαβή της αίτησης ή, εφόσον η αίτηση είναι ελλιπής, μέσα σε τρεις (3) μήνες από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που απαιτούνται για τη λήψη απόφασης, η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερώνει τον αιτούντα εάν η αίτησή του έγινε δεκτή ή απερρίφθη. Η απόρριψη της αίτησης αιτιολογείται καταλλήλως.

Άρθρο 12

(άρθρο 12 της Οδηγίας 2007/64)

Ανάκληση της άδειας

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να ανακαλεί την άδεια λειτουργίας ιδρύματος πληρωμών μόνο όταν το ίδρυμα:

α) δεν έχει κάνει χρήση της άδειας λειτουργίας μέσα σε δώδεκα (12) μήνες, παραιτείται ρητώς από αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη δραστηριότητά του για περίοδο μεγαλύτερη των έξι (6) μηνών,

β) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς δηλώσεις ή με οποιονδήποτε άλλον αντικανονικό τρόπο·

γ) δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας·

δ) η συνέχιση των εργασιών παροχής υπηρεσιών πληρωμών θα αποτελούσε απειλή για τη σταθερότητα του συστήματος πληρωμών ή

ε) εμπíπτει στις λοιπές περιπτώσεις ανακλήσεως άδειας λειτουργίας που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία.

2. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας αιτιολογείται και κοινοποιείται στους ενδιαφερομένους.

3. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας δημοσιοποιείται.

Άρθρο 13

(άρθρο 13 της Οδηγίας 2007/64)

Καταχώριση

1. Καταρτίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, των αντιπροσώπων

και των υποκαταστημάτων τους, καθώς και δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων της παραγράφου 3 του άρθρου 2 της Οδηγίας, όπως ενσωματώνεται στην εθνική νομοθεσία των κρατών - μελών που δικαιούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών. Τα ανωτέρω ιδρύματα και πρόσωπα καταχωρίζονται στο μητρώο του κράτους - μέλους καταγωγής.

2. Το μητρώο προσδιορίζει τις υπηρεσίες πληρωμών για τις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια στο ίδρυμα πληρωμών. Το μητρώο είναι διαθέσιμο στο κοινό, προσβάσιμο ηλεκτρονικά, και ενημερώνεται τακτικά.

3. Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος καθορίζονται οι τεχνικές λεπτομέρειες για την τήρηση και ενημέρωση του μητρώου και την πρόσβαση του κοινού σε αυτό.

Άρθρο 14

(άρθρο 14 της Οδηγίας 2007/64)

Διατήρηση της άδειας

Εάν επέλθει οποιαδήποτε μεταβολή η οποία επηρεάζει την ακρίβεια των πληροφοριών και των δικαιολογητικών που προβλέπονται κατά το άρθρο 5, το ίδρυμα πληρωμών ενημερώνει αμέσως την Τράπεζα της Ελλάδος.

Άρθρο 15

(άρθρο 15 της Οδηγίας 2007/64)

Λογιστική και υποχρεωτικός έλεγχος

1. Οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 2002 «για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων» εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στα ιδρύματα πληρωμών.

2. Εάν δεν εξαιρούνται δυνάμει του κ.ν. 2190/1920 οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί των ιδρυμάτων πληρωμών ελέγχονται από νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία κατά την έννοια του ν. 3693/2008.

3. Για λόγους εποπτείας, τα ιδρύματα πληρωμών υποχρεούνται να παρέχουν χωριστές λογιστικές πληροφορίες για τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 και για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 16, οι οποίες πρέπει να περιλαμβάνονται σε έκθεση ορκωτού ελεγκτή. Η έκθεση εκπονείται, ανάλογα με την περίπτωση, από τους νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία.

4. Οι υποχρεώσεις του άρθρου 61 του ν. 3601/2007 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στους νόμιμους ελεγκτές ή τα ελεγκτικά γραφεία των ιδρυμάτων πληρωμών όσον αφορά τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 16

(άρθρο 16 της Οδηγίας 2007/64)

Δραστηριότητες

1. Εκτός από την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να ασκήσουν τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) παροχή λειτουργικών και στενά συνδεδεμένων επικουρικών υπηρεσιών, όπως εξασφάλιση της εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής, υπηρεσίες συναλλάγματος, υπηρεσίες φύλαξης, καθώς και αποθήκευση και επεξεργασία δεδομένων·

β) λειτουργία συστημάτων πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 25·

γ) επιχειρηματικές δραστηριότητες εκτός της παροχής υπηρεσιών πληρωμών, τηρουμένου του ισχύοντος δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εθνικού δικαίου και με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στο άρθρο 10 παράγραφος 5.

2. Όταν τα ιδρύματα πληρωμών παρέχουν μία ή περισσότερες από τις υπηρεσίες πληρωμών που απαριθμούνται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, μπορούν να τηρούν λογαριασμούς πληρωμών που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για πράξεις πληρωμών. Η παραλαβή εκ μέρους των ιδρυμάτων πληρωμών τυχόν χρηματικών ποσών από τους χρήστες με σκοπό να τους παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 4 του ν. 3601/2007 ή έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 3601/2007.

3. Τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να παρέχουν πίστωση σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών των περιπτώσεων ε', στ' ή η' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, μόνον αν:

α) η πίστωση είναι επικουρική και χορηγείται αποκλειστικά σε συνδυασμό με την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής·

β) ανεξαρτήτως των διατάξεων για τη χορήγηση πίστωσης μέσω πιστωτικών καρτών, η πίστωση που χορηγείται σε συνδυασμό με πληρωμή και εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 24 αποπληρώνεται μέσα σε δώδεκα (12) μήνες το πολύ·

γ) η πίστωση αυτή δεν χορηγείται από χρηματικά ποσά που έχουν ληφθεί ή κρατούνται για την εκτέλεση πράξης πληρωμής και

δ) τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών είναι πάντοτε, κατά την κρίση της Τράπεζας της Ελλάδος, κατάλληλα εν όψει της συνολικής χορηγούμενης πίστωσης.

4. Τα ιδρύματα πληρωμών δεν επιτρέπεται να ασκούν, κατ' επάγγελμα, τη δραστηριότητα της αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 4 του ν. 3601/2007.

5. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν υπό την επιφύλαξη των διατάξεων κ.υ.α. 1-983/1999 (ΦΕΚ 172 Β'), με την οποία ενσωματώθηκε η Οδηγία 87/102/ΕΟΚ, καθώς και άλλων σχετικών διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές που είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες δεν ενσωματώνονται με τον παρόντα νόμο.

ΤΜΗΜΑ 2 ΑΛΛΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Άρθρο 17

(άρθρο 17 της Οδηγίας 2007/64)

Εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή επιχειρήσεις

1. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών μέσω αντιπροσώπου, κοινοποιεί στην Τράπεζα της Ελλάδος:

α) το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου·

β) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που θα χρησιμοποιούν οι αντιπρόσωποι για να τηρούν τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας σύμφωνα με το ν. 3691/2008 και

γ) την ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων διαχείρισης του αντιπροσώπου που θα ασχοληθούν με την παροχή υπηρεσιών πληρωμών και αποδείξεις καταλληλότητας και εντιμότητας αυτών.

2. Όταν η Τράπεζα της Ελλάδος λάβει τις πληροφορίες της παραγράφου 1, δύναται να εγγράψει τον αντιπρόσωπο στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 13.

3. Πριν από την εγγραφή του αντιπροσώπου στο μητρώο, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, εάν θεωρεί ότι οι πληροφορίες που της παρασχέθηκαν δεν είναι ορθές, να προβαίνει σε περαιτέρω ενέργειες για να τις επαληθεύσει.

4. Εάν, μετά την επαλήθευση, η Τράπεζα της Ελλάδος δεν έχει πεισθεί ότι οι πληροφορίες που της παρασχέθηκαν βάσει της παραγράφου 1 είναι ορθές, δεν εγγράφει τους αντιπροσώπους στο μητρώο του άρθρου 13.

5. Εάν το ίδρυμα πληρωμών επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών σε άλλο κράτος - μέλος με την πρόσληψη αντιπροσώπου, ακολουθεί τις διαδικασίες του άρθρου 24. Στην περίπτωση αυτή, πριν από την εγγραφή του αντιπροσώπου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η Τράπεζα της Ελλάδος πρέπει να ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές του κράτους - μέλους υποδοχής ότι προτίθεται να εγγράψει τον αντιπρόσωπο, και να λάβει υπόψη τη γνώμη τους.

6. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους - μέλους υποδοχής έχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε συνδυασμό με την προτιθέμενη πρόσληψη του αντιπροσώπου ή τη δημιουργία του υποκαταστήματος, διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας κατά την έννοια του ν. 3691/2008 ή ότι η πρόσληψη του αντιπροσώπου ή η δημιουργία του υποκαταστήματος ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ενημερώνει την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία μπορεί να μην εγγράψει τον αντιπρόσωπο ή το υποκατάστημα ή μπορεί να ανακαλέσει την εγγραφή τους, εάν έγινε ήδη.

7. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να αναθέτει λειτουργικές δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών σε εξωτερικούς συνεργάτες, ενημερώνει σχετικά την Τράπεζα της Ελλάδος.

Η εξωτερική ανάθεση σημαντικών λειτουργικών δραστηριοτήτων δεν μπορεί να γίνεται με τρόπο που βλάπτει ουσιαστικά την ποιότητα των εσωτερικών ελέγχων του ιδρύματος πληρωμών και την ικανότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να παρακολουθεί τη συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, μια λειτουργική δραστηριότητα θεωρείται σημαντική εάν η πλημμελής εκτέλεση ή η παράλειψή της θα έβλαπτε ουσιαστικά τη συνεχή συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με τις απαιτήσεις της άδειάς του ή οποία ζητήθηκε βάσει του παρόντος τίτλου ή τις λοιπές υποχρεώσεις του, δυνάμει του παρόντος νόμου ή τις οικονομικές του επιδόσεις ή την ευρωστία ή τη συνέχεια των υπηρεσιών πληρωμών του. Όταν τα ιδρύματα πληρωμών αναθέτουν σε εξωτερικούς φορείς σημαντικές λειτουργικές δραστηριότητες, θα πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η ανάθεση δραστηριοτήτων σε εξωτερικούς φορείς δεν πρέπει να οδηγεί στη μεταβίβαση των ευθυνών των ανώτερων διευθυντικών στελεχών·

β) δεν πρέπει να μεταβάλλονται η σχέση και οι υποχρεώσεις του ιδρύματος πληρωμών έναντι των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών του, δυνάμει του παρόντος νόμου·

γ) δεν πρέπει να θίγονται οι όροι που πρέπει να πληροί το ίδρυμα πληρωμών προκειμένου να λάβει και να διατηρήσει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο και

δ) δεν πρέπει να καταργείται ούτε να τροποποιείται κανένας από τους άλλους όρους υπό τους οποίους χορηγήθηκε η άδεια του ιδρύματος πληρωμών.

8. Το ίδρυμα πληρωμών διασφαλίζει ότι οι αντιπρόσωποι ή τα υποκαταστήματα που ενεργούν εξ ονόματός του ενημερώνουν σχετικά τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 18

(άρθρο 18 της Οδηγίας 2007/64)

Ευθύνη

1. Τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία αναθέτουν σε τρίτους την άσκηση λειτουργικών δραστηριοτήτων, λαμβάνουν εύλογα μέτρα προς τήρηση των απαιτήσεων του παρόντος νόμου.

2. Τα ιδρύματα πληρωμών έχουν πλήρη ευθύνη για τις πράξεις των υπαλλήλων τους, καθώς και κάθε δραστηριότητα των αντιπροσώπων, των υποκαταστημάτων ή των επιχειρήσεων προς τους οποίους έχει γίνει εξωτερική ανάθεση.

Άρθρο 19

(άρθρο 19 της Οδηγίας 2007/64)

Τήρηση αρχείου

Τα ιδρύματα πληρωμών τηρούν όλα τα κατάλληλα αρχεία για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου επί τουλάχιστον πέντε έτη, με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3691/2008 ή άλλης εθνικής νομοθεσίας ή νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΤΜΗΜΑ 3

ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Άρθρο 20

(άρθρο 20 της Οδηγίας 2007/64)

Ορισμός των αρμόδιων αρχών

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος ορίζεται ως αρμόδια αρχή επιφορτισμένη με την αδειοδότηση και την προληπτική εποπτεία ιδρυμάτων πληρωμών, που θα ασκεί τα καθήκοντα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο.

2. Τα καθήκοντα της Τράπεζας της Ελλάδος ως αρμόδιας αρχής που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 εμπίπτουν στην ευθύνη των αρμόδιων αρχών του κράτους-μέλους καταγωγής.

3. Η κατά την παράγραφο 1 εποπτική αρμοδιότητα δεν συνεπάγεται αρμοδιότητα και για την εποπτεία των λοιπών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων πληρωμών πέραν της παροχής υπηρεσιών πληρωμών που ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 και των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 16.

Άρθρο 21

(άρθρο 21 της Οδηγίας 2007/64)

Εποπτεία

1. Οι έλεγχοι που ασκεί η Τράπεζα της Ελλάδος για τη διαπίστωση της συνεχούς τήρησης του παρόντος τίτλου πρέπει να είναι ανάλογοι, επαρκείς και προσαρ-

μοσμένοι στους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα ιδρύματα πληρωμών.

Κατά την άσκηση της εποπτικής της αρμοδιότητας, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, μεταξύ άλλων:

α) να απαιτεί από το ίδρυμα πληρωμών να παρέχει κάθε πληροφορία απαραίτητη για τον σκοπό αυτό·

β) να πραγματοποιεί επιτόπιους ελέγχους στο ίδρυμα πληρωμών, καθώς και σε κάθε αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών υπό την ευθύνη του ιδρύματος ή σε κάθε εξωτερική επιχείρηση στην οποία ανατίθενται εργασίες υπηρεσιών πληρωμών·

γ) να εκδίδει συστάσεις, οδηγίες και, εφόσον ενδείκνυται, δεσμευτικές διοικητικές πράξεις και

δ) να αναστέλλει ή να ανακαλεί την άδεια στις περιπτώσεις του άρθρου 12.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 55Α του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, των διαδικασιών για την ανάκληση ή αναστολή άδειας λειτουργίας και των διατάξεων του Ποινικού Δικαίου, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να επιβάλλει κυρώσεις κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 64 και 65 του ν. 3601/2007.

Μπορεί επίσης να λαμβάνει, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 62 και 65 του ν. 3601/2007, μέτρα κατά των ιδρυμάτων πληρωμών ή των υπεύθυνων διευθυνόντων τους· σε περίπτωση παράβασης νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων σχετικών με τον έλεγχο ή την άσκηση των δραστηριοτήτων τους σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών. Σκοπός των μέτρων ή κυρώσεων είναι να παύσουν οι παραβάσεις ή να εκλείψουν τα αίτιά τους.

3. Ανεξαρτήτως των διατάξεων του άρθρου 6, του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 8, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να λαμβάνει τα μέτρα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, για να εξασφαλιστεί η ύπαρξη επαρκών κεφαλαίων για τις υπηρεσίες πληρωμών, ιδίως όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν την οικονομική του ευρωστία.

4. Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος μπορεί να εξειδικεύονται τα σχετικά θέματα και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, καθώς και των άρθρων 6-26.

Άρθρο 22

(άρθρο 22 της Οδηγίας 2007/64)

Επαγγελματικό απόρρητο

1. Όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή έχουν εργασθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος, καθώς και οι εμπειρογνώμονες που ενεργούν εξ ονόματος αυτής, υποχρεούνται να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που καλύπτονται από τις διατάξεις του Ποινικού Δικαίου.

2. Κατά την ανταλλαγή πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 23, τηρείται αυστηρά το επαγγελματικό απόρρητο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των ιδιωτών και των επιχειρήσεων.

3. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται λαμβάνοντας υπόψη, τηρουμένων των αναλογιών, το άρθρο 42 του ν. 3601/2007.

Άρθρο 23

(άρθρο 24 της Οδηγίας 2007/64)

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος συνεργάζεται με τις αρμόδιες για την εφαρμογή του Τίτλου II του παρόντος

νόμου αρχές των διαφόρων κρατών-μελών και, εφόσον χρειάζεται, με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών - μελών και άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί βάσει της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εθνικής νομοθεσίας για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

2. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να ανταλλάσσει πληροφορίες με τους ακόλουθους φορείς:

α) τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών-μελών που έχουν αναλάβει την αδειοδότηση και την εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών

β) την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών - μελών, υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών και εποπτικών αρχών, και, κατά περίπτωση, άλλων δημόσιων αρχών αρμόδιων για την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού

γ) άλλες αρμόδιες αρχές που έχουν οριστεί βάσει των Οδηγιών 2007/64, 95/46/EK και 2005/60/EK, όπως έχουν ενσωματωθεί στη νομοθεσία των κρατών-μελών ή βάσει άλλων διατάξεων της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμοστέων στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως οι διατάξεις περί προστασίας των ατόμων όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Άρθρο 24

(άρθρο 25 της Οδηγίας 2007/64)

Άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

1. Ίδρυμα πληρωμών που έχει λάβει άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα και επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών για πρώτη φορά σε άλλο κράτος-μέλος είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ενημερώνει την Τράπεζα της Ελλάδος.

Μέσα σε έναν (1) μήνα από την παραλαβή των πληροφοριών, η Τράπεζα της Ελλάδος κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους - μέλους υποδοχής την επωνυμία και τη διεύθυνση του ιδρύματος πληρωμών, τα ονόματα των υπευθύνων για τη διαχείριση του υποκαταστήματος, την οργανωτική δομή του και το είδος των υπηρεσιών πληρωμών που προτίθεται να παράσχει στο κράτος-μέλος υποδοχής.

2. Για τη διενέργεια των ελέγχων και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 21 σε σχέση με τους αντιπροσώπους, τα υποκαταστήματα, ή τις εξωτερικές επιχειρήσεις στις οποίες ανατίθενται δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, εγκατεστημένου σε άλλο κράτος-μέλος, η Τράπεζα της Ελλάδος συνεργάζεται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής.

3. Στο πλαίσιο της συνεργασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2, η Τράπεζα της Ελλάδος γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής ότι επιθυμεί να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο στο έδαφος του τελευταίου.

Ωστόσο, εφόσον αμφότερες οι αρχές συμφωνούν, η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να αναθέσει στις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων στο σχετικό ίδρυμα.

4. Οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν αμοιβαία όλες τις ουσιαστικές ή/και σχετικές πληροφορίες, ιδίως σε πε-

ρίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης εκ μέρους αντιπροσώπου, υποκαταστήματος, ή εξωτερικής οντότητας στην οποία ανατίθενται δραστηριότητες. Για το σκοπό αυτόν οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν, όταν τους ζητηθεί, όλες τις σχετικές πληροφορίες και, με ιδία πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές πληροφορίες.

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 δεν θίγουν την υποχρέωση που υπέχουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει του άρθρου 6 του ν. 3691/2008 και του άρθρου 18 παράγραφος 3 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, να εποπτεύουν ή να παρακολουθούν την τήρηση των απαιτήσεων που απορρέουν από τις διατάξεις των ανωτέρω νομοθετημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25

(άρθρο 28 της Οδηγίας 2007/64)

Πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών

1. Οι κανόνες που δίδουν την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών των αδειοδοτημένων ή εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι είναι νομικά πρόσωπα, πρέπει να είναι αντικειμενικοί, αμερόληπτοι και αναλογικοί και να μην κωλύουν, πέραν του αναγκαίου, την πρόσβαση για την πρόληψη ορισμένων κινδύνων, όπως ο κίνδυνος διακανονισμού, ο λειτουργικός κίνδυνος και ο επιχειρηματικός κίνδυνος, και την προστασία της χρηματοοικονομικής και λειτουργικής σταθερότητας του συστήματος πληρωμών.

Τα συστήματα πληρωμών δεν επιβάλλουν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών ή σε άλλα συστήματα πληρωμών καμία από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) περιοριστικούς κανόνες για την ουσιαστική συμμετοχή σε άλλα συστήματα πληρωμών

β) κανόνες που θεσπίζουν διακρίσεις μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή μεταξύ των εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, καθώς και τα παρεχόμενα πλεονεκτήματα ή

γ) περιορισμούς βάσει του νομικού καθεστώτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται:

α) στα συστήματα πληρωμών που-ορίζονται δυνάμει του ν. 2789/2000 (ΦΕΚ 21 Α'), με τον οποίο ενσωματώθηκε η Οδηγία 98/26/ΕΚ·

β) στα συστήματα πληρωμών που συνίστανται αποκλειστικά σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ανήκουν σε όμιλο αποτελούμενο από επιχειρήσεις με κεφαλαιακούς δεσμούς όπου μία από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις διαθέτει τον ουσιαστικό έλεγχο των άλλων συνδεδεμένων επιχειρήσεων ή

γ) στα συστήματα πληρωμών όπου ένας και μόνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών (είτε ως αυτοτελές νομικό πρόσωπο είτε ως όμιλος):

i. ενεργεί ή μπορεί να ενεργεί ως πάροχος υπηρεσιών πληρωμών τόσο για τον πληρωτή όσο και για τον δικαιούχο και είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για τη διαχείριση του συστήματος και

ii. παρέχει, σε άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, άδεια να συμμετέχουν στο σύστημα και αυτοί οι άλλοι πάροχοι δεν έχουν το δικαίωμα να διαπραγματεύονται τα τέλη μεταξύ τους όσον αφορά το σύστημα πληρωμών, αν και τους επιτρέπεται να καθορίζουν τις τιμές τους έναντι των πληρωτών και των δικαιούχων.

3. Η Τράπεζα της Ελλάδος εξουσιοδοτείται να διασφαλίζει την τήρηση των προβλεπομένων σε αυτό το άρθρο, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς της για την επίβλεψη των συστημάτων πληρωμών.

Άρθρο 26

(Άρθρο 29 της Οδηγίας 2007/64)

Απαγόρευση σε πρόσωπα εκτός των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παράσχουν υπηρεσίες πληρωμών

Απαγορεύεται στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ούτε είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ούτε αποκλείονται ρητά από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 27

(Άρθρο 30 της Οδηγίας 2007/64)

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται σε μεμονωμένες πράξεις πληρωμής, σε συμβάσεις-πλαίσια και σε πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από αυτές. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι ο παρών τίτλος δεν εφαρμόζεται εν όλω ή εν μέρει εφόσον ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

2. Ο παρών νόμος δε θίγει τις διατάξεις της κ.υ.α. Φ1-983/1991 (ΦΕΚ 172 Β'). Ο παρών νόμος δε θίγει επίσης άλλες σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας ή της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές, που δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 28

(Άρθρο 31 της Οδηγίας 2007/64)

Άλλες διατάξεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν θίγουν διατάξεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιλαμβάνουν επιπλέον απαιτήσεις περί προηγούμενης ενημέρωσης.

Ωστόσο, όταν εφαρμόζεται επίσης το άρθρο 4α του ν. 2251/1994, με τον οποίο ενσωματώθηκε η οδηγία 2002/65/ΕΚ, οι διατάξεις περί πληροφόρησης του άρθρου 4α παράγραφος 3 του εν λόγω νόμου, εκτός του σημείου ii περιπτώσεις 3 έως 7, του σημείου iii περιπτώσεις 1, 4 και 5 και του σημείου iv περίπτωση 2 της προαναφερθείσας παραγράφου, αντικαθίστανται από τα άρθρα 33, 34, 38 και 39.

Άρθρο 29

(Άρθρο 32 της Οδηγίας 2007/64)

Χρέωση πληροφοριών

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν επιτρέπεται να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για παροχή πληροφοριών δυνάμει του παρόντος τίτλου.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και ο χρήστης

υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν για τη χρέωση της παροχής επιπλέον πληροφοριών ή της πιο συχνής αποστολής τους, ή της διαβίβασής τους με τρόπο διαφορετικό από αυτόν που προσδιορίζεται στη σύμβαση-πλαίσιο, και οι οποίες αποστέλλονται κατόπιν αιτήματος του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

3. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση για πληροφορίες δυνάμει της παραγράφου 2, η χρέωση αυτή είναι εύλογη και ανάλογη με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 30

(Άρθρο 33 της Οδηγίας 2007/64)

Βάρος της απόδειξης όσον αφορά την πληροφόρηση

Το βάρος της απόδειξης φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να αποδείξει ότι έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις πληροφόρησης του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 31

(Άρθρο 34 της Οδηγίας 2007/64)

Παρέκκλιση από τις απαιτήσεις πληροφόρησης για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επί μέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ:

α) κατά παρέκκλιση των άρθρων 38, 39 και 43 ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή μόνον πληροφορίες για τα κύρια χαρακτηριστικά της υπηρεσίας πληρωμών, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίον μπορεί να χρησιμοποιηθεί το μέσο πληρωμών, την ευθύνη, τα επιβαλλόμενα τέλη και άλλες ουσιώδεις πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης, καθώς και ενδείξεις για το που υπάρχουν, σε εύκολα προσίτη μορφή, οι άλλες πληροφορίες και όροι δυνάμει του άρθρου 39·

β) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση του άρθρου 41 ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να προτείνει μεταβολές των όρων της σύμβασης πλαισίου όπως προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1·

γ) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση των άρθρων 44 και 45 μετά την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής:

i) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει ή καθιστά διαθέσιμο μόνον έναν αριθμό αναφοράς που επιτρέπει στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών να αναγνωρίζει την πράξη πληρωμής, το ποσό της και τα σχετικά τέλη ή/και στην περίπτωση πολλαπλών πράξεων πληρωμής του ίδιου είδους προς τον ίδιο δικαιούχο, μόνον πληροφορίες σχετικά με το συνολικό ποσό και τα τέλη αυτών των πράξεων πληρωμών,

ii) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παρέχει ή να καθιστά διαθέσιμες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο i εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή εάν ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμής δεν είναι τεχνικά σε θέση να τις παράσχει. Ωστόσο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή τη δυνατότητα να ελέγχει το ποσό των αποθηκευμένων χρηματικών ποσών.

2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διπλασιάζονται. Τα ποσά αυτά, όταν πρόκειται για προπληρωμένα μέσα πληρωμών, αυξάνονται μέχρι 200 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Άρθρο 32 (Άρθρο 35 της Οδηγίας 2007/64) Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής που δεν καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

2. Όταν εντολή πληρωμής μεμονωμένης πράξης πληρωμής διαβιβάζεται με μέσο πληρωμής που καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παράσχει ή να καταστήσει διαθέσιμες πληροφορίες οι οποίες έχουν δοθεί ή πρόκειται να δοθούν ήδη στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών βάσει της σύμβασης-πλαισίου με άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 33 (Άρθρο 36 της Οδηγίας 2007/64) Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θέτει στη διάθεση του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσπιτη μορφή τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 34, πριν ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεσμευθεί από σύμβαση ή προσφορά μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής. Κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει τις πληροφορίες και τους όρους σε έντυπη μορφή ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους-μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, έχει συναφθεί σύμβαση μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με την παράγραφο 1 αμέσως μετά την εκτέλεση της πράξης.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου-σύμβασης-μεμονωμένης-υπηρεσίας-πληρωμής ή του σχεδίου της εντολής πληρωμής όπου περιέχονται οι κατά το άρθρο 34 πληροφορίες και όροι.

Άρθρο 34 (Άρθρο 37 της Οδηγίας 2007/64) Πληροφορίες και όροι

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει ή θέτει στη διάθεση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών τις ακόλουθες πληροφορίες και όρους:

α) προσδιορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·

β) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης μέσα στην οποία οφείλει να παρασχεθεί η υπηρεσία πληρωμών·

γ) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο

χρήστης στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, την πραγματική συναλλαγματική ισοτιμία ή τη συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς που πρόκειται να εφαρμοσθεί στην πράξη πληρωμής.

2. Ενδεχομένως, κάθε άλλη σχετική πληροφορία και σχετικοί όροι που προβλέπονται στο άρθρο 39, καθίστανται διαθέσιμες στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσιτη μορφή.

Άρθρο 35 (Άρθρο 38 της Οδηγίας 2007/64) Πληροφορίες που παρέχονται στον πληρωτή μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής

Αμέσως μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον πληρωτή, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον πληρωτή να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα που χρησιμοποιείται στην εντολή πληρωμής,

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο πληρωτής και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή σχετική αναφορά, όταν διαφέρει από την ισοτιμία που παρασχέθηκε σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο δ', και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος, και

ε) ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

Άρθρο 36 (Άρθρο 39 της Οδηγίας 2007/64) Πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο μετά την εκτέλεση

Αμέσως μετά την εκτέλεση της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον δικαιούχο, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο τα χρήματα τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου,

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο δικαιούχος και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος, και

ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ-ΠΛΑΙΣΙΑ

Άρθρο 37

(Άρθρο 40 της Οδηγίας 2007/64)

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο

Άρθρο 38

(Άρθρο 41 της Οδηγίας 2007/64)

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, σε εύθετο χρόνο πριν αυτός δεσμευθεί από σύμβαση-πλαίσιο ή προσφορά, τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 39, σε έντυπο ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους-μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, αιτήσει του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, η σύμβαση-πλαίσιο έχει συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ' αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμπεριληφθούν με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει την υποχρέωσή του σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης-πλαισίου.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης, να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών και των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 39.

Άρθρο 39

(Άρθρο 42 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφορίες και όροι

Ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών τις εξής πληροφορίες και όρους:

1. Πάροχος υπηρεσιών πληρωμών:

α) η ονομασία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, η γεωγραφική διεύθυνση των κεντρικών του γραφείων και ενδεχομένως, η γεωγραφική διεύθυνση του αντιπροσώπου ή του υποκαταστήματός που είναι εγκατεστημένα στο κράτος-μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών, καθώς και κάθε άλλη διεύθυνση, περιλαμβανομένης της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την επικοινωνία με τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών και

β) τα στοιχεία της αρμόδιας εποπτικής αρχής και του μητρώου που ορίζεται στο άρθρο 13 ή οποιουδήποτε άλλου σχετικού δημόσιου μητρώου στο οποίο καταχωρίστηκε η άδεια του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και ο αριθμός εγγραφής, ή αντίστοιχο μέσο ταυτοποίησης στο εν λόγω μητρώο.

2. Χρήση της υπηρεσίας πληρωμών:

α) περιγραφή των κύριων χαρακτηριστικών της υπηρεσίας πληρωμών που πρόκειται να παράσχει·

β) καθορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής.

γ) ο τύπος και η διαδικασία κοινοποίησης της συγκατάθεσης για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής,

καθώς και άρσης της συγκατάθεσης σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 63·

δ) αναφορά του χρόνου λήψης της εντολής πληρωμής όπως ορίζεται στο άρθρο 61 παράγραφος 1 και του τυχόν χρονικού σημείου λήξης των ημερήσιων εργασιών του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών·

ε) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης μέσα στην οποία πρέπει να παρέχονται οι υπηρεσίες πληρωμών και

στ) εάν υπάρχει δυνατότητα συμφωνίας σχετικά με το όριο δαπανών για τη χρήση του μέσου πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1.

3. Χρέωση, επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες:

α) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων·

β) ανάλογα με την περίπτωση, το εφαρμοστέο επιτόκιο και η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία ή, εάν πρόκειται να εφαρμοστούν επιτόκιο και συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς, η μέθοδος υπολογισμού του πραγματικού επιτοκίου και η σχετική ημερομηνία και ο δείκτης ή η βάση καθορισμού αυτού του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας αναφοράς και

γ) εάν έχει συμφωνηθεί, η άμεση εφαρμογή αλλαγών στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς και οι απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις αλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 2.

4. Επικοινωνία:

α) ανάλογα με την περίπτωση, τα μέσα επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών απαιτήσεων ως προς τον εξοπλισμό του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, που έχουν συμφωνήσει τα μέρη για τη διαβίβαση των πληροφοριών ή ειδοποιήσεων στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας·

β) ο τρόπος με τον οποίον παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες οι πληροφορίες δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και η σχετική συχνότητα·

γ) η γλώσσα ή οι γλώσσες σύναψης της σύμβασης-πλαισίου και επικοινωνίας κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης και

δ) το δικαίωμα του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου και πληροφορίες και όρους σύμφωνα με το άρθρο 40.

5. Προφυλάξεις και διορθωτικά μέτρα:

α) ανάλογα με την περίπτωση, περιγραφή των μέτρων που πρέπει να λαμβάνει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ασφαλή φύλαξη του μέσου πληρωμών, καθώς και τρόποι ειδοποίησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β'.

β) εάν έχει συμφωνηθεί, οι όροι με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διατηρεί το δικαίωμα να αναστείλει ένα μέσο πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 52·

γ) η ευθύνη του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 58, μαζί με πληροφορίες για το σχετικό ποσό·

δ) τρόπος και προθεσμία μέσα στην οποία ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών, οφείλει να ειδοποιεί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για τυχόν μη εγκεκριμένες ή λανθασμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 55, καθώς και η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 57·

ε) η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση των πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 71 και

στ) οι όροι επιστροφής σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 60.

6. Αλλαγές και λήξη της σύμβασης-πλαίσιο:

α) εφόσον συμφωνηθεί, επισήμανση του ότι ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θεωρείται ότι αποδέχεται τις τροποποιήσεις των όρων, σύμφωνα με το άρθρο 41, εκτός εάν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους ότι δεν τις αποδέχεται·

β) διάρκεια της σύμβασης και

γ) το δικαίωμα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να καταγγέλλει τη σύμβαση-πλαίσιο, καθώς και κάθε συμφωνία που αφορά την καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 1 και το άρθρο 42.

7. Μέσα προσφυγής:

α) κάθε συμβατικός όρος σχετικά με το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σύμβαση-πλαίσιο ή/και το αρμόδιο δικαστήριο και

β) οι διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών και καταγγελιών που έχει στη διάθεσή του ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 76 έως 79.

Άρθρο 40

(Άρθρο 43 της Οδηγίας 2007/64)

Δυνατότητα πρόσβασης σε πληροφορίες και στους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαίσιο

Ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών έχει το δικαίωμα, κατόπιν αιτήματός του, να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαίσιο, καθώς και τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 39 σε έντυπη μορφή ή άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο.

Άρθρο 41

(Άρθρο 44 της Οδηγίας 2007/64)

Τροποποίηση των συμβατικών όρων της σύμβασης-πλαίσιο

1. Κάθε τροποποίηση της σύμβασης-πλαίσιο, καθώς και η ενημέρωση και οι όροι που προσδιορίζονται στο άρθρο 39 προτείνονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 και τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της προτεινόμενης έναρξης ισχύος.

Όπου συντρέχει η περίπτωση του άρθρου 39 παράγραφος 6 στοιχείο α', ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πληροφορεί τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ότι θα θεωρηθεί ότι έχει αποδεχθεί τις τροποποιήσεις αυτές εάν δεν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ότι δεν τις αποδέχεται πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διευκρινίζει επίσης ότι ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών έχει το δικαίωμα να καταγγείλει αμέσως τη σύμβαση-πλαίσιο και χωρίς επιβάρυνση πριν την ημερομηνία της προτεινόμενης εφαρμογής των αλλαγών.

2. Αλλαγές των επιτοκίων ή των συναλλαγματικών ισοτιμιών μπορούν να εφαρμόζονται αμέσως και χωρίς προειδοποίηση, εφόσον το δικαίωμα αυτό έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο και οι αλλαγές βασίζονται στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς που έχουν συμφωνηθεί σύμφωνα με το άρθρο 39

παράγραφος 3 στοιχεία β' και γ'. Ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατόν για κάθε αλλαγή του επιτοκίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει για συγκεκριμένη συχνότητα ή τρόπο παροχής των πληροφοριών ή θέσης του σε διάθεση του χρήστη. Ωστόσο, οι αλλαγές στο επιτόκιο ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που είναι ευνοϊκότερες για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, μπορούν να εφαρμόζονται χωρίς προειδοποίηση.

3. Οι αλλαγές του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας που χρησιμοποιούνται κατά τις πράξεις πληρωμής εφαρμόζονται και υπολογίζονται κατά τρόπο ουδέτερο χωρίς διακρίσεις εις βάρος των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 42

(Άρθρο 45 της Οδηγίας 2007/64)

Λύση

1. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να λύσει τη σύμβαση-πλαίσιο ανά πάσα στιγμή, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει προθεσμία προειδοποίησης. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα (1) μήνα.

2. Η λύση σύμβασης-πλαίσιο διάρκειας άνω των δώδεκα (12) μηνών ή αορίστου χρόνου δεν συνεπάγεται επιβάρυνση για τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών μετά το πέρας δωδεκαμήνου. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η χρέωση για τη λήξη πρέπει να είναι εύλογη και σύμφωνη με το κόστος.

3. Εάν συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να καταγγείλει σύμβαση-πλαίσιο αορίστου χρόνου με ειδοποίηση τουλάχιστον δύο μήνες πριν, με τον ίδιο τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1.

4. Οι επιβαρύνσεις για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που χρεώνονται σε τακτική βάση καταβάλλονται από τον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών μόνον κατ' αναλογία προς το χρόνο μέχρι τη λύση της σύμβασης. Εάν οι επιβαρύνσεις καταβληθούν προκαταβολικά, επιστρέφονται κατ' αναλογία.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις που διέπουν τα δικαιώματα των συμβαλλόμενων μερών να υπαναχωρούν από τη σύμβαση-πλαίσιο ή να την κηρύσσουν άκυρη.

Άρθρο 43

(Άρθρο 46 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφόρηση πριν από την εκτέλεση επιμέρους πράξης πληρωμής

Για κάθε μεμονωμένη πράξη πληρωμής την οποία κίνησε ο πληρωτής, και η οποία εκτελείται στα πλαίσια σύμβασης-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει, κατόπιν αιτήματος του πληρωτή, για τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής, σαφείς πληροφορίες σχετικά με τη μέγιστη-προθεσμία εκτέλεσης, και σχετικά με τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβληθούν από τον πληρωτή, και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων.

Άρθρο 44

(Άρθρο 47 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφόρηση του πληρωτή για τις επί μέρους πράξεις πληρωμής

1. Μετά τη χρέωση του λογαριασμού του πληρωτή με το ποσό της μεμονωμένης πράξης πληρωμής ή, όταν

ο πληρωτής δεν χρησιμοποιεί λογαριασμό πληρωμών, μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει αμελλητί στον πληρωτή, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) στοιχείο αναφοράς που επιτρέπει στον πληρωτή να ταυτοποιήσει κάθε πράξη πληρωμής και κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο·

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο χρεώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή ή στο νόμισμα που χρησιμοποιείται για την εντολή πληρωμής·

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος και

ε) την ημερομηνία αξίας για τη χρέωση ή την ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά, τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον πληρωτή να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούται να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ κάθε τρεις μήνες.

Άρθρο 45

(Άρθρο 48 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφόρηση του δικαιούχου για τις επί μέρους πράξεις πληρωμής

1. Μετά την εκτέλεση επί μέρους πράξης πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει αμελλητί στον δικαιούχο, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής·

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο πιστώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου·

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο δικαιούχος·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος και

ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά, τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον δικαιούχο να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούται να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ κάθε τρεις μήνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 46

(Άρθρο 49 της Οδηγίας 2007/64)
Νόμισμα και μετατροπή νομισμάτων

1. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται στο νόμισμα το οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη.

2. Όταν, πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής, προσφέρεται υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στο σημείο πώλησης ή εκ μέρους του δικαιούχου, το μέρος που προσφέρει την υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στον πληρωτή υποχρεούται να του γνωστοποιήσει κάθε σχετική επιβάρυνση, καθώς και τη συναλλαγματική ισοτιμία που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη μετατροπή.

Ο πληρωτής αποδέχεται την παροχή της υπηρεσίας μετατροπής νομισμάτων πάνω σε αυτή τη βάση.

Άρθρο 47

(Άρθρο 50 της Οδηγίας 2007/64)
Ενημέρωση σχετικά με πρόσθετη επιβάρυνση ή έκπτωση

1. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο δικαιούχος επιβάλλει επιβάρυνση ή προσφέρει έκπτωση, ο δικαιούχος ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

2. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή τρίτος επιβάλλει επιβάρυνση, ενημερώνει σχετικά τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 48

(Άρθρο 51 της Οδηγίας 2007/64)
Πεδίο εφαρμογής

1. Όταν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, τα μέρη μπορούν να συμφωνούν ότι δεν εφαρμόζονται εν όλω ή εν μέρει το άρθρο 49 παράγραφος 1, το άρθρο 51 παράγραφος 3 και τα άρθρα 56, 58, 59, 60, 63 και 71. Τα μέρη μπορούν επίσης να συμφωνούν χρονική περίοδο διαφορετική από την οριζόμενη στο άρθρο 55.

2. Ο παρών νόμος δεν θίγει τις διατάξεις της κ.α. Φ1-983/1991 (ΦΕΚ 172 Β'), όπως ισχύει (εθνικό μέτρο εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ). Ο παρών νόμος δεν θίγει επίσης άλλες σχετικές εθνικές διατάξεις ή διατάξεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές οι οποίες δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 49
(Άρθρο 52 της Οδηγίας 2007/64)
Επιβαλλόμενες επιβαρύνσεις

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν μπορεί να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ενημέρωσης που υπέχει ή για τα διορθωτικά και προληπτικά μέτρα που οφείλει να λαμβάνει δυνάμει του παρόντος τίτλου, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο 62 παράγραφος 1, στο άρθρο 63 παράγραφος 5 και στο άρθρο 70 παράγραφος 2. Οι επιβαρύνσεις αυτές συμφωνούνται μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και είναι εύλογες και ανάλογες με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

2. Όταν μια πράξη πληρωμής δεν συνεπάγεται μετατροπή νομισμάτων, ο μεν δικαιούχος επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο δε πληρωτής να επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν δικαιούται να θέτει περιορισμούς στο δικαίωμα του δικαιούχου, να προσφέρει στον πληρωτή έκπτωση για τη χρήση του συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Ο δικαιούχος δεν δικαιούται να επιβάλλει επιβαρύνσεις στον πληρωτή για την χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών.

Άρθρο 50
(Άρθρο 53 της Οδηγίας 2007/64)
Παρέκκλιση για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν με τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών τους ότι:

α) το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β', το άρθρο 54 παράγραφος 1 στοιχεία γ' και δ' και το άρθρο 58 παράγραφοι 4 και 5 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής δεν επιτρέπει τη δέσμευσή του ή την πρόληψη της περαιτέρω χρήσης του·

β) τα άρθρα 56 και 57 και το άρθρο 58 παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι σε θέση, για άλλους λόγους που είναι εγγενείς στο μέσο πληρωμής, να αποδείξει ότι μια πράξη πληρωμής είναι εγκεκριμένη·

γ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 62 παράγραφος 1, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να ενημερώσει τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών για την άρνηση εκτέλεσης εντολής πληρωμής, εάν ο λόγος μη εκτέλεσης είναι πρόδηλος·

δ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 66, ότι ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβαση στον δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η εντολή·

ε) κατά παρέκκλιση των άρθρων 66 και 67 ότι ισχύουν άλλες προθεσμίες εκτέλεσης.

2. Για τις εγχώριες συναλλαγές πληρωμών, τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διπλασιάζονται. Για προπληρωμένα μέσα πληρωμών τα ποσά αυξάνονται μέχρι 200 ευρώ.

* 0 1 0 0 1 1 3 1 3 0 7 1 0 0 0 3 2 *

3. Τα άρθρα 57 και 58 εφαρμόζονται επίσης στο ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια της παραγράφου 20 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν έχει τη δυνατότητα να δεσμεύει το λογαριασμό ή το μέσο πληρωμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΕΓΚΡΙΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Άρθρο 51
(Άρθρο 54 της Οδηγίας 2007/64)
Συγκατάθεση και άρση της συγκατάθεσης

1. Η πράξη πληρωμής να θεωρείται εγκεκριμένη μόνο εάν ο πληρωτής έχει συναινέσει να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής. Η πράξη πληρωμής μπορεί να εγκρίνεται από τον πληρωτή πριν ή, εφόσον έχουν συμφωνήσει ο πληρωτής και ο οικείος του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, μετά την εκτέλεσή της.

2. Η συγκατάθεση για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής ή μιας σειράς πράξεων πληρωμής δίδεται υπό τη μορφή που συμφωνήθηκε μεταξύ του πληρωτή και του οικείου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Ελλείψει συγκατάθεσης, η πράξη πληρωμής θεωρείται μη εγκεκριμένη.

3. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί από τον πληρωτή σε οποιαδήποτε στιγμή, αλλά όχι αργότερα από το χρονικό σημείο έναρξης του ανέκκλητου σύμφωνα με το άρθρο 63. Το ίδιο ισχύει και για τη συγκατάθεση που δίδεται για να εκτελεσθεί μια σειρά πράξεων πληρωμής, η οποία μπορεί να ανακληθεί με αποτέλεσμα κάθε μελλοντική πράξη πληρωμής, να θεωρείται μη εγκεκριμένη.

4. Η διαδικασία δια της οποίας δίδεται η συγκατάθεση συμφωνείται μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 52
(Άρθρο 55 της Οδηγίας 2007/64)
Περιορισμοί της χρήσης του μέσου πληρωμών

1. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται συγκεκριμένο μέσο πληρωμών για την κοινοποίηση της συγκατάθεσης, ο πληρωτής και ο αντίστοιχος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνήσουν όρια δαπάνης όσον αφορά τις πράξεις πληρωμών που εκτελούνται μέσω αυτού του μέσου πληρωμών.

2. Εάν έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιφυλάσσεται του δικαιώματος να αναστείλει τη χρήση του μέσου πληρωμών, για αντικειμενικούς αιτιολογημένους λόγους σχετικούς με την ασφάλεια του μέσου πληρωμών, την υπόνοια μη εγκεκριμένης ή δόλιας χρήσης του μέσου πληρωμών ή, στην περίπτωση μέσου πληρωμών με πιστωτικό άνοιγμα, σημαντικά αυξημένο κίνδυνο να ενδέχεται να μην είναι ο πληρωτής σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληρωμής του.

3. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον πληρωτή για την αναστολή του μέσου πληρωμών και τους λόγους για την ενέργεια αυτή με τρόπο που έχει συμφωνηθεί, ει δυνατόν προτού ανασταλεί το μέσο πληρωμών ή, το αργότερο, αμέσως μετά, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντιβαίνει σε αντικειμενικούς αιτιολογημένους λόγους ασφαλείας ή απαγορεύεται από άλλη συναφή νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνική νομοθεσία.

4. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αίρει την αναστολή της χρήσης του μέσου πληρωμών ή το αντικαθιστά με νέο μέσο πληρωμών μόλις οι λόγοι αναστολής πάψουν να υφίστανται.

Άρθρο 53

(Άρθρο 56 της Οδηγίας 2007/64)

Υποχρεώσεις του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών οφείλει:

α) να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους όρους που διέπουν την έκδοση και χρήση του και

β) να ειδοποιεί αμελλητί τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών ή τον φορέα που αυτός ορίζει, μόλις υποπέσει στην αντίληψή του απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών ή μη εγκεκριμένη χρήση του.

2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α' της παραγράφου 1, μόλις ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών λάβει το μέσο πληρωμών, λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο για την ασφαλή φύλαξη των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του.

Άρθρο 54

(Άρθρο 57 της Οδηγίας 2007/64)

Υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που εκδίδει το μέσο πληρωμών έχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) να μην αποκαλύπτει τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας του μέσου πληρωμών παρά μόνο στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών, τηρουμένων των κατά το άρθρο 53·

β) να μην αποστέλλει μέσο πληρωμών που δεν έχει ζητηθεί, εκτός εάν το στέλνει προς αντικατάσταση μέσου που κατέχει ήδη ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών·

γ) να εξασφαλίζει ανά πάσα στιγμή στο χρήστη κατάλληλα μέσα για να προβαίνει σε γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β' ή να ζητεί άρση της αναστολής σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 4· κατόπιν αιτήσεως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών τα μέσα για να αποδείξει, μέσα σε 18 μήνες από τη γνωστοποίηση, ότι όντως προέβη στην εν λόγω γνωστοποίηση, και

δ) να αποτρέπει κάθε χρήση του μέσου πληρωμών μόλις πραγματοποιηθεί η γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β'.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών επωμίζεται τον κίνδυνο της αποστολής μέσου πληρωμών στον πληρωτή ή αποστολής κάθε εξατομικευμένου στοιχείου ασφαλείας του.

Άρθρο 55

(Άρθρο 58 της Οδηγίας 2007/64)

Γνωστοποίηση μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει επανόρθωση στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, μόνο εάν ειδοποιήσει αμελλητί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του μόλις πληροφορηθεί οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών που θε-

μελιώνει δικαίωμα απαιτήσεως, συμπεριλαμβανομένου του καθοριζόμενου στο άρθρο 71, και το αργότερο έως 13 μήνες από την ημερομηνία χρέωσης, εκτός εάν, ενδεχομένως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέσχε ούτε κατέστησε διαθέσιμες τις πληροφορίες για την πράξη αυτήν σύμφωνα με τον τίτλο ΙΙΙ.

Άρθρο 56

(Άρθρο 59 της Οδηγίας 2007/64)

Στοιχεία που τεκμησιώνουν τη γνησιότητα και την εκτέλεση πράξεων πληρωμών

1. Ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον ο χρήστης αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής ή ισχυρίζεται ότι η πράξη πληρωμής δεν εκτελεσθηκε σωστά, υποχρεούται να αποδεικνύει ότι εξακριβώθηκε η γνησιότητα της πράξης πληρωμής, ότι αυτή καταγράφηκε επακριβώς, καταχωρίσθηκε στους λογαριασμούς και δεν επηρεάστηκε από τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία.

2. Εάν ένας χρήστης υπηρεσίας πληρωμών αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής, η χρήση ενός μέσου πληρωμών που έχει καταγραφεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών δεν αποτελεί αναγκαστικά, απ' εαυτής, επαρκή απόδειξη του ότι ο πληρωτής είχε εγκρίνει την πράξη πληρωμής ή ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε από πρόθεση ή βαριά αμέλεια μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 53.

Άρθρο 57

(Άρθρο 60 της Οδηγίας 2007/64)

Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 55 σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή υποχρεούται να επιστρέφει αμέσως στον πληρωτή το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης και εφόσον συντρέχει περίπτωση, να επαναφέρει το χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής.

2. Δεν αποκλείεται η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του πληρωτή και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 58

(Άρθρο 61 της Οδηγίας 2007/64)

Ευθύνη του πληρωτή για μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμών

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 57, ο πληρωτής ευθύνεται σχετικά με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής μέχρι ανώτατου ποσού 150 ευρώ, για τις ζημιές που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου-πληρωμών ή, εάν ο πληρωτής δεν έχει κρατήσει ασφαλή τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας, από υπεξαίρεση μέσου πληρωμών.

2. Ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημιές που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών, εφόσον οι ζημιές αυτές οφείλονται στο γεγονός ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 53 υποχρεώσεις του από πρόθεση ή βαριά αμέλεια. Στις περιπτώσεις αυτές δεν ισχύει το ανώτατο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Ο πληρωτής δεν φέρει τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος, κλαπέντος ή υπεξαιρεθέντος μέσου πληρωμών μετά την ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β', εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

4. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει τα κατάλληλα μέσα που επιτρέπουν ανά πάσα στιγμή την ειδοποίηση για την απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 54 παράγραφος 1 στοιχείο γ', ο πληρωτής δεν ευθύνεται για τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση του εν λόγω μέσου, εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

Άρθρο 59

(Άρθρο 62 της Οδηγίας 2007/64)

Επιστροφές χρημάτων για πράξεις πληρωμής οι οποίες κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Ο πληρωτής έχει το δικαίωμα επιστροφής, εκ μέρους του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, των χρημάτων που αντιστοιχούν σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω δικαιούχου και η οποία έχει ήδη εκτελεσθεί, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) κατά την έγκριση δεν προσδιορίστηκε το ακριβές ποσό της πράξης πληρωμής και

β) το ποσό της πράξης πληρωμής υπερβαίνει το ποσό που θα ανέμενε εύλογα ο πληρωτής λαμβάνοντας υπόψη τη μορφή, τις προηγούμενες συνήθειες εξόδων του, τους όρους της σύμβασης-πλαίσου και τις σχετικές περιστάσεις της υπόθεσης.

Κατόπιν αιτήσεως του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο πληρωτής παρέχει πραγματικά στοιχεία που σχετίζονται με τους όρους αυτούς.

Η επιστροφή αφορά ολόκληρο το ποσό της εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής.

Για τις άμεσες χρεώσεις, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του μπορούν να συμφωνούν με τη σύμβαση-πλαίσιο ότι ο πληρωτής δικαιούται επιστροφή χρημάτων από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του έστω και εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για επιστροφή χρημάτων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Ωστόσο, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β', ο πληρωτής δεν μπορεί να επικαλεστεί λόγους που συνδέονται με μετατροπή συναλλάγματος, εφόσον εφαρμόστηκε η ισοτιμία αναφοράς που έχει συμφωνήσει με τον οικείο του πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο δ' και το άρθρο 39 παράγραφος 3 στοιχείο β'.

3. Μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ότι ο πληρωτής δεν δικαιούται επιστροφή όταν έχει διαβιβάσει τη συγκατάθεσή του για να εκτελεσθεί η εντολή πληρωμής απευθείας στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του, και ανάλογα με την περίπτωση, οι πληροφορίες για τη μελλοντική πράξη πληρωμής παρέχονται ή τίθενται στη διάθεση του πληρωτή, κατά συμφωνηθέντα τρόπο, τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από τον δικαιούχο.

Άρθρο 60

(Άρθρο 63 της Οδηγίας 2007/64)

Αιτήσεις επιστροφής χρημάτων για πράξεις πληρωμής που κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Ο πληρωτής έχει το δικαίωμα να ζητήσει την επι-

στροφή των χρημάτων που αναφέρεται στο άρθρο 59 και η οποία αντιστοιχεί σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω αυτού, μέσα σε οκτώ εβδομάδες από την ημερομηνία χρέωσης των χρηματικών ποσών.

2. Μέσα σε δέκα εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή της αίτησης επιστροφής, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών είτε επιστρέφει ολόκληρο το ποσό της πράξης πληρωμής είτε αιτιολογεί την άρνηση επιστροφής, υποδεικνύοντας το όργανο στο οποίο μπορεί να προσφύγει ο πληρωτής αν δεν αποδέχεται, την αιτιολόγηση, σύμφωνα με τα άρθρα 76 έως 79.

Το δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει του πρώτου εδαφίου να αρνείται επιστροφή χρημάτων δεν ισχύει στην περίπτωση του άρθρου 59 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΡΑΞΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1

ΕΝΤΟΛΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΠΟΣΑ

Άρθρο 61

(Άρθρο 64 της Οδηγίας 2007/64)

Λήψη εντολών πληρωμής

1. Σε περίπτωση εντολής πληρωμής η οποία διαβιβάστηκε απευθείας από τον πληρωτή ή εμμέσως από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ως χρόνος λήψης ορίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής. Εάν ο χρόνος λήψης δεν είναι μέσα σε εργάσιμη ημέρα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, η εντολή πληρωμής θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ορίσει ένα οριακό χρονικό σημείο προς το τέλος της εργάσιμης ημέρας, πέραν του οποίου κάθε λαμβανόμενη εντολή πληρωμής θα λογίζεται ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

2. Εάν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που κίνησε εντολή πληρωμής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνήσουν ότι η εκτέλεση της εντολής πληρωμής αρχίζει σε συγκεκριμένη ημέρα ή στο τέλος συγκεκριμένης περιόδου ή την ημέρα που ο πληρωτής θα έχει θέσει χρήματα στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, χρονικό σημείο λήψης της εντολής για τους σκοπούς του άρθρου 66 θεωρείται η συμφωνηθείσα ημέρα. Εάν η συμφωνηθείσα ημέρα δεν είναι εργάσιμη ημέρα για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, η εντολή πληρωμής που λαμβάνεται θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

Άρθρο 62

(Άρθρο 65 της Οδηγίας 2007/64)

Άρνηση εντολών πληρωμής

1. Αν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί να εκτελέσει εντολή πληρωμής, η άρνηση και ει δυνατόν, οι λόγοι της άρνησης και η διαδικασία επανόρθωσης των τυχόν λαθών που οδήγησαν στην άρνηση γνωστοποιούνται στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν αυτό απαγορεύεται από άλλη σχετική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνική νομοθεσία.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αποστέλλει ή καθιστά διαθέσιμη κατά το συμφωνηθέντα τρόπο τη γνωστοποίηση, με την πρώτη ευκαιρία και πάντως μέσα στις προθεσμίες που προβλέπει το άρθρο 66.

Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλλει χρέωση για την ειδοποίηση αυτή, εάν η άρνηση είναι αντικειμενικώς αιτιολογημένη.

2. Εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι που προβλέπονται στη σύμβαση-πλαίσιο του πληρωτή, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν αρνείται να εκτελέσει έγκειμένη εντολή πληρωμής, ανεξαρτήτως του αν η εντολή κινήθηκε από πληρωτή ή από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εκτός αν η εκτέλεσή της απαγορεύεται από άλλη σχετική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνική.

3. Για τους σκοπούς των άρθρων 66 και 71, εντολή πληρωμής της οποίας η εκτέλεση απορρίφθηκε θεωρείται ως μη ληφθείσα.

Άρθρο 63

(Άρθρο 66 της Οδηγίας 2007/64)

Ανέκκλητο εντολής πληρωμής

1. Ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών δεν μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής εάν ληφθεί από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετική ρύθμιση στο παρόν άρθρο.

2. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβαση στον δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής.

3. Ωστόσο, στην περίπτωση άμεσης χρέωσης και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων επιστροφής, ο πληρωτής μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της ημέρας που συμφωνήθηκε για τη χρέωση των χρηματικών ποσών.

4. Στην περίπτωση του άρθρου 61 παράγραφος 2, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της συμφωνηθείσας ημέρας.

5. Μετά τα χρονικά όρια που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 4, η εντολή πληρωμής μπορεί να ανακληθεί μόνο με συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Στην περίπτωση των παραγράφων 2 και 3, απαιτείται επίσης και η συμφωνία του δικαιούχου. Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση σε περίπτωση ανάκλησης.

Άρθρο 64

(Άρθρο 67 της Οδηγίας 2007/64)

Μεταβίβαση και λήψη χρηματικών ποσών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και οι τυχόν ενδιάμεσοι των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούνται να μεταφέρουν το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και να μην αφαιρούν επιβαρύνσεις από το μεταφερόμενο ποσό.

2. Εντούτοις, ο δικαιούχος και ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν ότι ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών αφαιρεί τη χρέωσή του από το μεταβιβαζόμενο ποσό πριν αυτό πιστωθεί στον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτή, το πλήρες ποσό

της πράξης πληρωμής και οι επιβαρύνσεις εμφανίζονται χωριστά στις πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο.

3. Εάν από το μεταφερόμενο ποσό αφαιρούνται επιβαρύνσεις άλλες πλην εκείνων της παραγράφου 2, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής του πληρωτή μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής που κινήθηκε από τον πληρωτή. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής.

ΤΜΗΜΑ 2

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΞΙΑΣ

Άρθρο 65

(Άρθρο 68 της Οδηγίας 2007/64)

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται σε:

- α) πράξεις πληρωμής σε ευρώ
- β) εθνικές πράξεις πληρωμής στο νόμισμα του κράτους - μέλους εκτός της ζώνης ευρώ και
- γ) πράξεις πληρωμών που απαιτούν μόνο μία μετατροπή νομίσματος μεταξύ του ευρώ και του επίσημου νομίσματος κράτους - μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, εφόσον η απαιτούμενη μετατροπή νομίσματος πραγματοποιείται στο κράτος - μέλος που δεν χρησιμοποιεί το ευρώ και, στην περίπτωση διασυνοριακών συναλλαγών πληρωμών, η διασυνοριακή μεταβίβαση πραγματοποιείται σε ευρώ.

2. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται και σε άλλες πράξεις πληρωμής, εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, με εξαίρεση το άρθρο 69 η εφαρμογή του οποίου δεν εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των μερών. Ωστόσο, όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνούν περίοδο μεγαλύτερη από τις οριζόμενες στο άρθρο 66, για ενδοκοινοτικές πράξεις πληρωμών η περίοδος αυτή δεν υπερβαίνει τις τέσσερις εργάσιμες ημέρες από το χρονικό σημείο λήψης της εντολής σύμφωνα με το άρθρο 61.

Άρθρο 66

(Άρθρο 69 της Οδηγίας 2007/64)

Πράξεις πληρωμής προς λογαριασμό πληρωμών

1. Ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή υποχρεούται να μεριμνά ώστε, μετά τον κατά-το άρθρο 61 χρόνο λήψης της εντολής, το ποσό της πράξης πληρωμής να πιστώνεται στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας. Έως την 1η Ιανουαρίου 2012, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, μπορούν να συμφωνούν διαφορετική προθεσμία που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις εργάσιμες ημέρες. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις πράξεις πληρωμής που εκτελούνται σε έντυπη μορφή.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου υποχρεούται να καθορίζει ημερομηνία αξίας και να καθιστά διαθέσιμο το ποσό της πράξης πληρωμής στο λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου μετά την παραλαβή των χρηματικών ποσών από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 69.

3. Ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου υποχρεούται να μεταβιβάζει εντολή πληρωμής η οποία κινήθηκε από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή μέσα στην προθεσμία που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή την τακτοποίησή της, όσον αφορά την άμεση χρέωση, κατά τη συμφωνηθείσα ημερομηνία.

Άρθρο 67

(Άρθρο 70 της Οδηγίας 2007/64)

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, τα χρηματικά ποσά τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος τα παραλαμβάνει για λογαριασμό του δικαιούχου, μέσα στην προθεσμία του άρθρου 66.

Άρθρο 68

(Άρθρο 71 της Οδηγίας 2007/64)

Μετρητά που τοποθετούνται σε λογαριασμό πληρωμών

Όταν καταναλωτής τοποθετεί μετρητά σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο από τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στο νόμισμα του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε το ποσό να καθίσταται διαθέσιμο αμέσως μετά τη λήψη του ποσού, με την αντίστοιχη ημερομηνία αξίας. Αν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, το ποσό καθίσταται διαθέσιμο με ημερομηνία αξίας το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήψη του.

Άρθρο 69

(Άρθρο 73 της Οδηγίας 2007/64)

Ημερομηνία αξίας και διαθεσιμότητα των χρηματικών ποσών

1. Η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου δεν επιτρέπεται να είναι μεταγενέστερη της εργάσιμης ημέρας κατά την οποία πιστώνεται ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου με το ποσό της πράξης πληρωμής.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πιστωθεί με το ποσό της πράξης πληρωμής.

2. Η ημερομηνία αξίας για τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή δεν επιτρέπεται να είναι προγενέστερη του χρονικού σημείου κατά το οποίο γίνεται η χρέωση του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών με το ποσό της πράξης πληρωμής.

ΤΜΗΜΑ 3
ΕΥΘΥΝΗ

Άρθρο 70

(Άρθρο 74 της Οδηγίας 2007/64)

Λανθασμένα αποκλειστικά μέσα ταυτοποίησης

1. Εάν η πράξη πληρωμής εκτελεστεί σύμφωνα με το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης, θεωρείται ότι εκτελέστηκε ορθά όσον αφορά τον δικαιούχο που αναγράφεται στο αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

2. Εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι λανθασμένο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών δεν φέρει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 71 για τη μη εκτέλεση ή την εσφαλμένη εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Ωστόσο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή καταβάλλει εύλογες προσπάθειες για την ανάκτηση των χρηματικών ποσών που αφορά η πράξη πληρωμής.

Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την ανάκτηση των ποσών.

3. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών προσκομίσει πρόσθετες πληροφορίες πέραν εκείνων του άρθρου 34 παράγραφος 1 στοιχείο α' ή του άρθρου 39 παράγραφος 2 στοιχείο β', ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών ευθύνεται μόνο για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το παρασχεθέν από τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

Άρθρο 71

(Άρθρο 75 της Οδηγίας 2007/64)

Μη εκτέλεση ή εσφαλμένη εκτέλεση

1. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 55, του άρθρου 70 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 74, υπεύθυνος έναντι του πληρωτή για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής, εκτός αν μπορεί να αποδείξει στον πληρωτή και, ενδεχομένως, στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου έλαβε το ποσό της πράξης πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 1, οπότε ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, επιστρέφει αμελλητί στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και, ανάλογα με την περίπτωση, επαναφέρει το χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, θέτει αμέσως το ποσό της πράξης πληρωμής στη διάθεση του δικαιούχου και, ανάλογα με την περίπτωση, πιστώνει το αντίστοιχο ποσό στο λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όταν η εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, προσπαθεί αμέσως, αν του ζητηθεί, να ανιχνεύσει την πράξη πληρωμής και ειδοποιεί τον πληρωτή για το αποτέλεσμα.

2. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 55, του άρθρου 70, παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 74, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή διαβίβαση της εντολής πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 3. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι

υπεύθυνος βάσει του παρόντος εδαφίου, αναδιαβιβάζει αμέσως την εν λόγω εντολή πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.

Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 55, του άρθρου 70 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 74, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για τη διεκπεραίωση της εντολής πληρωμής σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 69. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος δυνάμει του παρόντος εδαφίου, μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις το πόσο αυτό πιστωθεί στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής για την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν είναι υπεύθυνος στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος έναντι του πληρωτή. Οσάκις ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος εν προκειμένω, τότε, ανάλογα με την περίπτωση, και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και επαναφέρει το χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όπου η εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, καταβάλλει άμεσα, αφού του ζητηθεί, προσπάθειες να ανιχνεύσει τις πράξεις πληρωμών και ειδοποιεί τον δικαιούχο για το αποτέλεσμα.

3. Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος έναντι των αντίστοιχων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών τους για τυχόν χρεώσεις για τις οποίες φέρουν την ευθύνη και για τόκους που επιβαρύνουν το χρήστη υπηρεσιών πληρωμών συνεπεία μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης της πράξης πληρωμής.

Άρθρο 72

(Άρθρο 76 της Οδηγίας 2007/64)

Πρόσθετη οικονομική αποζημίωση

Πρόσθετη οικονομική αποζημίωση σε σχέση με αυτή που προβλέπεται στο παρόν τμήμα μπορεί να καθορίζεται σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο στη συναφθείσα σύμβαση μεταξύ του χρήστη και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του.

Άρθρο 73

(Άρθρο 77 της Οδηγίας 2007/64)

Δικαίωμα προσφυγής

1. Όταν η ευθύνη ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 71 αποδίδεται σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή σε μεσάζοντα, ο δεύτερος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή μεσάζων αποζημιώνει τον πρώτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για κάθε ζημία που υπέστη ή κάθε ποσό που κατέβαλε στο πλαίσιο του άρθρου 71.

2. Η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης μπορεί να αποφασίζεται βάσει συμφωνιών μεταξύ των

παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή/και των μεσαζόντων και του δικαίου που εφαρμόζεται στη μεταξύ τους συμφωνία.

Άρθρο 74

(Άρθρο 78 της Οδηγίας 2007/64)

Απουσία ευθύνης

Η ευθύνη που προβλέπεται στα Κεφάλαια 2 και 3 δεν ισχύει σε περιστάσεις που είναι ασυνήθεις και απρόβλεπτες, ξένες προς τη βούληση του μέρους που τις επικαλείται, και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο, ούτε όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεσμεύεται από άλλες νομικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία ή τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 75

(Άρθρο 79 της Οδηγίας 2007/64)

Προστασία των δεδομένων

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα συστήματα πληρωμών και τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όταν χρειάζεται για την πρόληψη, τη διερεύνηση και τον εντοπισμό της απάτης στον τομέα των πληρωμών. Η επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α'), όπως ισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ
ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Άρθρο 76

(Άρθρο 80 της Οδηγίας 2007/64)

Καταγγελίες

1. Οι χρήστες υπηρεσιών πληρωμών και στα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων των ενώσεων καταναλωτών, έχουν το δικαίωμα να υποβάλλουν καταγγελίες στην Γενική Γραμματεία Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας σχετικά με ισχυρισμούς περί παραβάσεων των διατάξεων των Τίτλων III και IV του Α' Μέρους του παρόντος νόμου από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

2. Ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με τη δικονομία, η αρμόδια αρχή ενημερώνει με την απάντησή της τον καταγγέλλοντα για τις προβλεπόμενες από το άρθρο 79 εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής.

Άρθρο 77

(Άρθρο 81 της Οδηγίας 2007/64)

Κυρώσεις

1. Με την επιφύλαξη άλλων ειδικότερων διατάξεων, με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας επιβάλλεται σε βάρος των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι δεν τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από διατάξεις των Κεφαλαίων IV και V αυτού του νόμου πρόστιμο από πέντε χιλιάδες (5.000) έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ. Σε περίπτωση υποτροπής το ανώτατο

όριο προστίμου διπλασιάζεται. Κατά την επιμέτρηση του προστίμου λαμβάνονται ιδίως υπόψη και συνεκτιμώνται: α) η βαρύτητα της παράβασης, β) η συχνότητα αυτής, γ) η διάρκεια της, δ) οι ειδικές συνθήκες τέλεσής της, ε) ο βαθμός υπαιτιότητας και στ) ο κύκλος εργασιών του παραβάτη.

2. Τα ποσά των προστίμων που επιβάλλονται αποτελούν δημόσιο έσοδο και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. (ν.δ. 356/1974, ΦΕΚ 90 Α') και μπορεί να αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

3. Η επιβολή των ως άνω διοικητικών κυρώσεων είναι ανεξάρτητη από κάθε άλλη αστική, ποινική ή πειθαρχική κύρωση που προβλέπεται σε βάρος των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμών από το νόμο αυτόν και την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 78

(Άρθρο 82 της Οδηγίας 2007/64)

Αρμόδιες αρχές

1. Αρμόδια αρχή για τη διαχείριση καταγγελιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 69 παράγραφος 1 αυτού του νόμου και την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 70 αυτού του νόμου ορίζεται η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

2. Σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης των διατάξεων του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των τίτλων III και IV, υπεύθυνες δυνάμει της παραγράφου 1 είναι οι αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους καταγωγής του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για τους αντιπροσώπους και τα υποκαταστήματα που λειτουργούν υπό το δικαίωμα εγκατάστασης αρμόδιες είναι οι αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Άρθρο 79

(Άρθρο 83 της Οδηγίας 2007/64)

Εξωδικαστική επίλυση διαφορών

1. Για την εξωδικαστική επίλυση διαφορών, οι οποίες ανακύπτουν μεταξύ χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμών και αφορούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που καθορίζονται με τις διατάξεις αυτού του νόμου, αρμόδιοι είναι ο Συνήγορος του Καταναλωτή, ο Μεσολαβητής Τραπεζικών-Επενδυτικών Υπηρεσιών και οι Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού που προβλέπονται στο άρθρο 11 του ν. 2251/1994 (ΦΕΚ 191 Α').

2. Σε περίπτωση διασυνωριακών διαφορών, οι ανωτέρω φορείς συνεργάζονται ενεργά με τους αντίστοιχους φορείς των άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΤΙΤΛΟΣ V

(τίτλος VI της Οδηγίας 2007/64)

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 80

(Άρθρο 86 της Οδηγίας 2007/64)

Πλήρης εναρμόνιση

Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών απαγορεύεται να παρεκκλίνουν, εις βάρος των χρηστών των υπηρεσιών

πληρωμών, από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εκτός εάν η δυνατότητα παρέκκλισης προβλέπεται ρητά από αυτόν το νόμο.

Ωστόσο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να αποφασίζουν να προσφέρουν ευνοϊκότερους όρους στους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 81

(Άρθρο 88 της Οδηγίας 2007/64)

Μεταβατική διάταξη

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3691/2008 ή άλλων σχετικών νομοθετικών διατάξεων, νομικά πρόσωπα, τα οποία κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτού του νόμου ασκούν ήδη, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, επιτρέπεται να συνεχίσουν να ασκούν τις δραστηριότητες αυτές έως την 30ή Απριλίου 2011, χωρίς να έχουν αδειοδοτηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 αυτού του νόμου. Νομικά πρόσωπα που δεν θα έχουν αδειοδοτηθεί έως αυτήν την ημερομηνία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 αυτού του νόμου, θα απαγορεύεται εφεξής να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 αυτού του νόμου.

2. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου, εξαιρούνται από την υποχρέωση αδειοδότησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 αυτού του νόμου, τα χρηματοδοτικά ιδρύματα τα οποία ασκούν τις δραστηριότητες του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν. 3601/2007 και πληρούν τις προϋποθέσεις του εδαφίου ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 18 του ν. 3601/2007 πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτού του νόμου.

Τα χρηματοδοτικά ιδρύματα που εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή υποχρεούνται να γνωστοποιήσουν στην Τράπεζα της Ελλάδος τις δραστηριότητες που ασκούν έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτού του νόμου. Η γνωστοποίηση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες που να αποδεικνύουν ότι έχουν συμμορφωθεί με τις διατάξεις των περιπτώσεων α', δ', ζ', η', θ', ια' και ιβ' του άρθρου 5 αυτού του νόμου. Εφόσον η Τράπεζα της Ελλάδος εκτιμά ότι τηρούνται οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τις ανωτέρω διατάξεις, το ενδιαφερόμενο χρηματοδοτικό ίδρυμα εγγράφεται στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 13 αυτού του νόμου.

Η Τράπεζα της Ελλάδος δικαιούται να εξαιρεί τα χρηματοδοτικά ιδρύματα που εμπίπτουν στην κατηγορία αυτή από τις απαιτήσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 5 αυτού του νόμου.

3. Τα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 αυτού του άρθρου λαμβάνουν αυτομάτως άδεια λειτουργίας και εγγράφονται στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 13 αυτού του νόμου, εφόσον η Τράπεζα της Ελλάδος διαθέτει ήδη στοιχεία ότι συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις των άρθρων 5 και 10 αυτού του νόμου. Η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερώνει σχετικά τα ενδιαφερόμενα νομικά πρόσωπα πριν από την έκδοση της άδειας λειτουργίας.

Άρθρο 82

(άρθρα 89, 90 παρ. 2, 91 παρ. 3 και 93 της Οδηγίας 2007/64)

Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου καταργούνται:

α) το π.δ. 33/2000 «Προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς την Οδηγία 97/5/ΕΚ της 27.1.1997 για τις διασυνοριακές μεταφορές πιστώσεων» (ΦΕΚ 27 Α'),

β) οι διατάξεις των άρθρων 2 έως 4 της κ.υ.α. Ζ1-178/2001 (ΦΕΚ 255 Β'),

γ) οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 11 του άρθρου 4 και της παραγράφου 8 του άρθρου 4α του ν. 2251/1994,

δ) οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 43 του ν. 3691/2008,

ε) οι διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 3148/2003 (ΦΕΚ 136 Α') «Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων, αντικατάσταση και συμπλήρωση των διατάξεων για τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος και άλλες διατάξεις».

Άρθρο 83

(άρθρα 90 παρ. 1, 91 παρ. 1 και 92 της Οδηγίας 2007/64)

Τροποποιούμενες διατάξεις

1. α) Στην περίπτωση δ' της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν.3601/2007 (ΦΕΚ 178 Α') αντί των λέξεων «πράξεις διενέργειας πληρωμών» τίθενται οι λέξεις «υπηρεσίες πληρωμών».

β) Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής: «ε. έκδοση και διαχείριση άλλων μέσων πληρωμής (ταξιδιωτικών και τραπεζικών επιταγών), εφόσον η δραστηριότητα αυτή δεν καλύπτεται από την προηγούμενη περίπτωση δ'».

2. Η περίπτωση δ' της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 3691/2008 αντικαθίσταται ως εξής: «δ) Τα ιδρύματα πληρωμών».

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ
ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2007/44/ΕΚ ΚΑΙ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ
ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2010/16/ΕΕ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ
ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ
ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ
ΣΕ ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ, ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 84

Σκοπός

Σκοπός του Δεύτερου Μέρους του νόμου αυτού είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των άρθρων 1, 2, 4-6 της Οδηγίας 2007/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2007 «για την τροποποίηση της Οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των Οδηγιών 2002/83/ΕΚ, 2004/39/ΕΚ, 2005/68/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ σχετικά με τους διαδικαστικούς κανόνες και τα κριτήρια αξιολόγησης για την προληπτική αξιολόγηση της απόκτησης και της αύξησης συμμετοχών στο μετοχικό κεφάλαιο επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα» (ΕΕ L 247), καθώς και της Οδηγίας 2010/16/ΕΕ της Επιτροπής της 9ης Μαρτίου 2010 «για την τροποποίηση της Οδηγίας 2006/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την εξαίρεση ενός συγκεκριμένου ιδρύματος από το πεδίο εφαρμογής» (ΕΕ L 60).

Άρθρο 85

(άρθρο 5 της Οδηγίας 2007/44)

Αξιολόγηση απόκτησης ή εκχώρησης συμμετοχών σε πιστωτικά ιδρύματα

Το άρθρο 24 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 24

Συμμετοχές σε πιστωτικά ιδρύματα

1. α) Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής: «υποψήφιος αγοραστής»), το οποίο μεμονωμένα ή μέσω κοινής δράσης με άλλα πρόσωπα, υπό την έννοια του εδαφίου γ' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει στην Ελλάδα, είτε να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, υφιστάμενη συμμετοχή σε πιστωτικό ίδρυμα, ούτως ώστε το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που θα κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει τα όρια του 10%, του 20%, του 1/3 ή του 50% ή ώστε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, τον έλεγχο του πιστωτικού ιδρύματος υπό την έννοια της παραγράφου 12 του άρθρου 2 του παρόντος νόμου (στο εξής: «προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής»), αρχικά απευθύνει κοινοποίησης εγγράφως στην Τράπεζα της Ελλάδος και της γνωστοποιεί το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής, καθώς και τις σχετικές απαιτούμενες πληροφορίες, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου.

β) Κάθε υποψήφιος αγοραστής, ο οποίος έχει αποφασίσει να αποκτήσει ή να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, υφιστάμενη συμμετοχή σε πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει στην Ελλάδα ούτως ώστε το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που θα κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει το όριο του 5%, ενημερώνει προηγουμένως την Τράπεζα της Ελλάδος και της γνωστοποιεί το ποσοστό της νέας συμμετοχής:

Η Τράπεζα της Ελλάδος αξιολογεί, κατά περίπτωση, εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών, εάν η συμμετοχή αυτή οδηγεί σε σημαντική επιρροή και σε θετική περίπτωση ενημερώνει τον υποψήφιο αγοραστή και προβαίνει στην απαιτούμενη αξιολόγηση της παραγράφου 11.

γ) Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει αποφασίσει να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, συμμετοχή των ανωτέρω εδαφίων α' ή β', σε πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει στην Ελλάδα ή έχει αποφασίσει:

i) να μειώσει τη συμμετοχή του σε πιστωτικό ίδρυμα, ούτως ώστε το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που θα κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, να διαμορφώνεται σε ποσοστό μικρότερο από το 5%, το 10%, το 20%, το 1/3 ή το 50% ή

ii) να παύσει να έχει, άμεσα ή έμμεσα, τον έλεγχο του πιστωτικού ιδρύματος,

ενημερώνει προηγουμένως εγγράφως την Τράπεζα της Ελλάδος και της γνωστοποιεί το τυχόν ύψος της συμμετοχής που προτίθεται να διατηρήσει.

δ) Εφόσον τις συμμετοχές των εδαφίων α' ή β' της παρούσας παραγράφου προτίθενται να πραγματοποιήσουν νομικά πρόσωπα, αυτά γνωστοποιούν στην Τράπεζα της Ελλάδος την ταυτότητα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, των σημαντικότερων διευθυντικών στελεχών, των μετόχων που κατέχουν τουλάχιστον 5%, καθώς και όπου ενδείκνυται, την ταυτότητα των φυσικών προσώπων, υπό την έννοια του πραγματικού δικαιούχου της παραγράφου 16 του άρθρου 4 του ν. 3691/2008 (ΦΕΚ 166 Α'), που, άμεσα ή έμμεσα, τα ελέγχουν, καθώς και κάθε μεταγενέστερη μεταβολή. Αντίστοιχη υποχρέωση γνωστοποίησης στην Τράπεζα της Ελλάδος υπέχουν και τα ανωτέρω φυσικά πρόσωπα.

ε) Εάν τις συμμετοχές των εδαφίων α' και β' προτίθενται να αποκτήσουν έμμεσα ένα ή περισσότερα πρόσωπα, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να αξιολογεί

με βάση τα κριτήρια της παραγράφου 11, πέραν του υποψήφιου αγοραστή που προτίθεται να αποκτήσει άμεσα τη συμμετοχή και του πραγματικού δικαιούχου, και τα τυχόν παρεμβαλλόμενα, μεταξύ των δύο προηγούμενων περιπτώσεων, πρόσωπα.

2. α) Για το σκοπό υπολογισμού του ποσοστού συμμετοχής, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου λαμβάνονται υπόψη τα άρθρα 9, 10, 12 και 13 παράγραφοι 4 και 5 του ν. 3556/2007 (ΦΕΚ 91 Α'), υπό την επιφύλαξη του εδαφίου β' της παρούσας παραγράφου.

β) Κατά τον ως άνω υπολογισμό του ποσοστού συμμετοχής δεν λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή οι μετοχές με δικαίωμα ψήφου που κατέχουν πιστωτικά ιδρύματα ή επιχειρήσεις επενδύσεων ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με ρητή δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το εδάφιο στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3606/2007, εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και πρόκειται βάσει ρητής δέσμευσης να μεταβιβάστούν εντός ενός (1) έτους από την απόκτηση.

γ) Ως «από κοινού δράση» για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου νοείται η περίπτωση κατά την οποία δύο ή περισσότεροι υποψήφιοι αγοραστές προτίθενται να ενεργούν συντονισμένα κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους μετά την απόκτηση μετοχών ή δικαιωμάτων ψήφου με συμφωνία που μπορεί να γίνεται εγγράφως ή προφορικά ή συνάγεται από πραγματικά περιστατικά, ανεξαρτήτως εάν τα πρόσωπα που δρουν από κοινού συνδέονται μεταξύ τους. Η κοινοποίηση των δικαιωμάτων ψήφου της ως άνω περίπτωσης στην Τράπεζα της Ελλάδος γίνεται είτε από τον κάθε υποψήφιο αγοραστή είτε από έναν από αυτούς, ο οποίος έχει εξουσιοδοτηθεί για το σκοπό αυτόν.

3. Η Τράπεζα της Ελλάδος γνωστοποιεί εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή την παραλαβή της κοινοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1, καθώς και των πληροφοριών που προβλέπονται στην παράγραφο 6, και τις οποίες ενδεχομένως παρέλαβε μεταγενέστερα της εν λόγω κοινοποίησης. Η εν λόγω γνωστοποίηση παρέχεται εντός δύο (2) εργασίμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης και των σχετικών πρόσθετων στοιχείων.

4. α) Η Τράπεζα της Ελλάδος εντός εξήντα (60) εργασίμων ημερών από την ημερομηνία της τελευταίας γραπτής επιβεβαίωσης περί της παραλαβής εκ μέρους της όλων των απαιτούμενων εγγράφων της παραγράφου 5 (στο εξής: «περίοδος αξιολόγησης») προβαίνει στην αξιολόγηση που προβλέπεται στην παράγραφο 11 (στο εξής: «αξιολόγηση»).

β) Η Τράπεζα της Ελλάδος στη γνωστοποίηση παραλαβής που προβλέπεται στην ανωτέρω παράγραφο 3 αναφέρει και την ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

5. α) Η Τράπεζα της Ελλάδος με απόφασή της δημοσιοποιεί κατάλογο με τις αναγκαίες, για τους σκοπούς της προληπτικής εποπτείας, πληροφορίες για τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι οποίες πρέπει να υποβάλλονται σε αυτήν κατά την κοινοποίηση που προβλέπει η παράγραφος 1.

β) Οι πληροφορίες του εδαφίου α' είναι προσαρμοσμένες αναλόγως με τα χαρακτηριστικά του υποψήφιου αγοραστή (φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εποπτευόμενο ή μη κ.λπ.), το βαθμό συμμετοχής του στη διοίκηση

του πιστωτικού ιδρύματος για το οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής και το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής.

6. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, μέχρι και την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα της περιόδου αξιολόγησης, να ζητήσει εγγράφως πληροφορίες διευκρινιστικές και συναφείς με αυτές του καταλόγου της παραγράφου 5, αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, καθορίζοντας τα απαιτούμενα για το σκοπό αυτόν συμπληρωματικά στοιχεία.

7. Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες της παραγράφου 6 και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, η περίοδος αξιολόγησης αναστέλλεται. Η αναστολή αυτή δεν υπερβαίνει τις είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες. Η Τράπεζα της Ελλάδος έχει τη διακριτική ευχέρεια να ζητήσει τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, χωρίς όμως στην περίπτωση αυτή να επέρχεται νέα αναστολή της περιόδου αξιολόγησης.

8. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να παρατείνει την αναστολή που αναφέρεται στην παράγραφο 7, κατά δέκα (10) εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

α) είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο σε χώρα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή

β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο στο εποπτικό καθεστώς που με βάση την κοινοτική νομοθεσία διέπει τα πιστωτικά ιδρύματα, τις επιχειρήσεις παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ.), τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή εταιρίες διαχείρισης οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (Ο.Σ.Ε.Κ.Α.).

9. Εάν η Τράπεζα της Ελλάδος αποφασίσει, μόλις ολοκληρώσει την αξιολόγησή της, να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση τα κριτήρια της παραγράφου 11, ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τον υποψήφιο αγοραστή δεν είναι πλήρεις ή αληθείς, ενημερώνει εγγράφως τον υποψήφιο αγοραστή, εντός δύο (2) εργασίμων ημερών από τη λήξη της περιόδου αξιολόγησης ή και πριν από την εκπνοή αυτής, εκθέτοντας τους λόγους αυτής της απόφασης. Σε αντίθετη περίπτωση, η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε. Η απόφαση περί απόρριψης της συμμετοχής με τη δέουσα αιτιολόγηση μπορεί να δημοσιοποιείται κατά την κρίση της Τράπεζας της Ελλάδος ή και κατόπιν αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή. Η θετική απόφαση δημοσιοποιείται σε κάθε περίπτωση.

10. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να ορίζει μέγιστη προθεσμία για την απόκτηση ή αύξηση υφιστάμενης συμμετοχής και να παρατείνει την προθεσμία αυτή, οσάκις ενδείκνυται.

11. α) Κατά την αξιολόγηση της κοινοποίησης που προβλέπει η παράγραφος 1 και των πληροφοριών που αναφέρονται στις παραγράφους 5 και 6, η Τράπεζα της Ελλάδος, προκειμένου να διασφαλίσει τη χρηστή και συνετή διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος για το οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή στο πιστωτικό ίδρυμα, αξιολογεί την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και τα οικονομικά εχέγγυα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, με βάση το σύνολο των ακόλουθων κριτηρίων:

i) τη φήμη του υποψήφιου αγοραστή,
ii) τη φήμη και την εμπειρία οποιουδήποτε προσώπου το οποίο θα διευθύνει τις δραστηριότητες του πιστωτικού ιδρύματος κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής,

iii) τη χρηματοοικονομική ευρωστία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως ως προς το είδος των δραστηριοτήτων που ασκούνται ή προβλέπεται ότι θα ασκούνται από το πιστωτικό ίδρυμα για το οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής,

iv) την ικανότητα του πιστωτικού ιδρύματος να ανταποκρίνεται και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει κυρίως του παρόντος νόμου, του ν. 3455/2006 (ΦΕΚ 84 Α') και του ν. 3606/2007 και, ιδίως, το βαθμό κατά τον οποίο ο όμιλος του οποίου, ενδεχομένως, το πιστωτικό ίδρυμα θα καταστεί μέλος, μέσω της σχεδιαζόμενης συμμετοχής, διαθέτει δομή που καθιστά δυνατή την άσκηση αποτελεσματικής εποπτείας, την αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της Τράπεζας της Ελλάδος και των άλλων ημεδαπών ή αλλοδαπών αρμόδιων αρχών, καθώς και τον προσδιορισμό της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους,

v) το βαθμό κατά τον οποίο υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε σχέση με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, διαπράττεται, επιχειρείται να διαπραχθεί, έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε να διαπραχθεί, νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, κατά την έννοια του ν. 3691/2008 ή ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής είναι δυνατόν να αυξήσει αυτόν τον κίνδυνο.

β) Τηρουμένων των διατάξεων των παραγράφων 3, 4, 6, 7 και 8, σε περίπτωση που κατά την περίοδο αξιολόγησης μίας πρότασης κοινοποιηθούν και άλλη ή άλλες προτάσεις για απόκτηση ή αύξηση υφιστάμενης συμμετοχής στο ίδιο πιστωτικό ίδρυμα, η Τράπεζα της Ελλάδος τις αντιμετωπίζει αμερόληπτα.

γ) Η Τράπεζα της Ελλάδος δεν επιβάλλει εκ των προτέρων όρους, όσον αφορά το ύψος της συμμετοχής που πρέπει να αποκτηθεί ούτε εξετάζει την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής από πλευράς οικονομικών αναγκών της αγοράς.

12. α) Η Τράπεζα της Ελλάδος κατά την αξιολόγηση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής ακολουθεί διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης με τις ημεδαπές ή αλλοδαπές αρμόδιες αρχές, εάν ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

i) πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση, επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών ή εταιρία διαχείρισης οργανισμού συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε κράτος-μέλος ή

ii) μητρική πιστωτικού ιδρύματος, ασφαλιστικής επιχείρησης, αντασφαλιστικής επιχείρησης, επιχείρησης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών ή εταιρίας διαχείρισης οργανισμού συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε κράτος-μέλος ή

iii) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει άλλο πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση, επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών ή εταιρία διαχείρισης οργανισμού συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες, που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας σε κράτος-μέλος.

β) Η Τράπεζα της Ελλάδος διαβιβάζει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών-μελών, για τους σκοπούς της αξιολόγησης της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής που προβλέπεται στο παρόν άρθρο ή σε αντίστοιχη διάταξη νομοθεσίας κρατών-μελών που ενσωματώνει το άρθρο 19 της Οδηγίας 2006/48, όπως ισχύει:

i) κατόπιν αιτήματός τους, κάθε σχετική πληροφορία και

ii) με δική της πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές σημασίας σχετικές πληροφορίες,

διαβιβάζοντας και στις δύο περιπτώσεις τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις σχετικά με τον υποψήφιο αγοραστή.

γ) Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να ζητά πληροφορίες από αρμόδιες αρχές άλλων κρατών-μελών για τους σκοπούς αξιολόγησης από αυτήν προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής.

Στην απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος για την προτεινόμενη συμμετοχή σε πιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει στην Ελλάδα επισημαίνονται τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις τις οποίες ενδεχομένως εξέφρασε η αλλοδαπή αρχή, στο πλαίσιο της ανωτέρω διαβούλευσης.

13. α) Εφόσον οι κληρονόμοι προσώπου που ήταν κάτοχος συμμετοχής των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, αποκτούν ατομικά συμμετοχή των ανωτέρω εδαφίων, ενημερώνουν σχετικά την Τράπεζα της Ελλάδος εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία θανάτου του κληρονομούμενου ή από την ημερομηνία νόμιμης επαγωγής της κληρονομίας σε αυτούς. Σε περίπτωση αποποίησης της κληρονομίας, η προαναφερόμενη προθεσμία παρατείνεται αντιστοίχως μέχρι την παρέλευση τεσσάρων (4) μηνών από την επαγωγή της κληρονομίας στους περαιτέρω κληρονόμους, οι οποίοι έχουν την υποχρέωση ενημέρωσης. Την ίδια υποχρέωση ενημέρωσης έχει και ο τυχόν εκτελεστής της διαθήκης ή ο κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας ή ο εκκαθαριστής της κληρονομίας που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

β) Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, εφόσον κρίνει ότι κληρονόμοι εκ των αναφερομένων στο ανωτέρω εδάφιο α' δεν είναι κατάλληλοι για να διασφαλίσουν τη συνετή και χρηστή διαχείριση του πιστωτικού ιδρύματος, να ακολουθήσει τη διαδικασία της παραγράφου 5 του άρθρου 62.

14. α) Τα πιστωτικά ιδρύματα γνωστοποιούν στην Τράπεζα της Ελλάδος, μέχρι την 15η Ιουλίου κάθε έτους, τα ονόματα των μετόχων που κατέχουν συμμετοχή άνω του 1%, καθώς και τα ποσοστά των συμμετοχών αυτών, όπως προκύπτουν, ιδίως από τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν κατά την ετήσια γενική συνέλευση των μετόχων ή από την τυχόν πληρωμή μερισμάτων ή από τις πληροφορίες που περιέχονται σε γνώση τους, δύναται ιδίως των υποχρεώσεων που επιβάλλονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία στις εταιρίες, οι μετοχές των οποίων αποτελούν αντικείμενο διαπραγματεύσεως σε οργανωμένη αγορά.

β) Τα πιστωτικά ιδρύματα, εντός 10 εργάσιμων ημερών αφότου λάβουν γνώση, γνωστοποιούν στην Τράπεζα της Ελλάδος, την απόκτηση ή εκχώρηση συμμετοχών στο κεφάλαιό τους, οι οποίες αυξάνουν ή μειώνουν τα ποσοστά συμμετοχής πάνω ή κάτω από ένα από τα όρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και οποιαδήποτε αλλαγή στην ταυτότητα ή στα στοιχεία των προσώπων που αναφέρονται στα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 10 και στο εδάφιο α' της παραγράφου

11 του άρθρου 5 του παρόντος νόμου, και λήφθηκαν υπόψη κατά τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας των πιστωτικών ιδρυμάτων ή τη διαδικασία έγκρισης μετέπειτα αλλαγών των στοιχείων αυτών.

15. α) Σε περίπτωση που πραγματοποιηθεί συμμετοχή ή αυξηθεί η υφιστάμενη συμμετοχή στο κεφάλαιο πιστωτικού ιδρύματος από φυσικό ή νομικό πρόσωπο χωρίς την, βάσει του παρόντος άρθρου, απαιτούμενη κατά περίπτωση γνωστοποίηση ή έγκριση από την Τράπεζα της Ελλάδος, παύει αυτοδικαίως να έχει αποτέλεσμα η άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου που απορρέουν από τη συμμετοχή αυτή και η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει στους κατόχους των συμμετοχών αυτών τις κυρώσεις, που προβλέπονται στο εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 64, διαζευκτικά ή σωρευτικά.

β) Σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων γνωστοποίησης στην Τράπεζα της Ελλάδος περί της αλλαγής της ταυτότητας των φυσικών προσώπων που ελέγχουν νομικά πρόσωπα, κατόχους συμμετοχής, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο εδάφιο δ' της παραγράφου 1 ή εφόσον δεν υπάρξει συμμόρφωση προς την τυχόν απαίτηση της Τράπεζας της Ελλάδος για την εφαρμογή των προβλεπομένων στα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 11 του άρθρου 5 του παρόντος νόμου, παύει αυτοδικαίως να έχει αποτέλεσμα η άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου που απορρέουν από τη συμμετοχή του νομικού προσώπου στο μετοχικό κεφάλαιο του πιστωτικού ιδρύματος και η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει τις κυρώσεις που προβλέπονται στο εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 64.

16. Για τους σκοπούς της εποπτείας, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να ζητά από τα πιστωτικά ιδρύματα τη γνωστοποίηση των στοιχείων της ταυτότητας και το ύψος του ποσοστού συμμετοχής των μεγαλύτερων μετόχων τους που αθροιστικά συγκεντρώνουν στην κατοχή τους την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου του πιστωτικού ιδρύματος.

17. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να ρυθμίζει ειδικά θέματα και λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 86

(άρθρα 1 και 2 της Οδηγίας 2007/44)

Αξιολόγηση της απόκτησης ή εκχώρησης συμμετοχών σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις

1. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης ιγ' του άρθρου 2α του ν.δ. 400/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον υπολογισμό της «ειδικής συμμετοχής» λαμβάνονται επιπλέον υπόψη τα άρθρα 9, 10, 12, 13 παράγραφοι 4 και 5 του ν. 3556/2007 (ΦΕΚ 91 Α').»

2. Η παράγραφος 1α του άρθρου 15α του ν.δ.400/1970 (ΦΕΚ 10 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής: «υποψήφιος αγοραστής»), το οποίο, μεμονωμένα ή μέσω κοινής δράσης, όπως ο όρος αυτός ορίζεται κατωτέρω, με άλλα πρόσωπα, έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή είτε να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, υφιστάμενη ειδική συμμετοχή, όπως ο όρος «ειδική συμμετοχή» ορίζεται στο στοιχείο ιγ' του άρθρου 2α του παρόντος νομοθετικού διατάγματος και δύναται να εξειδικευτεί με πράξεις κανονιστικού περιεχομένου της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (στο εξής: «ΕΠ.Ε.Ι.Α.») σε ασφαλιστική επιχείρηση που εδρεύει και λειτουργεί στην Ελλάδα, ούτως ώστε το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού

κεφαλαίου που κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει τα όρια του 10%, του 20%, του 1/3 ή του 50% ή ώστε να αποκτήσει άμεσα ή έμμεσα τον έλεγχο της ασφαλιστικής επιχείρησης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2α στοιχ. ιβ' του παρόντος, όπως ισχύει (στο εξής: «προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής»), αρχικά απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής, καθώς και τις σχετικές με την προληπτική αξιολόγηση πληροφορίες, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 15β του παρόντος. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. με απόφασή της δημοσιοποιεί κατάλογο με τις αναγκαίες, για τους σκοπούς της προληπτικής εποπτείας, πληροφορίες για τη διενέργεια της αξιολόγησης, οι οποίες πρέπει να υποβάλλονται σε αυτήν κατά την κοινοποίηση που προβλέπει το παρόν άρθρο.

Ως «κοινή δράση» για την εφαρμογή του παρόντος νοείται η περίπτωση κατά την οποία δύο ή περισσότεροι υποψήφιοι αγοραστές ενεργούν συντονισμένα κατά την απόκτηση μετοχών ή δικαιωμάτων ψήφου με συμφωνία που μπορεί να γίνεται εγγράφως ή προφορικά, ανεξαρτήτως εάν τα πρόσωπα που δρουν από κοινού συνδέονται μεταξύ τους. Η κοινοποίηση των δικαιωμάτων ψήφου της ως άνω περίπτωσης στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. γίνεται είτε από τον κάθε υποψήφιο αγοραστή χωριστά είτε από έναν από αυτούς, ο οποίος έχει εξουσιοδοτηθεί για το σκοπό αυτόν.

Κατά τον ως άνω υπολογισμό του ποσοστού συμμετοχής δεν λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή οι μετοχές με δικαίωμα ψήφου που κατέχουν πιστωτικά ιδρύματα ή επιχειρήσεις επενδύσεων ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με ρητή δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το εδάφιο στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3606/2007, εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο, με σκοπό την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και πρόκειται βάσει ρητής δέσμευσης να μεταβιβαστούν εντός ενός (1) έτους από την απόκτηση.

Προκειμένου περί συμμετοχών που πραγματοποιούνται από φυσικά πρόσωπα, η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δικαιούται για την επίτευξη των σκοπών της εποπτείας και για λόγους διαφάνειας:

i) να ζητά στοιχεία για την ταυτότητα, τη χρηματοοικονομική κατάσταση και την προέλευση των χρηματικών μέσων των εν λόγω προσώπων και

ii) να απαιτεί από τα φυσικά πρόσωπα να της παρέχουν τις κατάλληλες πληροφορίες, ώστε να βεβαιώνεται ότι πληρούνται πάντοτε οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας με βάση το παρόν νομοθετικό διάταγμα ή ότι δεν ανέκυψαν καταστάσεις που θα αποτελούσαν αιτία για τη μη χορήγηση της άδειας αυτής.

Προκειμένου περί συμμετοχών που πραγματοποιούνται από νομικά πρόσωπα, η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δικαιούται: i) να ζητά πληροφορίες για την ταυτότητα των φυσικών προσώπων που άμεσα ή έμμεσα ελέγχουν τα νομικά αυτά πρόσωπα, ii) να επιβάλλει την υποχρέωση να της γνωστοποιείται οποιαδήποτε μεταγενέστερη μεταβολή στην ταυτότητα των φυσικών αυτών προσώπων, υπό την έννοια που πραγματικού δικαιούχου της παραγράφου 16 του άρθρου 4 του ν. 3691/2008 (ΦΕΚ 166 Α'), που άμεσα ή έμμεσα τα ελέγχουν, iii) να ζητά τη γνωστοποίηση των οικονομικών στοιχείων (οικονομικές καταστάσεις τους), όταν καθιστούν την ασφαλιστική επιχείρηση θυγατρική τους για τον έλεγχο της χρηματοοικονομικής

τους κατάστασης, τα οποία μπορεί να ζητηθούν και μεταγενέστερα και iv) να απαιτεί από τα νομικά πρόσωπα να της παρέχουν τις κατάλληλες πληροφορίες, ώστε να βεβαιώνεται ότι πληρούνται πάντοτε οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας με βάση τον παρόντα νόμο ή ότι δεν ανέκυψαν καταστάσεις που θα αποτελούσαν αιτία για τη μη χορήγηση της άδειας αυτής. Για την έννοια του ελέγχου έχει εφαρμογή το στοιχείο ιβ' του άρθρου 2α του παρόντος.

Για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο της ταυτότητας των φυσικών προσώπων που ελέγχουν νομικά πρόσωπα, τα οποία κατέχουν ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις, η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται:

i) να επιβάλλει την υποχρέωση στα νομικά αυτά πρόσωπα να έχουν ονομαστικές τις μετοχές με δικαίωμα ψήφου,

ii) να απαιτεί όπως συγκεκριμένα ποσοστά του συνόλου των πιο πάνω ονομαστικών μετοχών με δικαίωμα ψήφου ανήκουν σε ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα που τυγχάνουν της προηγούμενης έγκρισης της ΕΠ.Ε.Ι.Α.

Σε περίπτωση θανάτου προσώπου που κατέχει ειδική συμμετοχή ή ως άνω υποχρέωση ενημέρωσης από τους κληρονόμους του επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία θανάτου του κληρονομούμενου ή από την ημερομηνία νόμιμης επαγωγής της κληρονομιάς σε αυτούς. Σε περίπτωση αποποίησης της κληρονομιάς, η προαναφερόμενη προθεσμία παρατείνεται αντιστοίχως μέχρι την παρέλευση τεσσάρων (4) μηνών από την επαγωγή της κληρονομιάς στους περαιτέρω κληρονόμους, οι οποίοι έχουν την υποχρέωση ενημέρωσης. Την ίδια υποχρέωση ενημέρωσης έχει και ο τυχόν εκτελεστής της διαθήκης ή ο κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομιάς ή ο εκκαθαριστής της κληρονομιάς που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας. Μέσα σε τρεις (3) μήνες από τη γνωστοποίηση η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί, εφόσον κρίνει ότι οι κληρονόμοι δεν είναι κατάλληλοι για να εξασφαλίσουν τη συνετή και χρηστή διαχείριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, να επιβάλλει τις κυρώσεις της παραγράφου 5 στοιχείο β' του παρόντος άρθρου.»

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 15α του ν.δ. 400/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει αποφασίσει να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στην ΕΠ.Ε.Ι.Α., προσδιορίζοντας το ύψος της συμμετοχής που προτίθεται να μεταβιβάσει. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει ομοίως να απευθύνει έγγραφη κοινοποίηση στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. για την απόφασή του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που θα κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από τα όρια του 10%, 20%, του 1/3 ή του 50 % ή προκειμένου να παύσει να έχει τον έλεγχο της εποπτευόμενης ασφαλιστικής επιχείρησης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2α στοιχείο ιβ' του παρόντος, όπως ισχύει.»

4. Στο προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 15α του ν.δ. 400/1970 μετά τις λέξεις «συμμετοχή του νομικού προσώπου» προστίθενται οι λέξεις «στο μετοχικό κεφάλαιο της ασφαλιστικής επιχείρησης».

5. Στο ν.δ. 400/1970 προστίθεται άρθρο 15β ως ακολούθως:

«Άρθρο 15β

1. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α., αμέσως και σε κάθε περίπτωση εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης, που απαιτείται βάσει του άρθρου 15α παράγραφος 1, καθώς και σε περίπτωση ενδεχόμενης μεταγενέστερης παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται, γνωστοποιεί εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή ότι τις παρέλαβε.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. διαθέτει μέγιστη προθεσμία εξήντα (60) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία της γραπτής επιβεβαίωσης της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων που απαιτούνται να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση του υποψήφιου αγοραστή, προκειμένου να διενεργήσει την αξιολόγηση της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

Στον υποψήφιο αγοραστή γνωστοποιείται κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής και η ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται το αργότερο—μέχρι την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα της περιόδου αξιολόγησης να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το αίτημα υποβάλλεται εγγράφως και καθορίζονται τα αναγκαία συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες από την ΕΠ.Ε.Ι.Α. και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, η περίοδος αξιολόγησης αναστέλλεται. Η αναστολή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες. Οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να υποβάλλουν περαιτέρω αιτήματα για τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, τούτο όμως δεν είναι δυνατόν να συνεπάγεται διακοπή της περιόδου αξιολόγησης.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί να παρατείνει την αναστολή της παραγράφου 2 δεύτερο εδάφιο έως τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

α) είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός της Κοινότητας·

β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε εποπτεία δυνάμει της ισχύουσας ασφαλιστικής νομοθεσίας.

Εάν η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μόλις ολοκληρώσει την αξιολόγησή της, αποφασίσει να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να ενημερώσει εγγράφως τον υποψήφιο αγοραστή, εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών, και χωρίς να υπερβαίνει την περίοδο αξιολόγησης, εκθέτοντας τους λόγους της απόφασης αυτής. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να προβαίνει στη δημοσιοποίηση της αναφερόμενης στην παρούσα παράγραφο αιτιολογημένης εναντιώσεως της στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, άνευ αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή.

Εάν η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δεν αντιταχθεί εγγράφως στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, εντός της περιόδου αξιολόγησης, τότε η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε. Η θετική απόφαση δημοσιοποιείται σε κάθε περίπτωση.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί να ορίζει μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής και να παρατείνει την προθεσμία αυτή, οσάκις ενδείκνυται.

2. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. κατά την αξιολόγηση της κοινοποίησης και των πληροφοριών της παραγράφου 1 του άρθρου 15α του παρόντος νομοθετικού διατάγματος για από-

κτηση ειδικής συμμετοχής, προκειμένου να εξασφαλίσει την ορθή και συνετή διοίκηση της ασφαλιστικής επιχείρησης για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή (φυσικού ή νομικού προσώπου) στην ασφαλιστική επιχείρηση, αξιολογεί την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και περαιτέρω την ορθότητα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, με βάση όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τη φήμη του υποψήφιου αγοραστή·

β) τη φήμη και την εμπειρία οποιουδήποτε προσώπου το οποίο θα διευθύνει τις δραστηριότητες της ασφαλιστικής επιχείρησης κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής·

γ) τη χρηματοοικονομική ευρωστία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως ως προς το είδος των δραστηριοτήτων που ασκούνται ή προβλέπεται ότι θα ασκούνται από την ασφαλιστική επιχείρηση για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·

δ) την ικανότητα της ασφαλιστικής επιχείρησης να ανταποκρίνεται και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει του παρόντος νομοθετικού διατάγματος και της σχετικής ασφαλιστικής νομοθεσίας, ιδίως δε το κατά πόσον ο όμιλος του οποίου ενδέχεται να καταστεί μέλος, διαθέτει δομή που καθιστά δυνατή την άσκηση αποτελεσματικής εποπτείας, την επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της ΕΠ.Ε.Ι.Α. και των λοιπών αρμόδιων αρχών, ημεδαπών και αλλοδαπών, καθώς και τον προσδιορισμό της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους·

ε) το βαθμό κατά τον οποίο υπάρχουν βάσιμες υπονοίες ότι, σε σχέση με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, διαπράττεται, επιχειρείται να διαπραχθεί, έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε να διαπραχθεί, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3691/2008 ή ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής είναι δυνατόν να αυξήσει αυτόν τον κίνδυνο.

3. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να αρνηθεί την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μόνον εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση τα κριτήρια της παραγράφου 1 ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τον υποψήφιο αγοραστή (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) δεν είναι πλήρεις, εφαρμοζομένης ανάλογα της παραγράφου 2 στοιχείο γ' του άρθρου 15α του παρόντος νομοθετικού διατάγματος.

4. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. κατά την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής διαβουλεύεται εκτενώς με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές, εφόσον ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

α) ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (ΕΠ.Ε.Υ.) ή εταιρία διαχείρισης Οργανισμού Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (Ο.Σ.Ε.Κ.Α.), με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος-μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής ή

β) μητρική επιχείρηση ασφαλιστικής επιχείρησης, αντασφαλιστικής επιχείρησης, πιστωτικού ιδρύματος, επιχείρησης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών ή εταιρίας διαχείρισης Ο.Σ.Ε.Κ.Α. με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος-μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής ή

γ) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει ασφαλιστική επιχείρηση, αντασφαλιστική επιχείρηση, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών ή εταιρία διαχείρισης Ο.Σ.Ε.Κ.Α. με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος-μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής.

5. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. παρέχει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, κάθε ουσιαστική ή σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις της παραγράφου 4. Στο πλαίσιο αυτό διαβιβάζει, κατόπιν αιτήματος στις αρμόδιες αρχές, κάθε σχετική πληροφορία και γνωστοποιεί, με δική της πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές σημασίας πληροφορίες, διαβιβάζοντας και στις δύο περιπτώσεις τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις σχετικά με τον υποψήφιο αγοραστή.

6. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να ζητά πληροφορίες από αρμόδιες αρχές άλλων χωρών για τους σκοπούς αξιολόγησης από αυτήν προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Στην απόφασή της πρέπει να επισημαίνονται οι τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις τις οποίες εξέφρασε η αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψήφιου αγοραστή.»

Άρθρο 87

(άρθρο 4 της Οδηγίας 2007/44)

Διατάξεις αντασφάλισης

1. Στην περίπτωση ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 80 παράγραφος 1 του ν.δ. 400/1970 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Για τον υπολογισμό της «ειδικής συμμετοχής» λαμβάνονται, επιπλέον των ανωτέρω, υπόψη τα άρθρα 9, 10, 12, 13 παράγραφοι 4 και 5 του ν. 3556/2007.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 87 του ν.δ. 400/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. α. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (στο εξής «υποψήφιος αγοραστής») το οποίο, μεμονωμένα ή σε συνεννόηση με άλλα πρόσωπα, έχει αποφασίσει είτε να αποκτήσει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή είτε να αυξήσει περαιτέρω, άμεσα ή έμμεσα, υφιστάμενη ειδική συμμετοχή όπως ο όρος «ειδική συμμετοχή» ορίζεται στο στοιχείο ιγ' του άρθρου 2α του παρόντος νομοθετικού διατάγματος και δύναται να εξειδικεύεται με πράξεις κανονιστικού περιεχομένου της ΕΠ.Ε.Ι.Α., σε αντασφαλιστική επιχείρηση που εδρεύει και λειτουργεί στην Ελλάδα, ούτως ώστε το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που θα κατέχει να φθάνει ή να υπερβαίνει τα όρια του 10%, 20%, του 1/3 ή του 50% ή ώστε να αποκτήσει άμεσα ή έμμεσα τον έλεγχο της αντασφαλιστικής επιχείρησης, κατά τα οριζόμενα στο στοιχείο θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 80 του παρόντος, όπως ισχύει (στο εξής «προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής»), αρχικά απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. προσδιορίζοντας το ύψος της σκοπούμενης συμμετοχής, καθώς και τις σχετικές με την προληπτική αξιολόγηση πληροφορίες, ως αυτές ορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 7.

Κατά τον ως άνω υπολογισμό του ποσοστού συμμετοχής δεν λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου ή οι μετοχές με δικαίωμα ψήφου που κατέχουν πιστωτικά ιδρύματα ή επενδυτικές επιχειρήσεις ως αποτέλεσμα αναδοχής ή/και τοποθέτησης χρηματοπιστωτικών μέσων με ρητή δέσμευση ανάληψης, σύμφωνα με το στοιχείο στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 3606/2007, εφόσον τα εν λόγω δικαιώματα δεν ασκούνται ούτε χρησιμοποιούνται κατ' άλλον τρόπο με σκοπό

την παρέμβαση στη διαχείριση του εκδότη και πρόκειται βάσει ρητής δέσμευσης να μεταβιβαστούν εντός ενός (1) έτους από την απόκτηση.

Σε περίπτωση θανάτου προσώπου που κατέχει ειδική συμμετοχή ή ως άνω υποχρέωση ενημέρωσης από τους κληρονόμους του επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία θανάτου του κληρονομούμενου ή από την ημερομηνία νόμιμης επαγωγής της κληρονομίας σε αυτούς. Σε περίπτωση αποποίησης της κληρονομίας, η προαναφερόμενη προθεσμία παρατείνεται αντιστοίχως μέχρι την παρέλευση τεσσάρων (4) μηνών από την επαγωγή της κληρονομίας στους περαιτέρω κληρονόμους, οι οποίοι έχουν την υποχρέωση ενημέρωσης. Την ίδια υποχρέωση ενημέρωσης έχει και ο τυχόν εκτελεστής της διαθήκης ή ο κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας ή ο εκκαθαριστής της κληρονομίας που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας. Μέσα σε τρεις (3) μήνες από την γνωστοποίηση η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί, εφόσον κρίνει ότι οι κληρονόμοι δεν είναι κατάλληλοι για να εξασφαλίσουν τη συνετή και χρηστή διαχείριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, να επιβάλλει τις κυρώσεις της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου.

β. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει αποφασίσει να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε αντασφαλιστική επιχείρηση απευθύνει κοινοποίηση εγγράφως στην ΕΠ.Ε.Ι.Α., προσδιορίζοντας το ύψος της συμμετοχής που προτίθεται να μεταβιβάσει. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να απευθύνει έγγραφη κοινοποίηση στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. για την απόφασή του να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου το ποσοστό των δικαιωμάτων ψήφου ή του μετοχικού κεφαλαίου που θα κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από τα όρια του 10%, 20%, του 1/3 ή του 50 % ή προκειμένου να παύσει να έχει τον έλεγχο της εποπτευόμενης αντασφαλιστικής επιχείρησης, κατά τα οριζόμενα στο στοιχείο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 80 του παρόντος νομοθετικού διατάγματος, όπως ισχύει.

γ. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α., άμεσα και σε κάθε περίπτωση εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης, που απαιτείται κατά τα ανωτέρω, καθώς και σε περίπτωση ενδεχόμενης μεταγενέστερης παραλαβής των πληροφοριών που αναφέρονται, γνωστοποιεί εγγράφως στον υποψήφιο αγοραστή ότι τις παρέλαβε.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. διαθέτει μέγιστη προθεσμία εξήντα (60) εργάσιμων ημερών, από την ημερομηνία της γραπτής επιβεβαίωσης της παραλαβής της κοινοποίησης και όλων των εγγράφων, που απαιτούνται να επισυνάπτονται στην κοινοποίηση του υποψήφιου αγοραστή, προκειμένου να διενεργήσει την αξιολόγηση που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο.

Στον υποψήφιο αγοραστή γνωστοποιείται κατά την επιβεβαίωση της παραλαβής και η ημερομηνία λήξης της περιόδου αξιολόγησης.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται το αργότερο μέχρι την πεντηκοστή εργάσιμη ημέρα της περιόδου αξιολόγησης, να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες, που είναι αναγκαίες για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το αίτημα υποβάλλεται εγγράφως και καθορίζονται τα αναγκαία συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία.

Κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία ζητήθηκαν οι πληροφορίες από την ΕΠ.Ε.Ι.Α. και της ημερομηνίας παραλαβής της απάντησης του υποψήφιου αγοραστή, η περίοδος αξιολόγησης ανα-

στέλλεται. Η αναστολή δεν πρέπει να υπερβαίνει τις είκοσι (20) εργάσιμες ημέρες. Οι αρμόδιες αρχές έχουν τη διακριτική ευχέρεια να υποβάλλουν περαιτέρω αιτήματα για τη συμπλήρωση ή τη διευκρίνιση των πληροφοριών, τούτο, όμως, δεν είναι δυνατόν να συνεπάγεται εκ νέου αναστολή της περιόδου αξιολόγησης.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί να παρατείνει την αναστολή της ανωτέρω παραγράφου έως τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες, εάν ο υποψήφιος αγοραστής:

α) είναι εγκατεστημένος ή υπόκειται σε ρυθμιστικό πλαίσιο εκτός της Κοινότητας·

β) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο μη υποκείμενο σε εποπτεία δύναμει της ισχύουσας ασφαλιστικής νομοθεσίας.

Εάν η ΕΠ.Ε.Ι.Α., μόλις ολοκληρώσει την αξιολόγησή της, αποφασίσει να αντιταχθεί στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, πρέπει να ενημερώσει εγγράφως τον υποψήφιο αγοραστή, εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών, και χωρίς να υπερβαίνει την περίοδο αξιολόγησης, εκθέτοντας τους λόγους της απόφασης αυτής. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να προβαίνει στη δημοσιοποίηση της ως άνω αναφερόμενης δέουσας αιτιολογίας, άνευ αιτήματος του υποψήφιου αγοραστή.

Εάν η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δεν αντιταχθεί εγγράφως στην προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, εντός της περιόδου αξιολόγησης, τότε η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής θεωρείται ότι εγκρίθηκε. Η θετική απάντηση δημοσιοποιείται σε κάθε περίπτωση.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. μπορεί να ορίζει μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής και να παρατείνει την προθεσμία αυτή, οσάκις ενδείκνυται.»

3. Στο άρθρο 87 μετά την παράγραφο 3 του ν.δ. 400/1970 προστίθεται νέα παράγραφος 3α ως εξής:

«3 α. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. κατά την αξιολόγηση της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και των πληροφοριών που υποβάλλονται κατά το άρθρο αυτό, για απόκτηση ειδικής συμμετοχής, προκειμένου να εξασφαλίσει την ορθή και συνετή διοίκηση της αντασφαλιστικής επιχείρησης, για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής, και λαμβάνοντας υπόψη την ενδεχόμενη επιρροή του υποψήφιου αγοραστή (φυσικού ή νομικού προσώπου) στην αντασφαλιστική επιχείρηση, αξιολογεί την καταλληλότητα του υποψήφιου αγοραστή και περαιτέρω την ορθότητα της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής από χρηματοοικονομική άποψη, με βάση όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τη φήμη του υποψήφιου αγοραστή·

β) τη φήμη και την εμπειρία οποιουδήποτε προσώπου το οποίο θα διευθύνει τις δραστηριότητες της αντασφαλιστικής επιχείρησης κατόπιν της προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής·

γ) τη χρηματοοικονομική ευρωστία του υποψήφιου αγοραστή, ιδίως ως προς το είδος των δραστηριοτήτων που ασκούνται ή προβλέπεται ότι θα ασκούνται από την αντασφαλιστική επιχείρηση για την οποία προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής·

δ) την ικανότητα της αντασφαλιστικής επιχείρησης να ανταποκρίνεται και να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας βάσει του παρόντος νομοθετικού διατάγματος και της σχετικής ασφαλιστικής νομοθεσίας, ιδίως δε το κατά πόσον ο όμιλος του οποίου ενδέχεται να καταστεί μέλος διαθέτει δομή που καθιστά δυνατή την άσκηση αποτελεσματικής εποπτείας, την επαρκή ανταλλαγή πληροφοριών

μεταξύ της ΕΠ.Ε.Ι.Α. και των λοιπών αρμόδιων αρχών, ημεδαπών και αλλοδαπών, καθώς και τον προσδιορισμό της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ τους»

ε) το βαθμό κατά τον οποίο υπάρχουν βάσιμες υπονοίες ότι, σε σχέση με την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής, διαπράττεται, επιχειρείται να διαπραχθεί, έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε να διαπραχθεί, νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3691/2008, ή ότι η προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής είναι δυνατόν να αυξήσει αυτόν τον κίνδυνο.

Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να αρνηθεί την προτεινόμενη απόκτηση συμμετοχής μόνον εφόσον υπάρχουν βάσιμοι λόγοι γι' αυτό, με βάση τα κριτήρια της παρούσας παραγράφου, ή εάν οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τον υποψήφιο αγοραστή (φυσικό ή νομικό πρόσωπο) δεν είναι πλήρεις.»

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 87 του ν.δ. 400/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. α. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. κατά την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής διαβουλεύεται εκτενώς με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές, εφόσον ο υποψήφιος αγοραστής είναι:

i) πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, επιχείρηση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ.) ή εταιρία διαχείρισης Οργανισμού Συλλογικών Επενδύσεων σε Κινητές Αξίες (Ο.Σ.Ε.Κ.Α.) κατά την έννοια του άρθρου 1α σημείο 2 της Οδηγίας 85/611/ΕΟΚ, με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος-μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής ή

ii) μητρική επιχείρηση πιστωτικού ιδρύματος, ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, Ε.Π.Ε.Υ. ή εταιρίας διαχείρισης Ο.Σ.Ε.Κ.Α. με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος-μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής ή

iii) φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ελέγχει πιστωτικό ίδρυμα, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, Ε.Π.Ε.Υ. ή εταιρία διαχείρισης Ο.Σ.Ε.Κ.Α. με άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος-μέλος ή σε διαφορετικό κλάδο από αυτόν στον οποίο προτείνεται η απόκτηση συμμετοχής.

β. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. παρέχει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, κάθε ουσιαστική ή σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση της απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις της παραγράφου 4. Στο πλαίσιο αυτό διαβιβάζει, κατόπιν αιτήματος στις αρμόδιες αρχές, κάθε σχετική πληροφορία και γνωστοποιεί, με δική της πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές σημασίας πληροφορίες, διαβιβάζοντας και στις δύο περιπτώσεις τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις σχετικά με τον υποψήφιο αγοραστή.

γ. Η ΕΠ.Ε.Ι.Α. δύναται να ζητά πληροφορίες από αρμόδιες αρχές άλλων κρατών-μελών για τους σκοπούς της αξιολόγησης από αυτήν προτεινόμενης απόκτησης συμμετοχής. Στην απόφασή της πρέπει να επισημαίνονται οι τυχόν απόψεις ή επιφυλάξεις τις οποίες εξέφρασε η αρμόδια αρχή η οποία είναι υπεύθυνη για την εποπτεία του υποψήφιου αγοραστή.»

5. Η παράγραφος 7 του άρθρου 87 του ν.δ. 400/1970 αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Με απόφαση της ΕΠ.Ε.Ι.Α. καθορίζονται οι πληροφορίες και τα δικαιολογητικά, που υποβάλλει ο υποψήφιος αγοραστής, για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε ειδικότερο θέμα, που αφορά

στη διαδικασία αξιολόγησης των γνωστοποιήσεων για την έγκριση ειδικής συμμετοχής.»

Άρθρο 88

Ενσωμάτωση Οδηγίας 2010/16/ΕΕ

Η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Εξαιρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 13 και 15 του παρόντος νόμου περί ελεύθερης εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών τα πιστωτικά ιδρύματα που εδρεύουν σε άλλα κράτη-μέλη και έχουν ρητά εξαιρεθεί δύναμη του άρθρου 2 της Οδηγίας 2006/48/ΕΚ από το πεδίο εφαρμογής της, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2010/16/ΕΕ και ισχύει.»

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 89

Λοιπές τροποποιήσεις του ν. 3601/2007

1. Η περίπτωση α' της παραγράφου 11 του άρθρου 5 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) να ζητά στοιχεία για την ταυτότητα, τη χρηματοοικονομική κατάσταση και την προέλευση των χρηματικών μέσων των:

i) φυσικών ή νομικών προσώπων που κατέχουν, άμεσα ή έμμεσα, συμμετοχή ή δικαιώματα ψήφου σε ποσοστό του 1% στο μετοχικό κεφάλαιο του πιστωτικού ιδρύματος,

ii) δέκα μεγαλύτερων μετόχων του πιστωτικού ιδρύματος και των φυσικών προσώπων που τους ελέγχουν, άμεσα ή έμμεσα, σε περίπτωση που οι εν λόγω μέτοχοι είναι νομικά πρόσωπα,

iii) φυσικών προσώπων που εμπίπτουν στην περίπτωση iii) του εδαφίου β' της παραγράφου 10 του παρόντος άρθρου,

iv) προσώπων του εδαφίου γ' της παραγράφου 10 του παρόντος άρθρου.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 14 του άρθρου 5 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον σκοπό υπολογισμού της σχετικής συμμετοχής λαμβάνονται υπόψη οι διατάξεις των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του νόμου αυτού.»

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 του ν. 3601/2007 διαγράφονται οι λέξεις «άνω του ποσού των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) ευρώ».

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 20 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κάθε χρηματοδοτικό ίδρυμα που εδρεύει στην Ελλάδα και εποπτεύεται από την Τράπεζα της Ελλάδος γνωστοποιεί σε αυτήν εκείνες από τις δραστηριότητες των στοιχείων β' έως στ' και θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του παρόντος νόμου, που προτίθεται να παρέχει με ή χωρίς εγκατάσταση σε τρίτη χώρα, καθώς και τις πληροφορίες της παραγράφου 2 του άρθρου 12 στην περίπτωση εγκατάστασης υποκαταστήματος. Για τα χρηματοδοτικά ιδρύματα που εποπτεύονται από την Τράπεζα της Ελλάδος αλλά δεν εμπίπτουν στο άρθρο 19 του παρόντος νόμου η εν λόγω υποχρέωση γνωστοποίησης ισχύει και για την παροχή υπηρεσιών σε άλλο κράτος-μέλος. Στις παραπάνω περιπτώσεις η Τράπεζα της Ελλάδος διατηρεί το δικαίωμα να αντιτάσσεται στην παροχή των υπηρεσιών στην αλλοδαπή μέσα σε τρεις (3) μήνες από τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών της παρούσας παραγράφου.»

5. Τα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 64 του ν. 3601/2007 αντικαθίστανται ως εξής:

«β) Σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων γνωστοποίησης στην Τράπεζα της Ελλάδος περί της αλλαγής της ταυτότητας των φυσικών προσώπων που ελέγχουν νομικά πρόσωπα, κατόχους συμμετοχής, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο εδάφιο δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 24 ή εφόσον δεν υπάρξει συμμόρφωση προς την τυχόν απαίτηση της Τράπεζας της Ελλάδος για την εφαρμογή των προβλεπομένων στα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 11 του άρθρου 5, η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα την κύρωση του στοιχείου i της ανωτέρω περίπτωσης α' και στα φυσικά πρόσωπα, την κύρωση του στοιχείου ii του ίδιου εδαφίου.

γ) Στα πρόσωπα που δεν τηρούν την υποχρέωση ενημέρωσης της Τράπεζας της Ελλάδος, βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 24, ως προς την παύση κατοχής ή μείωση συμμετοχής, η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει πρόστιμο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ύψους μέχρι ποσοστού 5% της αξίας των μετοχών που μεταβιβάστηκαν χωρίς προηγούμενη ενημέρωσή της.»

6. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 64 του ν. 3601/2007 προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Σε περίπτωση παράβασης της απόφασης της Τράπεζας της Ελλάδος περί αναστολής των δικαιωμάτων ψήφου σύμφωνα με το εδάφιο β' της παρούσας παραγράφου, η άσκηση των σχετικών δικαιωμάτων ψήφου δεν έχει αποτελέσματα και η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιβάλλει στους παραβάτες σωρευτικά ή διαζευκτικά:

i) πρόστιμο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ύψους μέχρι ποσοστού 10% της αξίας των μετοχών τους που κατέχουν άμεσα ή έμμεσα και

ii) την κύρωση του εδαφίου α' της παρούσας παραγράφου, προκειμένου περί φυσικών προσώπων.

Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης του εδαφίου γ' της παρούσας παραγράφου, η Τράπεζα της Ελλάδος, πέραν των κυρώσεων που μπορεί να επιβάλλει στο πιστωτικό ίδρυμα, κατά την ισχύουσα νομοθεσία, μπορεί να επιβάλλει και στα κατά παράβαση των αποφάσεών της, συναλλασσόμενα με το πιστωτικό ίδρυμα πρόσωπα, πρόστιμο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ύψους μέχρι της αξίας της συναλλαγής ή εφόσον αυτή δεν είναι ευχερώς υπολογίσιμη, ποσού μέχρι 300.000 ευρώ.»

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 67 του ν. 3601/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 55Α του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος και των ειδικών διατάξεων της νομοθεσίας περί λειτουργίας της οικείας κατηγορίας χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, οι διατάξεις των άρθρων 8, 60, της παραγράφου 3 του άρθρου 61, του άρθρου 62, των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 63, των άρθρων 64 και 68 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και επί χρηματοδοτικών ιδρυμάτων που υπόκεινται σε ατομική βάση στην εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.»

Άρθρο 90

Λοιπές τροποποιήσεις του ν.δ. 400/1970

Στις παραγράφους 2, 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 15α του ν.δ. 400/1970 όπου αναφέρεται «Υπουργός Εμπορίου» ή

ο «Υπουργός Ανάπτυξης» νοείται εφεξής η «Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης» (ΕΠ.Ε.Ι.Α.).

Άρθρο 91

Χρονικό όριο χρήσεως της εξουσιοδότησης-πλαισίου του άρθρου 4 του ν. 1338/1983

Χρονικό όριο χρήσεως της εξουσιοδότησεως-πλαισίου του άρθρου 4 του ν. 1338/1983 (ΦΕΚ 34 Α') «Εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου», όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 (ΦΕΚ 70 Α') και τροποποιήθηκε από το άρθρο 7 του ν. 1775/1988 (ΦΕΚ 101 Α'), από το άρθρο 31 του ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α'), από το άρθρο 19 του ν. 2367/1995 (ΦΕΚ 261 Α'), από το άρθρο 22 του ν. 2789/2000 (ΦΕΚ 21 Α') και από το άρθρο 48 του ν. 3427/2005 (ΦΕΚ 312 Α') ορίζεται η 31η Δεκεμβρίου 2015.

Άρθρο 92

Τροποποίηση του ν. 2322/1995

1. Η περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2322/1995 (ΦΕΚ 143 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«στ. Ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Χρηματοοικονομικών Δραστηριοτήτων της Τράπεζας της Ελλάδος, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του, επίσης ανώτερο υπάλληλο της ίδιας Διεύθυνσης από τον Διοικητή της Τράπεζας αυτής.»

2. Η περίπτωση η' της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 2322/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

«η. Ένας εκπρόσωπος του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (Ο.Δ.ΔΗ.Χ.), ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του, υπάλληλο της ίδιας Υπηρεσίας.»

3. α) Οι διατάξεις των άρθρων 66 και 84 του ν. 3842/2010 (ΦΕΚ 58 Α') εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι 30 Ιουνίου 2010.

β) Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 82 του ν. 3842/2010 καταργείται.

Άρθρο 93

Παροχή εξουσιοδότησης στον Υπουργό Οικονομικών για τη συμμετοχή της Ελλάδας στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης

Παρέχεται στον Υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο στην Ευρωπαϊκή Διευκόλυνση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ή Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Στήριξης) (European Facility of Financial Stability - EFSF) και να υπογράφει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και να προβαίνει σε κάθε αναγκαία ενέργεια για τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου σε νομικά πρόσωπα και φορείς που συστήνονται για την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης.

Η ισχύς των συμφωνιών και των συμβάσεων για τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης αρχίζει από την ημερομηνία υπογραφής τους. Οι σχετικές συμβάσεις, συμφωνίες ή τα μνημόνια εισάγονται στη Βουλή για ενημέρωση και συζήτηση.

Ειδικά οι δανειακές συμβάσεις, που υπογράφονται στα πλαίσια λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης, κυρώνονται από τη Βουλή και η ισχύς τους αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου που τις κυρώνει στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 94
Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 92 και των διατάξεων του άρθρου 93 αρχίζει από της Ιουνίου 2010.

2. Η ισχύς των λοιπών διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 8 Ιουλίου 2010

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΛΟΥΚΙΑ - ΤΑΡΣΙΤΣΑ ΚΑΤΣΕΛΗ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 9 Ιουλίου 2010

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

* 0 1 0 0 1 1 3 1 3 0 7 1 0 0 0 3 2 *

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://www.et.gr> - e-mail: webmaster.et@et.gr

10. ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ (Αύγουστος 2011)

Επωνυμία Ιδρυματος Πληρωμών	Επιτρεπόμενες Υπηρεσίες Πληρωμών (παρ.3, άρθρο 4, ν. 3882/2010)	Ημερομηνία Χορήγησης Άδειας	Διεύθυνση	Τηλέφωνο	Fax	Σχόλια
ACCESS PAYMENT SERVICES ΙΔΡΥΜΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Α.Ε.	στ)	2/5/2011	Πανεπιστημίου 56, 106 78, Αθήνα	(+30) 210 3306036	(+30) 210 3306035	Εταιρεία που συστάθηκε και έλαβε άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα Πληρωμών
INTERNATIONAL EXPRESS REMITTANCE ΙΔΡΥΜΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Α.Ε	στ)	2/5/2011	Κορινθίας 24, 115 26, Αθήνα	(+30) 210 7475287	(+30) 2107484579	Πρώην «INTERNATIONAL EXPRESS REMITTANCE ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ Α.Ε.»
KMT ΙΔΡΥΜΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Α.Ε.	στ)	2/5/2011	Αγίου Κωνσταντίνου 39 - 41 104 37, Αθήνα	(+30) 210 5234402	(+30) 210 5241983	Εταιρεία που συστάθηκε και έλαβε άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα Πληρωμών
UNISTREAM GREECE Α.Ε.	στ)	2/5/2011	Εθνικής Αντιστάσεως 65, Κτήριο Α, 152 31, Χαλάνδρι	(+30) 210 6748301	(+30) 210 6748302	Πρώην " UNISTREAM GREECE ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ"
WORLD BRIDGE - ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Α.Ε.	στ), ζ)	10/5/2011	Μενεκράτους 11, 116 36 Αθήνα	(+30) 210 9005000	(+30) 210 9005160	Πρώην " ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Κ. ΒΑΡΒΙΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΑΕ"
WORLDLINK ΙΔΡΥΜΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Α.Ε.	στ)	5/4/2011	Θεάτρου 6, 105 52 Αθήνα	(+30) 210 3232844	(+30) 210 3232845	Πρώην «WORLDLINK Α.Ε. ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ»
ΣΙ ΜΠΙ ΕΝ ΕΛΛΑΣ ΙΔΡΥΜΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Α.Ε.	στ)	2/5/2011	Ομήρου 18, 106 72, Αθήνα	(+30) 210 3619144, (+30) 210 3612323	(+30) 210 3618978	Πρώην «ΣΙ ΜΠΙ ΕΝ ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ»
HELLAS PAY ΥΠΗΡΕΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Α.Ε.	α), ε), στ), ζ)	14/6/2011	Λ. Κηφισίας 62 & Πρεμετής, 151 24, Μαρούσι	(+30) 211 7604000	(+30) 210 6149504	Εταιρεία που συστάθηκε και έλαβε άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα Πληρωμών
ΑΡΓΩ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΙΔΡΥΜΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Α.Ε.	στ)	14/6/2011	Αριστοτέλους 88, 104 34 Αθήνα	(+30) 210 5226814, (+30) 210 5201107, (+30) 210 5201011	(+30) 210 5201108	Πρώην ΑΡΓΩ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
INTEL ΕΞΠΡΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ Α.Ε.	στ)	14/6/2011	Μενάνδρου 57 & Βηλαρά, 104 37 Αθήνα	(+30) 210 5245817-8	(+30) 210 5245618	Πρώην INTEL ΕΞΠΡΕΣ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
MONEY ΓΚΛΟΜΠ ΙΔΡΥΜΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	στ)	14/6/2011	Λ. Συγγρού 151, 171 21, Ν. Σμύρνη	(+30) 210 9311400	(+30) 210 9311400	Εταιρεία που συστάθηκε και έλαβε άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα Πληρωμών

ΠΑΝΤΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

002000013179